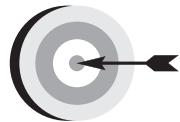

فصل اول

هدفهای رفتاری

پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که:

۱. اهمیت جوشکاری را بیان کند.
۲. جوشکاری را تعریف کند.
۳. روش‌های متداول جوشکاری ذوبی را نام ببرد.
۴. نحوه‌ی ایجاد گرما و حفاظت از حوضچه مذاب در جوشکاری با شعله گاز (OFW) را شرح دهد.
۵. دو روش جوشکاری قوسی که با محافظت سرباره انجام می‌شود را نام ببرد.
۶. در جوشکاری SMAW چگونگی تامین گاز محافظ را شرح دهد.
۷. نقش گازهای مورد استفاده در جوشکاری MIG/MAG را شرح دهد.
۸. جوشکاری MIG/MAG به طور کامل اتومات را معرفی کند.
۹. روش ایجاد مذاب و حفاظت از آن در جوشکاری TIG را شرح دهد.

جوشکاری و اهمیت آن در صنایع

۱-۱ تاریخچهٔ جوشکاری

جوشکاری پتکه‌ای^۱ که با ضربات چکش، قطعات گداخته را به هم جوش می‌دهند؛ بیش از هزارها سال پیش، معمول بوده و مصریان از این روش استفاده می‌کردند. مصری‌ها، یونانی‌ها و روس‌ها برای لحیم‌کاری فلزات قیمتی و زود ذوب از نوعی مشعل ابتدایی استفاده می‌کردند. سوخت این مشعل‌ها مایعات قابل اشتعال بودند. اوایل قرن ششم جوشکاری اکسی استیلن به کار گرفته شد. در آن زمان با شعله حاصل از سوختن به راحتی فولادها را به هم جوش می‌دادند.

در قرن اخیر نیز استفاده از گاز استیلن با خلوص بالا و راندمان گرمای زیاد و به کارگیری اکسیژن خالص به جای هوا در مشعل‌های جوشکاری امکان ذوب سریع لبه‌های اتصال فراهم می‌آید که با مخلوط شدن مذاب لبه‌های قطعات و مذاب سیم جوش و سرد شدن مجدد آن‌ها قطعات به هم جوش داده می‌شوند.

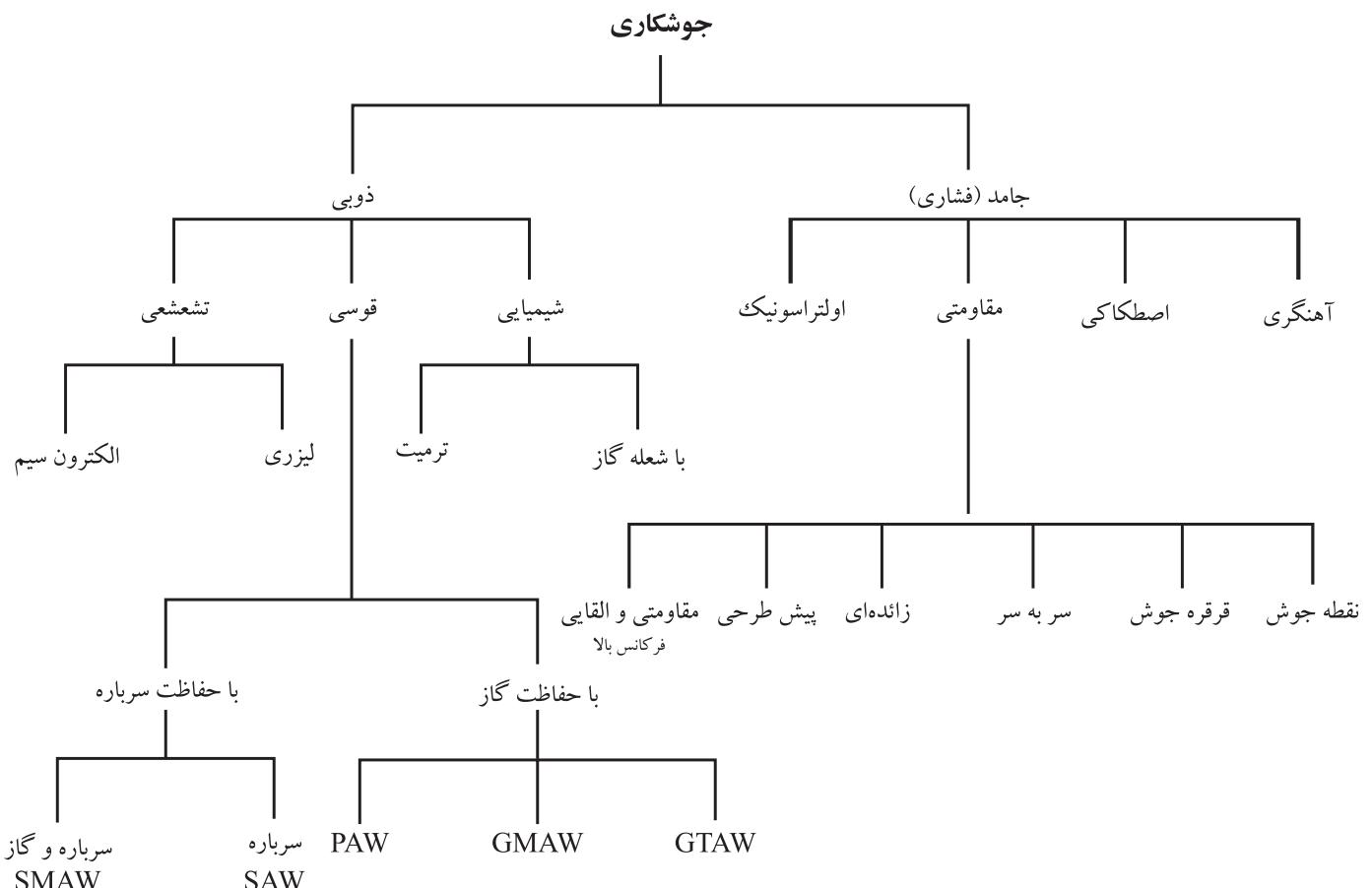
جوشکاری با قوس الکتریک در سال ۱۸۸۵ توسط یک فرد روسی با نام برنادوس (N.Bernados) با الکترود ذغالی ابداع گردید.

استفاده از الکترود فلزی به جای الکترود ذغالی در سال ۱۸۹۱ توسط یک آمریکایی به نام کوفین (Coffin) معرفی شد. از این تاریخ جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود لخت فلزی متداول شد. ولی این شیوه دارای کیفیت مطلوب نبود. ضمن آن که انجام کار نیز با این شیوه دشوار بود.

۱- Forge welding (جوشکاری آهنگری)

الکترود روپوش دار به وسیله‌ی یک مخترع سوئیچ به نام اسکار کیلبرگ (Oskar Kyellberg) در سال ۱۹۰۵ موجب کاربرد فراوان این روش در صنایع شد و تا کنون مورد استفاده قرار دارد.

از این پس روش‌های دیگر جوشکاری مطابق نمودار (۱-۱) ابداع و بعضی از آن‌ها نیز پس از مدت کمی استفاده منسخ شده و یا روش تکامل یافته آن، امروزه نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

نمودار ۱-۱

نکته

1. SMAW جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود روپوش دار
2. SAW جوشکاری قوسی پنهان (ذیب پودری)
3. PAW جوشکاری پلاسما
4. GMAW جوشکاری قوسی با الکترود فلزی و گاز محافظ
5. GTAW جوشکاری قوسی با الکترود تنگستن و گاز محافظ

در این کتاب روش‌های جوشکاری که کاربرد گسترده‌تر دارند معرفی شده‌اند و از معرفی روش‌های جوشکاری اولتراسونیک، ترمیت، لیزر، الکترون بیم و پلاسما صرف نظر شده است.

۱-۲ اهمیت جوشکاری

کشف خواص مواد طبیعی و استخراج و بهینه‌سازی آن‌ها از جمله آلیاژسازی و بهبود خواص فلزات و استفاده از فناوری اطلاعات در ایجاد سازه‌های متنوع منجر به توسعه و گسترش علوم مکانیک شده و شکل دهی و یکپارچه‌سازی یک مصنوع با اتصال اجزا به هم موجب نوآوری زیادی در برشکاری و اتصال فلزات شده است.

روش‌های اتصال که بیش از ۲۰۰۰ سال پیش مورد استفاده بوده می‌توان پرچ و پیچ و جوشکاری کوره‌ای را نام برد و بناهای تاریخی متعددی که هنوز زیبایی و استحکام خود را حفظ کرده‌اند مانند پل معلق اهواز و برج ایفل از آن جمله‌اند.

امروزه جوشکاری و برشکاری فلزات به صورت فراگیر در صنایع فلزی به عنوان برترین روش اتصال دائم فلزات کاربرد فراوانی دارد و در ساختمان‌ها و پل‌های فلزی و صنایع نظامی و استخراج و حمل و نقل جاده‌ای، ریلی، دریایی، هوایی و صنایع حرارتی-برودتی، اکتشاف و استخراج و انتقال نفت و گاز به کار گرفته می‌شود ابداع روش‌های زیاد جوشکاری موجب شده تا گروه زیادی در این صنعت به کار اشتغال ورزند.

سرعت عمل، ارزانی، کیفیت خوب اتصال جوشی و سبکی و سادگی اجرا و امکان مکانیزه و اتوماسیون شدن اکثر فرآیندهای جوشکاری باعث کاربرد بیشتر روش‌های جوشکاری نسبت به سایر روش‌های اتصال شده است.

به دلیل وابستگی این صنعت به علوم و فنون روز و علوم پایه و تخصصی فیزیک، شیمی، متالوژی و... و به دلیل گستردگی دامنه‌ی علمی آن متخصصان و دانشمندان زیادی همواره در حال پژوهش بوده و استانداردها و دستورالعمل‌های مختلفی تدوین و تنظیم گردیده است و این تحقیقات در تمام دنیا توسط انسټیتوها و انجمن‌های مختلف جوشکاری و برشکاری ادامه دارد تا پژوهه‌ها با طراحی مناسب و اقتصادی‌تر صورت گرفته و از نظر خواص مکانیکی ضعف نداشته باشند.

با توجه به گوناگونی فولادها و فلزات و آلیاژهای فلزی چون مس و آلمینیوم و سایر فلزات صنعتی با جوش‌پذیری و کاربردهای متفاوت بر اهمیت این صنعت افزوده است. به کارگیری فرآیندهای مختلف جوشکاری هنگام ساخت و استفاده از لوله‌ها در

خطوط آب، نفت و گاز، ساخت مخزن‌های تحت فشار این رشته را از جایگاه ویژه‌ای برخوردار نموده است.

سرعت اجرای تولید وسائل حمل و نقل زمینی و هوایی و دریایی نیز مدیون صنعت جوشکاری و علوم وابسته است.

به طور کلی جوشکاری جزء صنایع مادر به حساب آمده و کمتر کارخانه و کارگاه تولیدی و صنعتی را می‌توان یافت که از این صنعت بهره وافر نبرده باشد.

از این رو دست‌اندر کاران این صنعت از شخصیت شغلی بالایی برخوردارند و ضرورت دارد همواره با یافته‌ها و استانداردهای روز جهان در ارتباط بوده و توانایی‌های خویش را ارتقاء دهند.

۱-۳ تعریف جوشکاری و تقسیم‌بندی آن

تعریف جوشکاری: یک پارچه شدن قطعات به کمک گرما یا فشار یا هر دو با استفاده از فلز واسطه یا بدون آن.

استحکام کافی یک اتصال جوشی فقط از طریق پیوند اتمی به وجود می‌آید.

تقسیم‌بندی جوشکاری

به طور کلی جوشکاری به دو دسته مهم جوشکاری ذوبی و جوشکاری در حالت جامد تقسیم می‌شود.

۱- ذوبی: ذوب کردن لبه‌های اتصال تا اتم‌های دو قطعه در حالت مذاب به هم رسیده تا هیچ فاصله‌ای بین اتم‌ها در محل تماس باقی نماند و پیوند اتمی و جاذبه به وجود آید.

۲- غیر ذوبی (جامد): اعمال فشار در حالت سرد یا گرم تا فصل مشترک قطعات در هم ادغام شده (مومسانی) و فاصله‌ی بین اتم‌های دو قطعه در محل تماس حذف شده و پیوند اتمی صورت گیرد.

۱-۴ انواع جوشکاری‌های ذوبی

نوع انرژی گرمایی مورد استفاده و روش محافظت از مذاب دو عامل اصلی انتخاب نام برای فرآیند جوشکاری ذوبی است مثلاً جوشکاری با شعله گاز (OFW)^۱ و یا جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود روپوش دار (SMAW)^۲.

روش‌های متداول جوشکاری‌های ذوبی که به آن‌ها خواهیم پرداخت عبارتند از:

- جوشکاری با شعله گاز (OFW)
- جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود روپوش دار (شکل ۱-۱)
- جوشکاری با قوس الکتریک تحت محافظت پودر (زیر پودری) (SAW)^۳
- جوشکاری با قوس الکتریک تحت پوشش گاز محافظ و الکترود مصرف شدنی (GMSW)^۴
- جوشکاری با قوس الکتریک تحت پوشش گاز محافظ و الکترود مصرف نشنده (GTAW)^۵

۱-۴-۱ جوشکاری با شعله گاز OFW

گرمای لازم برای ذوب فلز پاید و سیم‌جوش در این روش از سوختن گاز تأمین می‌شود. واکسیژن برای این که گاز قابل اشتعال، خوب و کامل بسوزد لازم است به طور

شکل ۱-۱ جوشکاری با الکترود روپوش دار

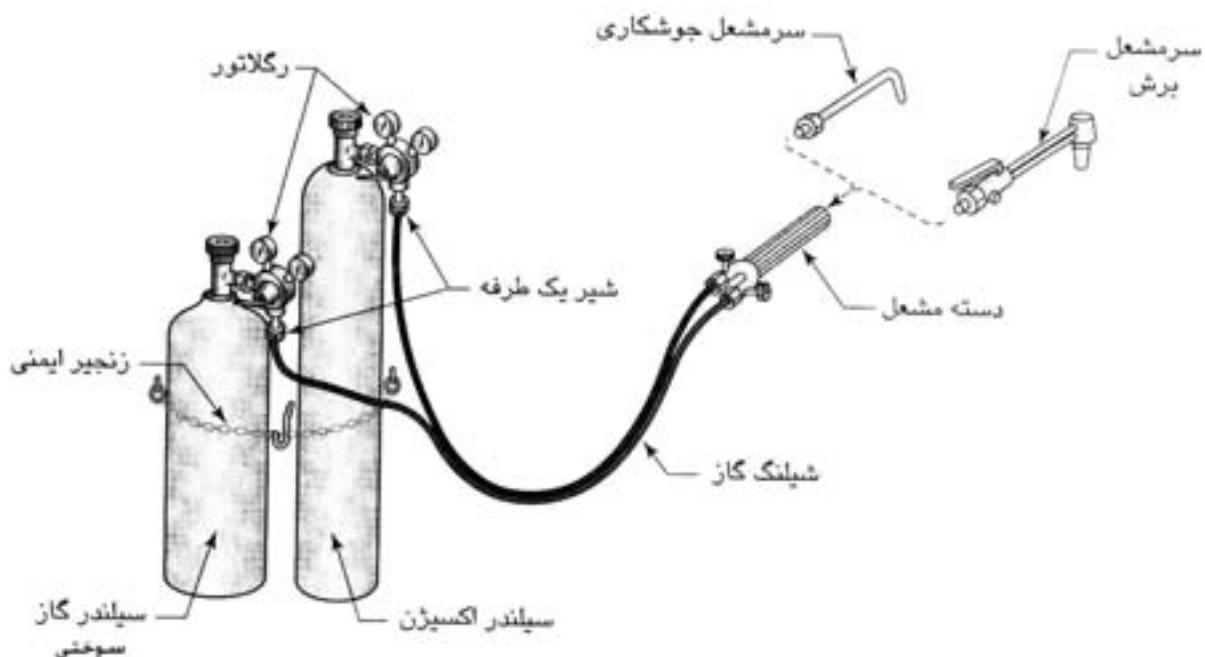
- ۱ - Oxy Fuel Welding
۲ - Shielded metal Arc Welding
۳ - Sub Merg Arc Welding
۴ - Gas metal Arc Welding
۵ - Gas Tungsten Arc Welding

مثال گاز استیلن C_2H_4 به عنوان گاز سوختنی و اکسیژن O_2 به عنوان عامل سوختن و یک مشعل که این دو گاز را با نسبت مناسب با هم مخلوط نموده تا شعله به صورت دستی قابل استفاده باشد، مورد نیاز است.

همچنین تجهیزات لازم برای در اختیار داشتن گازها با فشار مناسب و قابل تنظیم و وسیله هدایت آنها به مشعل از ملزمومات است (شکل ۱-۲) در این کتاب به طور کامل به شرح این روش جوشکاری ذوبی خواهیم پرداخت.

شکل ۱-۲ تجهیزات جوشکاری و برشکاری با شعله گاز

مجموعه‌ی یک دستکاه جوشکاری و برشکاری ساده با شعله‌ی گاز

در این فرآیند شعله، (سوختن گاز و گازهای حاصل از سوخت) حفاظت منطقه ذوب از اثرات سوء آتمسفر را به عهده دارد ولی این حفاظت کامل نیست ولی برای فلزاتی که در مقابل اکسیژن حساسیت کمتری دارند به کار گرفته می‌شود. (شکل ۱-۳)

۱-۴-۲ جوشکاری با قوس الکتریک و الکترود روپوش دار (SMAW)

گرمای لازم برای ذوب لبه‌ها از قوس الکتریک تأمین می‌شود (عبور جریان برق باشدت زیاد بین دو قطب جریان که در فاصله‌ی کمی از هم قرار گرفته باشند را قوس الکتریکی گویند) قوس الکتریکی دارای گرمای زیادی است و می‌تواند همه‌ی فلزات صنعتی را ذوب کند. (شکل ۱-۴)

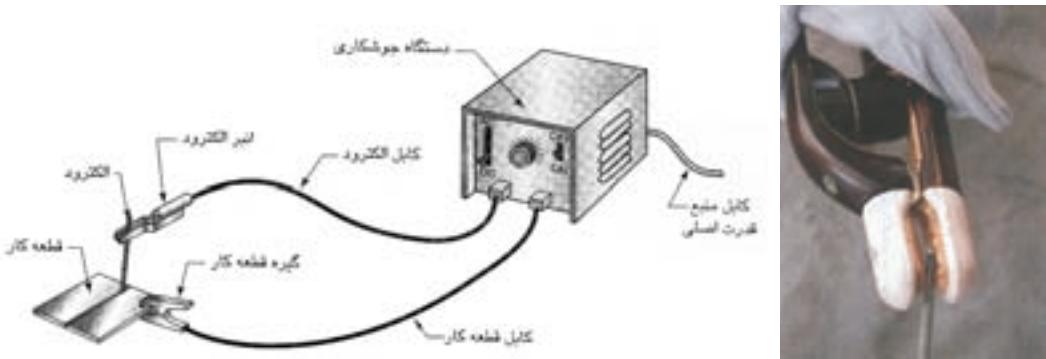
شکل ۱-۴ جوشکاری ذوبی با قوس

شکل ۱-۳ جوشکاری ذوبی با شعله

در جوشکاری SMAW، قوس الکتریک در اثر تماس یک میله‌ی فلزی حاوی جریان الکتریسیته به نام الکترود با قطعه کار به وجود می‌آید، روی الکترود را موادی پوشانده است که در گرمای قوس سوخته یا تجزیه شده و گازهای محافظ برای محافظت از حوضچه‌ی مذاب و ستون قوس را تولید می‌کند «در خصوص روپوش الکترود مواد به کار رفته در روپوش و نقش‌های روپوش در سال سوم خواهد آموخت».

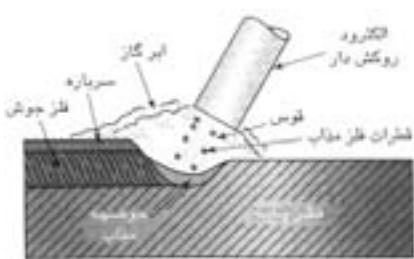
الکترود در دهانه انبر جوشکاری قرار می‌گیرد (شکل ۱-۵) و انبر با کابل روکش دار به دستگاه جوشکاری وصل شده و جریان برق مناسب توسط دو کابل یکی کابل انبر و دیگری کابل اتصال از طریق دستگاه جوشکاری تأمین می‌گردد. (شکل ۱-۶)

شکل ۱-۵ دستگاه ساده جوشکاری با الکترود روپوش دار

شکل ۱-۶ انبر الکترودگیر

همانطور که در شکل مشاهده می‌شود الکترود ضمن برقراری قوس خود ذوب شده و با مذاب لبه‌ها مخلوط می‌شود که پس از انجماد فلز جوش را تشکیل داده باعث اتصال قطعات به هم می‌شود روپوش الکترود هم در گرمای قوس سوخته و ذوب شده و مذاب روپوش به علت سبکی وزن روی فلز جوش را می‌پوشاند و تشکیل سرباره یا گل جوش می‌دهد به همین دلیل جوشکاری SMAW در ردیف جوشکاری ذوبی با محافظت گاز و سرباره قرار می‌گیرد.^۱ (شکل ۱-۷)

شکل ۱-۷ نمای انجام جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود روپوش دار

۱-۴-۳ جوشکاری زیرپودری (SAW)^۲

در این فرآیند هم گرمای لازم برای ذوب لبه‌های درز اتصال از گرمای قوس تأمین می‌شود ولی چون قوس الکتریکی در زیرپودر (فلاکس) ایجاد می‌شود به جوشکاری قوسی پنهان یا جوشکاری زیرپودری معروف است.

قوس بین الکترود لخت (بدون روکش) و قطعه کار ایجاد می‌شود خود الکترود نیز ذوب شده و با مذاب لبه‌ها مخلوط گردیده و از انجماد آن‌ها فلز جوش تشکیل می‌شود. الکترود به صورت کلاف در بالای غلتک‌های هدایت الکترود قرار دارد و توسط آن غلتک‌ها به طرف نازل و قوس الکتریکی هدایت می‌شود و از طریق تماسی که با نازل

۱ - اطلاعات بیشتر درباره روپوش الکترود و ویژگی و انواع آن در کتاب جوشکاری سال سوم آمده است.

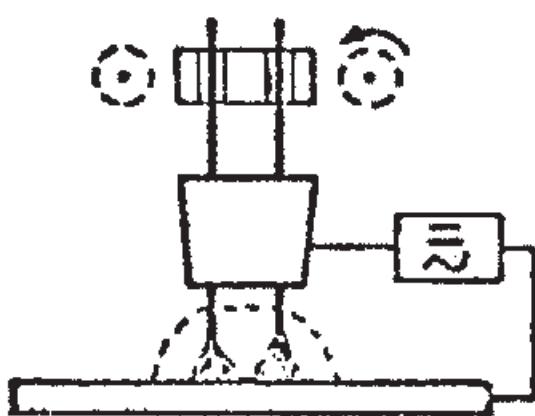
۲ - Submerged Arc Welding

سیم دارد به قطب مثبت جریان دستگاه جوش وصل می شود حفاظت به وسیله‌ی پودر که توسط لوله‌ای از مخزن به محل درز جوش می‌رسد عملی می‌شود و همیشه جلوتر از حرکت پیشروی الکترود، پودر در محل ریخته می‌شود.

گرمای قوس باعث تجزیه و سوختن پودر فلاکس شده و گازهای محافظ مانند روش SMAW از بطن قوس به وجود می‌آید به علاوه پودر نقش آلیاژسازی را نیز به عهده دارد و به طور معمول سیم و پودر مکمل یکدیگرند.

قسمتی از پودر که ذوب می‌شود به صورت سرباره یا شلاقه روی گرده جوش قرار می‌گیرد این روش به نام روش حفاظت با سرباره شناخته می‌شود قسمت باقی مانده پودر جمع آوری و با پودرهای مصرف نشده مخلوط می‌شود و به مخزن پودر برگردانده می‌شود. همانطور که در شکل (۱-۸) مشاهده می‌شود امکان مکانیزه شدن این فرآیند (اتومات شدن) فراهم است چون الکترود به صورت مداوم از کلاف باز شده توسط غلتک‌ها به قوس می‌رسد و در مواردی دو الکترود که با هم کمی فاصله دارند هم به کار گرفته می‌شود و الکترودها به محل درز هدایت شده و توسط قوس الکتریکی ذوب می‌شوند.

(شکل ۱-۸-۱)

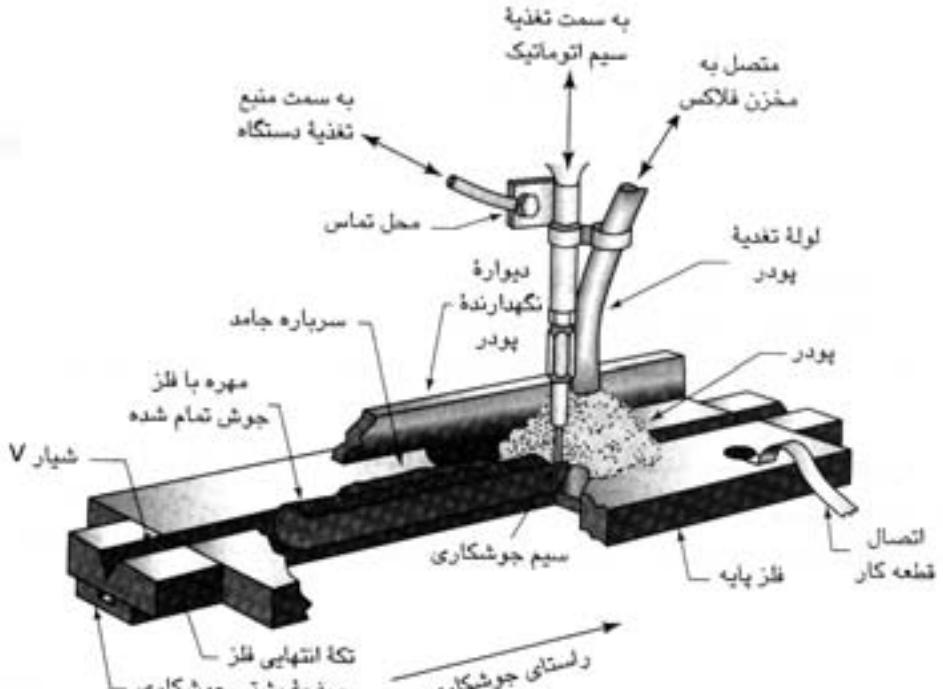
شکل ۱-۸-۱ جوشکاری زیرپودری با دو الکترود

شکل ۱-۸ جوشکاری زیرپودری با واگن متحرک

پودر توسط لوله قیفی‌شکل به محل قوس الکتریکی هدایت می‌شود و کار با سرعت معینی حرکت پیشروی داشته و جوشکاری به طور اتومات اجرا می‌شود البته سرعت سیم و سرعت پیشروی باید به طور دقیق تنظیم شده باشد تا مقدار فلنر سوب داده شده به اندازه‌ی لازم باشد.

چنان‌چه مطابق شکل (۱-۹) کلاف سیم و غلتک‌های هدایت سیم و مخزن و مسیر اتصال پودر از مخزن به محل قوس روی یک ارابه چرخ دار نصب شده باشد می‌توان کار ثابت و بی‌حرکت باشد و ارابه با سرعت مناسب حرکت پیش روی را انجام دهد. (شکل ۱-۱۰)

شکل ۱-۱۰ جوشکاری زیر پودری اتومات

شکل ۱-۹ نمای انجام جوشکاری زیر پودری

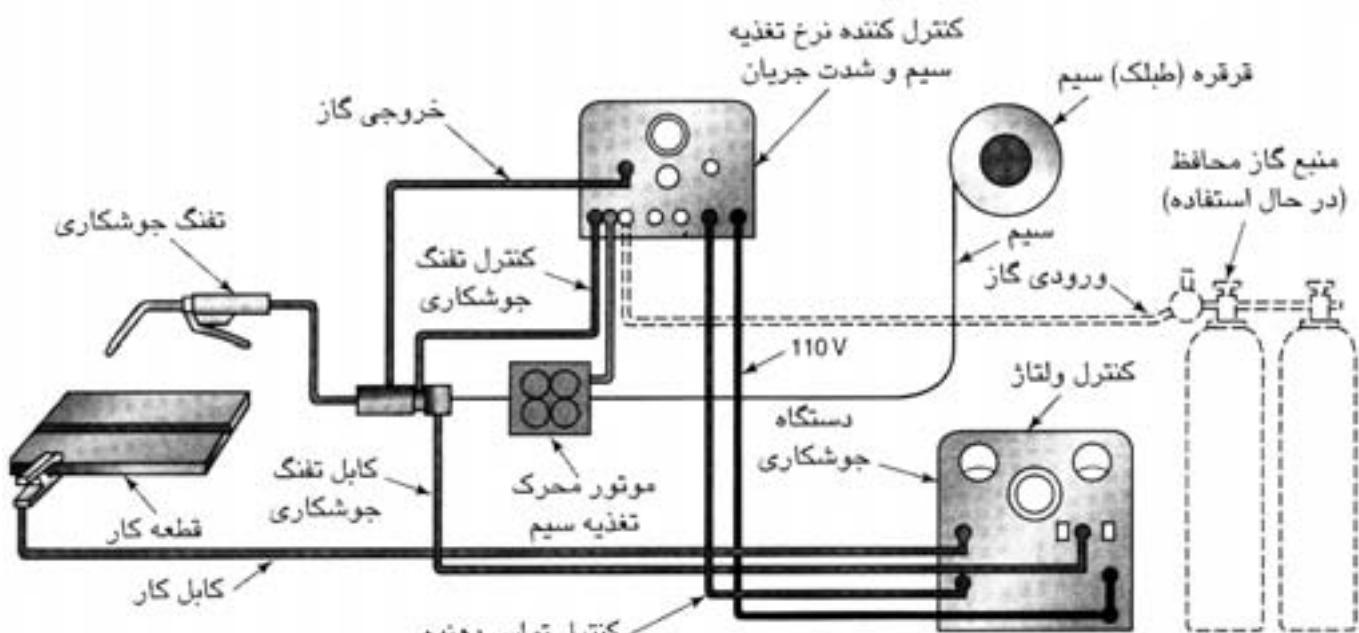
در جوشکاری زیرپودری به دلیل استفاده از کلاف سیم تا قطر ۵ و ۶ میلی‌متری و شدت جریان بالا هم‌چنین سرعت تغذیه سیم زیاد، دارای راندمان خوب بوده و جوش نفوذ کافی داشته و بدون جرقه و پاشش است به دلیل کیفیت مطلوب، جوشکاری روی قطعات ضخیم فولادی با این روش امکان‌پذیر است.

در ساختمان‌های فولادی برای تهیه ستون‌ها و تیرهای حماله که از ورق‌های ضخیم فولادی ساخته می‌شوند و همچنین در ساختار کشتی‌ها با بدنه‌ی فولادی و مخازن و سایر سازهای فولادی کاربرد زیادی دارند.

۱-۴-۴ جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود مصرف شدنی تحت پوشش گاز محافظه‌گر (GMAW)

در این فرآیند نیز برای ذوب لبه‌های اتصال از قوس الکتریکی که بین سیم یا الکترود

لخت و قطعه کار ایجاد می شود استفاده می کنیم، الکترود لخت توسط غلتک های دستگاه تغذیه سیم از کلاف باز شده و پس از عبور از ترچ جوشکاری (انبر جوشکاری) از طریق تماسی که با نازل دارد به یک قطب جریان الکتریسیته دستگاه وصل شده و در تماس با کار (که قطب دیگر دستگاه جوشکاری به آن وصل است) قوس برقرار می شود غلتک ها با سرعت تنظیم شده سیم را به قوس هدایت و مذاب سیم با مذاب لبه های کار با هم مخلوط شده فلز جوش را تشکیل داده و اتصال شکل می گیرد. (شکل ۱-۱۱)

شکل ۱-۱۱ نمای تجهیزات جوشکاری MIG/MAG

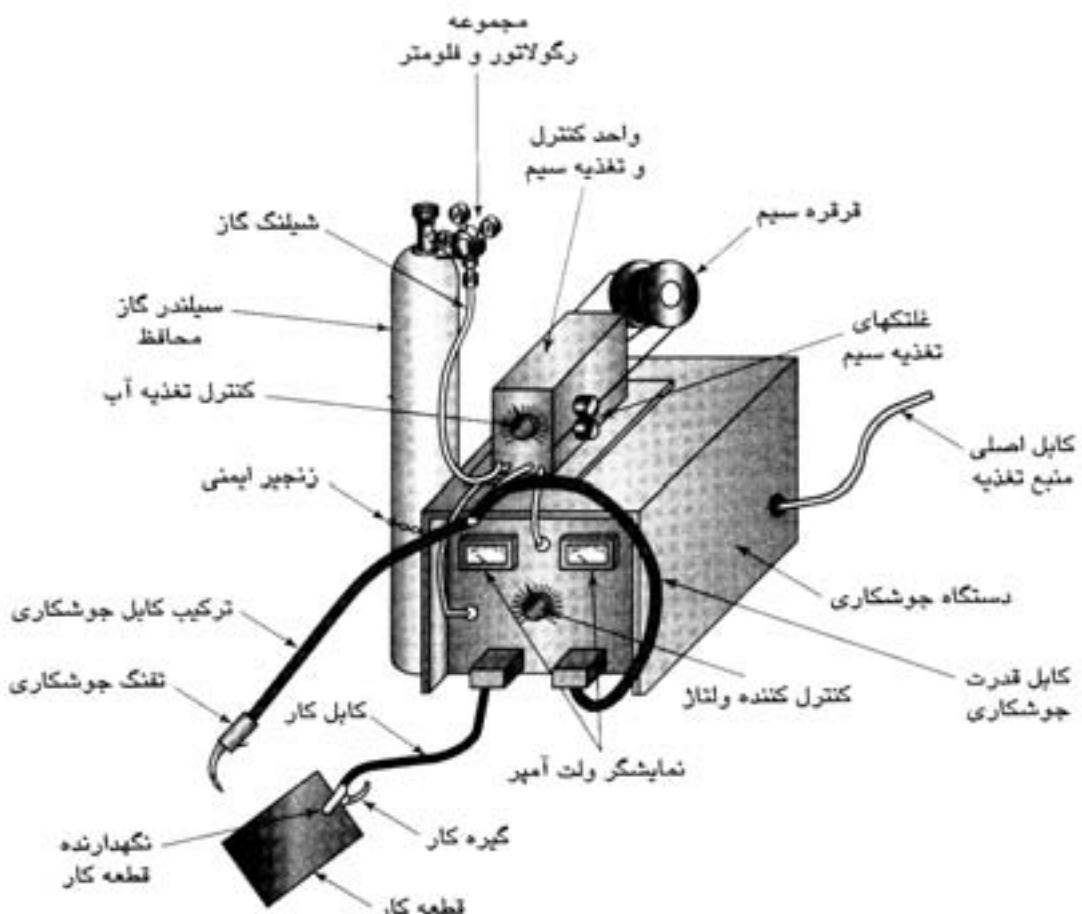
شکل ۱-۱۱-۲ جوشکاری با ترج دستی MIG/MAG

شکل ۱-۱۱-۱ دستگاه جوشکاری MIG/MAG

حفاظت از مذاب و ستون قوس الکتریکی به عهده‌ی گاز محافظ است^۱ که از اطراف نازل سیم از درون شعله‌پوش به آرامی به سطح کار در محل تشکیل قوس دمیده می‌شود و جایگزین هوا در محل تشکیل قوس می‌شود و پوشش لازم را می‌دهد در کشورهای اروپایی این فرآیند با نام MIG/MAG^۲ شناخته می‌شود. این نامگذاری با توجه به خصوصیات گاز محافظ انتخاب می‌شود.

این فرآیند وقتی توسط جوشکار انجام شود نیم اتومات (شکل ۱-۱۲) و زمانی که بارباط به کار گرفته شود به طور کامل اتومات است و به دلیل قابلیت جوشکاری در خطوط تولید صنایع فلزی که با ورقهای فلزی ساخته می‌شوند کاربرد فراوانی دارد و نقش بزرگی را ایفا می‌کند.

شکل ۱-۱۲ نمای واحدهای مختلف جوشکاری MIG/MAG

۱ - در خصوص گاز محافظ و نقش آن در پایداری قوس و انتقال حرارت در تحصیلات دانشگاهی خواهد آموخت..

۲ - Metal inert Gas = MIG
Metal active Gas = MAG

تجهیزات جوشکاری «MIG/MAG» یا «GMAW»

تجهیزات این فرآیند مطابق شکل عبارتست از:

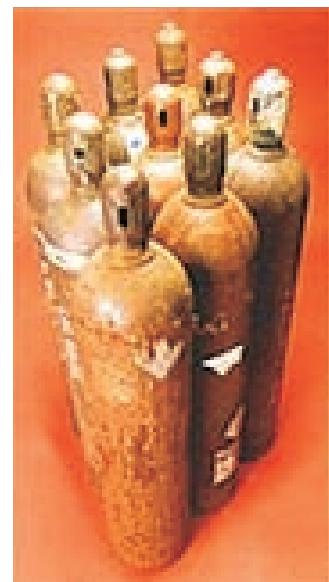
۱. دستگاه تأمین قدرت
۲. دستگاه تغذیه سیم (وایر فیدر)
۳. واحد گازرسانی
۴. ترج یا مشعل جوشکاری
۵. سیستم خنک کننده ترج (آبرسانی) در بعضی از دستگاهها

دستگاه تغذیه سیم (وایر فیدر)

دستگاه تأمین قدرت

واحد گازرسانی

ترج یا مشعل جوشکاری

شکل ۱-۱۲-۱ تجهیزات لازم در جوشکاری MIG/MAG

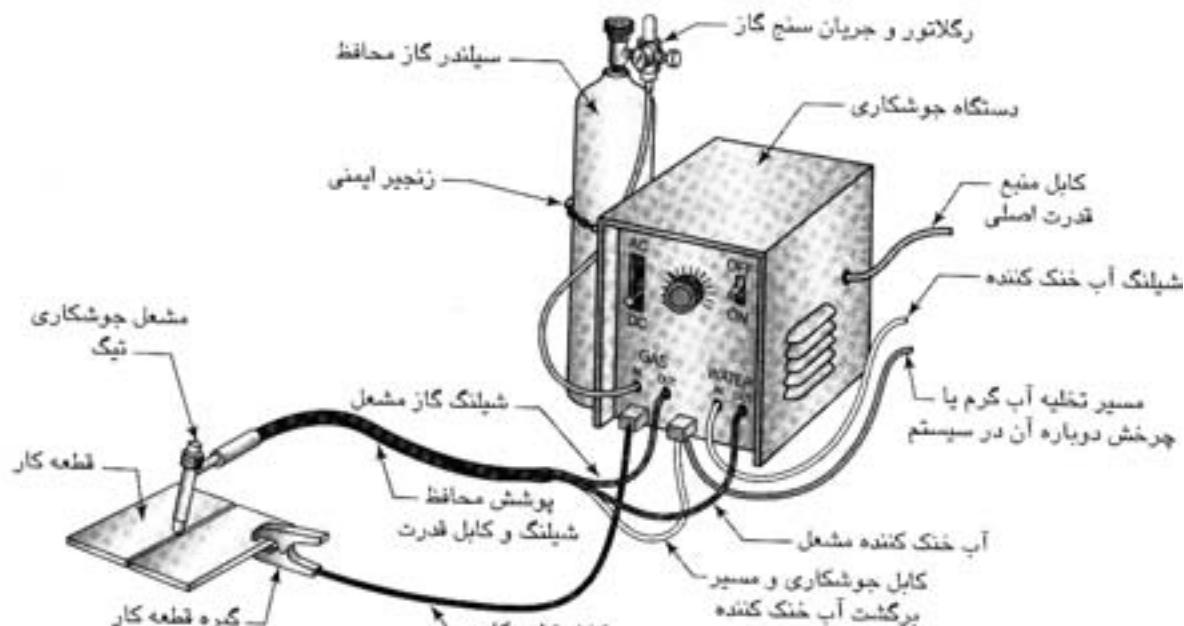
۱-۴-۵ جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود مصرف نشدنی (GTAW)

و گاز محافظ

به فرآیند TIG^۱ نیز معروف است فرآیندی است که قوس الکتریک بین الکترود مصرف نشدنی (شکل ۱-۱۳) از جنس ولfram (تنگستن) و قطعه کار به وجود آمده و وظیفه ذوب لبه های اتصال را به عهده دارد.

با حرارت قوس لبه های کار ذوب شده و با مذاب فیلر^۲ (سیم جوش) با هم مخلوط شده فلز جوش را تشکیل دهند.

حفظ از مذاب و ستون قوس در مقابل آتمسفر هم به عهده گاز بی اثر است و هیچ گاه از گاز فعال حتی برای جوشکاری فلزاتی که در مقابل آتمسفر حساسیت کمتری دارند نمی توان استفاده کرد چون الکترود تنگستن با گاز فعال تر کیب شده و آسیب می بیند گاز از طریق کپسول و رگولاتور و شیلنگ با دبی^۳ (میزان خروج گاز) قابل تنظیم به محل تشکیل قوس جریان پیدا می کند که می تواند گاز آرگن یا هلیوم و یا مخلوط آن دو باشد. (شکل ۱-۱۳-۱)

شکل ۱-۱۳-۱ نمای دستگاه TIG

۱- Tungestan Inert Gas

۲- Filler

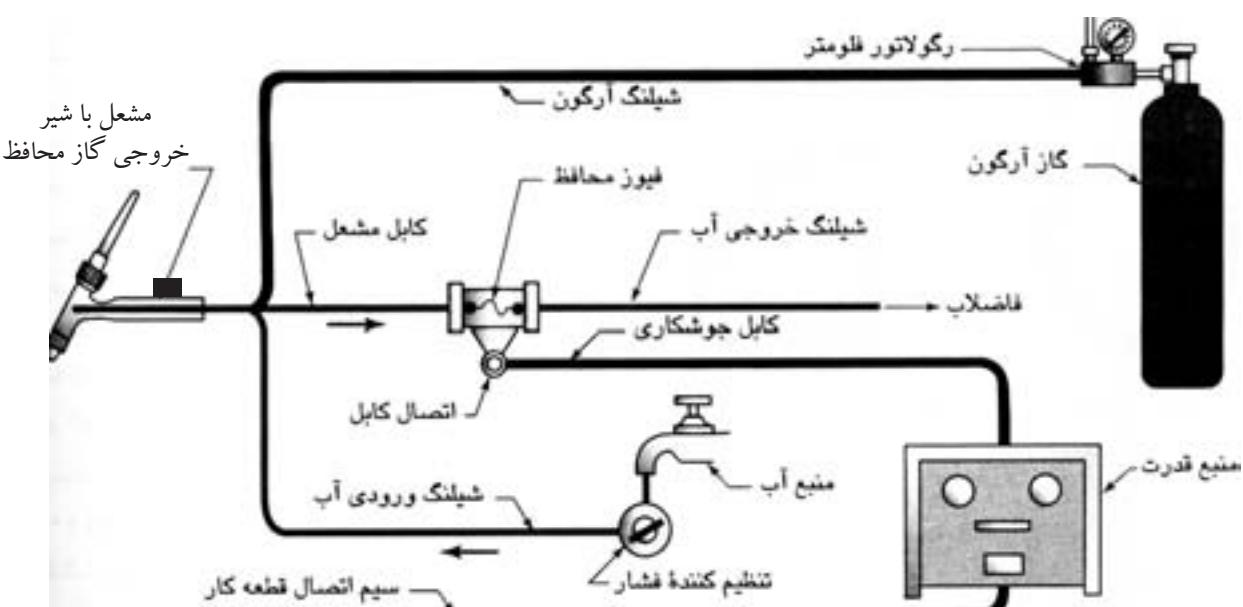
۳- Flow rate

تجهیزات جوشکاری TIG (جوشکاری با قوس الکتریک و الکترود مصرف نشدنی)

- دستگاه تأمین قدرت یا دستگاه اصلی جوشکاری
- واحد گازرسانی
- ترچ یا مشعل جوشکاری (انبر جوشکاری)
- سیستم گردش آب

کاربرد جوشکاری TIG در صنعت

به دلیل عدم وجود پاشش در جوشکاری TIG به منظور جوشکاری پاس ریشه^۱ لوله‌های گاز یا مواد نفتی به کار می‌رود تا کیفیت جوش مطلوب بوده و جوش دارای نفوذ خوب در تمام طول جوش باشد هم‌چنین در جوشکاری فلزات غیرآهنی و فولادهای پُر آلیاژ کاربرد دارد. در جوشکاری پاس ریشه می‌توان از رکتی فایر جوشکاری SMAW که دارای یک کلید مخصوص جوشکاری TIG است هم استفاده کرد به شکل (۱-۱۴) توجه کنید یک کپسول گاز آرگون و یک ترچ که شیر باز و بسته کردن گاز روی آن قرار دارد به کار گرفته می‌شود و برای شروع قوس هم ابتدا آمپر دستگاه را کم کرد و با تماس الکترود به کار قوس شروع شده سپس با گردش کلید تغییر آمپر به میزان لازم جریان را افزایش می‌دهیم و با دور کردن ترچ از کار قوس را قطع کرده و شیر گاز، روی دسته‌ی ترچ را می‌بندیم.

شکل ۱-۱۴ واحدهای مختلف دستگاه جوشکاری TIG

۱ - پاس اول در اتصالات

سؤالات پایانی فصل اول

۱- کدام گزینه درباره جوشکاری غلط بیان شده است؟

الف) جوشکاری یعنی یک پارچه شدن قطعات فلزی

ب) استحکام کافی یک اتصال جوش از طریق پیوند بین اتمی آنها به وجود می‌آید.

ج) اتصال قطعات به هم با استفاده از گرم‌گرا

د) حذف فاصله و ایجاد جاذبه بین اتم‌ها در فصل مشترک دو قطعه

۲- در جوشکاری ذوبی لبه‌های قطعات تا چه مرحله‌ای باید گرم شوند؟

الف) نزدیک ذوب شدن

ب) سرخ شدن و چکش خوار شدن

ج) ذوب شدن و کمی بالاتر از ذوب

د) به نوع روش جوشکاری بستگی دارد

۳- در جوشکاری با شعله گاز به ترتیب تأمین گرم‌گرا، حفاظت از مذاب و پر کردن درز

به عهده کدام است؟

الف) مشعل - حرارت - دست جوشکار

ب) سوختن گاز - گازهای حاصل از سوخت - سیم جوش

ج) گرمای سوختن - ندارد - سیم جوش

د) سوختن گاز - ندارد - لبه‌های کار

۴- در جوشکاری با قوس الکتریک و الکترود روپوش دار SMAW

الف) ایجاد قوس و گرم‌گرا و حفاظت از مذاب و پر کردن درز به عهده الکترود است.

ب) دستگاه قوس ایجاد می‌کند و الکترود حفاظت و پر کردن درز را عهده‌دار است.

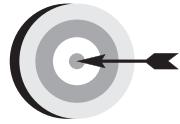
ج) گرم‌گرا و حفاظت به عهده قوس و الکترود درز را پر می‌کند.

د) گرم‌گرا و حفاظت را روپوش الکترود و پر کردن درز را مغز الکترود تأمین می‌کند.

۵- در کدام فرایند جوشکاری زیر امکان استفاده از دو الکترود با هم میسر است؟

الف) SMAW	ب) GTAW
ج) OFW	د) SAW
۶- اتصال جریان به سیم در فرآیند GMAW در چه قسمتی اتفاق می افتد؟	ب) نازل
الف) کلاف	د) محل اتصال ترج به سیستم تغذیه سیم
ج) قرقره ها	۷- در روش GMAW سیستم آب گرد برای خنک کردن کدام گزینه به کار می رود؟
الف) ترج	ب) دستگاه قدرت
ج) دستگاه تغذیه سیم	د) تمام موارد
۸- در فرآیند TIG یا GTAW کدام گاز به کار نمی رود؟	ب) Ar + He
الف) Ar	ج) He
۹- کدام یک از فرآیندهای زیر الکترود مصرف نشدنی است؟	ب) GMAW
الف) GTAW	ج) SMAW
۱۰- آیا در جوشکاری MAG، MIG و TIG ضرورت دارد بعد از قطع قوس دمش گاز کمی ادامه یابد؟ چرا؟	د) SAW
الف) بلی، حفاظت از الکترود و انتهای خط جوش	
ب) خیر، کار سریع سرد می شود	
ج) بلی، سالم ماندن شعله پوش	
د) بلی، سرد شدن ترج جوشکاری	

فصل دوم

هدف‌های رفتاری

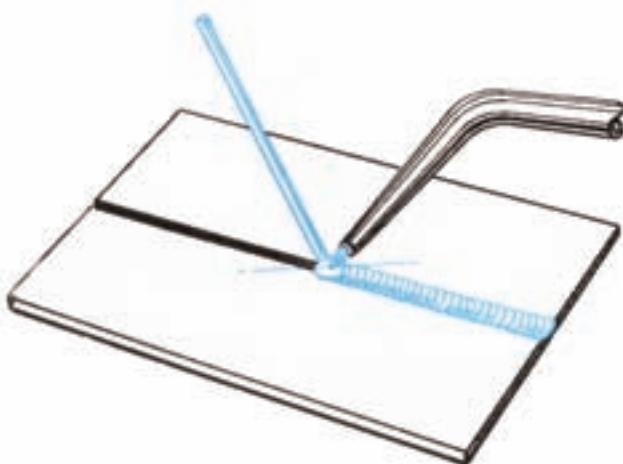
پس از پایان این فصل از هنر جو انتظار می‌رود که:

۱. گازهای قابل احتراق در جوشکاری گاز را نام ببرد.
۲. ویژگی استیلن به عنوان بهترین گاز سوختی را شرح دهد.
۳. مقدار حجم کپسول اکسیژن و میزان فشار و ظرفیت آنرا را بیان کند.
۴. ویژگی‌های کپسول گاز قابل اشتعال را شرح دهد.
۵. رگولاتورهای دو مرحله‌ای و مزیت آنها را توضیح دهد.
۶. تفاوت مشعل برشکاری با مشعل جوشکاری را شرح دهد.
۷. محاسن استفاده از شمعک نصب شده روی میز جوشکاری را توضیح دهد.
۸. نام دو نوع مشعل جوشکاری و تفاوت آنها را بیان کند.

۲- اصول جوشکاری ذوبی با شعله گاز

با استفاده از مذاب کنترل شده می‌توان جوش‌های مناسبی به دست آورد با ایجاد حوضچه مذاب کوچک در فصل مشترک دو قطعه به وسیله‌ی گرمای حاصل از سوختن گاز لبه‌های اتصال ذوب شده و مذاب لبه‌ها به هم می‌رسند همان‌طور که می‌دانیم در مذاب اتم‌های فلز بسی نظم بوده و نظم خاصی ندارند و از طرف دیگر مذاب در تماس با فلز جامد است.

حال چنان‌چه حوضچه مذاب سرد شود انجاماد صورت می‌گیرد یعنی از مرز مشترک حوضچه مذاب با جامد، دانه‌های فلزی شکل می‌گیرد و به مرکز حوضچه مذابی که در حال سرد شدن است گسترش می‌یابد تا انجاماد کامل شود در حقیقت اتم‌های جامد در سطح تماس با مذاب دارای پیوندهای پرنده هستند که اتم‌های ذوب در حال انجاماد خودشان را به آن محلق می‌کنند و با ادامه این وضع انجاماد کامل می‌شود و قطعات با هم یکپارچه می‌شوند، با ذوب کردن سیم جوش و اضافه شدن به مذاب لبه‌ها شیار و پخ بین دو قطعه هم به طور کامل پُر می‌شود. (شکل ۲-۱)

شکل ۲-۱ جوشکاری ذوبی با شعله

بديهی است برای اتصال در تمام طول درز مشعل جوشکاری به صورت پيوسته و با سرعت مناسب پيشروي کرده و به جوشکاري تداوم می بخشد. امروزه اين روش جوشکاري بيشتر در کارهای تعميراتی و خصوصاً لحيم کاري سخت مورد استفاده است و کاربرد صنعتی آن بيشتر در برشکاري و گرم کاري و عمليات حرارتی است همچنين برای صافکاري و راست و روکاري نيز به کار گرفته می شود و استفاده آن در اتصال قطعات ضخيم کم است زيرا حجم وسعي از فلز را باید حرارت دهيم تا لبهای آن ذوب شود، ناحيه HAZ^۱ بزرگی دارد و از نظر مصرف انرژي و زمان به صرفه نیست. (شکل ۲-۲) در اين فرآيند از دو نوع گاز استفاده می شود.

۱. قابل احتراق ۲. عامل احتراق

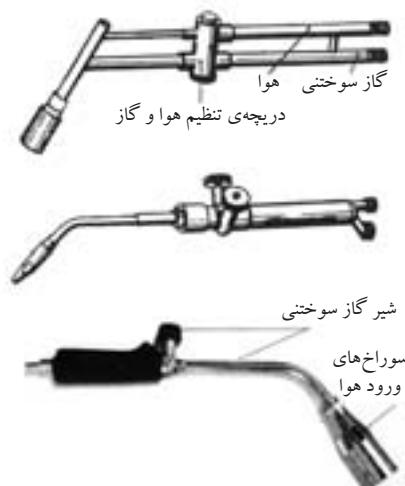

شکل ۲-۲ جوشکاري با شعله گاز

۲-۱ گازهای قابل احتراق

چند نوع گاز سوختني در جوشکاري و برشکاري با شعله به کار گرفته می شود از جمله:

- ئيدروژن
- استيلن
- پروپان
- گاز مپاستيلن پروپادين MPS.MAPP
- گازهای طبیعی مخلوطی از ئيدروکربوها

شکل ۲-۳ مشعل‌های گرمکاری

۱- Haz = Heat Afect Zone

در این میان استیلن بهترین گازها است زیرا تمرکز حرارتی بیشتری داشته و کمترین واکنش را با فلز در حوضچه مذاب جوش دارد ولی گازهای دیگر برای برشکاری، جوشکاری بعضی از فلزات، لحیم کاری سخت و گرمکاری استفاده می‌شود (شکل ۲-۳) و برای استفاده هر گاز، مشعل مخصوص همان گاز باید به کار گرفته شود و حداکثر دمای گازهای مختلف در جدول (۲-۱) آمده است.

جدول ۲-۱

راندمان حرارتی شعله Kcal/m ²	درجه حرارت شعله به °C	گاز سوختنی
۱۳۰۹۰	۳۰۸۷	گاز استیلن
۸۹۰۰	۲۵۳۸	گاز طبیعی
۲۲۲۴۰	۲۵۲۶	گاز پروپان
۲۱۲۴۰	۲۹۲۷	گاز مَپ
-	۲۲۶۰	گاز ثیدروژن

۱-۲-۱ استیلن

گاز استیلن بهترین گاز سوختنی برای جوشکاری و برشکاری با شعله است که با راندمان حرارتی بالا سوخته و درجهٔ حرارتی در حدود ۳۲۰° تولید می‌کند (شکل ۲-۴) که با این درجهٔ حرارت می‌توان اکثر فلزات و آلیاژها را ذوب نمود. گازی است بی رنگ با بوی نامطبوع و در اغلب مایعات آلی به نسبت‌های متفاوت حل می‌شود و مهمترین حلal گاز استیلن مایع استن (CH_3COCH_3) است، هر لیتر استن در درجهٔ حرارت ۱۵° و فشار معمولی ۲۵ لیتر استیلن را در خود حل می‌کند و به آرامی می‌تواند گازهای حل شده را آزاد کند به همین دلیل و برای ذخیره بیشتر در یک کپسول گاز استیلن را در مایع استن به صورت محلول ذخیره و نگهداری می‌کنند. (شکل ۲-۵)

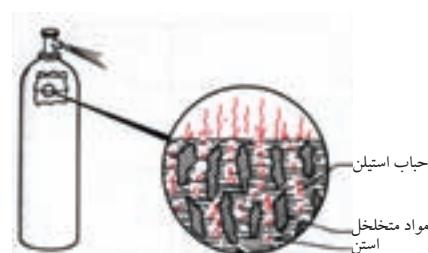
شکل ۲-۴ شعله‌ی سوختن گاز استیلن با اکسیژن

استیلن خالص متراکم شود خود به خود تجزیه و منفجر می‌شود.

زیرا چنان‌چه:

مخلوط استیلن با اکسیژن یا هوا قابلیت انفجار دارد.

همین‌طور:

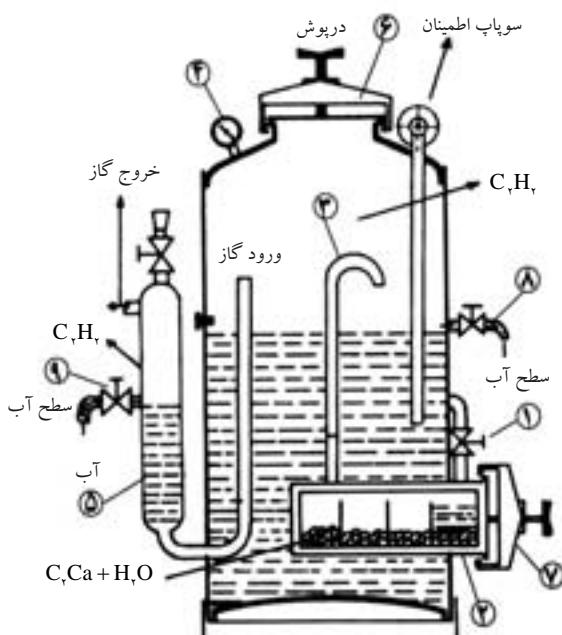
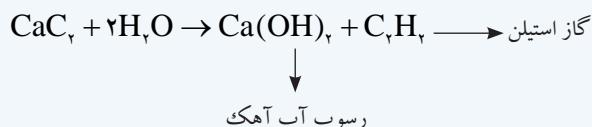
شکل ۲-۵ فضای داخل کپسول استیلن

- ۱- مخلوط $2/3\% \text{ استیلن و } 97/3\% \text{ هوا}$
- ۲- مخلوط $82\% \text{ استیلن و } 18\% \text{ هوا}$
- ۳- مخلوط $93\% \text{ استیلن با } 7\% \text{ اکسیژن}$

نسبت مخلوط قابل انفجار استیلن با اکسیژن یا هوا			
ردیف	درصد اکسیژن	درصد هوا	درصد استیلن
۱	-	$97/3$	$2/3$
۲	-	۱۸	۸۲
۳	۷	-	۹۳
۴	با 2 آتمسفر فشار		۱۰۰

وقتی استیلن به صورت واحدهای کوچک در استن حل باشد خطر انفجار از بین می‌رود.

● طرز تهیه استیلن:

از ترکیب کاربید کلسیم با آب گاز استیلن تولید می‌شود در سال‌های گذشته تهیه استیلن در کارگاه‌های کوچک جوشکاری توسط مولد استیلن انجام می‌شد (شکل ۲-۶) و کاربید و آب را در مولد با هم ترکیب کرده و از گاز استیلن تولید شده برای جوشکاری و برشکاری استفاده می‌کردند ولی امروزه این گاز به صورت محلول در استن در کپسول‌ها ذخیره شده و در اختیار صنعت گران قرار می‌گیرد.

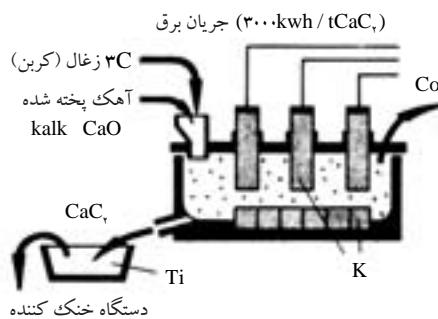
شکل ۲-۶ یک نوع مولد استیلن

در کارخانجات تولید کاربید، آهک زنده (Cao) را با ذغال کک (C) در کوره الکتریکی حرارت داده و کاربید کلسیم به صورت مذاب تولید می‌شود (شکل ۲-۷) که پس از سرد شدن به صورت کلوخه و پودر در بشکه‌های سربسته به بازار عرضه می‌شود. کاربید علاوه بر مصارف جوشکاری در صنایع پتروشیمی نیز کاربرد دارد.

(شکل ۲-۸)

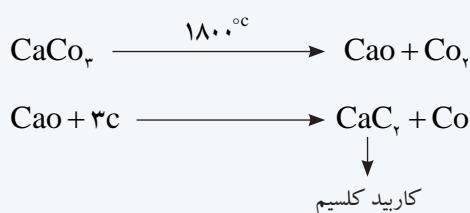

شکل ۲-۸ مقطع شکسته شدهی سنگ کاربید و شکل ظاهری آن

شکل ۲-۷

فرمول شیمیایی تهیه کاربید به شرح زیر است:

۲-۱-۲ ویژگی‌های حرارتی گازها

در جوشکاری ارزش حرارتی - درجه حرارت شعله - و نسبت مخلوط گاز با اکسیژن برای رسیدن به سوخت کامل همواره مورد توجه قرار دارد.

- انرژی حرارتی: مقدار گرمایی که یک گاز سوختنی هنگام احتراق کامل در شرایط معمول ایجاد می‌کند ارزش حرارتی آن گاز نامیده می‌شود.
- درجه حرارت شعله: بیشترین دمای سوختن کامل هر گاز را گویند.
- میزان اکسیژن مصرفی: نسبت مخلوط اکسیژن با گاز سوختنی زمان احتراق کامل مورد نظر است و در جدول (۲-۲) خصوصیات حرارتی گازها آمده است.

جدول ۲-۲ درجه حرارت شعله و ارزش حرارتی گازهای سوختنی در برشکاری

گاز سوختنی	درجه حرارت شعله به °C	راندمان حرارتی شعله Kcal/m ²
استیلن	۳۰۸۷	۵۶۹۰۰
گاز طبیعی	۲۵۳۸	۱۸۰۰۰
گاز پروپان	۲۵۲۶	۹۲۹۰

شکل ۲-۹ شیر تنظیم گاز

● شعله اکسی استیلن

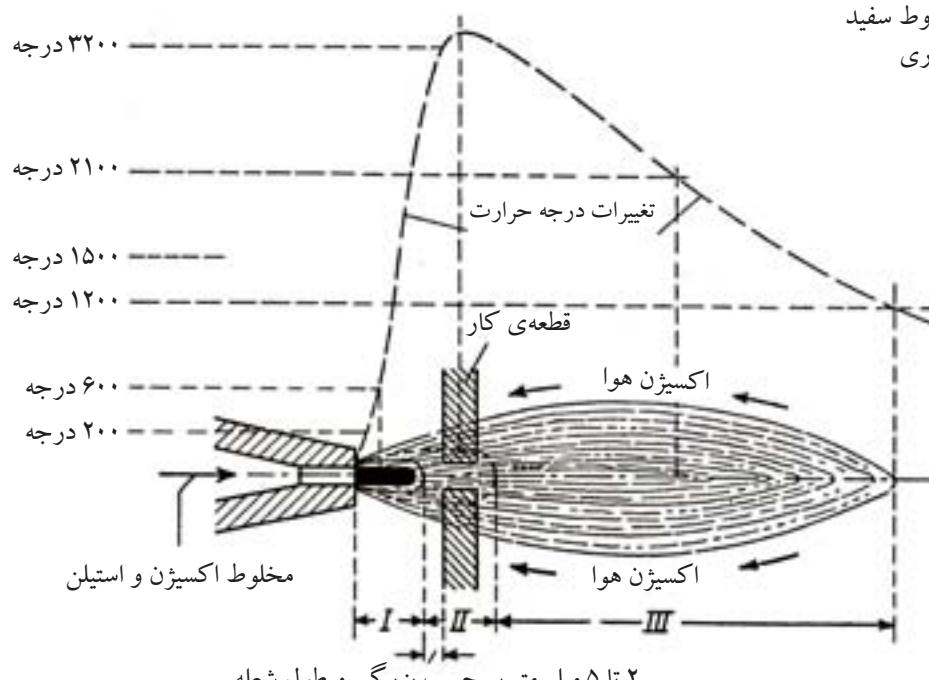
کامل شدن عمل سوختن در دو مرحله انجام می‌گیرد:
مرحله‌ی اول گاز استیلن و اکسیژن به نسبت یک به یک از مشعل خارج می‌شود (به وسیله‌ی پیچ‌های تنظیم روی مشعل) (شکل ۲-۹) و مشتعل می‌گردد و گاز تیدروژن و اکسید کربن حاصل می‌شود.

در مرحله‌ی دوم گازهای تیدروژن و اکسید کربن (Co) از هوا اطراف خود اکسیژن گرفته و سوختن کامل می‌شود و گازهای Co⁺ و H₂O حاصل سوختن است به شکل (۲-۱۰) توجه کنید.

منطقه I: هسته آبی و مخروط سفید

منطقه II: ناحیه‌ی جوشکاری

منطقه III: هاله‌ی لزان

۲ تا ۵ میلی‌متر بر حسب بزرگی و طول شعله

شکل ۲-۱۰ نمودار درجه حرارت شعله

۱۲-۲ اکسیژن

آتمسفر موجود در اطراف کره‌ی زمین چنان‌چه عاری از رطوبت باشد دارای درصدهای حجمی زیر است: (جدول ۲-۳)

جدول ۲-۳ درصد گازها در هوای اطراف کره‌ی زمین			
ردیف	نام گاز	فرمول گاز	درصد موجود در آتمسفر
۱	اوز	N_2	۷۸
۲	اکسیژن	O_2	۲۱
۳	آرگون	Ar	۰/۹۴
۴	دی‌اکسید کربن	CO_2	۰/۰۳
۵	هیدروژن	H_2	۰/۰۱
۶	نون	Ne	۰/۰۰۲۳
۷	هليوم	He	۰/۰۰۰۴
۸	کرپتون	Kr	۰/۰۰۰۰۵
۹	گردن	Xe	۰/۰۰۰۰۶

البته همیشه همراه هوای درصد بیشتری از گاز CO_2 وجود دارد که پس از تصفیه مقدار جزئی در هوای خواهد بود.

در جوشکاری گازی تنها اکسیژن عامل سوختن است و سایر گازهای نقشی در احتراق ندارد.
(استفاده از هوای فشرده به عنوان عامل سوخت در جوشکاری گاز باعث کاهش راندمان حرارتی شده و بعضی از گازهای موجود در هوای مثل اوز و هیدروژن می‌توانند با فلز جوش ترکیب یا مخلوط شده و کیفیت جوش را کاهش دهند).

اکسیژن گازی است بی‌بودن رنگ و بدون طعم و یکی از فراوان‌ترین عنصر موجود در طبیعت است، $\frac{7}{8}$ وزن آب‌ها را نیز تشکیل می‌دهد. اکسیژن خود نمی‌سوزد ولی برای احتراق و اشتعال هر ماده سوختنی لازم است.

۱۲-۲-۱ طرز تهیه اکسیژن

گاز اکسیژن که مورد نیاز صنایع مختلف و خدمات پژوهشی است امروزه طی مراحل زیر از هوای تهیه می‌کنند که در نظر اقتصادی مقرن به صرفه است.

در گذشته از روش تجزیه الکتریکی آب برای تهیه اکسیژن و هیدروژن استفاده می شده است.

الف) حذف ناخالصی ها شامل گرد و غبار، دی اکسید کربن، رطوبت و غیره از هوا.

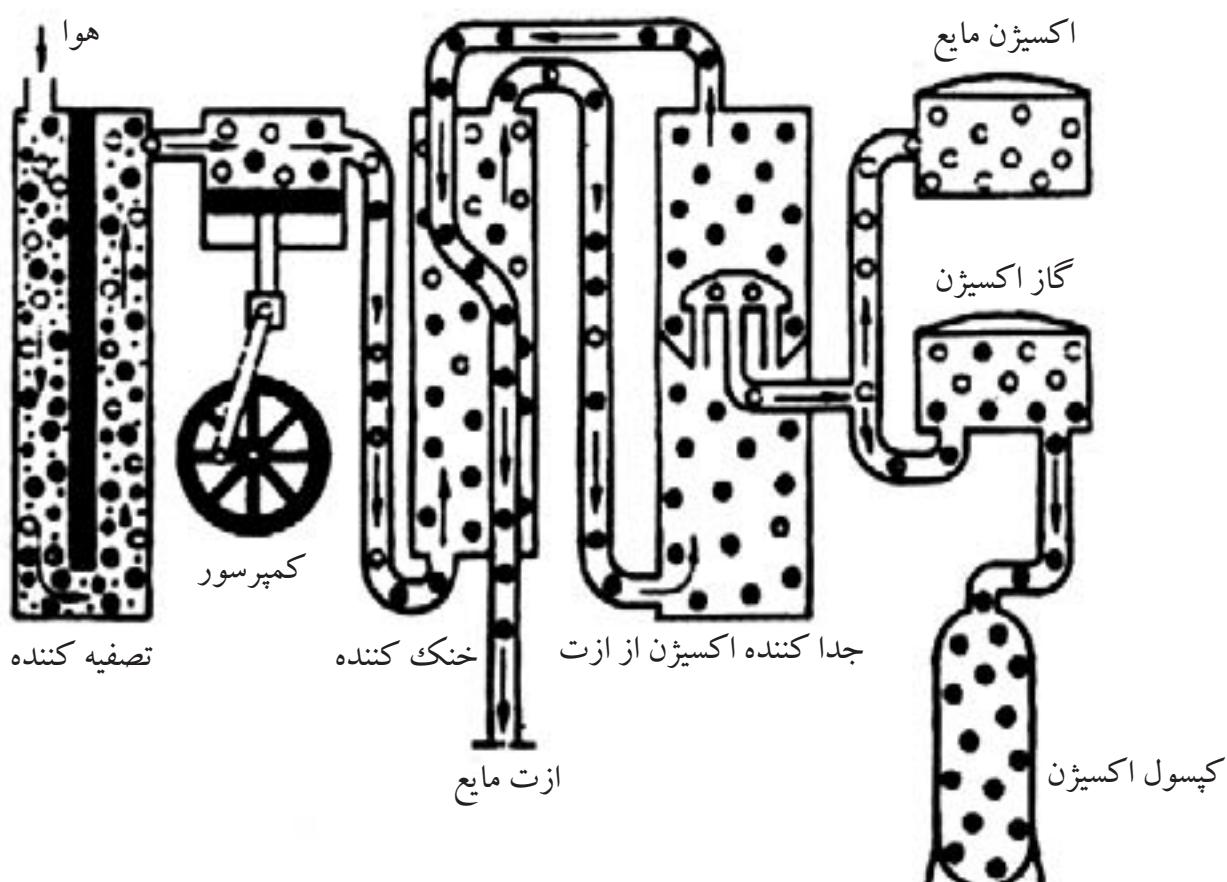
ب) متراکم کردن هوا از ۶ تا ۲۰۰ برابر فشار هواست جو

ج) سرد کردن هوا از فشرده در فشار ۳۹ آتمسفر و دمای 140° تا مایع شود

د) کاهش فشار برای جدا شدن از هوا مایع

ه) اکسیژن مایع باقی مانده دارای خلوص ۹۸٪ است.

که هم به صورت مایع در مخازن مخصوص ذخیره می شود و هم به صورت گاز در کپسول ها با ظرفیت های متفاوت برای مصارف مختلف به صورت متراکم ذخیره می شود شکل (۲-۱۱) هر لیتر اکسیژن مایع به ۸۵۰ لیتر اکسیژن ۱۵ درجه سانتیگراد تبدیل می شود پس در صنایع مانند صنایع فولادسازی برای جاگیری کمتر از اکسیژن مایع ذخیره شده در مخزن استفاده می کنند یا از تولید مستقیماً توسط لوله به محل مصرف هدایت می شود.

شکل ۲-۱۱ نمای طرز تهیه اکسیژن از هوا

۲-۳ تجهیزات جوشکاری با شعله گاز

برای ایجاد یک اتصال ذوبی با روش جوشکاری گاز باید شرایط زیر فراهم باشد:

۱- دمای شعله باید خیلی بالاتر از نقطه ذوب فلز باشد تا آن را سریع ذوب کند.

۲- حوضچه جوش نباید بزرگ باشد و گرما در ناحیه کوچکی متتمرکز باشد.

۳- ظرفیت گرما دهی باید بالا باشد (مقدار کلی گرما یا نرخ گرما دهی مورد نیاز نه تنها بر خواص فیزیکی و حرارتی فلز بلکه به هندسه و شکل و ابعاد اتصال نیز بستگی دارد).

۴- خود منبع گرما (شعله) باید قابل تنظیم باشد و در تمام مراحل جوشکاری ثابت بماند.

استفاده از مشعل مخصوص (جوشکاری و برشکاری) که جوابگوی موارد فوق باشد همچنین شیلنگ‌های هدایت گاز سوختنی و اکسیژن به مشعل به علاوه کپسول گاز اکسیژن و کپسول گاز سوختنی (استیلن) همراه با رگولاتورهای قابل تنظیم برای هر کدام از گازها و میز جوشکاری لازمه یک دستگاه ساده جوشکاری گاز است.

(شکل‌های ۲-۱۲ و ۲-۱۳)

شکل ۲-۱۳ تجهیزات جوشکاری در یک کابین جوشکاری

شکل ۲-۱۲ تجهیزات جوشکاری با شعله‌ی گاز

● برای کار کردن ایمن با شعله‌ی به اقلام زیر نیاز

است:

لباس کار، پیش‌بند، دست‌کش چرمی، کفش ایمنی، ساق‌بند و گاهی آستین هم چنین از عینک جوشکاری با شیشه و شماره‌ی مخصوص جوشکاری که به طور مختصر به آن‌ها خواهیم پرداخت.

(شکل ۲-۱۴)

شکل ۲-۱۴

۲-۳-۱ کپسول اکسیژن

اکسیژن مورد استفاده جوشکاری در کپسول‌های فولادی که به روش کششی عمیق و بدون درز ساخته شده است با فشار 150 bar پر می‌شود و حجم داخلی کپسول‌های جوشکاری 40 لیتر یا 50 لیتر است و چون با فشار 150 bar برابر آتمسفر پر شده بنابراین ظرفیت کپسول‌ها $Q = 40 \times 150 = 6000\text{ lit}$ یا معادل 6 متر مکعب گاز در شرایط متعارفی است. کپسول‌های گاز اکسیژن با ظرفیت‌های کم‌تر برای مصارف خاص نیز می‌سازند. ضخامت دیواره کپسول اکسیژن $9-10\text{ میلی‌متر}$ شیر فلکه کپسول راست گرد و با دست باز و بسته می‌شود یک کلاهک شیر فلکه کپسول را حفاظت می‌کند که موقع استفاده از کپسول باید باز شود. کپسول‌های گاز باید همواره به دیوار یا چرخ حمل کپسول با زنجیر بسته شوند. (شکل ۲-۱۵) رنگ کپسول اکسیژن سیاه بوده و به رنگ تیره مشاهده می‌شود.

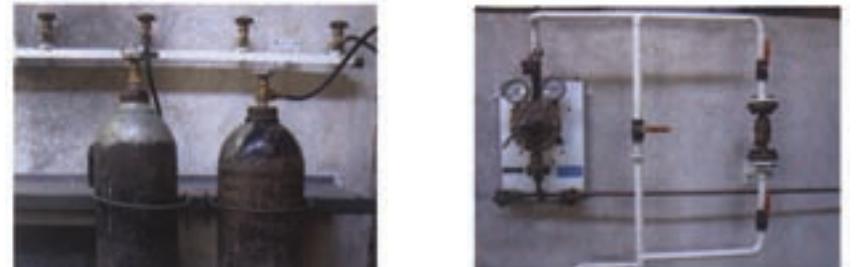
شکل ۲-۱۵ کپسولها بالت وزنجیر

● مخزن اکسیژن مایع

اگر مصرف اکسیژن خیلی زیاد باشد می‌توان از اکسیژن مایع استفاده کرد در شکل (۲-۱۶) نوعی مخزن اکسیژن مایع نشان داده شده است که قسمت‌های مختلف آن نمایان است. در کارگاه‌های بزرگ که چندین جوشکار مشغول کار هستند می‌توان با به هم بستن

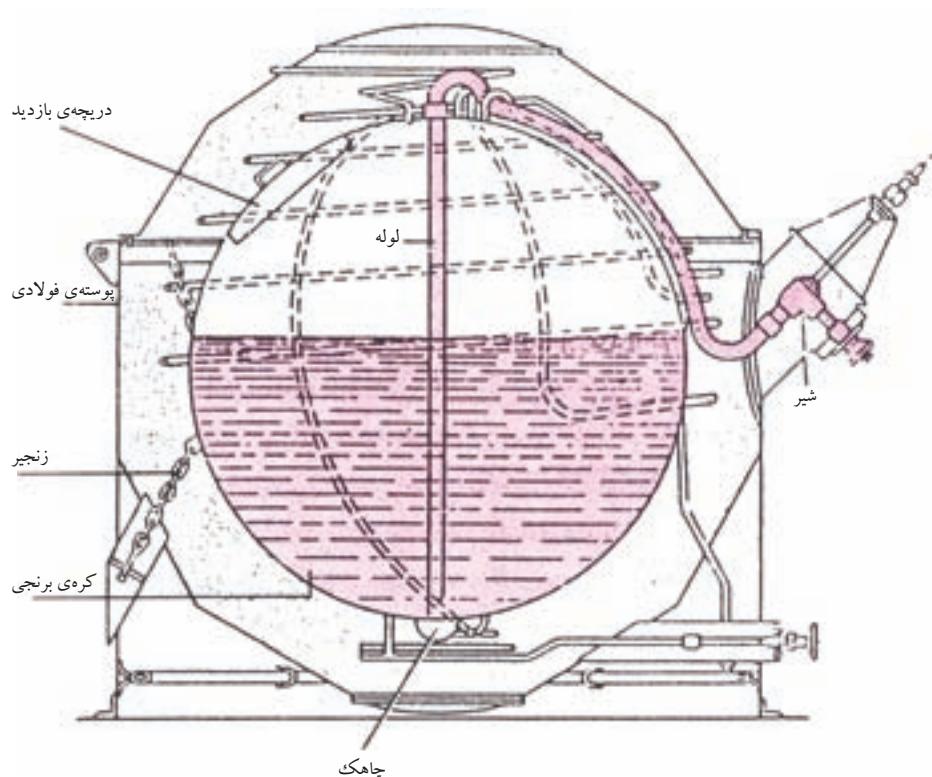
کپسول‌های اکسیژن یک پست مرکزی اکسیژن تدارک کرد و توسط لوله‌ی فولادی بدون درز که اکسیژن با فشار ایمن را در آن‌ها جریان پیدا کند به چندین محل جوشکاری رساند.

(شکل ۲-۱۶)

اتصال کپسول اکسیژن به خط لوله

لوله کشی پست مرکزی گاز اکسیژن

نوعی مخزن برای ذخیره‌سازی اکسیژن مایع

شکل ۲-۱۶

۲-۳-۲ کپسول استیلن

یک کپسول فولادی است که قطر بزرگ‌تری از کپسول اکسیژن دارد و در ورق‌ها فولادی ساخته شده و در زهای آن جوشکاری شده است داخل کپسول بر خلاف کپسول اکسیژن توسط ماده‌ای متخلخل (سیمان مخصوص و ذغال چوب و سنگ‌های متخلخل

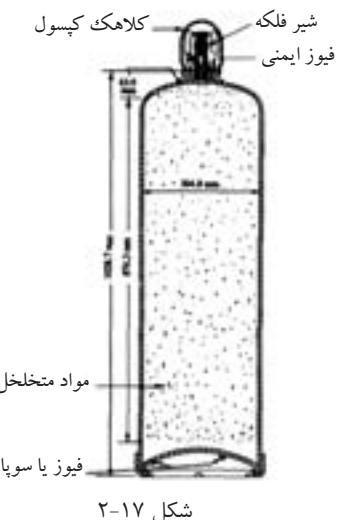
سیلیس دار) پوشانده شده که با مقدار ۱۶ لیتر مایع استن قابلیت حل مقدار ۶ متر مکعب گاز استیلن را در خود دارد.

چون هر لیتر استن در شرایط متعارفی ۲۵ لیتر استیلن را در خود حل می کند و در فشار $15 \text{ bar} = 375 \text{ lit}$ لیتر استیلن در یک لیتر استن حل می شود و در $16 \text{ lit} = 600 \text{ lit}$ ظرفیت کپسول پر است. (شکل ۲-۱۷)

چون هر لیتر استن در فشار 15 bar (وقتی کپسول پر است) می توان 375 lit لیتر استیلن را در خود حل کند.

زروه محل اتصال به رگولاتور در کپسول های استیلن مانند سایر گازهای قابل اشتعال چپ گرد ساخته شده و روی سطوح جانبی مهره اتصال رگولاتور به کپسول استیلن شیاردار است و قابل شناسایی می باشد. (شکل ۲-۱۸)

نمی توان از هر کپسول استیلن در ساعت بیش از $\frac{1}{4}$ ظرفیت آن گاز دریافت نمود (مایع استن با گاز خارج می شود) لذا برای مصرف بیشتر و استفاده در خط لوله گاز باید از پست مرکزی استیلن مطابق شکل (۲-۱۹) استفاده کرد.

شکل ۲-۱۷

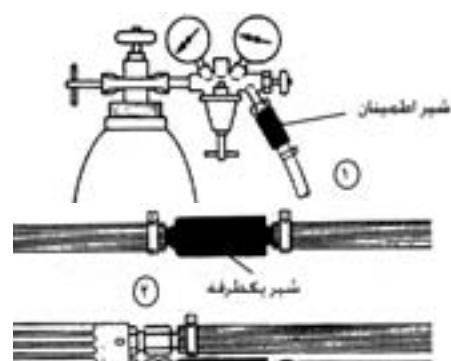

شکل ۲-۱۹ پست مرکزی استیلن

شکل ۲-۱۸ مهره چپ گردوشیار

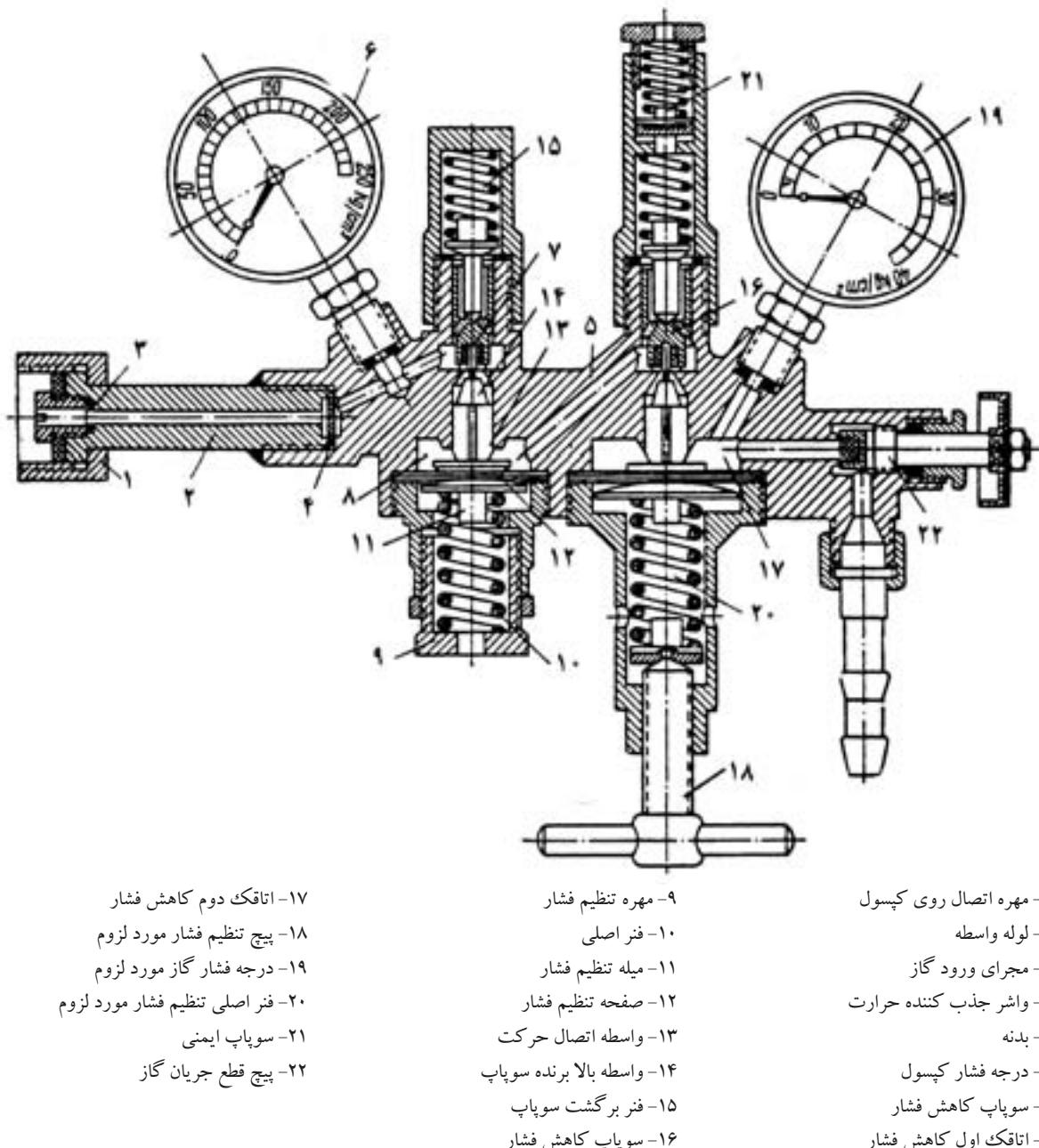
گاز استیلن چون به راحتی مشتعل می شود و با فشار کم مورد استفاده واقع می شود امکان برگشت شعله به داخل لوله گاز وجود دارد ضرورت دارد هر کجا از خط لوله استیلن می گیریم یک سوپاپ یک طرفه یا یک کپسول حفاظتی سر راه قرار داشته باشد تا خطر انفجار خط لوله و مخازن گاز مرتفع شود (شکل ۲-۲۰) کپسول های استیلن همواره باید ایستاده مورد استفاده واقع شود و یا به دیواره و یا ارابه محکم بسته شده باشد.

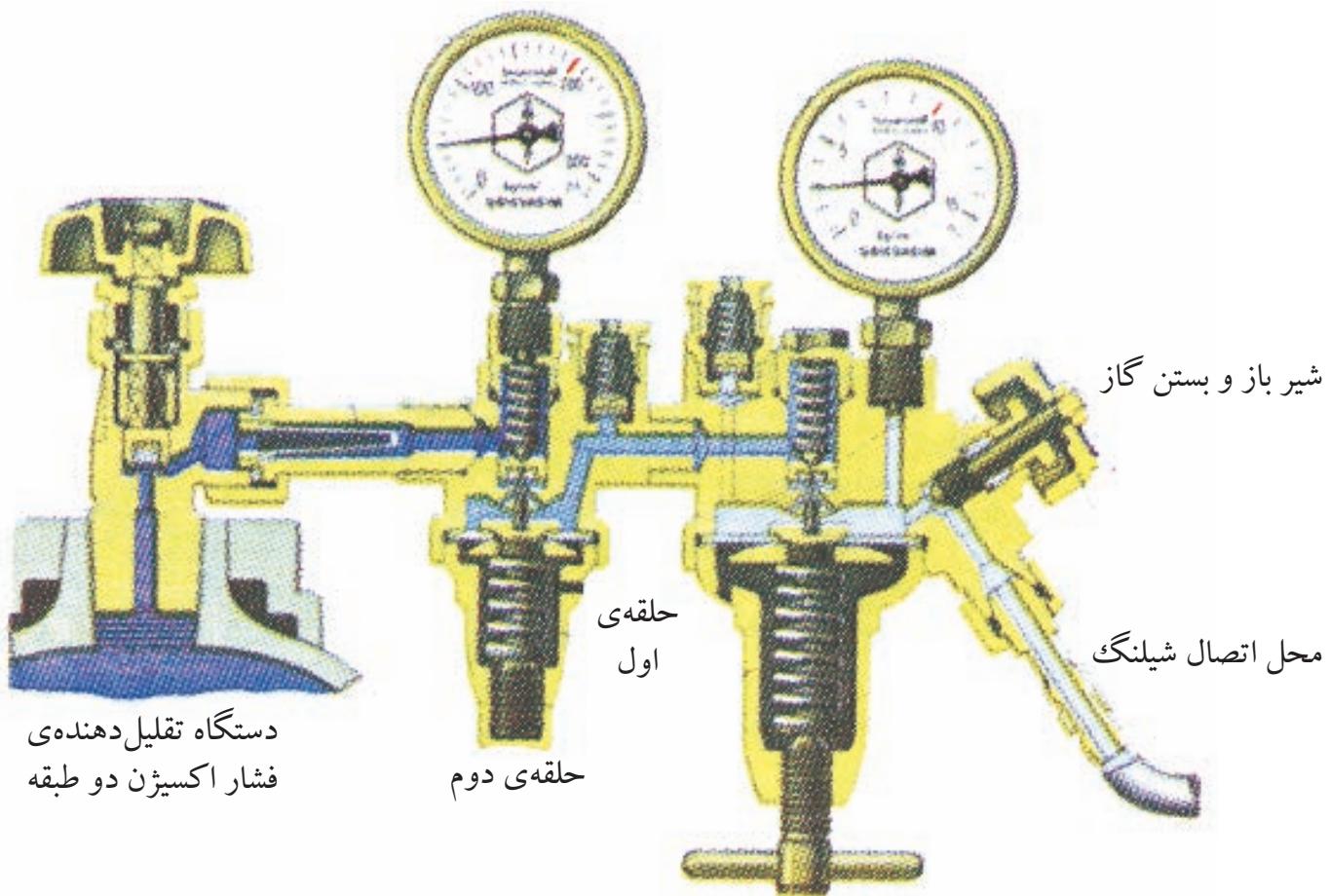
شکل ۲-۲۰ سوپاپ یک طرفه

۲-۳-۳ رگولاتورها

گازها در کپسول با فشار زیادی ذخیره می‌شوند و این فشار برای جوشکاری مناسب نیست و باید با رگولاتور (دستگاه تقلیل و تنظیم فشار) فشار گاز کاهش داده شود تا گاز به طور یکنواخت و با فشار مناسب به طرف مشعل هدایت شود. در عمل از رگولاتورهای یک مرحله‌ای و رگولاتورهای دو مرحله‌ای استفاده می‌شود. (شکل‌های ۲-۲۱-۱ و ۲-۲۱-۲)

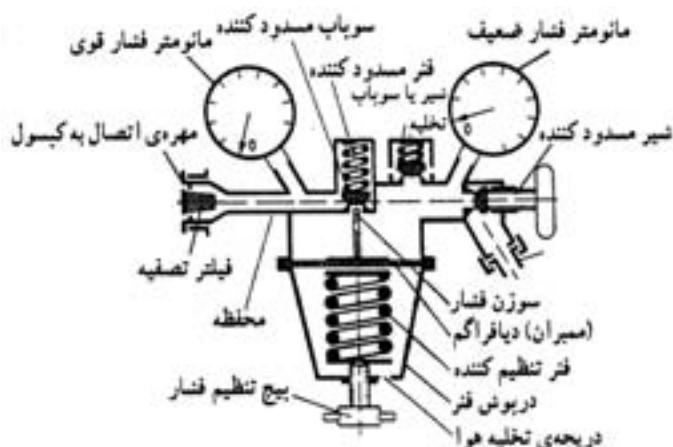

شکل ۲-۲۱ نمای برش خروده‌ی یک نمونه رگولاتور فشار گاز، نوع دو مرحله‌ای

شکل ۲-۲۱-۱ برش کیبل و رگولاتور دو مرحله ای گاز اکسیژن

در عمل بیشتر از رگولاتورهای یک مرحله استفاده می‌شود در این رگلاتورها یک فشار سنج فشار گاز داخل کپسول و فشار سنج دیگر فشار گاز مصرفی را نشان می‌دهد. (شکل ۲-۲۲)

شکل ۲-۲۲ برش و رگلاتور یک مرحله ای

روش کار بدین ترتیب است که گاز از دریچه‌ی اول وارد یک فضای بزرگ‌تر شده و انبساط پیدا می‌کند و فشار آن کاهش می‌یابد و از طریق شیر به شیلنگ هدایت می‌شود. هر رگولاتور دارای یک پیچ است که با گردش آن می‌توان حجم این فضا را بزرگ‌تر کرده و یا کاهش داد و فشار گاز را تنظیم نمود با توجه به شکل (۲-۲۲) سایر قسمت‌های رگولاتور و طرز کار آن‌ها مشاهده کنید و برای دوستان خود توضیح دهید.

در رگولاتور دو مرحله‌ای فشار گاز در دو مرحله کاهش یافته و تنظیم می‌شود مطابق شکل (۲-۲۱) مثلاً از مرحله‌ی اول از ۱۵۰ به ۱۵ و در مرحله‌ی بعد به ۲ یا سه بار کاهش می‌یابد. حسن رگولاتورهای دو مرحله در تنظیم دقیق‌تر و ثابت بودن فشار گاز مصرفی در مراحل مختلف خالی شدن کپسول گاز است.

شکل ۱-۲۲-۱ بستن رگولاتور به کپسول

رگولاتور کپسول اکسیژن دارای نشانه‌ی آبی در وسط صفحه مدرج است به علاوه فشار اولیه تا (۲۰۰ bar) درجه‌بندی شده.

و چنان‌چه گفته شد رگولاتور استیلن دارای مهره چپ گرد بوده و مهره اتصال به کپسول شیاردار است به علاوه روی فشار سنج اولیه درجات تا (۱۵ bar) مشاهده می‌شود و در داخل صفحه مدرج نشانه زرد رنگ دیده می‌شود. (شکل ۲-۲۲-۱)

۲-۳-۴ شیلنگ‌های انتقال گاز

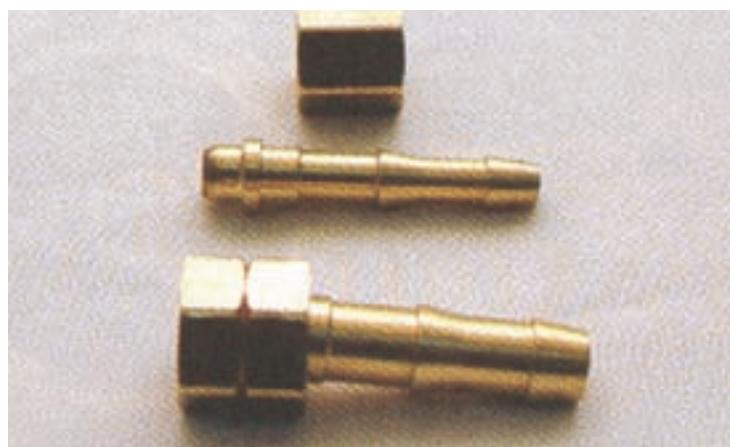
شیلنگ‌های مورد استفاده در جوشکاری گاز در ردیف انواع پرفشار و از جنس نبودن ساخته شده و روکش سه لایه کامپوزیت از برزن特 و لاستیک دارند در نتیجه هم سبک بوده و هم استحکام کافی داشته و در مقابل سایش مقاومت می‌کنند. (شکل ۲-۲۳)

گروهی از این شیلنگ‌های دوقلو بهم چسبیده بارنگ‌های سبز و قرمز یا آبی و نارنجی تهیه می‌شوند. شیلنگ‌ها با قطر داخلی $\frac{3}{16}$ ، $\frac{1}{4}$ و $\frac{3}{8}$ اینچ در بازار وجود دارد نوع $\frac{3}{16}$ اینچ بسیار سبک و قابل انعطاف است و برای کارهای سبک جوشکاری مورد استفاده است. نوع $\frac{3}{8}$ اینچ برای جوشکاری و گرمکاری و برشکاری قطعات فلزی ضحیم‌تر مورد استفاده است شیلنگ‌ها، واسطه‌ی بین رگولاتور و مشعل جوشکاری هستند.

دو سر شیلنگ‌ها به وسیله‌ی بست مخصوص بر سر شیلنگی محکم شده و به رگولاتور و مشعل پیچ می‌شوند. (شکل ۲-۲۴)

شکل ۲-۲۳ لایه‌های شیلنگ‌های گاز

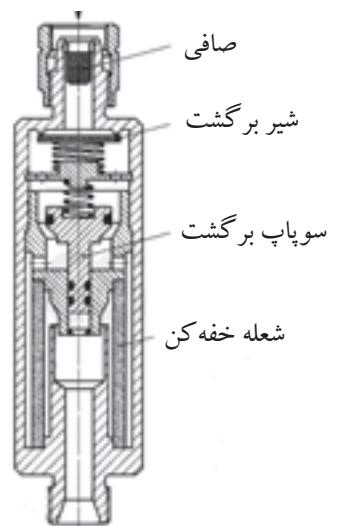

شکل ۲-۲۴ اشیلنگ و سر شیلنگی

۲-۳-۵ شیر، مانع برگشت شعله (شیر اطمینان)

با نصب شیر مانع برگشت شعله در مسیر عبور گازها می‌توان از خطر انفجار مخلوط گاز و اکسیژن در اثر برگشت شعله جلوگیری کرد، برگشت شعله زمانی اتفاق می‌افتد که فشار یک گاز کم شده و گاز دیگر وارد شیلنگ گاز دوم شود و دو گاز در حالی که گرم هستند با هم مخلوط شوند که باعث ترکیب سریع آن دو شده و سریعاً انفجار اتفاق می‌افتد این گونه شیرها مانع برگشت گازها شده و خطر مرتفع می‌شود شیرها مانع برگشت مورد استفاده باید استاندارد باشد و مورد تأیید قرار گرفته باشد. (شکل ۲-۲۵)

شکل ۲-۲۵ شیر اطمینان

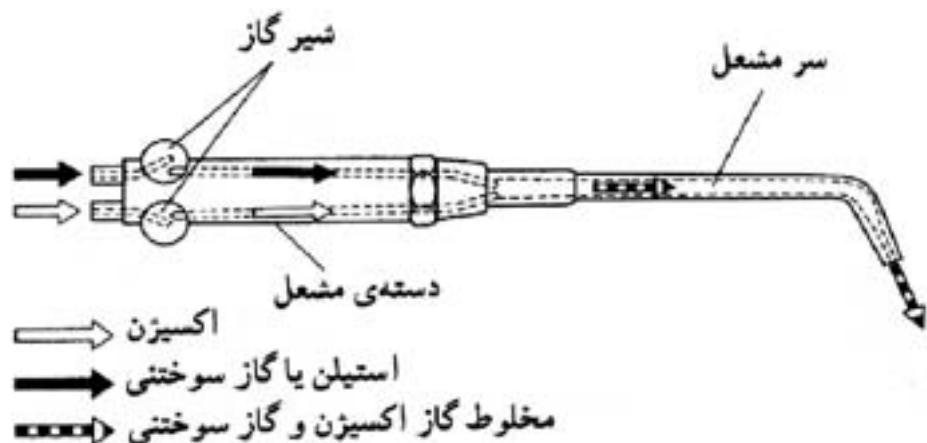
۲-۳-۶ مشعل های جوشکاری

وسیله‌ای برای مخلوط کردن گازها و تنظیم میزان و نسبت آن‌ها تا از دهانه سر مشعل خارج شده و بسوزد به علاوه شعله‌ی حاصل از سوخت یک شعله هم گرا باشد تا تمرکز حرارت ایجاد شده موجب ذوب کردن حجم کوچکی از لبه‌های اتصال شود.

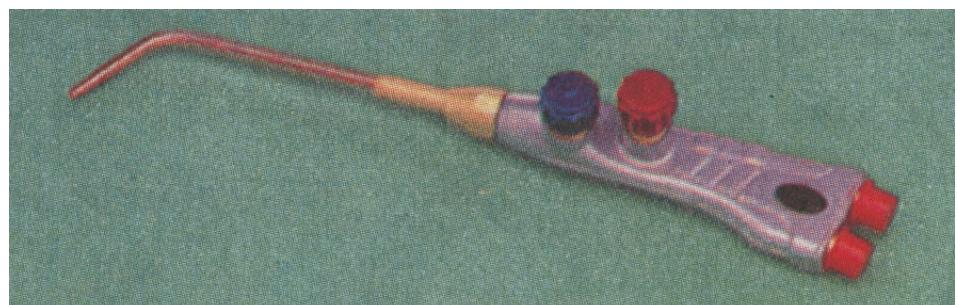
مشعل های جوشکاری دو دسته‌اند:

الف) فشار برابر یا فشار قوی

در مشعل های فشار برابر مطابق شکل (۲-۲۶) گاز اکسیژن و استیلن با فشار مساوی وارد محفظه اختلاط شده و با هم مخلوط می‌شوند و در سر مشعل با جرقه فندک جوشکاری روشن شده و شعله متمرکز ایجاد می‌کنند در گذشته این مشعل در جوشکاری بیشتر مورد استفاده بوده است. (شکل ۱-۲۶)

شکل ۲-۲۶ مسیر گاز در مشعل جوشکاری

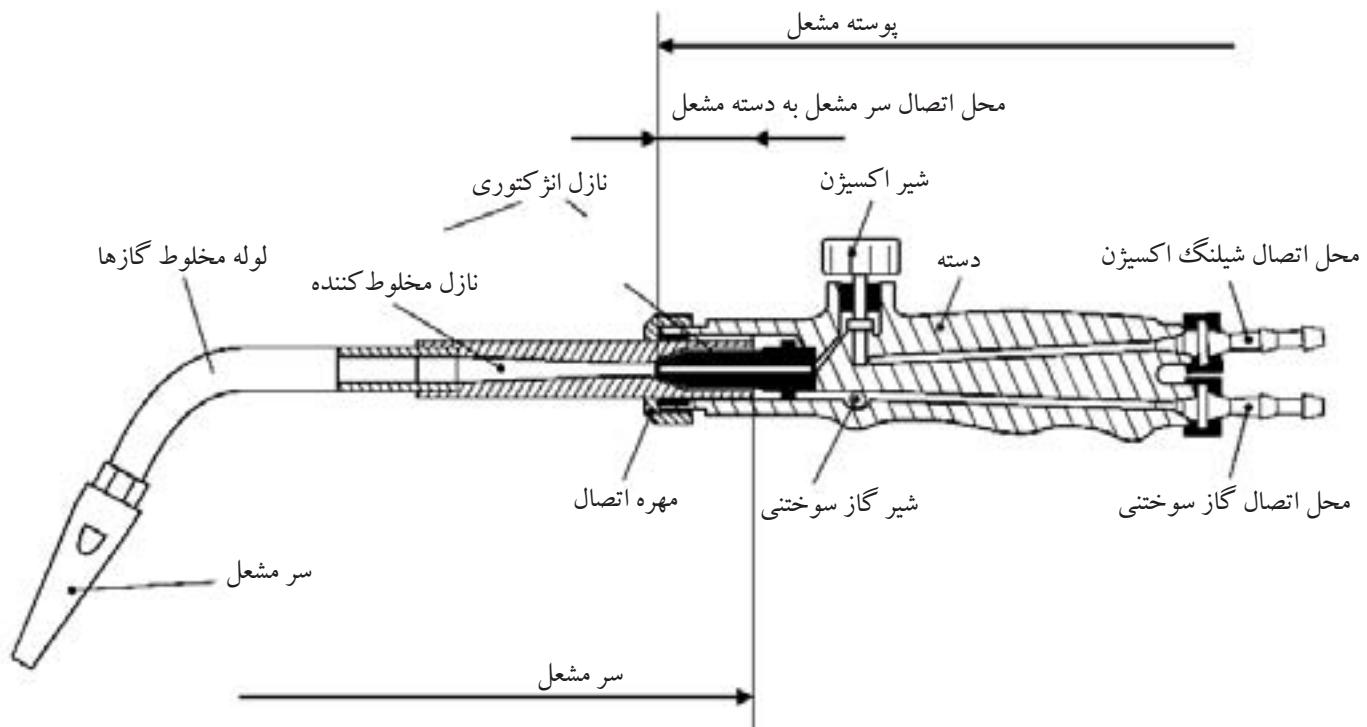

شکل ۱-۲۶-۱ اقسام های ظاهری مشعل

● مشعل های فشار ضعیف یا انژکتوری

در این مشعل ها فشار گاز سوختنی کم و فشار اکسیژن بیشتر است و گاز سوختنی و اکسیژن به وسیله‌ی انژکتور با هم مخلوط می‌شوند و امروزه بیشتر مورد استفاده است.

عمل مخلوط شدن گاز اکسیژن با گاز سوختنی در سر مشعل انجام می‌شود. انژکتور دارای سوراخ ریزی است در وسط که اطراف آن روزنه‌هایی به شکل تاج دایره تعییه شده است. (شکل ۲-۲۷)

شکل ۲-۲۷ دسته مشعل و سر مشعل جوشکاری

گاز سوختنی از روزنه‌های اطراف انژکتور با فشار کمتر از یک bar وارد محفظه اختلاط شده و اکسیژن از طریق سوراخ ریز انژکتور که در وسط قرار دارد با فشار (۲-۳ bar) به محفظه دمیده می‌شود تا گازها را با هم مخلوط کند و از پستانک سر مشعل خارج شوند سوراخ پستانک سرمشعل مخروطی شکل است و شعله متوجه ایجاد می‌کند.

شکل ۲-۲۸

همراه هر دسته مشعل جوشکاری چند سر مشعل جوشکاری با شماره‌های مختلف وجود دارد در بعضی از انواع قدیمی تعداد زیادی سر مشعل وجود دارد و امروزه با تعداد کمتری سر مشعل به بازار عرضه می‌شود که در شکل‌های (۲-۲۸-۱ و ۲-۲۸-۲) مشاهده می‌شود.

شکل ۲-۲۸-۱ سر مشعل‌های مخصوص جوشکاری

سر مشعل‌ها دارای شماره‌هایی هستند که روی سر مشعل حک می‌شود و استاندارد خاصی ندارند و با توجه به ضخامت ورق مورد استفاده یا مصرف هر کدام از گازها در

یک ساعت شماره گذاری شده‌اند جدول (۲-۴).

جدول ۲-۴ شماره‌ی مشعل با توجه به ضخامت ورق

شماره‌ی مشعل میلی‌متر	ضخامت ورق میلی‌متر	صرف استیلن لیتر در ساعت
۱-۲	۱	۱۵۰
۲-۴	۴ تا ۲	۳۰۰
۴-۶	۶ تا ۴	۵۰۰

فشار گازها با توجه به بزرگی و کوچکی سر مشعل باید تنظیم شود به جدول (۲-۵) توجه کنید.

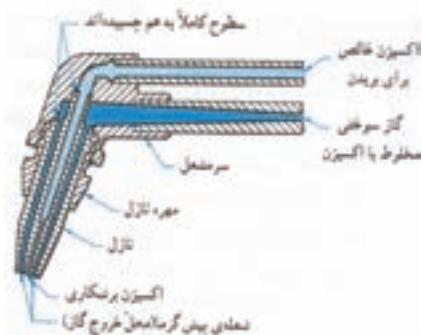
جدول ۲-۵ انتخاب سر مشعل در رابطه با ضخامت ورق و فشار گاز

ضخامت ورق فولادی بر حسب اینج	فشار گازها بر حسب پوند بر اینچ مربع PSi				اندازه‌ی قطر سوراخ نازل بر حسب اینچ	
	فشار قوی		انژکتوری			
	O _r	C _r H _r	O _r	C _r H _r		
۰/۰۱	۱	۱	۵-۷	۵	۰/۰۲۲۵	
۰/۰۱۶	۱	۱	۷-۸	۵	۰/۰۲۸۰	
۰/۰۱۹	۱	۱	۷-۱۰	۵	۰/۰۲۸۰	
$\frac{1}{32}$	۲	۲	۷-۱۸	۵	۰/۰۳۵۰	
$\frac{1}{16}$	۳	۳	۸-۲۰	۵	۰/۰۴۶۵	
$\frac{3}{32}$	۴	۴	۱۵-۲۰	۵	۰/۰۵۵۰	
$\frac{1}{8}$	۴	۴	۲۴-۱۲	۵	۰/۰۵۹۰	
$\frac{3}{16}$	۵	۵	۲۵-۱۶	۵	۰/۰۷۰	
$\frac{1}{4}$	۶	۶	۲۰-۲۹	۵	۰/۰۸۱	
$\frac{3}{8}$	۷	۷	۲۴-۳۳	۵	۰/۰۸۶	
$\frac{1}{2}$	۸	۸	۲۹-۳۴	۵	۰/۰۹۸	
$\frac{5}{8}$	۹	۹	۳۰-۴۰	۵	۰/۱۲۸۵	
$\frac{3}{4}$	۱۰	۱۰	۳۰-۴۰	۵	۰/۱۳۶۰	
۱	۱۲	۱۲	۳۰-۴۲	۵	۰/۱۵۴۰	

۲-۳-۷ مشعل برشکاری

مشعل جوشکاری دارای قسمت‌های زیر است:

- دسته مشعل
- شیرهای تنظیم گاز
- لوله اختلاط
- پستانک

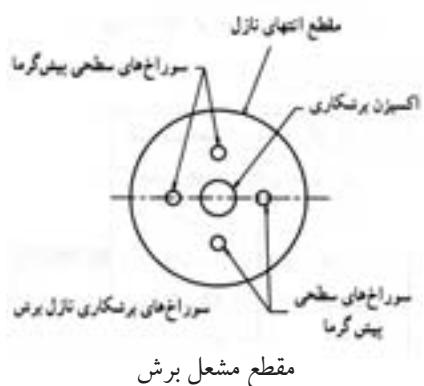

مسیر عبور گاز در مشعل برش

در مشعل برشکاری علاوه بر شیر اکسیژن برای سوختن گاز یک مسیر اضافی اکسیژن دارد که به آن اکسیژن برشکاری گویند در حقیقت اکسیژن برشکاری که با یک اهرم یا یک شیر اضافی باز و بسته می‌شود موجب سوختن فلز شده و آن را اکسید کرده و ضمن ایجاد گرمای بیشتر عمل برشکاری هم انجام می‌شود و با حرکت پیشروی مشعل روی مسیر حرکت برشکاری انجام می‌شود.

شکل ۲-۲۹ مشعل دوپارچه برشکاری

مقطع مشعل برش

مشعل برشکاری دو گونه‌اند یکی از این مشعل‌ها به دسته مشعل جوشکاری بسته می‌شود زیرا این گونه دسته مشعل هم برای جوشکاری و هم برای برشکاری طراحی شده است. (شکل ۲-۲۹)

گروه دیگر مشعل‌های مخصوص برشکاری هستند که فقط برای برشکاری مورد استفاده واقع می‌شود. (شکل ۲-۳۰)

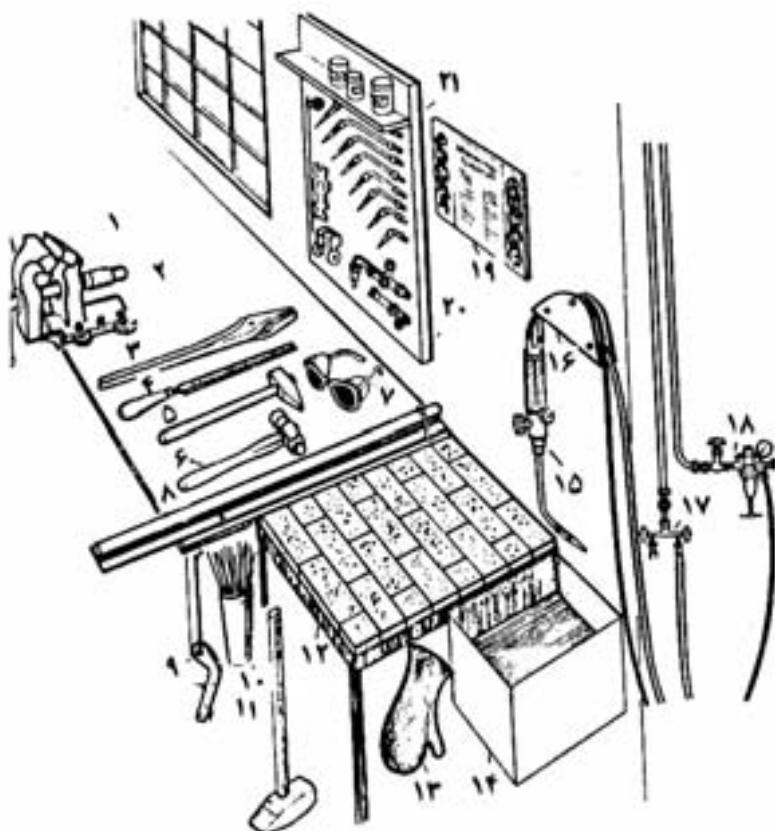

شکل ۲-۳۰ مشعل یک پارچه برشکاری

در این نوع مشعل های برش، مشعل و دسته مشعل یکپارچه هستند و شیلنگ های گاز سوختنی و اکسیژن به طور مستقیم به آنها وصل شده و مورد استفاده واقع می شود چون در برشکاری از گازهای پروپیلن و پروپان و استیلن استفاده می شود لازم است از مشعل برش مخصوص همان گاز استفاده شود. مشعل های برشکاری که با استیلن کار می کنند دارای مسیرهای عبور گاز باریک تر و مشعل هایی که با گازهای نفت کار می کنند دارای مسیرهای گاز سوختنی با قطر بیشتر هستند در شکل (۲-۳۱) یک مشعل جوشکاری که تبدیل به مشعل برشکاری شده مشاهده می شود.

شکل ۲-۳۱ یک مشعل جوشکاری که با نصب «کله گی» مبدل به مشعل برشکاری شده در انتهای آن چرخ های هدایت، قرار گرفته است.

شکل ۲-۳۲ میز وابزار کار جوشکاری با شعله گاز

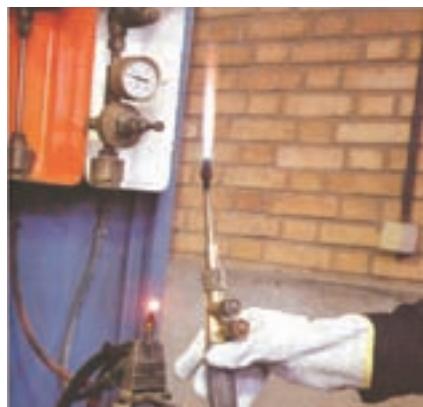
۲-۳-۸ میز کار جوشکاری

یک میز کار جوشکاری با شعله گاز مطابق آن چه که در شکل (۲-۳۲) مشاهده می کنید برای جوشکاری و لحیم کاری سخت روی قطعات کوچک مورد استفاده است. گازهای مصرفی از طریق سیستم لوله کشی به محل کار می رسد.

۲-۳-۹ دستگاه شمعک روی میز کار

برای صرفه‌جویی در گاز وسیله‌ی بسیار سودمندی در محل جوشکاری گاز و یا روی میز کار جوشکاری نصب می‌شود این وسیله از دو شیر تشکیل می‌شود که در حالت عادی یک فنر آن دو شیر را باز نگه می‌دارد و گازها از این مسیر به مشعل می‌رسند اما به محض آن که جوشکار مشعل را به اهرم کنترل این وسیله آویزان کند (قرار دهد) شیرها بسته می‌شود و شعله خاموش می‌شود و با برداشتن دسته‌ی مشعل از روی اهرم گازها جريان پیدا کرده و مشعل با شمعک روشن می‌شود.

با وجود دستگاه شمعک با یک بار تنظیم شعله می‌توانیم بارها و بارها شعله را خاموش و یا روشن کنیم بدون این که نیاز به تنظیم مجدد یا استفاده از فندک داشته باشیم. (شکل ۲-۳۲)

شکل ۲-۳۲ شمعک نصب شده روی میز

عینک محافظ جوش گاز

شکل ۲-۳۳

۲-۳-۱۰ عینک جوشکاری

شعله گاز دارای نور خیره کننده بوده و درخشندگی زیادی دارد و برای چشم ضرر دارد و استفاده از عینک مخصوص جوشکاری با شماره شیشه ۶ یا ۵ مطابق جدول (۲-۶) ضروری است با استفاده از عینک جوشکاری چشم از آسیب جرقه‌های جوشکاری و برشکاری نیز در امان خواهد بود. (شکل ۲-۳۳)

جدول ۲-۶ شماره‌ی شیشه‌ی عینک و ماسک جوشکاری برای کارهای مختلف

درصد اشعه‌های عبوری از شیشه			موارد استفاده	شماره‌ی شیشه
ماوراء بنفس	نور موئی	مادون قرمز		
۱۰/۷۵	۰/۸۷	۲۸	انعکاس نور شدید و گرم کاری	۲
۱۰/۳۵	۰/۴۳	۱۶	لحیم نرم با شعله	۳
۰/۰۹۷	هیچ	۶/۵	لحیم سخت با شعله‌ی استیلن	۴
۰/۰۴۶	هیچ	۲	جوشکاری و برشکاری سبک استیلن	۵
هیچ	هیچ	۰/۸	استاندارد جوشکاری استیلن	۶
هیچ	هیچ	۰/۲۵	جوشکاری سنگین با گاز برشکاری و جوشکاری برق تا ۷۵ آمپر	۸
هیچ	هیچ	۰/۰۱۴	جوشکاری و برشکاری برق تا ۲۵۰ آمپر	۱۰
هیچ	هیچ	۰/۰۰۲	جوشکاری و برشکاری برق بالاتر از ۲۵۰ آمپر	۱۲
هیچ	هیچ	۰/۰۰۰۳	جوشکاری و برشکاری با الکترود کربنی	۱۴

سوالات پایانی فصل دوم

۱- کدام یک از گزینه‌های زیر غلط است؟

- الف) استیلن گازی است که شعله آن تمرکز حرارتی دارد.
- ب) گاز استیلن بی‌رنگ بوده و در اغلب مایعات حل می‌شود.
- ج) دمای سوختن شعله استیلن 3200°C است.

د) کپسول استیلن پر، محتوی گاز حل شده در استن با فشار ۱۵۰ bar است.

۲- اگر به جای اکسیژن از هوای فشرده در مشعل جوشکاری استفاده شود

- الف) راندمان حرارتی کاهش می‌یابد
- ب) هوا دارای گازهای مضر برای جوشکاری است
- ج) فلزات صنعتی به راحتی ذوب نمی‌شوند
- د) تمام گزینه‌ها مصدق دارد

۳- حداکثر فشار گاز در کپسول و ظرفیت کپسول‌های معمولی اکسیژن کدام است؟

- ب) ۱۵۰ bar و ۳۰ لیتر
- د) ۱۶۰ bar و ۵ لیتر
- ج) ۴۰ bar و ۱۵ لیتر

۴- در کپسول استیلن چند لیتر مایع استن باید وجود داشته باشد؟

- ب) ۱۵ لیتر
- د) ۶۰۰۰ لیتر

۵- تنظیم دقیق‌تر فشار در کدام رگولاتور عملی است.

الف) استیلن

ب) اکسیژن

ج) یک مرحله‌ای

۶- شعله خنثی و دارای است.

الف) هم گرا - دو مخروط

ب) هم گرا - سه مخروط

ج) واگرا - دو مخروط

۷- فشار گازها با توجه به و سر مشعل باید تنظیم شود.

الف) نوع - شكل
ب) اندازه - فرم

ج) بزرگی - کوچکی د) گاز - نوع آن

۸- در مشعل‌های اثرکتوری باید گاز باشد.

الف) فشار - اکسیژن بیشتر ب) سوختن - اکسیژن بیشتر

ج) نوع - معلوم د) نوع شعله - معین

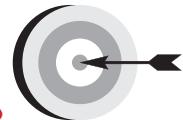
۹- در هر ساعت چه حجم از یک کپسول استیلن پر می توان مصرف کرد؟

پاسخ:

۱۰- هر لیتر اکسیژن مایع در دمای 15°C می تواند به چند لیتر اکسیژن گاز تبدیل شود؟

پاسخ:

فصل سوم

هدف‌های رفتاری

پس از پایان این فصل از هنر جو انتظار می‌رود که:

۱. وسایل ایمنی فردی در جوشکاری را نام ببرد.
۲. گازهایی که مخاطرات زیادی دارند را معرفی کنند.
۳. موقع استفاده از ماسک دهنی و دلایل آنرا شرح دهد.
۴. نحوه صحیح حمل و نقل و نگهداری کپسول‌ها را توضیح دهد.
۵. در خصوص مثلث اشتعال و اضلاع آن توضیح دهد.
۶. چگونگی نشتی‌یابی و محل‌های کنترل آنرا معرفی کنند.

۳- ایمنی در جوشکاری و برشکاری با شعله گاز

اجرای قواعد و مقررات حفاظت فنی و ایجاد شرایط ایمن در کار یکی از مهمترین و اساسی‌ترین موضوعی است که هر کس باید قبل از شروع به کار با آن آشنا بوده و با مطالعه و بررسی همه جانبه محیط شروع به کار نماید. (شکل ۳-۱)

اجرای صحیح مقررات و قواعد و دستورات و نکات ایمنی مانع بروز حوادث و گوناگون و سوانحی است که در حین کار باعث آسیب رسیدن به کارگران، خسارت جانی و مالی، نقص عضو شده و حتی مانع به خطر افتادن جان انسان می‌شود و انسان در مقابل سلامتی خود و دیگران مسئول است پس توجه به نکات و دستورات ایمنی و همکاری با کارفرما از نظر معنوی و مادی دارای کمال اهمیت است. (شکل ۳-۲)

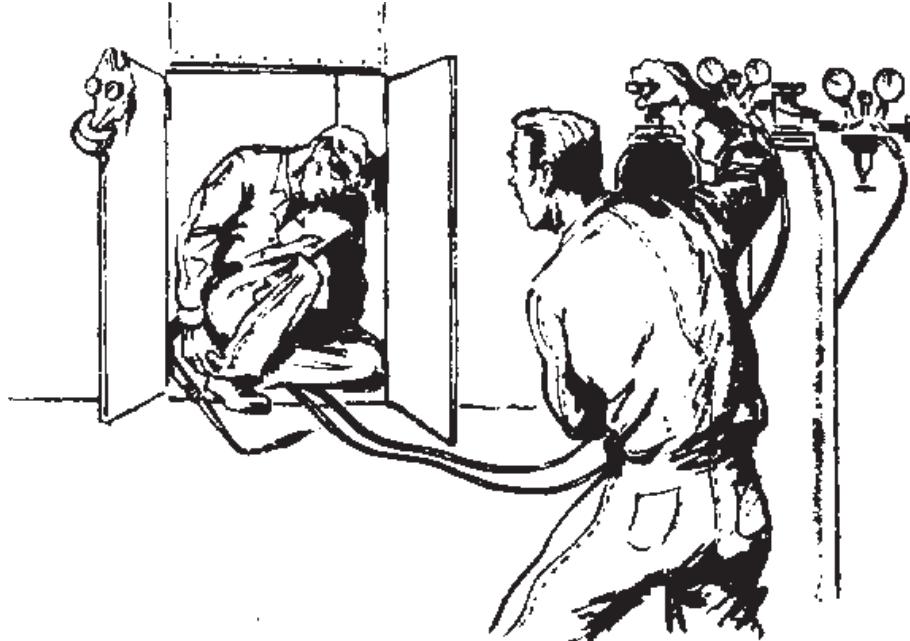
شکل ۳-۱

اول ایمنی، بعد کار

شکل ۳-۲

کارگاههای جوشکاری و برشکاری در ردیف مکانهای پر خطر است و در صورت عدم رعایت اینمی خطراتی مانند: انفجار، آتشسوزی، خفگی، سوختگی سطحی و عمقی، آسیب رسیدن به چشم و پوست، برق گرفتگی، بریدگی و جراحات سطحی و عمقی و سقوط از ارتفاع در کمین ما خواهد بود که با تقسیم‌بندی مناسب به آن‌ها خواهیم پرداخت. (شکل ۳-۳)

شکل ۳-۳- خفگی در فضای محدود

۱-۳ آلودگی‌های گازی

از سوختن گاز استیلن و یا گازهای دیگر برای جوشکاری و برشکاری دود و CO_2 و CO تولید می‌شود همچنین در جوشکاری و برشکاری قطعات رنگ شده گاز مناکسید کربن CO تولید می‌شود.

- گاز کربنیک (CO_2) هوا سنگین تر بوده و فضای جوشکاری را اشغال کرده و اکسیژن هوا هم صرف سوختن گاز در مشعل می‌شود پس در محل جوشکاری اکسیژن کافی وجود ندارد. از طرف دیگر استنشاق گاز CO موجب سرگیجه و تهوع و استفراغ و تاری چشم می‌شود.
- در درجات حرارت شعله امکان تشکیل اکسیدهای ازت نیز وجود دارد همچنین در اثر حرارت زیاد شعله فلزات هم تبخیر شده و بخارات فلزی تولید می‌کنند استنشاق بخارات تازه تشکیل شده بسیاری از اکسیدهای فلزی مثل روی، نیکل، مس و کروم

می تواند موجب عارضه تب بخارات فلزی شود جوشکاری ورقهای گالوانیزه این مشکل را به وجود می آورند. بخارات حاصل از سیالات چربی گیر نیز بسیار زیان آور است و به طور کلی گازها و بخارات ممکن است عارضه ریوی ایجاد کنند. روانسازها و تنہ کارها در لحیم کاری سخت گازهای سمی اسیدی و یا بازی تولید کرده و به مجاري تنفسی به طور جدی آسیب می رسانند. مجاري تنفسی تحریک پذیر است و در صورتی که در این خصوص بی توجهی شود مشکلات زیادی به بار خواهد آمد. راههای جلوگیری تهویه کارگاه و کایین جوشکاری است که می تواند توسط هواکش‌های قوی گازها را به خارج هدایت کرد این روش خود موجب آلودگی محیط زیست می شود. (شکل ۳-۴)

تهویه از محل تولید و تصفیه گاز روش قابل قبول است مطابق شکل (۳-۵) توسط یک مجموعه که مکش و عبوردادن از دستگاه تصفیه گاز با هم انجام می شود.

شکل ۳-۴ تهویه دود و گاز از کابین

شکل ۳-۵ خروج گاز از محل جوشکاری و تصفیه و هدایت به هوای بیرون

استفاده از ماسک دهنی مناسب خصوصاً زمانی که برشکاری روی ورقهای گالوانیزه یا رنگ شده انجام می شود یا موقع لحیم کاری و استفاده از نشادر و روانسازها به طور حتم باید از دهنی با فیلتر مناسب همان گازها استفاده کرد مؤلف خود کارگران زیادی که باللحیم سخت سر کار داشته را ملاقات کرده ام که در سن ۵۰ سالگی به علت مشکلات ریوی دچار بیماری قلبی شده و زندگی را بر خود و خانواده خویش دشوار کرده اند. (شکل ۳-۶)

۳-۲ نکات ایمنی در خصوص آتشسوزی

در کارگاه هر دو گاز سوختنی و اکسیژن عامل سوخت در کنار هم و در چند میلی متری یک دیگر قرار دارند کمترین بی توجهی آتشسوزی و انفجار را موجب می شود.

(شکل ۳-۷)

استیلن با هوا ترکیب و انفجار را موجب می شود لذا مسیرهای عبور گاز استیلن اتصالات این مسیر و کپسول استیلن باید دقیقاً بازرسی شود تا از عدم نشت گاز مطمئن بود این عمل با آب صابون انجام شود.

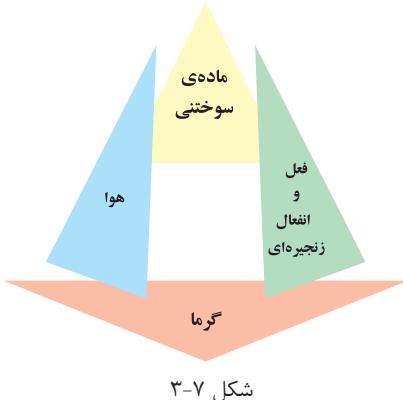
اکسیژن آتش نمی گیرد اما موجب سوختن مواد می شود و آتشسوزی را شدت می بخشد لذا نشت اکسیژن از لوله یا شیلنگ و یا اتصالات آنها موجب غنی شدن هوا از اکسیژن شده و با یک جرقه ممکن است مواد آتش زارا محترق کند. اکسیژن می تواند روغن و چربی را مشتعل کند پس کف کارگاه و لباس کار باید به روغن آلوده باشد. شاید خود شاهد آتشسوزی بزرگی بوده اید که توسط یک کبریت نیم سوخته یا یک جرقه یا ته سیگار روشن اتفاق افتاده است. عامل اصلی آتشسوزی مثلث حریق است که در شکل (۳-۸) مشاهده می کنید.

توجه کنید در کارگاه جوش گاز کدام عامل آتشسوزی وجود ندارد؟

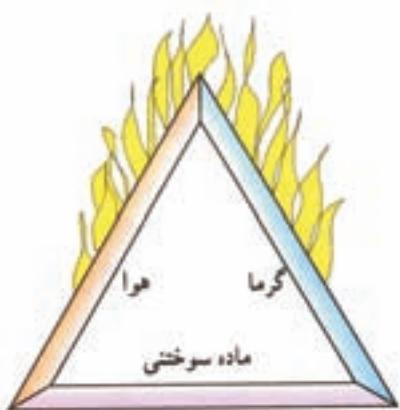
آیا لازم است نکات ایمنی در خصوص آتشسوزی را بدانید؟

رعایت نکات زیر ضروری است

۱. جلو و پشت درهای خروجی اضطراری مانع نباشد.
۲. محل نصب کپسول های آتش نشانی و شیلنگ های آب و ظرف شن مخصوص آتش نشانی را به خاطر بسپارید.
۳. قبل از روشن کردن مشعل اطراف محل کار را از مواد سوختنی پاک کنید.
۴. از جوش کاری سطوح رنگ شده خودداری نمایید چون امکان آتشسوزی وجود دارد.
۵. وجود سیم های سیار برق در کنار شیلنگ های گاز خطرساز است.
۶. در هنگام آتشسوزی فلکه گازها را بسته و مواد قابل اشتعال را از محل دور کنید.

شکل ۳-۷

شکل ۳-۸ مثلث کامل اشتعال

۷. طرز کار و نوع کپسول آتش نشانی برای مصارف گوناگون را کاملاً فرا گیرید و گاهی از خود و دیگران در خصوص آتش سوزی، نحوه اطفاء حریق و طرز کار کپسول های آتش نشانی و راه های فرار هنگام آتش سوزی را سوال کنید. (شکل ۳-۹)

۳-۱۳ اینمی کپسول اکسیژن

- ۱- کپسول ها به طور عمود روی زمین قرار داده و باست و زنجیر مناسب به دیوار یا ارابه (گاری) ویژه حمل محکم بسته شود.
- ۲- از آلوده شدن کپسول و شیر فلكه آنها به روغن و گریس و سایر چربی ها جلوگیری شود. (شکل ۳-۱۰)
- ۳- از وارد شدن ضربه و شوک مکانیکی به هر قسمت از کپسول جلوگیری شود.
- ۴- کپسول را از هر نوع منبع حرارتی و قرار دادن در گرمای شدید آفتاب محافظت کنید زیرا افزایش دما باعث افزایش فشار گاز درون کپسول خواهد شد.
- ۵- از اکسیژن برای پاک کردن لباس کار و باد کردن چرخ دوچرخه و... خودداری کنید.
- ۶- از غلتاندن کپسول ها روی زمین خودداری کنید. (شکل های ۳-۱۰-۱ و ۳-۱۰-۲)

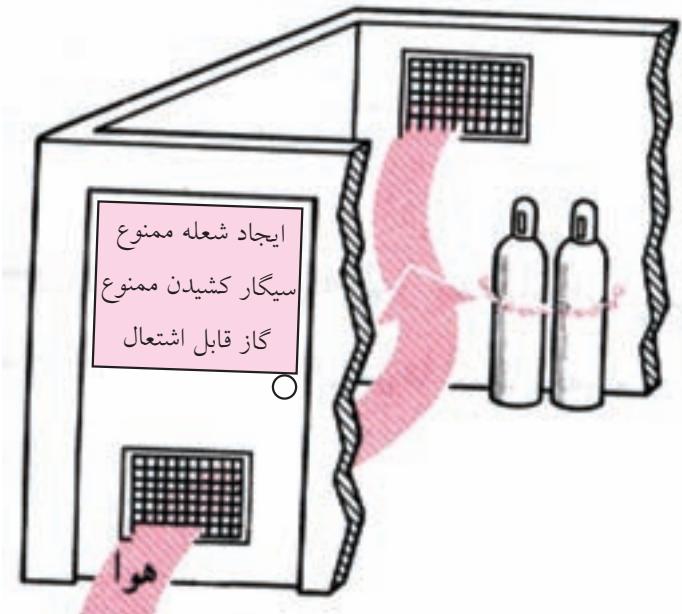
شکل ۳-۱۰ کار اشتباه روغن کاری کپسول اکسیژن

شکل ۳-۱۰-۲ روش غلط جابه جایی کپسول

- ۷- کپسول های پر و خالی را جدا انبار کنید.
- ۸- هر سه سال یک بار باید کپسول اکسیژن از سوی مؤسسات صلاحیت دار از نظر اینمی مورد آزمایش قرار گیرد.

۳-۴ ایمنی کپسول‌های استیلن

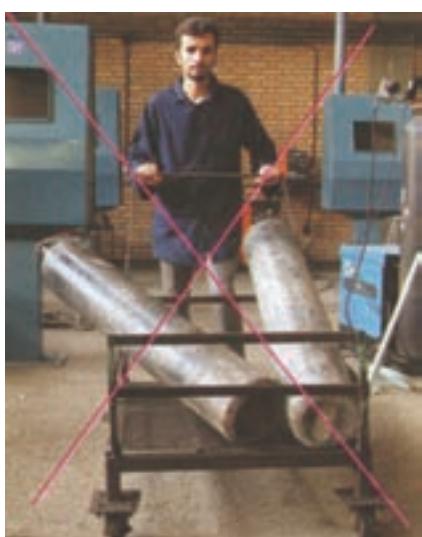
شکل ۳-۱۰-۳ ورود و خروج هوا در انبار نگهداری کپسول

۱- برای جلوگیری از افتادن کپسول‌ها باید به دیوار بست و مهار محکم شوند.

۲- محل نگهداری کپسول‌ها باید دارای تهویه‌ی مناسب باشد. (شکل ۳-۱۰-۳)

شکل ۳-۱۱ انبار کردن درست کپسول

شکل ۳-۱۲ حمل و نقل غلط کپسول

۳- کلید چراغ داخل انبار نگهداری کپسول‌های استیلن باید خارج از انبار باشد تا جرقه‌ای ایجاد نکند هم‌چنین کپسول پر و خالی جدای از هم انبار شود. (شکل ۳-۱۱)

۴- اگر بر اثر سرمای شدید کپسول استیلن بخ زد با آب گرم (نه آب جوش) نسبت به رفع بخ زدگی اقدام کنید.

۵- از وارد کردن ضربه به کپسول خودداری نمایید.

۶- اگر به هر دلیل کپسول محتوی گاز استیلن گرم شد به هوای آزاد انتقال داده و با آب خنک کپسول را سرد کنید و گازهای آن را به آرامی خارج کنید در صورت لزوم به شرکت پُر کننده‌ی کپسول گزارش دهید.

۷- هر گز از اتصالات ساخته شده از مس یا آلیاژی که بیش از ۷۰٪ مس داشته باشد برای استیلن استفاده نکنید چون ترکیب قابل انفجار ایجاد می‌کنند.

۸- برای حمل کپسول‌ها از وسائل مخصوص استفاده کنید. (شکل ۳-۱۲)

۳-۵ ایمنی و حفاظت از شیلنگ‌های گاز

شیلنگ‌ها را باید از مجاورت و مقابله گرمای شدید، شعله، جرقه‌های سنگ به دور نگه داشت.

شیلنگ‌های گاز استیلن با استفاده از واسطه‌های مسی به هم اتصال ندهید.

شیلنگ‌ها را در مقابل تماس با لبه‌های تیز و داغ فلزات مصون سازید.

شیلنگ‌های آسیب دیده را با چسب و امثال آن تعمیر نکنید. (شکل ۳-۱۳)

شکل ۳-۱۳ کار اشتباه تعمیر شیلنگ با چسب

چرخ‌های لیفتراک یا اجسام سنگین مانند کپسول را از روی شیلنگ‌ها عبور ندهید.

برای کنترل نشستی شیلنگ از ظرف آب استفاده کنید.

شیلنگ‌های نو به پودر تالک آغشته هستند برای خارج کردن پودر از هوای فشرده

استفاده کنید. (شکل ۳-۱۴)

شکل ۳-۱۴ خروج پودر تالک از شیلنگ نو

۳-۶ ایمنی و حفاظت از مشعل‌های جوشکاری و برشکاری

از باز و بسته کردن سر مشعل و پستانک مشعل وقتی که داغ هستند خودداری کنید.

در صورت داغ شدن سر مشعل آن را با آب خنک کنید. (شکل ۳-۱۶)

از رها کردن مشعل روی زمین خودداری کنید. (شکل ۳-۱۶)

مشعل روشن را روی میز کار قرار ندهید.

هرگاه در حین کار اختلالی پیش آمده مشعل را فوری خاموش کنید و سپس به رفع اشکال اقدام کنید.

هیچ قسمت از مشعل را روغن کاری نکنید. (شکل ۳-۱۷)

شکل ۳-۱۶ خنک کردن مشعل با آب

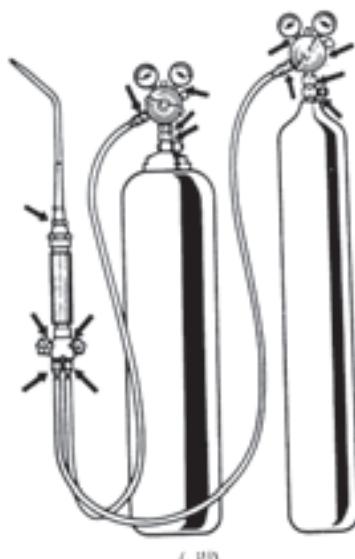
شکل ۳-۱۶-۱ کار اشتباه قردادن مشعل روی زمین

شکل ۳-۱۷ کار اشتباه روغن کاری مشعل

۳-۷ کنترل نشتی:

مطابق (شکل ۳-۱۸) محل های اتصال اجزای یک واحد جوشکاری گاز، باید با محلول آب صابون کنترل نشتی شود و از عدم نشتی گاز اطمینان حاصل گردد.

(الف)

صابون و آب برای اتصالات موقع کنترل نشتی
(ب)

شکل ۳-۱۸

سوالات پایانی بخش ایمنی در جوشکاری و برشکاری

۱- دستگاه‌هایی که با برق کار می‌کنند در صورت نداشتن و خطرناک هستند.

الف) حفاظ و فنداسیون زیر دستگاه

ب) سیم ارت و حفاظ

ج) کلید روشن و خاموش و حفاظ

د) مهار به زمین و لق بودن روی زمین

۲- کدام گزینه از وظایف جوشکار نمی‌باشد؟

الف) شناخت علائم هشدار دهنده

ب) اعلام بروز مشکل به مسئول کارگاه

ج) تعمیرات برقی دستگاه جوشکاری

د) شناسایی محل جعبه‌ی کمک‌های اولی

۳- پخش کدام گاز در محل کار برای انسان خطرناک‌تر است؟

الف) Co^+

ج) O^+

۴- کبریت نیمه‌افروخته با کدام گاز افروخته می‌شود؟

الف) Co^+

ج) اکسیژن

۵- دانستن کدام گزینه برای کارگران یک کارگاه ضروری است؟

الف) روش استفاده از کپسول آتش‌نشانی و دستگاه‌هایی که با آن کار می‌کنند.

ب) محل شارژ کردن کپسول‌های آتش‌نشانی و طرز کار دستگاه‌های موجود در کارگاه.

ج) کلید اصلی برق دستگاهی که کار می‌کند و راه‌های خروجی کارگاه.

د) گزینه الف و ج با هم ضروری است

۶- کلید چراغ روشنایی انبار کپسول استیلن باید باشد.

ب) اهرمی	الف) گردان
د) داخل انبار	ج) خارج انبار

۷- گزینه غیر ایمن کدام است؟

- الف) تعمیر شیلنگ های گاز با نوار چسب
ب) استفاده از لوله مسی برای اتصال دو شیلنگ استیلن به هم

ج) استفاده از کیر پیت پرای کنترل نشته گاز استیلن

د) گز بنه الف، ب و ج

-۸- گز بنه غلط کداه اس:

卷之三

الف) برای یح رد کی کپسول اسیلین ار اب کرم استفاده می کیم.

ب) کار کران لحیم کار در معرض بیماری های دستگاه تنفسی هستند.

ج) تنه کارها و روانسازها گازهای اسیدی و بازی تولید می‌کنند.

د) پیچ اتصال رگولاتور به کپسول اکسیژن چب گرد است.

فصل چهارم

هدف‌های رفتاری

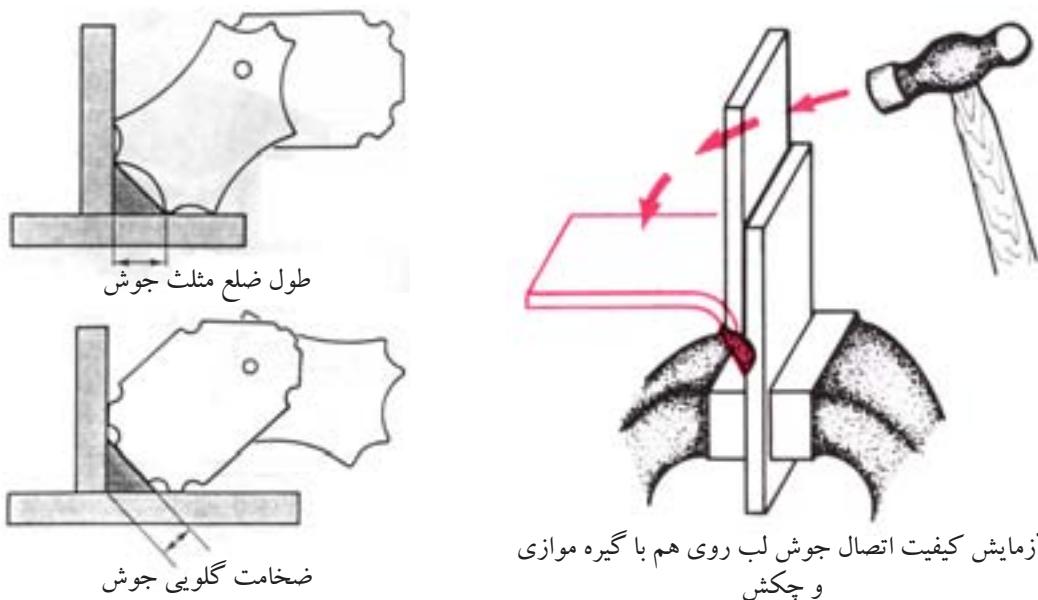
پس از پایان این فصل از هنر جو انتظار می‌رود که:

۱. کنترل‌هایی که با دست جوشکار انجام می‌شود را نام ببرد.
۲. ضعف‌هایی که در عیب بریدگی کناره جوش به وجود می‌آید را توضیح دهد.
۳. دلایل به وجود آمدن مشکلات در نقطه‌ی پایانی جوش را شرح دهد.
۴. دلایل نفوذ بیش از اندازه را توضیح دهد.
۵. روش جوشکاری پس دستی را شرح دهد.
۶. دلایل پیچیدگی در ایجاد انشعابات یک طرفه لوله را بیان کند.

۴- عیوب جوشکاری با شعله گاز

جوش‌ها به خودی خود خوب یا بد نیستند هنگامی یک جوش بد نامیده می‌شود که اهداف مورد نظر محاسب طراح را برآورده نسازد.

یادآوری می‌شود که استاندارد یا کیفیتی که برای یک اتصال در نظر گرفته می‌شود ممکن است برای موارد دیگر بسیار سخت‌گیرانه و یا لازم نباشد ولی چون نقص در جوش ممکن است موجب خسارات سنگین و خطرناک شود، همیشه دستورالعمل‌های بازرسی و کنترل بر اساس نکته‌سنجهای دقیق تدوین می‌شود و بازرسی (شامل بازرسی‌های مخرب DT^۱ و بازرسی‌های غیر مخرب NDT^۲) انجام می‌گیرد. (شکل ۴-۱)

شکل ۴-۱ اندازه‌ی برش

۱- Destructive Testing

۲- Non Destructive Testing

آزمایشات کارگاهی در اتصالات جوش هم بر اساس این دو تست عملی می‌شود
گاهی اتصالات نمونه را تخریب و در موارد دیگر با بازرسی چشمی و سپس در صورت
لزوم با سایر روش‌های غیر مخرب به عیب‌یابی می‌پردازیم.

ناگفته نماند جوشکاری با شعله گاز به دلیل این که حفاظت از مذاب را شعله عهده‌دار
است و (گازهای حاصل از سوختن گاز، محل حرارت دیده کار را از اثرات سوء آتمسفر
مصنون می‌سازد) انتخاب شعله مناسب نقش مؤثری در کیفیت جوش خواهد داشت.

زیرا سوختن ناقص گرمای کافی نداشته و حوضچه مذاب مطلوبی شکل نمی‌گیرد، بعلاوه
در مورد جوشکاری فولادها باعث افزایش کربن در فلز جوش می‌شود.
شعله با اکسیژن بیشتر از اندازه موجب اکسید شدن و ایجاد حالت شکنندگی در جوش
می‌شود.

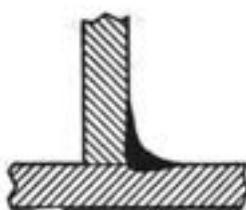
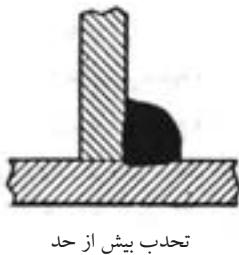
انتخاب سرمشعل مناسب نیز نقش مؤثر در کیفیت جوش دارد. سرمشعل بزرگ‌تر از اندازه
با شعله کوچک سبب ناپایداری شعله و قطع و وصل آن شده و مذاب را به اطراف می‌پاشد.
استفاده از مشعل کوچک باعث کاهش راندمان جوشکاری و کوچک شدن حوضچه
مذاب می‌شود و اتصال جوش شده نفوذ ناکافی را به دنبال خواهد داشت.

تمیزی سطح کار یکی دیگر از پارامترهای مؤثر در انجام جوش مطلوب خواهد بود
چون اکسیدهای فلزی دیر ذوب‌تر هستند و مانع از پیشروی مذاب در درز شده و حوضچه
مذاب دارای آنودگی اکسیدی می‌شود و چنان‌چه اکسیدها در فلز جوش حل شوند جوش
دچار شکست خواهد شد. (شکل ۴-۲)

شکل ۴-۲ سنپاده‌زنی سطح کار درز کار و برسزنی کار قبل از جوشکاری

کنترل حوضچه مذاب، سرعت پیشروی جوشکاری و مقدار رسوب (فلز جوش) توسط دست جوشکار انجام می شود لذا جوشکاران باید از مهارت کافی برخوردار بوده و سعی در اجرای صحیح جوشکاری که بدون عیب، باشد را همیشه در نظر داشته باشند.

۴-۱ عیوب ظاهری جوش

عیوبی که با چشم رؤیت می شود به بازرگانی چشمی مربوط می شود و عبارتند از عدم یکنواخت بودن گرده جوش، بریدگی کناره، برجستگی نامناسب گرده جوش، گودافتادگی، ترک چاله جوش، نفوذ ناکافی و سرفتگی، و ذوب ناقص (شکل ۴-۳).

۴-۱-۱ یکنواخت بودن گرده جوش

گرده جوش در تمام طول درز باید دارای پهنای یکسان و موج های جوش منظم باشد و در طول خط جوش به ویژه در محل هایی که ادامه جوشکاری قبلی انجام می شود (سربندها) یکسانی گرده جوش و ذوب شدن انتهای جوش خیلی ضروری است وجود ناهمواری نشانه عدم کنترل جوش در ذوب سیم جوش است.

۴-۱-۲ بریدگی کناره جوش (Under Cut)

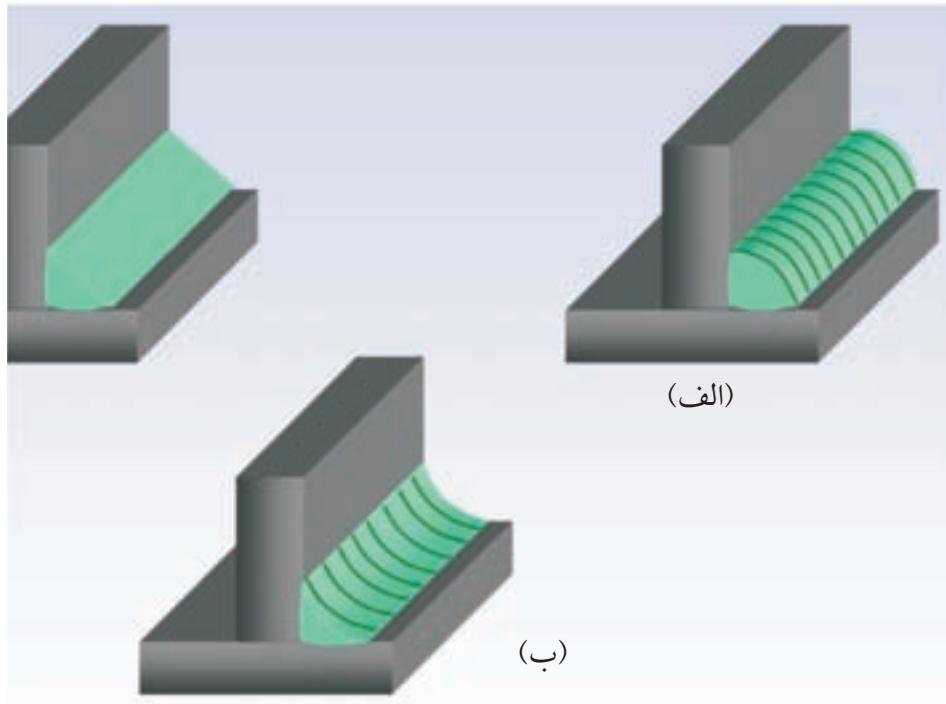
موقع جوشکاری به ویژه جوشکاری های ماهیچه ای (Fillet) چنان چه جوشکار در حرکت مشعل مهارت کافی نداشته باشد دیواره کار ذوب شده و این گود افتادگی کناره جوش به وسیله مذاب سیم جوش توسط جوشکار پر نمی شود و باعث کاهش ضخامت قطعه، اکسید شدن آن منطقه و ضعف در استحکام جوش می شود به علاوه به دلیل تمرکز تنش در گوش های تیز موجب شکست و احتمال به وجود آمدن ترک در آن ناحیه خواهد بود شکل (۴-۴) بریدگی کناره در جوش ماهیچه ای و شیاری مشاهده می شود.

شکل ۴-۴ بریدگی کناره جوش

۴-۱-۳ برجستگی بیش از اندازه (Convexity)

برجستگی بیش از اندازه آن طور که در شکل (۴-۵) (الف) مشاهده می‌کنید موجب هدر رفتن انرژی، مواد و زمان بوده به علاوه در گوش‌های جوش زوایای تیز درست می‌شود که تمرکز تنفس به دنبال داشته و موجب ضعف جوش می‌شود.

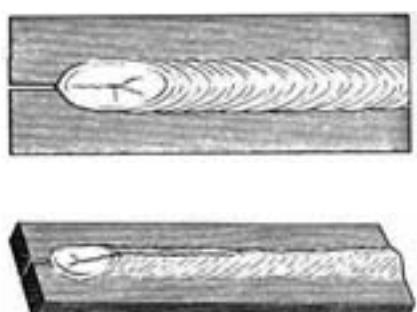

شکل ۴-۵ (ب) تعقر (الف) و تحدب در جوش ماهیچه‌ای و جوش مناسب

تعقر در جوش باعث کاهش اندازه گلوبی جوش شده و استحکام جوش در حد قابل قبولی نخواهد بود.

۴-۱-۴ ترک چاله جوش (Crater Cracking)

چاله جوش به نقطه پایانی جوش گفته می‌شود که در این محل کل حوضچه مذاب جامد می‌شود و ناخالصی‌ها زود ذوب هم که همراه مذاب به این نقطه رسیده‌اند جامد می‌شوند پس می‌توان گفت چاله جوش از ناخالصی‌ها غنی است، سرعت سرد شدن هم بالا است، چون جوشکاری قطع می‌شود، حال چنان‌چه این منطقه توسط جوشکار با ذوب اضافی از سیم جوش پر نشود عیب دیگر یعنی ضخامت کم فلز جوش هم وجود دارد و موجب ترک‌های ستاره‌ای شده، خوردگی و شکست نتیجه کار خواهد بود. (شکل ۴-۶)

شکل ۴-۶ چاله جوش

۴-۱-۵ عدم نفوذ کافی (LOP)^۱

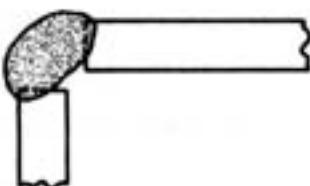
در اتصالات که از یک طرف جوشکاری می‌شوند جوشکار باید به طرف دوم جوش توجه داشته باشد تا لبه‌های کار ذوب شده و با مذاب سیم جوش فلز جوش را به وجود آورند. در صورتی که شعله لبه‌ها را ذوب نکند و با مذاب سیم جوش مخلوط نشود عدم نفوذ و یا نفوذ ناقص مشاهده می‌شود. (شکل ۴-۷)

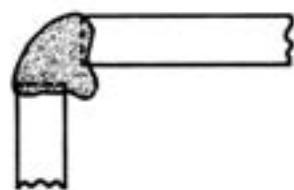
شکل ۴-۷ عدم نفوذ در ریشه

۴-۱-۶ نفوذ بیش از اندازه

جوشکاری با گازها با فشار زیاد و عدم کنترل گرمای حوضچه مذاب باعث ایجاد ریزش جوش در ریشه‌ی جوش می‌شود یعنی مذاب از درز جوش بیرون زده و اکسید شدن و سخت شدن را به دنبال خواهد داشت. (شکل ۴-۸)

نفوذ ناکافی

نفوذ اضافی

شکل ۴-۸

۴-۱-۷ سرفتگی (Over Lap)

در جوشکاری گوشه یا ماهیچه‌ای احتمال این که مذاب روی لبه پایین کار پیشروی کرده و لبه کار ذوب نشده باقی بماند وجود دارد که به آن سرفتگی گویند که علاوه بر صرف هزینه باعث ایجاد گوشه تیز در فصل مشترک فلز جوش و قطعه کار می‌شود و باعث تمرکز تنش و ضعف می‌گردد. (شکل ۴-۹)

شکل ۴-۹ سرفتگی جوش ماهیچه‌ای

۴-۱-۸ عدم ذوب (LOF)^۲

عدم ذوب کامل بین فلز جوش و فلز پاید یا بین پاس‌ها را گویند.

۱- LOP: Lack Of Penetration

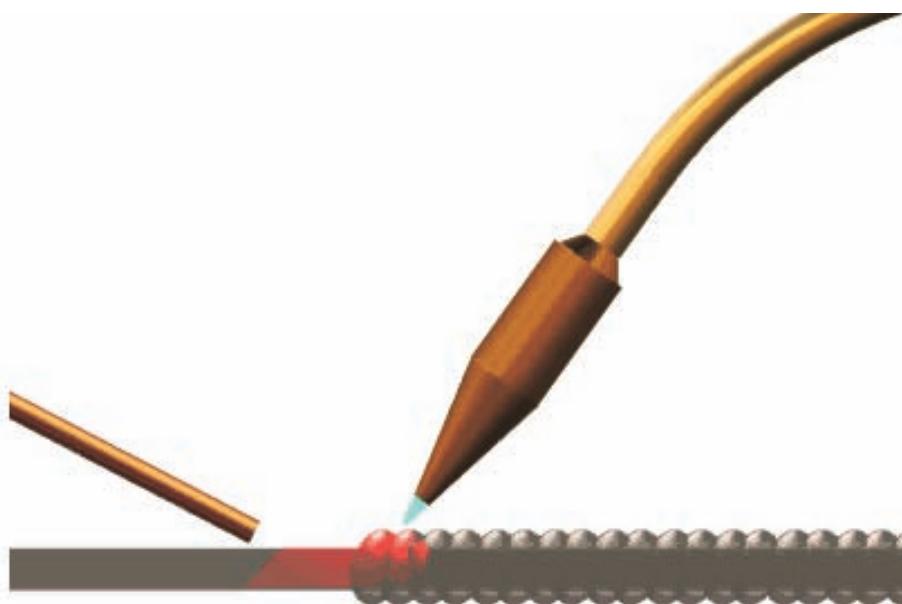
۲- LOF: Lack Of Fusion

۴-۲-۱ تأثیر پیش‌دستی و پس‌دستی در جوشکاری با شعله گاز

فرآیندهای جوشکاری که سرباره سازی ندارد، قابلیت اجرای هر دو روش را دارد هستند.

● جوشکاری به روش پیش‌دستی:

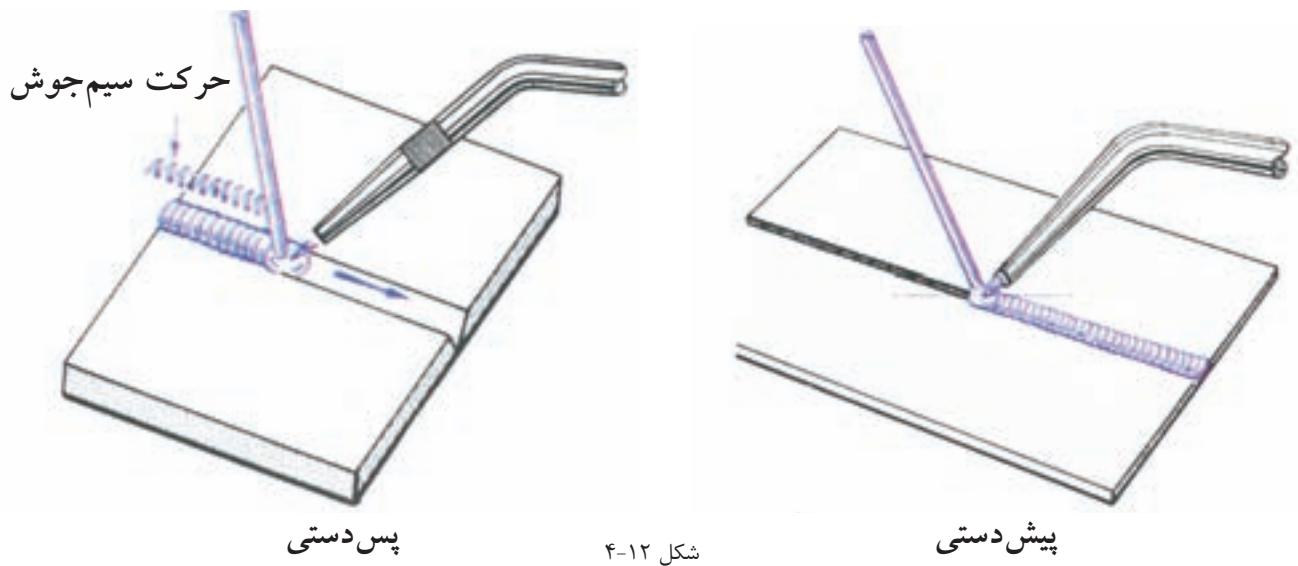
یعنی گرمابه طرف قسمت جوش نخورده کار است یعنی درز اتصال قبل از گرم می‌شود (پیش گرم می‌شود) و سپس ذوب شده و حوضچه جوش را به وجود می‌آورد شعله باعث می‌شود که مذاب میل به پیشروی داشته باشد و سیم جوش هم جلوتر از شعله حرکت می‌کند در نتیجه بر جستگی جوش کمتر است و چون گرمای شعله بلافاصله از محل منجمد شدن مذاب دور می‌شود جوش سریع‌تر سرد می‌شود. (شکل ۴-۱۰)

شکل ۴-۱۰- جوشکاری پیش دستی

● **جوشکاری به روش پس دستی:** همان‌طور که در شکل (۴-۱۱) مشاهده می‌شود حرارت به طرف قسمت جوش خورده کار است جوش از نفوذ خوبی برخوردار است و گردد جوش هم آهسته سرد می‌شود و برای جوشکاری قطعات ضخیم مناسب است چون شعله روی قسمت جوش خورده کار قرار دارد جوش آرام سرد می‌شود.

در روش پس دستی استحکام جوش بیشتر و در تمام وضعیت‌ها قابل اجرا است همان‌طور که در شکل مشاهده می‌شود سیم جوش بین مشعل و گردد جوش واقع شده است و با حرکت زیگزاگی مشعل می‌توان جوش‌ها با پهنه‌ای بیشتر انجام داد. (شکل ۴-۱۲)

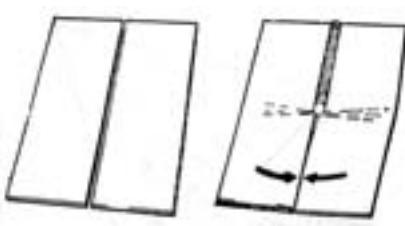
شکل ۴-۱۲

در این روش باید سعی شود که حوضچه مذاب بیش از حد نشود و پخش‌سازی با زاویه نیم پخ 30° درجه انجام می‌شود.

۴-۳ انقباض و تغییر شکل در جوشکاری ذوبی

از آن‌جا که جوشکاری ذوبی شامل دوره گرم کردن - سرد کردن است الزاماً به دلیل افزایش و کاهش حجم قطعه اندازه‌ها تغییر می‌کند.

در عمل ما به انقباض هنگام سرد شدن پس از عبور منبع گرما از خط اتصال مواده می‌شویم و انبساط ناشی از گرم کردن قبل از ذوب شدن لبه‌ها در بعضی قطعات (مثل ورق‌های نازک) می‌تواند باعث پیچیدگی در قطعات گردد. (شکل ۴-۱۳)

۴-۱۳

تغییرات فاصله در حین جوشکاری

۱-۳-۴- انقباضی که پس از جوشکاری ایجاد می‌شود ریشه در سه قسمت دارد

الف) انقباض مذاب

ب) کاهش حجم هنگام انجماد

ج) انقباض فلز جامد گرم شده

● الف) انقباض مذاب:

انتهای یک خط جوش (چاله جوش) نمونه خوبی است اگر منبع گرما به طور ناگهانی برداشته شود انجماد به شکل طبیعی رشد می‌کند ولی به دلیل این که مذاب بعدی جایگزین نمی‌شود ارتفاع سطح جوش پایین می‌آید و یک شکافی ایجاد می‌کند.

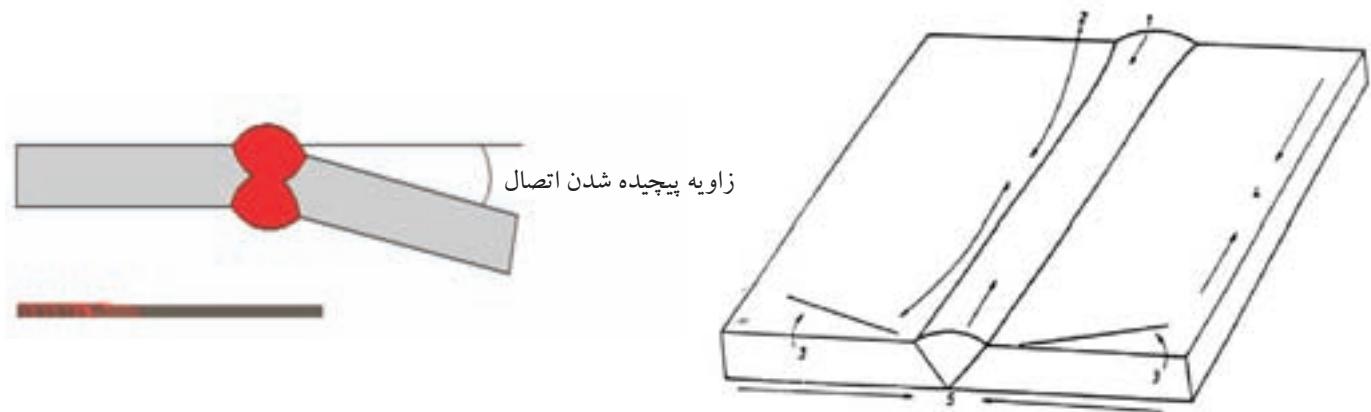
● ب) کاهش حجم هنگام انجماد:

به همین منظور جوشکاران ماده پر کننده (سیم جوش) اضافه کرده و گرمای ورودی را همزمان کاهش می‌دهند تا چاله جوش پر شود (همان‌طور که بیان شد) پر شدن چاله جوش از اهمیت زیادی برخوردار است. در غیر این صورت شروع ترک از این محل خواهد بود.

● ج) انقباض فلز جامد:

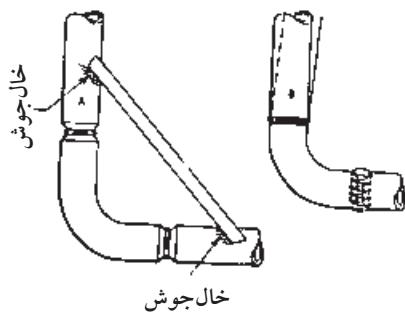
در شروع جوشکاری وقتی فلز حرارت می‌بیند و ذوب می‌شود به دلیل این که جوش از هر طرف به صفحات متصل است و امکان انبساط محل حرارت دیده کار در آن جهت وجود ندارد انبساط با افزایش ضخامت محل گرم شده عملی می‌شود.

زمانی که فلز جوش می‌خواهد منقبض شود، امکان کم شدن فاصله درز وجود ندارد، و با ممانعت از انقباض فاصله قطعات به هم در طول اولیه اش نگهداشته می‌شود و در نتیجه تغییر شکل موسمان اتفاق می‌افتد و خود صفحات تغییر شکل موسمان خواهند داشت و به دلیل این که پهناهی فلز جوش در بالای اتصال بیشتر از ریشه فلز جوش است انقباض حاصل با تغییر شکل زاویه‌ای رو به رو خواهد شد. (شکل ۴-۱۴)

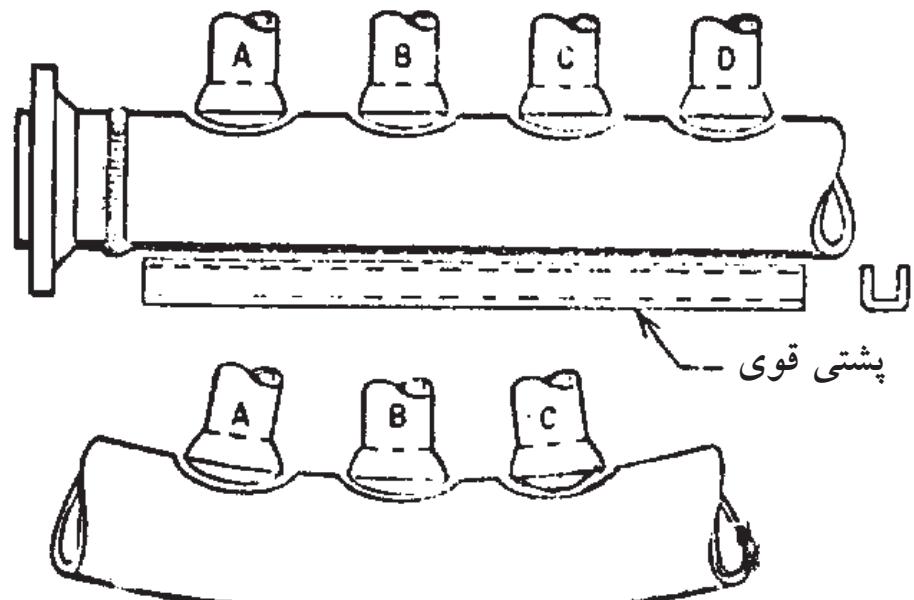
شکل ۴-۱۴ پیچیدگی در جوش

تغییر شکل زاویه‌ای و کمانش طولی به طور معمول در اتصالاتی که با جوش‌های گرده‌ای ایجاد شده‌اند مشاهده می‌شود. (شکل ۴-۱۵)

شکل ۴-۱۵-۴ مهار قطعات قبل از جوشکاری

در محل انشعبات لوله که در یک طرف اجرا می‌شود ضرورت دارد برای جلوگیری از پیچیدگی و خم شدن لوله به طرف اتصالات از مهار استفاده کنیم و یا این که تمام طول لوله قسمتی که انشعبات در آن ناحیه است به طور کامل حرارت دهیم و پیش گرم کنیم و یا از پشت‌بند مهاری قوی استفاده کنیم که مانع خم شدن لوله اصلی باشد. (شکل ۴-۱۶)

شکل ۴-۱۶ پیچیدگی در اثر جوشکاری بدون پشت بند

سؤالات پایانی بخش عیوب جوشکاری با شعله گاز

- ۱- به چه دلیل بازرگانی در جوشکاری انجام می‌شود؟
- الف) اهداف مورد نظر محاسب و طراح در جوشکاری برآورده شود.
 - ب) جوش‌های انجام شده دارای ظاهری خوب باشد.
 - ج) تمام درزهای اتصال جوشکاری شده باشد و سپس رنگ کاری صورت گیرد.
 - د) جوشکاران از وسائل ایمنی استفاده کنند.
- ۲- کدام گزینه با بازرگانی چشمی ارزیابی نمی‌شود؟
- الف) اندازه جوش
 - ب) ناپیوستگی‌های داخلی جوش
 - ج) چاله جوش
 - د) بریدگی کناره جوش
- ۳- کدام گزینه موجب تمرکز تنفس می‌شود؟
- الف) تقعر در جوش ماهیچه‌ای
 - ب) بر جستگی بیش از اندازه در جوش ماهیچه‌ای
 - ج) بریدگی کناره جوش
 - د) گزینه ب و ج
- ۴- کدام قسمت جوش از ناخالصی‌ها غنی‌تر است؟
- الف) سطح جوش
 - ب) ریشه جوش
 - ج) چاله جوش
 - د) وسط فلز جوش
- ۵- اشک جوش چه زمانی به وجود می‌آید؟
- الف) فشار گازها زیاد باشد
 - ب) شعله بزرگ‌تر از اندازه تنظیم شده باشد
 - ج) سرعت پیشروی کم باشد
 - د) تمام موارد را شامل می‌شود

۶- کدام ویژگی در جوشکاری به روش پیش‌دستی وجود ندارد؟

الف) پیش‌گرما ب) آهسته سرد شدن جوش

ج) پیشروی بیش‌تر د) عمق ذوب کم‌تر

۷- پر شدن کدام گزینه از اهمیت زیادی برخوردار است؟

الف) چاله جوش ب) سطح جوش

ج) حوضچه مذاب د) کپسول گاز

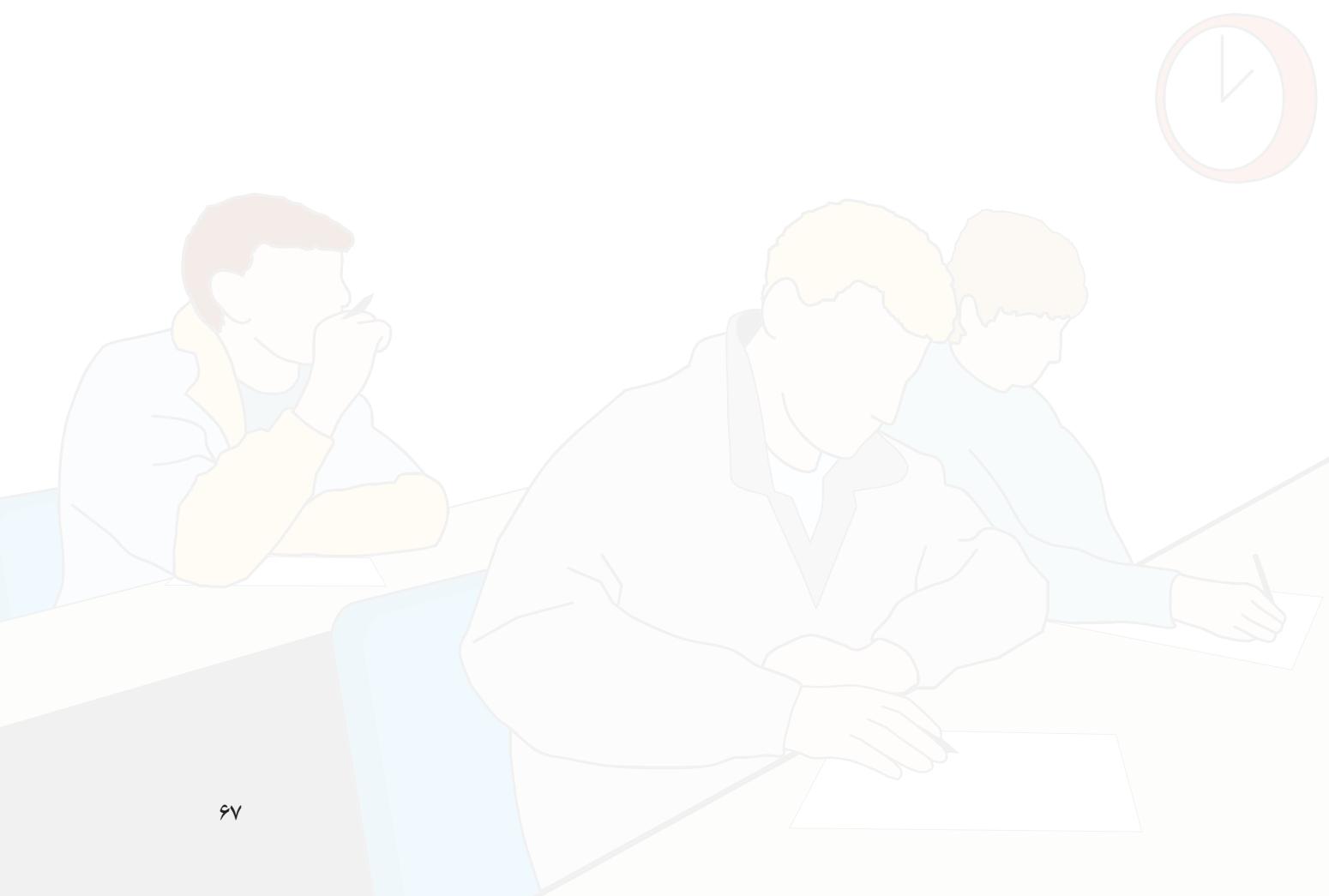
۸- در جوشکاری، کدام گزینه اتفاق می‌افتد؟

الف) انقباض مذاب

ب) کاهش حجم فلز جوش

ج) گزینه الف و ب و ناحیه اطراف جوش H.A.Z انقباض دارند

د) فلز مذاب کاهش وزن دارد

فصل پنجم

هدف‌های رفتاری

پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که:

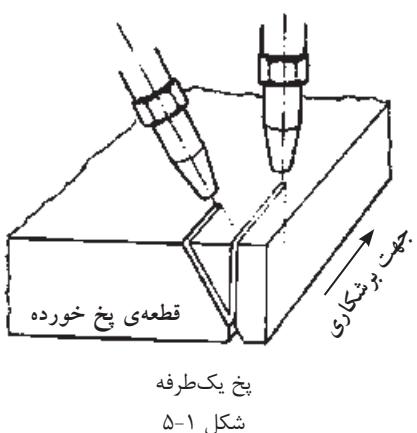
۱. برشکاری حرارتی را معرفی کند.
۲. عوامل مؤثر در برشکاری صاف با دست را نام ببرد.
۳. مزایای برشکاری ریلی را شرح دهد.
۴. قابلیت برشکاری با شعله را توضیح دهد.
۵. ویژگی‌های گاز یونیزه را شرح دهد.
۶. برشکاری با الکترود روپوش دار را توضیح دهد.
۷. کاربرد گوجینگ را شرح دهد.
۸. دلایل کاربرد وسیع لیزر در برشکاری را شرح دهد.

۵- برشکاری

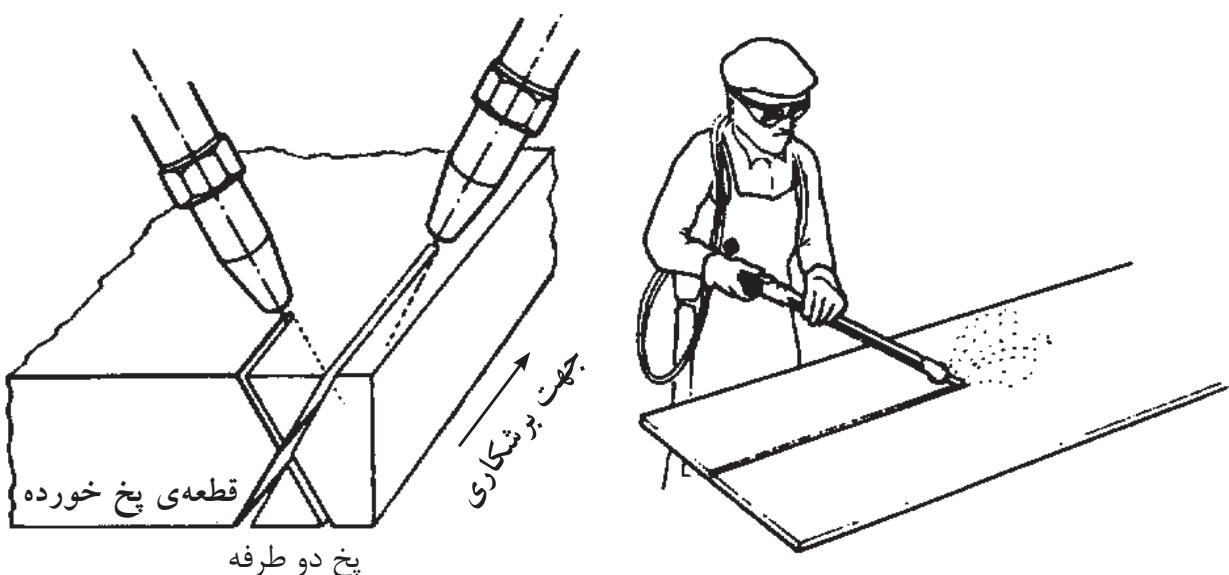
عملیات اجرایی سازه‌ها و مصنوعات فلزی به ترتیب با کمک فرآیندهای برشکاری و جوشکاری تحقق می‌یابد دو عمل متضادی که با جمع آن‌ها فعالیت‌های صنعتی گوناگون شکل می‌گیرد. برشکاری برای بریدن و جداسازی قطعات از نیم ساخته‌های فلزی گرفته تا تکه‌برداری و پخش‌سازی (شکل ۱-۵) لبه‌های مورد جوشکاری و یا برداشتن قسمتی از یک جوش عیب دار، حذف راهگاه‌ها در ریخته گری و... به کار گرفته می‌شود.

عملیات برشکاری می‌تواند مکانیکی بوده (مانند برشکاری با اره و گیوتین) و می‌تواند حرارتی باشد، در این کتاب به برشکاری حرارتی می‌پردازیم.

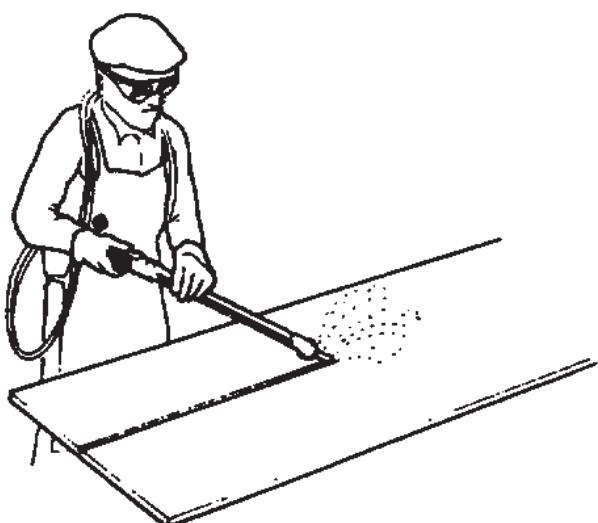
ساده‌ترین و معمولی‌ترین فرآیند حرارتی برای آماده‌سازی ورق‌های فولادی برشکاری اکسیژن و گاز سوختنی است (شکل ۲-۵) این یک فرایند صنعتی بسیار با اهمیت است و برشکاری با اکسیژن و گاز سوختنی خیلی بیشتر از جوشکاری با شعله گاز در صنعت کاربرد دارد. (شکل ۱-۲-۱)

شکل ۱-۱

شکل ۱-۲-۱

شکل ۲-۵ برشکاری با دست

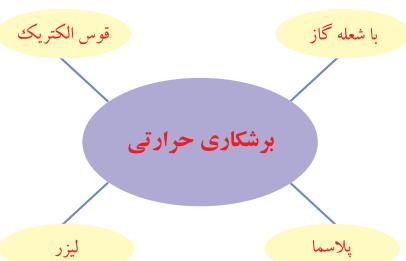
وسائل مورد استفاده ارزان و قابل حمل هستند و از نظر اقتصادی با صرفه هستند مطابق استاندارد AWS^۱ با نام OFC^۲ و برشکاری اکسی استیلن (OAC) در رده همین خانواده است. فقط با تعویض سر مشعل و یا حداکثر با تعویض مشعل جوشکاری دستگاه جوشکاری به دستگاه برشکاری تبدیل می شود که با آن برشکاری های سبک و سنگین انجام می شود. تفاوت مشعل یا سر مشعل برشکاری با مشعل جوشکاری در این است که مشعل برشکاری دارای یک مسیر جداگانه گاز اکسیژن است که با یک شیر یا اهرم به محل داغ شده کار هدایت می شود. (شکل ۵-۳)

شکل ۵-۳ مشعل های مختلف برشکاری

۱-۵ روش کار در برشکاری با شعله

برای ایجاد یک برش ابتدا فولاد به وسیله شعله گاز سوختنی و اکسیژن گرم می شود تا به دمای نزدیک سرخ شدن بر سر آن گاه با شیر یا اهرم، مسیر عبور اکسیژن اضافی را باز کرده و اکسیژن با فشار به محل داغ شده کار دمیده می شود و فولاد را می سوزاند، اکسید شدن و سوختن فولاد گرمایزا است و دما را نیز افزایش می دهد و با حرکت پیشروی مشعل برشکاری تداوم پیدا می کند و باید خاطرنشان ساخت که مصرف اکسیژن به طور نسبی زیاد است. (شکل ۵-۴)

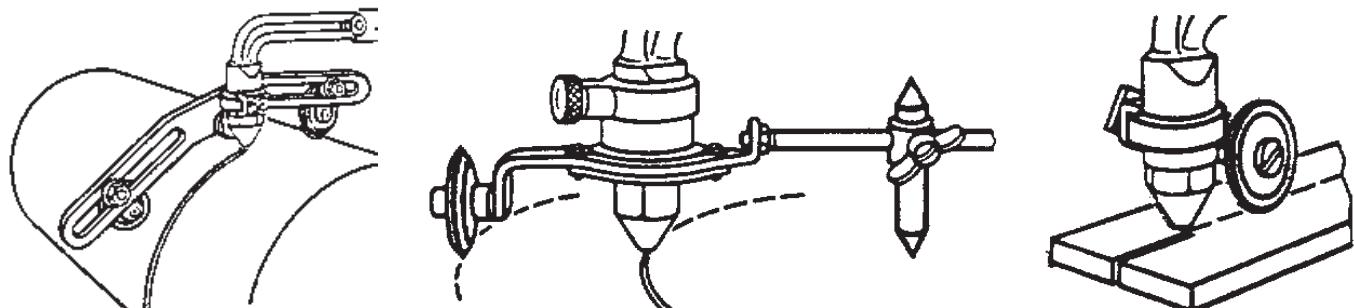

شکل ۵-۴ برشکاری با دست

۱- OFC=Oxy Fuel Cutting

۲- OAC=Oxy Acetylene cutting

در برشکاری با دست تمیزی سطح کار و مهارت برشکار در تنظیم فاصله مشعل تا کار و سرعت پیشروی مناسب بدون لرزش در کیفیت، یکنواختی و صاف بودن مسیر برش بسیار مؤثر است. لذا می‌توان با استفاده دستگاه تمام موارد فوق را کنترل کرد. ابزارهایی نیز وجود دارد که فاصله مشعل تا کار را ثابت نگاه می‌دارد مطابق شکل (۵-۵).

استفاده از چرخ برش برای بریدن لوله‌ها با شعله گاز

استفاده از چرخ و پرگار برای برش‌های دایره‌ای

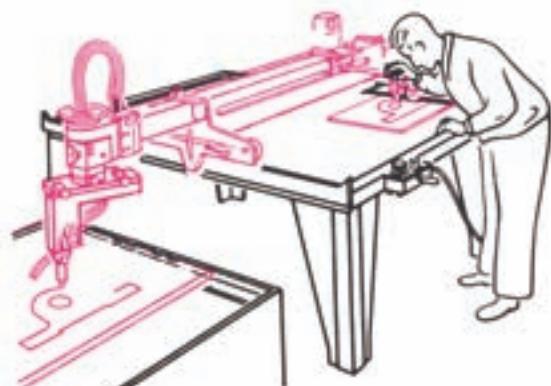
استفاده از چرخ در برش‌های مستقیم

شکل ۵-۵

ماشین‌های برشکاری از یک دستگاه ساده برشکاری ریلی تا دستگاه میز برشکاری با امکان برشکاری از روی نقشه (شکل ۵-۶) و چندین برش یکسان با هم طراحی و ساخته و مورد استفاده صنعتگران قرار دارد. (شکل ۵-۷)

شکل ۵-۷ برشکاری اتومات

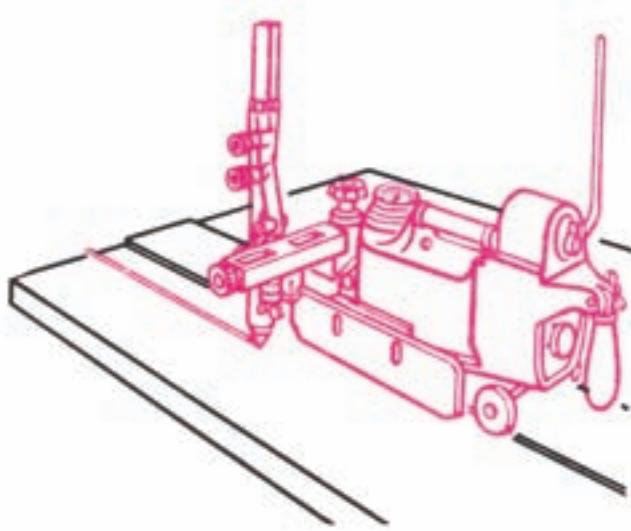

شکل ۵-۶ برشکاری از روی شابلون

۱-۱-۵ دستگاه کوچک برشکاری ریلی

دستگاه ریلی برشکاری می‌تواند روی یک ریل مستقیم با سرعت قابل تنظیم حرکت کند و فاصله نوک مشعل تا کار قابل تنظیم است همچنین می‌توان زاویه مشعل به کار را تنظیم نمود تا پخش‌سازی کند و برشکاری با خط مستقیم و باله پخش دار و بدون پخش قابل اجرا

است. همچنین دارای یک محور شعاعی است که می‌تواند حول آن محور با شعاع قابل تنظیم خطوط دایره با شعاع‌های متفاوت را برشکاری کند. (شکل‌های ۵-۸ و ۵-۹)

شکل ۵-۹ ماشین‌های ساده برقی برشکاری

شکل ۵-۸

۵-۱-۲ میز برشکاری

مانند دریل اوربیو سال یک مجموعه متحرک که در جهت و طول و عرض قابل جابه جایی به صورت دستی و اتومات طراحی شده و قابلیت نصب مشعل برشکاری با سوخت گازی یا برشکاری پلاسمما یا هردو وجود دارد (در دو قسمت جداگانه).

این سیستم اتومات توسط یک شعاع نوری و وسائل نرم‌افزاری می‌تواند دور یک نقشه را به طور اتومات با سرعت مناسب طی کند و مشعل برش یا مشعل پلاسمما را برای بریدن همان شکل با مقیاس بزرگ‌تر، حرکت دهد.

امکان دیگر میز برشکاری در این است که همزمان چند مشعل برش می‌توانند با هم عملیات برشکاری را انجام دهند و در یک زمان چند قطعه با هم برشکاری شود.
(شکل ۵-۱۰)

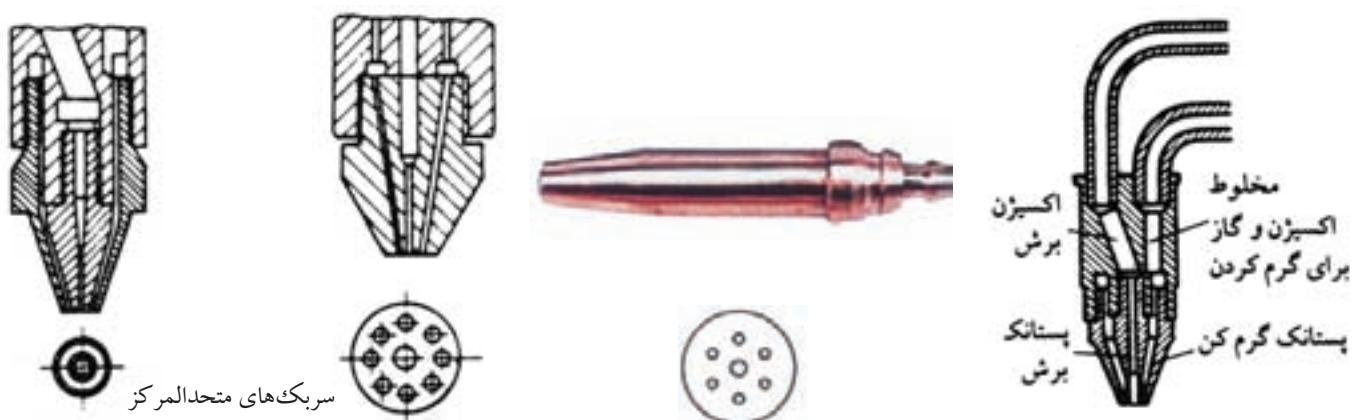

شکل ۵-۱۰ برشکاری هم زمان چند خط برش با دستگاه اتومات

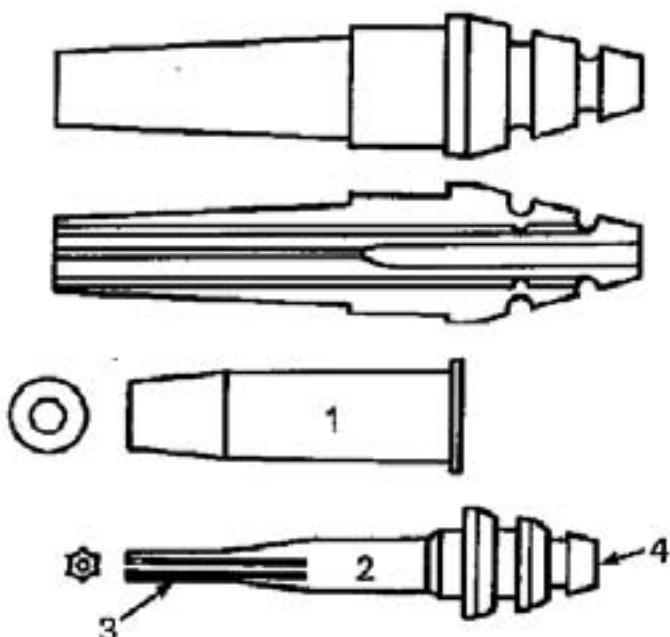
۵-۱-۳ سر مشعل‌های برشکاری

در سطح قاعده سر مشعل‌های برشکاری چندین سوراخ محیطی برای ایجاد شعله پیش‌گرم کننده و یک سوراخ بزرگ‌تر در وسط برای عبور گاز اکسیژن اضافی با فشار بالا تعییه شده است.

گروهی از سر مشعل‌ها دارای ۴ یا ۶ یا ۸ سوراخ محیطی هستند که مخلوط اکسیژن و گاز سوختنی از آن‌ها خارج شده و می‌سوزد و به طور عمود به مشعل بسته می‌شود و نوک آن‌ها صاف یا مایل است. (شکل ۵-۱۱)

شکل ۵-۱۱ سرمشعل‌های مختلف برشکاری

شکل ۵-۱۲ فشنگی و سر مشعل برشکاری

گروه دیگر دارای یک فشنگی هستند که مخروطی شکل بوده و روی سطح جانبی مخروط شیارهایی وجود دارد که مخلوط گاز سوختنی و اکسیژن از آن عبور کند و در وسط این مخروط سوراخ اکسیژن برشکاری است این فشنگ مخروط شکل درون فضایی مخروطی جای می‌گیرد و شیارهای سطح جانبی فشنگی در تماس با سوراخ داخلی مخروط راه‌های باریک برای عبور مخلوط گازها ایجاد می‌شود. برای برشکاری قطعات با ضخامت‌های بیشتر از فشنگی‌های متفاوت استفاده می‌شود که وقتی درون محفظه مخروطی سر مشعل قرار می‌گیرند مسیرهای عبور گاز درشت‌تر به وجود آورند و شعله قوی‌تری تشکیل شود. (شکل ۵-۱۲)

با توجه به ضخامت قطعه مورد برشکاری جداول زیر را ملاحظه کنید.

(جدول های ۱-۵ و ۲-۵)

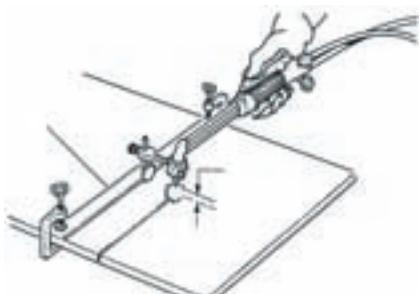
جدول ۱-۵ فشار گازها، فاصله سربک و سرعت پیشروی مشعل در برش با گاز					
ضخامت قطعه کار بر حسب میلی متر	فشار گاز اکسیژن بر حسب بار	فشار گاز استیلن بر حسب بار	فاصله سربک تا سطح کار بر حسب میلی متر	سرعت برش بر حسب میلی متر در هر دقیقه	
۸۰ تا ۵۰	۵۰ تا ۲۵	۲۵ تا ۱۰	۱۰ تا ۳		
۶/۵ تا ۵	۵ تا ۳/۵	۳/۵ تا ۲	۲ تا ۱/۵		
۰/۵	۰/۴	۰/۳	۰/۲		
۵	۴	۳	۲		
۲۱۰ تا ۱۷۰	۲۶۰ تا ۲۱۰	۴۲۰ تا ۲۶۰	۵۸۰ تا ۴۲۰		

جدول ۲-۵ برشکاری فولاد کم کربن به روش دستی با شعله اکسیژن - استیلن							
ضخامت ورق میلی متر	قطر مجرای پستانک برش میلی متر	سرعت برش متر در ساعت	صرف اکسیژن		صرف استیلن		
			لیتر در ساعت	لیتر در متر	لیتر در ساعت	لیتر در متر	لیتر در متر
-	۰/۹۵-۱	۳۰-۴۵	۱۲۶۰-۱۵۴۰	۳۵-۴۲	۱۹۶-۲۵۲	۶-۷	
۶	۰/۹۵-۱/۵	۲۴-۳۹	۱۴۰۰-۲۶۰۴	۵۹-۶۷	۲۵۲-۳۰۸	۸-۱۱	
۹	۰/۹۵-۱/۵	۲۲/۵-۳۶	۱۶۸۰-۳۲۲۰	۷۵-۹۰	۲۸۰-۳۳۶	۱۰-۱۲	
۱۲/۵	۱/۲-۱/۵	۱۸-۳۳	۱۸۴۸-۳۵۰۰	۱۰۳-۱۰۶	۲۸۰-۳۶۴	۱۲-۱۶	
۱۹	۱/۲-۱/۵	۱۸-۳۰	۳۲۷۶-۴۰۰۴	۱۳۳-۱۸۲	۳۳۶-۴۲۰	۱۴-۱۹	
۲۵	۱/۲-۱/۵	۱۳/۵-۲۷	۴۶۴۰-۴۴۸۰	۱۶۶-۲۶۹	۳۶۴-۲۵۶	۱۷-۲۷	
۳۷/۵	۱/۵-۲	۹-۲۱	۴۰۰۴-۴۹۸۴	۱۸۳-۲۹۶	۴۲۰-۵۰۴	۲۰-۳۱	
۵۰	۱/۷-۲	۹-۱۹/۵	۵۱۸۰-۶۴۶۸	۳۳۱-۵۷۳	۴۴۸-۵۶۰	۲۹-۵۰	
۷۵	۱/۷-۲	۶-۱۵	۶۷۲۰-۸۱۲۰	۵۴۰-۱۱۱۶	۵۳۲-۶۴۴	۴۳-۸۹	
۱۰۰	۲-۲/۲	۶-۱۲	۸۲۰۴-۱۰۸۶۴	۹۰۲-۱۳۶۲	۵۸۸-۷۲۸	۶۱-۹۸	
۱۲۵	۲-۲/۲	۵/۲۵-۹/۶	۹۷۱۶-۱۲۲۳۶	۱۲۷۱-۱۸۴۵	۶۷۲-۸۱۲	۸۵-۱۲۸	
۱۵۰	۲/۴-۲/۵	۴/۵-۸/۱	۱۱۲۰۰-۱۵۸۷۶	۱۹۵۳-۲۴۸۳	۷۵۶-۹۹۶	۱۱۱-۱۶۸	
۲۰۰	۲/۵	۳/۹-۶/۳	۱۴۱۴۰-۱۷۲۲۰	۲۷۲۵-۲۶۱۳	۸۸۲-۱۰۷۸	۱۷۱-۲۲۵	
۲۵۰	۲/۵	۲/۸۵-۴/۸	۱۷۰۸۰-۲۱۰۰۰	۴۳۶۲-۵۹۷۱	۱۰۳۳-۱۲۶۳	۲۳۹-۳۵۸	
۳۰۰	۳	۲/۱-۳/۹	۲۰۱۶۰-۲۴۶۴۰	۶۲۹۶-۹۵۷۹	۱۱۸۴-۱۴۴۸	۳۷۱-۵۶۳	

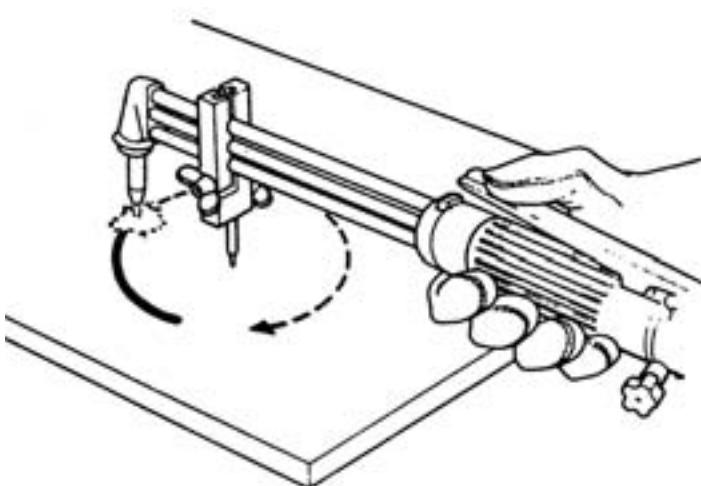
● وسائل کمکی برای برشکاری با دست

از آهن نبشی می‌توان به عنوان هادی یا گونیای برش مستقیم و یا پخته با زاویه 45° استفاده کرد. (شکل ۵-۱۳)

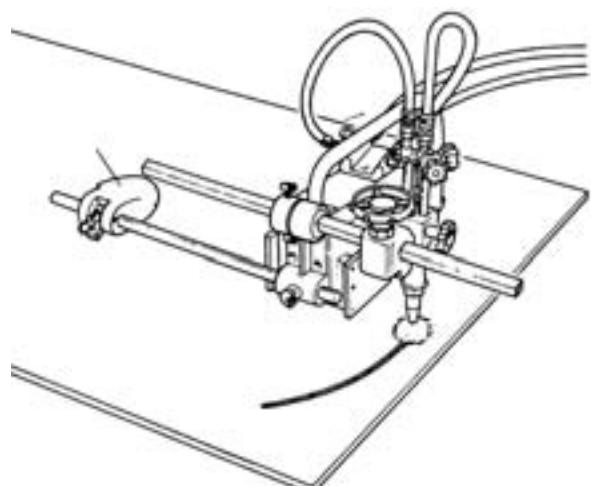
همراه مشعل‌های دستی برشکاری وسیله‌ای که دارای دو چرخ فلزی است وجود دارد که می‌توان به مشعل بست تا فاصله مشعل و کار در طول مسیر برش ثابت بماند. با استفاده از پرگار همراه مشعل می‌توان دواire مختلف را با دست برشکاری نمود. (شکل‌های ۱۴-۱ و ۱۴-۵)

شکل ۵-۱۳

شکل ۱۴-۱ ۱۴-۵ گرد برشکاری با دست

شکل ۱۴-۵ گرد برشکاری با ماشین برقی ساده

۳-۵ قابلیت برشکاری با شعله

با توجه به اساس برشکاری شعله‌ای می‌توان گفت این روش برای بریدن فولادهای کم کربن و میان کربن و کم آلیاژ مناسب بوده و فلزاتی که نقطه ذوب اکسید آنها بالاتر از نقطه ذوب فلز باشد یا در آلیاژ عناصری مانند کربن و کروم به مقدار زیاد باشند باعث جذب اکسیژن شده و مانع اکسید شدن و سوختن فلز اصلی می‌شوند لذا با این روش برشکاری نمی‌شوند.

مثل فولادهای پر کربن، فولاد آلیاژی، چدن‌ها، به دلیل کربن بالا و آلمینیوم و کروم و آلیاژهای آنها به دلیل بالا بودن درجه ذوب اکسیدهای آنها با این روش برشکاری نمی‌شوند در مورد فولادها و چدن‌های فوق روش‌های کمکی وجود دارد مانند قرار دادن یک ورق فولاد کم کربن روی قطعه مورد برشکاری و یا رساندن میله آهنی یا پودر آهن، یا فلاکس مخصوص به محل برشکاری است تا با سوختن آنها گرمای زیادی تولید شده و یا اکسیدها را در خود حل کند.

پودر آهن ضمن سوختن و ایجاد گرما، باعث رقیق شدن سریاره اکسیدی فلزات نظیر کروم هم می شود، فلاکس ها هم با اکسیدها ترکیب شده و باعث ذوب شدن آنها می شود.

۵-۲ برشکاری با قوس پلاسما

برای بریدن فلزات غیر آهنی و فولادهای پر آلیاژ (زنگنزن) با سرعت بالا از گرمای پلاسما استفاده می شود.

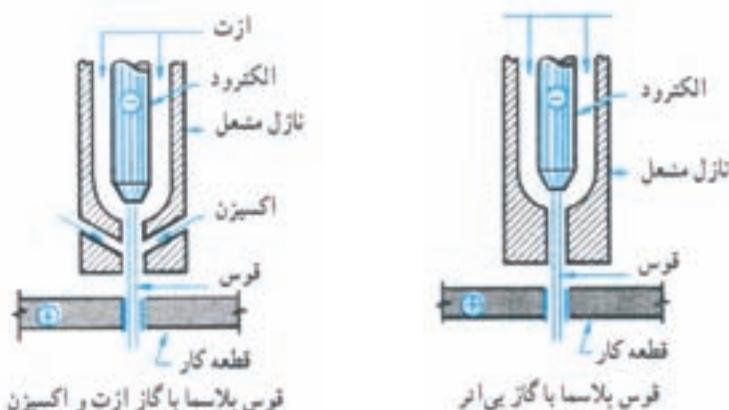
پلاسما حالت چهارم ماده است یعنی (جامد - مایع - گاز - پلاسما) وقتی گازها گرم شوند و بین دو قطب جریان الکتریسیته با ولتاژ بالا قرار گیرند یونیزه می شوند (یعنی تعدادی از الکترونها از اتم گاز جدا شده) و گاز مجموعه ای از الکترونها و ذرات مثبت یون خواهد بود که از لحاظ الکتریکی خنثی است.

برای یونیزه شدن گازها انرژی گرمایی و انرژی الکتریکی مصرف شود و گاز یونیزه ضمن دارا بودن انرژی گرمایی با افزایش حجم هم روبرو خواهد بود. حال چنانچه این عمل در یک نازل مطابق شکل (۵-۱۵) متوجه شود گازهای یونیزه با حرارت و سرعت بالا به هر فلزی برخورد کند آنرا ذوب کرده و با سرعت مذاب را دور می سازد و برشکاری انجام می شود. امروزه برشکاری پلاسما به فلزات محدود نمی شود و امکان بریدن سرامیک و... نیز فراهم است.

در عمل گازها بین الکترود تنگستن و جداره نازل که دارای اختلاف پتانسیل بالاتر از ۱۰۰ ولت هستند عبور کرده و یونیزه می شوند. (شکل ۵-۱۶)

شکل ۵-۱۵-برشکاری پلاسما

شکل ۵-۱۶

برای برشکاری آلومینیوم و فولاد زنگ نزن از مخلوط گاز آرگن و هیدروژن یا ازت و هیدروژن و برای فولادهای کربنی از گاز اکسید کتنده مثل مخلوط ازت و اکسیژن (هوا) استفاده می‌شود. دستگاه‌های برشکاری در صنعت مورد استفاده است به نام Air Cut که در آن هوا با فشار 4 bar در حدود $\frac{4 \text{ kg}}{\text{cm}^2}$ وارد و پس از عبور از نازل پلاسما شده و فولاد را به راحتی برشکاری می‌کند چون در هوا اکسیژن وجود دارد اکسیژن یونیزه شده فولاد را می‌سوزاند و گرما را نیز افزایش می‌دهد. فولادهای پر آلیاژ هم با این روش بریده می‌شوند ولی برشکاری دقیق‌تر آن‌ها با گاز آرگن و درصد کمی تیدروژن عملی می‌شود. در جدول (۳-۵) پارامترهای مناسب برای برشکاری فلزات آمده است.

جدول ۳-۵

نوع فلز	ضخامت in	سرعت in/min	قطر	قدرت KW	جریان گاز لیتر در ساعت
فولاد زنگ نزن	$\frac{1}{2}$	25	$\frac{1}{8}$	45	39 N2
	$\frac{1}{2}$	7	$\frac{1}{8}$	60	39 N2
	$1\frac{1}{2}$	25	$\frac{5}{32}$	85	31H2 39N2
	$2\frac{1}{2}$	18	$\frac{1}{4}$	150	4.5H2 52.5N2
	4	8	$\frac{1}{2}$	160	4.5H2 52.5N2
	$\frac{1}{2}$	25	$\frac{1}{8}$	50	30 *
	$1\frac{1}{2}$	30	$\frac{3}{32}$	75	30 *
	$2\frac{1}{2}$	20	$\frac{5}{32}$	80	45 *
	4	12	$\frac{3}{16}$	90	60 *
	$\frac{1}{4}$	200	$\frac{1}{8}$	55	75 *
آلومینیوم	1	50	$\frac{5}{32}$	70	90 *
	2	25	$\frac{3}{16}$	100	105 *
فولاد کربنی					

۵-۳ برشکاری با قوس الکتریک

از گرمای قوس برای بریدن فلزات استفاده می‌شود الکترودهای روپوش دار مخصوص برشکاری که موقع سوختن روپوش حجم زیادی گاز تولید کرده و پلاسمای جت درست می‌کنند مورد استفاده قرار می‌گیرد.

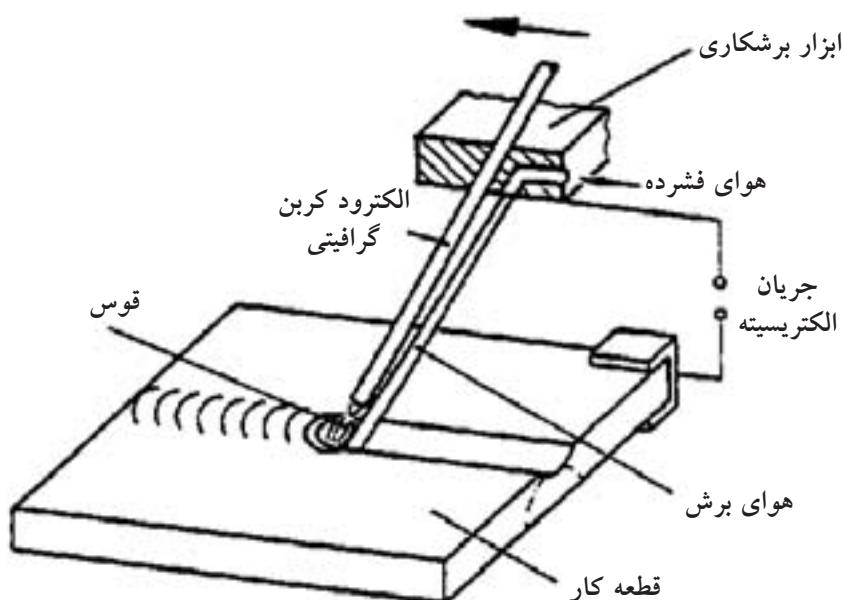
روش دیگر استفاده از الکترودهای توخالی است که از سوراخ وسط الکترود گاز اکسیژن دمیده می‌شود یعنی قوس گرما و ذوب را به وجود آورده و اکسیژن باعث سوختن و اکسید کردن شده و برشکاری انجام می‌شود که به آن برشکاری قوسی اکسیژن گویند.

(شکل ۵-۱۷)

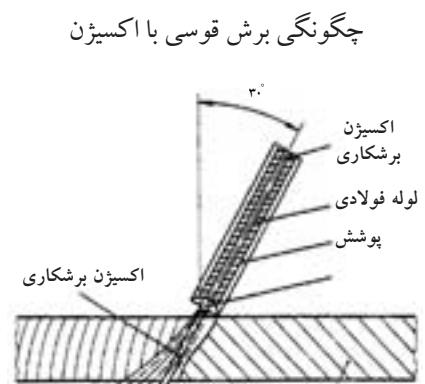

۵-۴ گوجینگ (Gouging) برشکاری با قوس و هوای فشرده

روش دیگر، استفاده از الکترود ذغالی است در این عملیات الکترود گرافیتی با روپوش نازکی از فلز مس قوس الکتریکی ایجاد می‌کند و گرما و ذوب به وجود می‌آورد و از کنار انبر، جت هوا به محل ذوب دمیده می‌شود و برشکاری یا برداشت انجام می‌شود به این روش گوجینگ گویند. و برای برداشتن جوش عیبدار و شیارزنی پشت کار هم مورد استفاده قرار می‌گیرد شیار حاصل بسیار صاف بوده و هیچ گونه گوشی تیز که باعث تمرکز تنفس شود ایجاد نمی‌کند. (شکل ۵-۱۸)

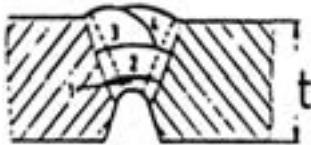

شکل ۵-۱۸ برشکاری بالکترود ذغالی و هوای فشرده

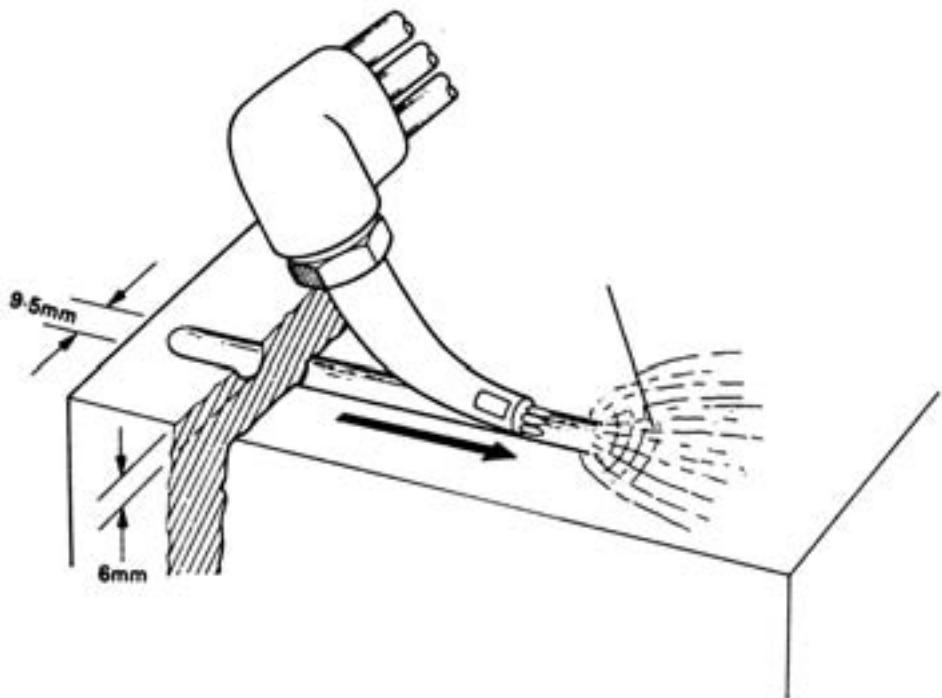
شکل ۵-۱۷-۵ برشکاری با اکترود توخالی

۵-۴-۱ شیارزنی و ایجاد پخ پشت درز جوشکاری شده

شکل ۱۹-۵ پشت برداری اتصال

در دستورالعمل‌های جوشکاری^۱ (WPS) عملیات پشت‌برداری و شیارزنی با شعله هم اجازه داده می‌شود روش کار به این صورت است که بعد از اجرای پاس ریشه و پاس گرم (پاس میانی) توسط مشعل برشکاری از پشت پاس ریشه مقداری از فلز جوش و لبه‌های پشت کار را برداشت و یک پاس جوشکاری در شیار حاصل اجرا می‌شود که به آن (Back Weld) گویند. مطابق شکل (۱۹-۵) ایجاد شیار با مشعل برشکاری انجام می‌شود. برای ایجاد شیار و پشت‌برداری از ریشه جوش از روش گوجینگ یا براده‌برداری با سنگ و با ماشین هم در مواردی استفاده می‌شود. (شکل ۲۰)

شکل ۲۰-۵ شیارزنی با مشعل

۵-۵ برشکاری با لیزر

استفاده از نور تقویت شده (هم فاز که دارای یک طول موج است) برای برشکاری در صنایع مختلف به کار می‌رود و روز به روز بیشتر در خدمت خواهد بود. استفاده از انرژی لیزری در جوشکاری به دلیل تمرکز حرارت در یک سطح بسیار کوچک کاربرد وسیعی در صنایع الکترونیک دارد.

۱- در اجرای عملیات جوشکاری بر اساس استاندارد برای هر اتصال یک دستورالعمل تهیه می‌شود که تمام مراحل کار و پارامترهای جوشکاری از پیش تعیین شده که جوشکار، ناظر و بازرس جوش ملزم به اجرای آن هستند.

برشکاری فلزات با این روش بر مبنای ایجاد سوراخ برای نفوذ در ضخامت قطعه استوار است و فلز مذاب هم به کمک یک جت گاز از سوراخ بیرون رانده می‌شود. این جت می‌تواند گاز خنثی، ازت و یا برای فولادها اکسیژن باشد برشکاری لیزری به فلزات محدود نمی‌شود.

چوب، پارچه، مقوای نازک، سرامیک، پلاستیک بدون نیاز به جت گاز بریده می‌شود ولی برشکاری فلزاتی که دارای ضخامت زیاد هستند دارای کیفیت مطلوب نمی‌باشد.
(شکل ۵-۲۱)

شکل ۵-۲۱ برشکاری با لیزر

● مزایای برشکاری با لیزر

عرض شیار باریک است
سرعت برشکاری زیاد است
کیفیت سطوح و لبه‌ها مطلوب است
منطقه حرارت دیده کوچک و پیچیدگی کم است

سوالات پایانی فصل پنجم

۱- برای تبدیل یک واحد جوشکاری با شعله گاز به واحد برشکاری باید:

- الف) یکی از گازها را عوض کرد
- ب) مشعل را تعویض نمود
- ج) هر دو گاز باید عوض شود
- د) مشعل و گازها باید تغییر کنند

۲- از کدام گرینه گرمای لازم برای برشکاری تأمین می‌شود؟

- الف) سوختن گاز استیلن
- ب) سوختن گاز اکسیژن
- ج) سوختن فولاد
- د) گرینه الف و ج با هم

۳- کدام پارامترها هنگام برشکاری باید ثابت باشد؟

- الف) فاصله سر مشعل تا کار
- ب) سرعت پیشروی
- ج) زاویه سر مشعل به کار
- د) گرینه الف و ب و ج

۴- برش همزمان چند قطعه با هم از روی نقشه چه موقع عملی است؟

- الف) چند نفر برشکار از روی نقشه رسم شده روی کار برشکاری کنند
- ب) برشکاری ریلی با بستن چند مشعل روی آن
- ج) استفاده از وسیله چرخ دار همراه با مشعل برشکاری
- د) استفاده از میز برشکاری با سیستم شاعع نوری

۵- چرا چدن‌ها را نمی‌توان با مشعل برشکاری اکسی استیلن برید؟

- الف) وجود گرافیت ازاد و کربن زیاد در چدن
- ب) بالا بودن درجه ذوب چدن
- ج) ناصاف بودن سطح چدن
- د) رقیق نشدن مذاب چدن

۶- با مشعل برشکاری (OAC) کدام گزینه راحت بریده می شود؟

الف) آلومینیوم چون زود ذوب است.

ب) فولاد زنگ نزن چون گرما را پخش نمی کند.

ج) فولاد معمولی چون می سوزد و گرما هم تولید می کند.

د) فولاد پر کربن چون کربن‌ها سوخته و گرم‌ما تولید می‌کند.

۷- پلاسما یعنی چه؟

الف) گازهای اتمی ب) گاز مولکولی

ج) گاز پونیزه د) مخلوط گازها

- جریان برق از کدام گاز عبور می کند؟

الف) گاز اتمی ب) گاز مولوکولی

ج) گاز پلاسما د) گزینه الف و ج

- ۹- گوچینگ در کدام گزینه بیان شده است؟

الف) ایجاد قوس با الکترود فلزی و هدایت گاز اکسیژن از سوراخ وسط الکترود به

قوس

ب) پر قراری قوس یا الکترود روپوش دار که گاز زیادی تولید می کند

ج) تشکیل قوس با الکترود ذغالی و دمیدن هوای فشرده به فلز حوضچه مذاب

د) بر شکاری با استفاده از پلاسمای هوا

۱۰- با کدام روش می توان پارچه و مقوا و سرامیک و را بُرید.

الف) قوس الكثرييك و الكتروود روبيوش دار

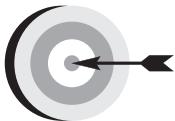
ب) الكترود مجوف (تو خالي)

ج) پرشکاری یا اُکسی استیلن

د) بـ شکاری لبز

فصل ششم

هدف‌های رفتاری

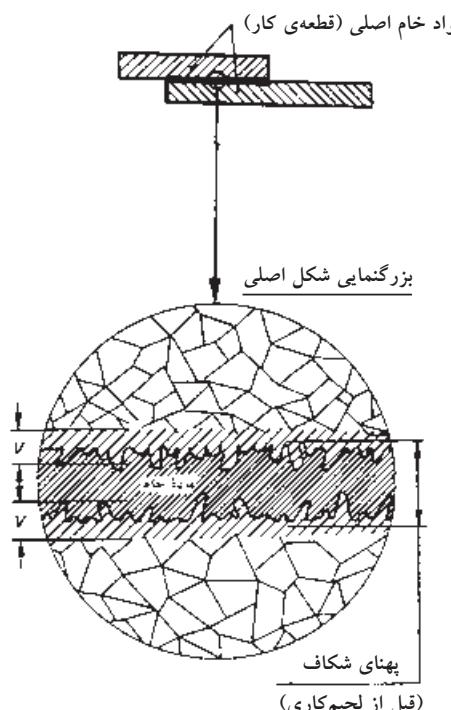
پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که:

۱. لحیم‌کاری را معرفی کنید.
۲. روانسازها و انواع آنرا معرفی کند.
۳. لحیم سخت و تفاوت آن با لحیم نرم را بیان کند.
۴. نقش روانسازها در لحیم‌کاری را توضیح دهد.
۵. ماده اصلی روانسازهای لحیم سخت را معرفی کند.
۶. جنس ماده لحیم سخت و نام آن‌ها را بیان کند.

۶- لحیم کاری نرم و سخت

یکی از روش‌های قدیمی اتصال فلزات است که امروزه نیز کاربرد فراوانی دارد و در صنایع الکتریک، الکترونیک و صنایع فلزی سبک و... و اتصال لوله‌های غیر آهنی و اتصال فلزات غیر هم‌جنس که درجه ذوب پایین‌تری دارند و با روش‌های جوشکاری ذوبی امکان جوشکاری راحت آن‌ها وجود ندارد به کار می‌رود.

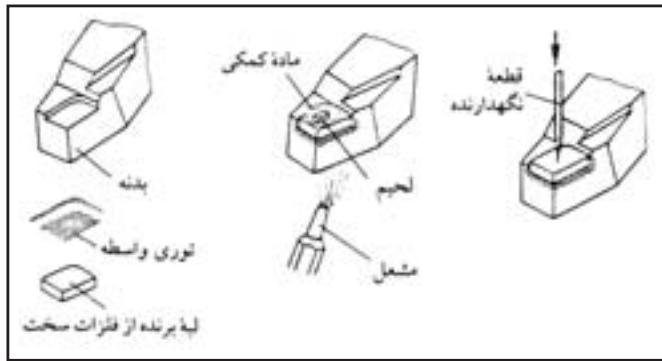
هم‌چنین در مواردی که درجه حرارت بالای جوشکاری در کار و اطراف آن مشکل ساز باشد از این روش استفاده می‌شود. لحیم کاری روش اتصال فلزات است که نیاز به ذوب کردن فلز پایه نمی‌باشد و فقط ماده‌ی لحیم ذوب می‌شود. و با استفاده از خاصیت موئینگی در فصل مشترک اتصال جاری می‌شود.

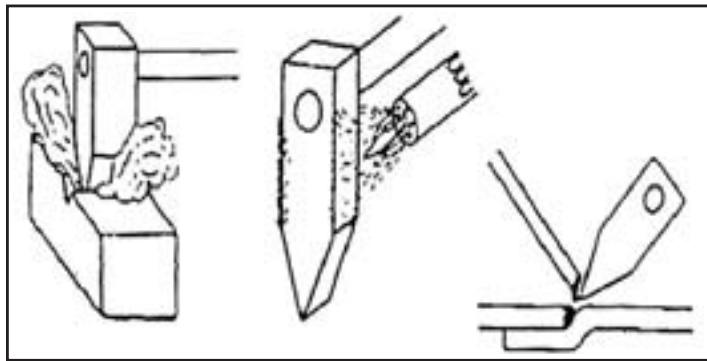
شکل ۶-۱ بزرگ نمایی منطقه لحیم شده

● تعریف لحیم کاری

یکی از روش‌های اتصال فلزات است که با جاری کردن یک ماده‌ی فلزی زودذوب در درز قطعات به منظور حذف فاصله و ایجاد چسبندگی سطحی بین قطعات عملی می‌شود. لحیم کاری به دو نوع لحیم کاری نرم و لحیم کاری سخت تقسیم می‌شود. (شکل‌های ۲-۱ و ۲-۶)

شکل ۲-۱-۶ لحیم کاری سخت

شکل ۲-۶ لحیم کاری نرم

۱-۶ لحیم کاری نرم

در لحیم کاری نرم حرارت لازم برای ذوب ماده پرکننده (لحیم) کمتر از 450°C می‌باشد و هیچ‌کدام از دو فلز متصل شونده ذوب نمی‌شوند و فقط ماده‌ی لحیم ذوب شده و در درجه حرارت بالاتر از ذوب در درز دو قطعه جاری و سپس منجمد می‌شود.

باید توجه داشت که اتصالات لحیم نرم شده استحکام کمتری از اتصالات لحیم سخت و اتصالات جوشی دارند.

۱-۶ اصول لحیم کاری

عمل اتصال در لحیم کاری توسط نفوذ سطحی لحیم مذاب بین کریستال‌های دو قطعه صورت می‌گیرد. تمیز کاری و آماده نمودن سطوح برای لحیم کاری‌ها حائز اهمیت فراوانی است برای تمیز کردن سطوح تنها نمی‌توان از مایعات پاک کننده کمک گرفت بلکه باید سطوح تماس را از اکسید و زنگ و آلودگی‌های روغنی و گریس و جرم و کثافات توسط سوهان، شابر و برس سیمی و... پاک کرد (چون این لایه‌های ایجاد شده روی سطوح مانع اتصال خواهند بود) در عمل از موادی به صورت مایع یا خمیری به عنوان روان‌ساز هم استفاده می‌شود.

● روانسازهای لحیم نرم

برای برطرف کردن چربی و کثافت و حذف اکسیدهای جزیی از روانساز استفاده می‌شود تا از طریق شیمیایی درز را پاک کرده و از اکسید شدن در زمان لحیم کاری محافظت نموده و باعث تخلیه هوای بین دو قطعه می‌شود.

روانسازها در دو دسته قرار دارند یک دسته به روانساز فاسد کننده معروف هستند مثل کلرید روی ZnCl_2 که از حل کردن تکه‌های کوچک فلز روی در اسید کلریدیریک تهیه می‌شود و برای لحیم کاری حلبی، ورق گالوانیزه، مس، برنج و... استفاده می‌شود. (شکل ۶-۳)

شکل ۶-۳

دسته‌ی دوم روانساز غیر فاسد کننده که به شکل خمیر یا پودر یا مایع در دسترس است و برای ورق‌های مسی، برنج، ورق حلبی و همچنین برای پاک کردن هویه از اکسیدها هم استفاده می‌شود. (شکل ۶-۴)

شکل ۶-۴

۶-۱-۶ ماده‌ی لحیم کاری نرم

فلز پر کننده درز آلیاژی از قلع و سرب با نسبت‌های متفاوت که در جدول (۶-۱) آمده است.

جدول ۶-۱ جدول ترکیب سرب و قلع طبق (DIN ۱۷۷)

نام	علامت اختصاری	درصد ترکیبات شیمیایی (درصد)					حرارت کار	وزن مخصوص Kg/dm³	موارد استفاده
		Sn قلع	Sb آنتیمون	Fe حداکثر آهن	Cu + As + Ni مس + ارسنیک و نیکل	Pb سرب			
لحیم ۹۸/۵	L.Pb ۹۸/۵	-	-	-	-	۹۸/۵	۳۲۰ °	۱۱/۲	لحیم کاری برای کارهای تحت فشار کم
لحیم ۸	L.Sn ۸	۸	۰/۵	-	-	بقیه	۳۰۵	۱۰/۸	لحیم کاری برای کارهای تحت فشار کم
لحیم قلع ۲۵	L.Sn ۲۵	۲۵	۱/۷	۰/۰۵	۰/۱۰	بقیه	۲۵۷	۹/۸	فقط با مشعل لحیم کاری
لحیم قلع ۳۰	L.Sn ۳۰	۳۰	۲/_	۰/۰۶	۰/۱۲	بقیه	۲۴۹	۹/۶	برای بتونه در صافکاری اطاف‌های اتوپوس و غیره
لحیم قلع ۳۳	L.Sn ۳۳	۳۳	۲/۲۰	۰/۰۷	۰/۱۴	بقیه	۲۴۲	۹/۵	برای درزهای آب‌بندی
لحیم قلع ۳۵	L.Sn ۳۵	۳۵	۲/۳۰	۰/۰۷	۰/۱۵	بقیه	۲۳۷	۹/۵	برای درزهای ضربه‌خور
لحیم ۴۰	L.Sn ۴۰	۴۰	۲/۷۰	۰/۰۸	۰/۱۶	بقیه	۲۲۳	۹/۳	برای کارهای ظرفی
لحیم قلع ۵۰	L.Sn ۵۰	۵۰	۳/۳۰	۰/۰۹	۰/۱۸	بقیه	۲۰۰	۸/۸	برای کارهای ظرفی
لحیم قلع ۶۰	L.Sn ۶۰	۶۰	۳/۲۰	۰/۰۱۰	۰/۲۰	بقیه	۱۸۵	۸/۵	برای قلع اندوخته کردن سیم‌های برق
لحیم قلع ۹۰	L.Sn ۹۰	۹۰	۱/۳	۰/۰۱۰	۰/۲۰	بقیه	۲۱۹	۷/۵	برای ظرف و وسائل منزل

شکل ۶-۵

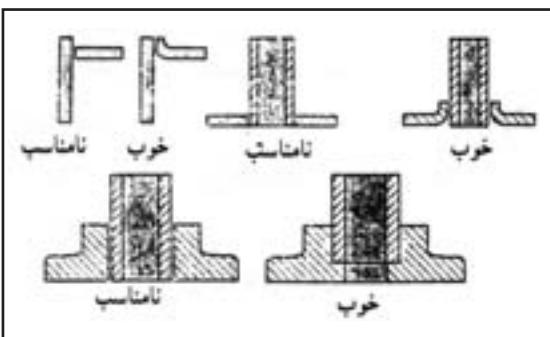
در بازار به صورت میله لحیم و یا کلاف کوچک به فروش می‌رسد و بعضی از انواع آن‌ها به صورت تواام با روان‌ساز به فروش می‌رسد که ماده روان‌ساز در مغز سیم به صورت خمیر یا روغن مشاهده می‌شود. (شکل ۶-۵)

۶-۱-۶ عملیات قبل از لحیم‌کاری

- تمیز کاری درز اتصال
- جفت بودن لبه‌ها (شکل ۶-۶)
- استفاده از روان‌ساز مناسب
- گرم کردن هویه و آغشته کردن آن با لحیم (شکل ۶-۱)
- به کار بردن ماده لحیم مناسب

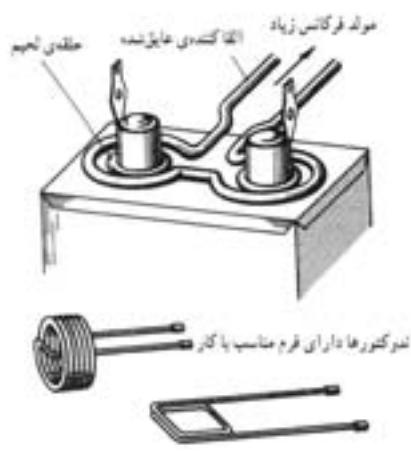

شکل ۶-۶

شکل ۶

علاوه بر هویه در لحیم‌کاری نرم از جریان القائی با استفاده از اندکتور که دارای شکل‌های متفاوت است جهت گرم کردن کار و ماده لحیم می‌توان استفاده نمود همان‌طور که در شکل (۶-۷) مشاهده می‌شود ماده لحیم به صورت حلقه دایره‌ای شکل همراه با روان‌ساز در محل لحیم‌کاری قرار داده می‌شود و جریان القائی موجب گرم شدن لبه‌های قطعه کار و ذوب شدن ماده لحیم‌کاری می‌شود و ماده لحیم‌کاری در درز دو قطعه جاری شده و با برداشتن یا قطع برق حلقه القاء کننده از روی کار لحیم سرد می‌شود.

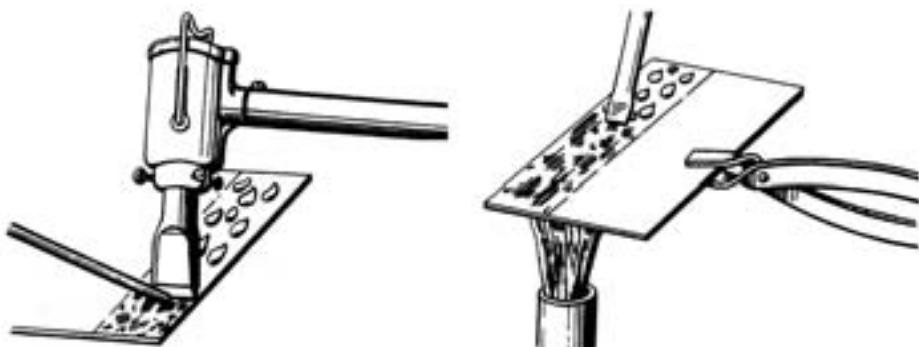
شکل ۶-۷

۶-۱-۶ درجه حرارت لحیم‌کاری نرم

معمولًاً حدود درجه حرارت لحیم‌کاری نرم بین 260°C ، 365°C می‌باشد و لحیم‌کار نباید در موقع لحیم‌کاری از حرارت بالاتر استفاده کند چون لحیم سوخته و یا ناخالصی‌ها را در خود حل می‌کند.

وقتی یک لحیم نرم حرارت داده شود شروع به ذوب شدن کرده که به نقطه‌ی ذوب لحیم بستگی دارد و در صورت ادامه حرارت دادن مذاب لحیم رقیق شده به حد جاری شدن می‌رسد. حد جاری شدن درجه حرارتی است که لحیم کاری باید در آن محدوده انجام شود. (شکل ۶-۸)

پس از انجام لحیم کاری تا درجه حرارت محیط که لحیم منجمد می‌شود هیچگونه تنشی نباید به آن اعمال شود. درجه حرارت برای روش‌های اتصال حرارتی را مشاهده می‌کنید و لحیم کاران از طریق تجربی به این درجات حرارت آگاهی دارند. لحیم کاران در قلع‌اندوود کردن قطعات از دو روش مطابق شکل (۶-۸-۱) استفاده می‌کنند یا کار به وسیله شعله گرم می‌شود و یا به وسیله هویه درجه حرارت قطعه به حد جاری شدن لحیم می‌رسد.

شکل ۶-۸-۱ قلع‌اندوود کردن با هویه

۶-۱-۵ ابزار لحیم کاری نرم (هویه)

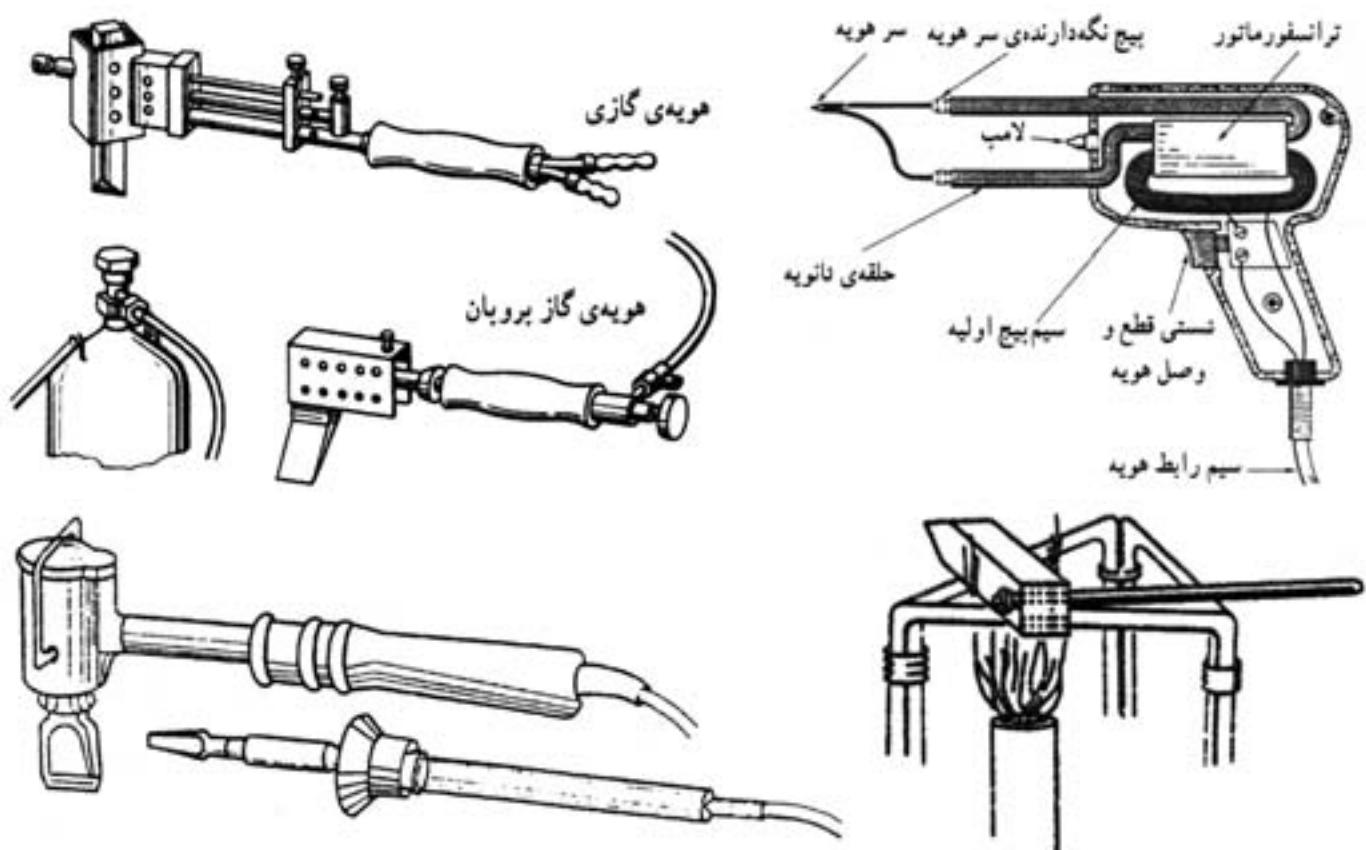
یکی از ابزارهای ضروری برای اجرای لحیم نرم هویه لحیم کاری است که به وسیله‌ی گرمای آن قطعه کار داغ شده و لحیم ذوب شده و در درز جاری می‌شود.

هویه‌ها با اندازه‌های مختلف از فلز مس ساخته می‌شوند و نوک هویه با توجه به محل لحیم کاری می‌تواند شکل‌های متفاوت داشته باشد و با شعله یا حرارت مشعل گرم می‌شوند گروهی از هویه‌ها به وسیله‌ی جریان برق گرم می‌شوند که به آن‌ها هویه‌ی برقی می‌گویند که به اندازه‌ها و شکل‌های متفاوت ساخته شده‌اند.

(شکل‌های ۶-۹ و ۶-۱)

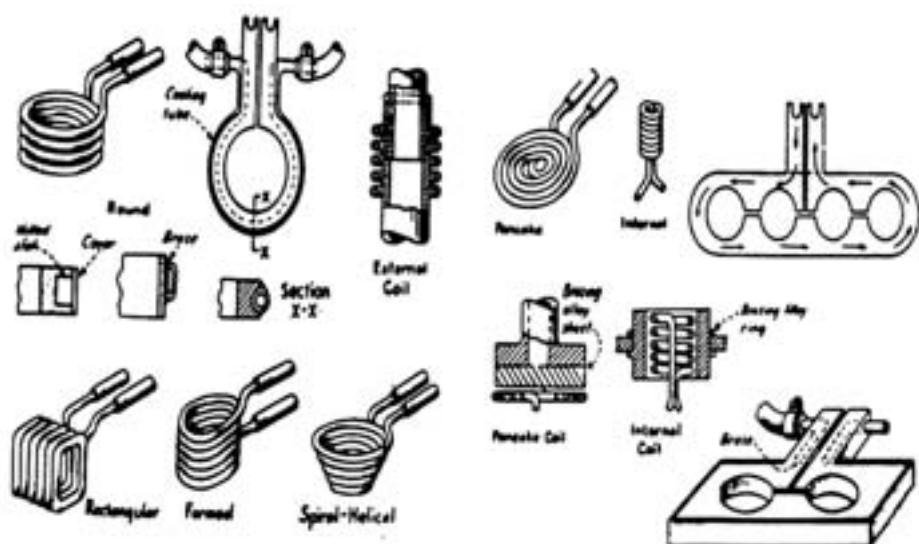

شکل ۶-۹ هویه‌های مختلف لحیم کاری

شکل ۶-۱۰-۱

از جریان القایی به شکل حلقه هم برای عملیات لحیم کاری نرم استفاده می‌شود به شکل (۶-۱۱) توجه کنید.

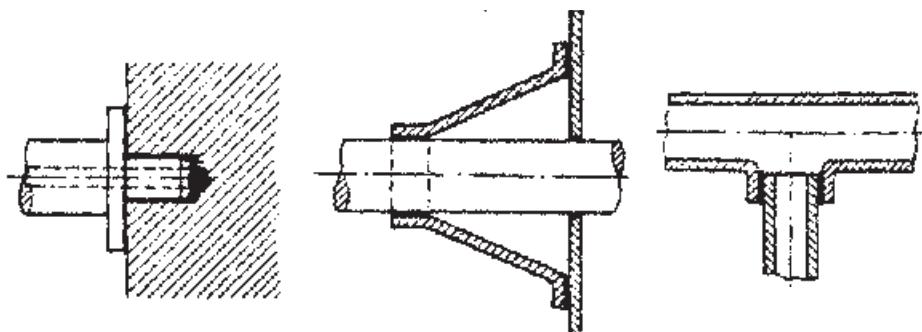

شکل ۶-۱۱ وسایل گرم کردن و ذوب لحیم با جریان القایی

۶-۲ لحیم کاری سخت Brazing

این نوع لحیم کاری با شعله و در کوره یا روش های مقاومتی و القایی و در درجات حرارت بالای 450° انجام می شود در عملیات لحیم کاری سخت قطعات کار را حرارت می دهند و به کمک فلاکس یا تنہ کار اکسید زدایی صورت می گیرد و مذاب ماده‌ی لحیم سخت که از آلیاژ های متفاوت تهیه شده‌اند در درز قطعات جریان پیدا کرده و علاوه بر پر کردن فاصله دو قطعه مقداری هم نفوذ اتمی اتفاق افتاده و مذاب لحیم در قطعات کار نفوذ می کنند استحکام این روش اتصال خوب بوده و با روش های جوشکاری های ذوبی تا حدودی برابری می کنند.

(شکل ۶-۱۲)

شکل ۱۲-۶-۱۲ نمونه لحیم کاری سخت

● تعریف لحیم کاری سخت

روش اتصال فلزات است که ماده پر کننده درز در درجه حرارت بالای 450° ذوب شده و در درز قطعه حرارت دیده جاری می شود و ماده‌ی لحیم در قطعات نفوذ می کند و پس از انجماد قطعات به هم متصل می شوند.

۶-۲-۱ معرفی و نقش روان‌سازها در لحیم کاری سخت

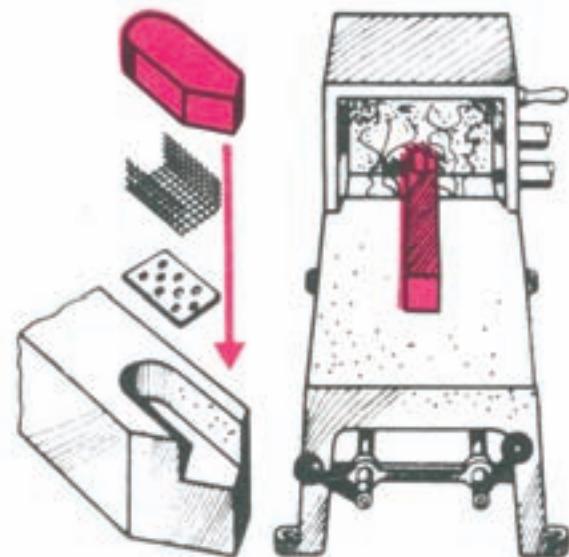
به منظور حفاظت از فلز در مقابل آتمسفر موقع لحیم کاری و همچنین روان شدن مذاب لحیم سخت از ماده‌ای به نام فلاکس یا تنہ کاری یا روان‌ساز استفاده می کنند. در ایران قدیم برای جوش دادن پره‌های کلید در خانه از لحیم سخت کوره‌ای برنج (آلیاژ مس و روی) و از نرم‌های شیشه به عنوان روان‌ساز و از برآده‌های برنج به عنوان لحیم استفاده می کردند.

امروزه از نمک‌های حاصل از ترکیب هالوژن‌ها $I - Br - Cl - F$ با فلزات قلیایی $Na - K - NH_3g$ به عنوان روان‌ساز استفاده می‌کنند. (جدول ۶-۲)

جدول ۶-۲ نام و مشخصات فلاکس‌ها در لحیم سخت

نام	نام روان‌ساز	فرمول شیمیایی
۱	براکس	$Na_2B4O_7 \text{ و } 10H_2O$
۲	کلرید سدیم	$NaCl$
۳	کلرید پتاسیم	KCl
۴	کربنات پتاسیم	K_2CO_3
۵	اسید بوریک	H_3BO_3
۶	کلرید آمونیم	NH_4CL

لحیم کاری سخت با گرمای شعله و کوره و گرمای القائی انجام می‌گیرد.
(شکل ۶-۱۳)

شکل ۶-۱۳ لحیم کاری سخت الماسه تراشکاری با استفاده از کوره‌ی الکتریکی ویژه

فلاکس‌ها حفاظت از اکسید شدن فلزات داغ شده مورد لحیم کاری و تمیز کردن سطوح (بعد از عملیات سوهان‌کاری و سنباده‌زنی و غیره) را به عهده داشته به علاوه مذاب را رقیق می‌کند تا به راحتی در درز جا گرفته و از آسیب رسیدن به محل لحیم کاری از اثرات سوء آتمسفر مصون ماند. (شکل ۶-۱۴)

شکل ۶-۱۴ ایجاد گاز در اطراف محل لحیم کاری

۶-۲-۲ جنس ماده‌ی لحیم سخت

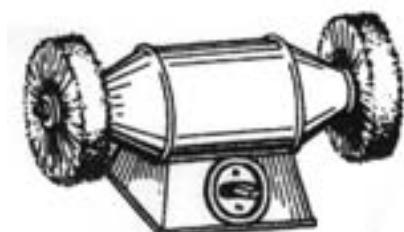
آلیاژهای مختلف از فلزات (مس، روی، نقره) و گاهی سرب، و سیلیس و کارمیوم به مقدار کمتر به عنوان ماده‌ی لحیم سخت به نام لحیم مس، لحیم برنج، لحیم نقره مطابق با استاندارد آمریکایی AWS یا DIN ۸۵۱۳ آلمان به بازار عرضه می‌شوند که یک نوع متداول آن که با مشعل اکسی استیلن مورد استفاده قرار می‌گیرد مطابق با استاندارد AWS.AB-۲۷-۲۸ در جدول (۶-۳) آمده است و در ضمیمه جداول دیگری را مشاهده می‌کنید.

جدول ۶-۳ انواع فرم استاندارد موارد مصرفی بریزینگ طبق استاندارد A5.8

ردیف	نوع آلیاژ	فرم عرضه در بازار	مشخصات ابعادی به میلی‌متر
۱	RCUZnA	سیم جوش پیچیده شده به صورت کوبل	$\phi = 0.8 - 1.6 - 2.4$ $3.2 - 4 - 4.8$ $6 - 8 - 9.5$
۲	RcuZnB		
۳	RcuZnc	مفتول	$L = 455 - 910\text{mm}$ $\phi = 0.8 - 1.6 - 2.4$ $3.2 - 4 - 4.8$ $6 - 8 - 9.5$
۴			
۵	RcuZnD	تسمه $0.64 \times 150\text{mm}$	$t = 0.05 - 0.08 - 0.13$ $0.25 - 0.51$
	BAg	مفتول	$L = 455 - 910\text{mm}$ $\phi = 0.8 - 1.2 - 1.6$ $2.4 - 3.2$

سطح هویه‌های مسی با افزایش دما توسط شعله و یا اجاق کوره اکسید می‌شوند برای پاک کردن اکسیدها از سطح هویه از برس سیمی دستی و یا ماشینی استفاده می‌کنند. (شکل ۶-۱۵ و ۶-۱۶)

تنه کارها به صورت مایع، جامد، یا پودر به بازار عرضه می‌شود گازهای حاصل از این فلاکس موقع لحیم کاری اسیدی و یا بازی بوده و برای فرد لحیم کار بسیار مضر است و استفاده از ماسک‌های دهندی مناسب الزامی است.

برس سیمی گردان

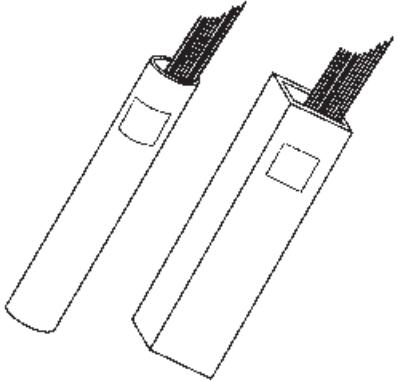
شکل ۶-۱۵

برس سیمی برای نظافت هویه

شکل ۶-۱۶

۶-۲-۳ نگهداری و انبار کردن مفتول های لحیم سخت

شکل ۶-۱۷ قوطی های نگهداری سیم جوش

وارد شدن اکسید در مذاب لحیم موجب کاهش کیفیت اتصال شده و در مواردی اشکال به وجود می آورد. لذا مفتول های لحیم کاری سخت و مفتول هایی که فلاکس به آنها چسبیه باید دور از رطوبت نگهداری شده و از وارد شدن ضربه و صدمه مکانیکی به آنها خودداری شود. معمولاً این مفتول ها در ظرف های استوانه ای (قوطی مانند) غیر قابل نفوذ به بازار عرضه می شوند (شکل ۶-۱۷)

۶-۲-۴ دلایل استفاده از روان سازها (فلاکس ها)

۱. جلوگیری از اکسید شدن فلز داغ و حل اکسیدهای سطح فلز؛
۲. تمیز کردن سطوح اتصال از مواد شیمیایی مثل چربی ها (بعد از تمیز کاری، سوهان و سنباده وغیره)؛
۳. تسهیل در جاری شدن مذاب لحیم در درز قطعه کار؛
۴. کنترل آتمسفر گازی که اطراف محل لحیم کاری را احاطه کرده است زیرا فلزات در مقابل بعضی از گازها حساس هستند؛ مثلاً فلز مس در مقابل گاز هیدروژن حساس است.

نکته: همانطور که در (جدول ۶-۲) مشاهده می کنید:

روان سازها از ترکیب دو ماده فعال (هالوژن و فلز قلیایی) بدست می آید، پس گازهای حاصل از لحیم کاری یا خاصیت اسیدی دارد و یا بازی که هر دو برای سلامت انسان مضر است و استفاده از ماسکهای دهنجی مناسب ضرورت دارد.

- مزایای لحیم کاری نسبت به جوشکاری
 - a امکان اتصال قطعات غیر هم جنس
 - b پیچیدگی کمتر
 - c امکان اتصال قطعات با ضخامت کمتر با دمای پایین تر

سؤالات پایانی بخش لحیم کاری

۱- کدام گزینه در مورد لحیم کاری غلط است؟

- الف) امکان اتصال فلزات غیر هم جنس با لحیم کاری وجود دارد.
- ب) مواردی که درجه حرارت بالای جوشکاری مشکل ساز باشد لحیم کاری کاربرد پیدا می کند.

ج) در لحیم کاری هم لبه های کار همراه با ماده هی لحیم کاری ذوب می شود.

د) ماده فلزی زود ذوب به عنوان ماده هی لحیم کاری مصرف می شود.

۲- کلرید روی یک است که در لحیم کاری به کار می رود.

الف) روانساز

ب) تنه کار یا فلاکس

ج) روغن لحیم

۳- دمای لحیم کاری نرم در چه حدودی است؟

الف) کمتر از 450°C

ب) بیشتر از 700°C و 420°C

ج) در چه دمایی لحیم کاری باید انجام شود؟

الف) دمای ذوب قطعه

ب) حد جاری شدن لحیم

۵- در لحیم کاری سخت و به کمک تنه کار یا فلاکس انجام می شود.

الف) حفاظت و روان شدن مذاب

ب) اکسیدزدایی، حفاظت و روان شدن مذاب

ج) روانسازی و حذف اکسیدها

د) ذوب شدن و جاری شدن ماده هی لحیم

۶- ماده‌ی روانسازها از ترکیبات کدام گزینه است؟

الف) فلزات قلیایی خاکی و هالوژنها ب) فلزات قلیایی و هالوژنها

ج) هالوژن‌های قلیایی و فلزات هالوژنی د) اسید کلریدریک و براده‌ی روی

۷- چرا گازهای حاصل از فلاکس‌های، لحیم سخت مضر است؟

الف) خاصیت اسیدی دارند ب) خاصیت بازی دارند

ج) سمی هستند د) گزینه الف و ب

۸- در لحیم کاری نرم علاوه بر گرمای هویه از کدام گزینه استفاده می‌شود؟

الف) گرمای کوره ب) جریان القایی

ج) گرمای قوس د) لیزر

۹- لحیم کاری سخت در دمای به بالا انجام می‌شود؟

الف) 350°C ب) بالای 450°C

ج) 260°C د) 100°C الی 150°C زیر دمای ذوب

۱۰- برای لحیم کاری لوله‌های نازک مسی از آلیاژ کدام ماده لحیم سخت استفاده می‌شود؟

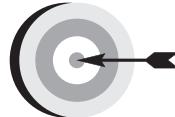
الف) مس و روی

ج) نقره و مس ب) مس و آلومینیوم

فصل هفتم

هدفهای رفتاری

پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که:

۱. جوشکاری فشاری را تعریف کند.
۲. روش‌های گرم کردن قطعات در جوشکاری فشاری را توضیح دهد.
۳. نحوه‌ی دوران و توقف قطعه در جوشکاری اصطکاکی را بیان کند.
۴. مهمترین انواع جوش مقاومتی را نام ببرد.
۵. دوره‌های چهارگانه نقطه جوش را شرح دهد.
۶. روش جوشکاری لوله‌های درزدار را توضیح دهد.
۷. فلزاتی که راحت نقطه جوش می‌شوند را نام ببرد.
۸. موارد کاربرد پیش طرحی را توضیح دهد.
۹. کاربردهای جوش زائدی را نام ببرد.
۱۰. روش‌های تبدیل انرژی مکانیکی به حرارتی در جوش اصطکاکی را نام ببرد.

۷- جوشکاری فشاری (در حالت جامد)

تعریف: جوشکاری فشاری فرآیندی است که در آن لبه‌های مورد اتصال تحت فشار و با استفاده از حرارت یا بدون آن در هم ادغام می‌شوند و قطعات به هم جوش می‌خورند. یکی از راه‌های رسیدن به تماس نزدیک، فشار دادن سطوح به یکدیگر است.

(شکل ۷-۱)

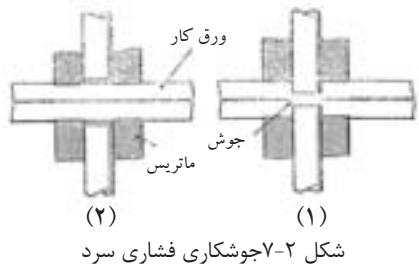

شکل ۷-۱ تجویه نقطه جوش

سطح تحت فشار تغییر شکل می‌دهند، و فلزات در تماس نزدیک قرار می‌گیرند و اتم‌های دو قطعه در فصل مشترک به هم رسیده پستی و بلندی سطوح تماس در هم ادغام شده و پیوندی اتمی شکل می‌گیرد فرآیندهایی که براین اساس کار می‌کند جوشکاری «حالت جامد» نام دارد.

۷-۱ جوشکاری فشاری سرد

جوشکاری فشاری سرد در موارد قابل استفاده است، مانند کابل‌های آلومینیومی و اتصال‌های آن و همچنین جوش درپوش به لوله و در مواردی که فشار زیاد به قطعات کار آسیب نرسانند قابل استفاده است. (شکل ۷-۲)

شکل ۷-۲ جوشکاری فشاری سرد

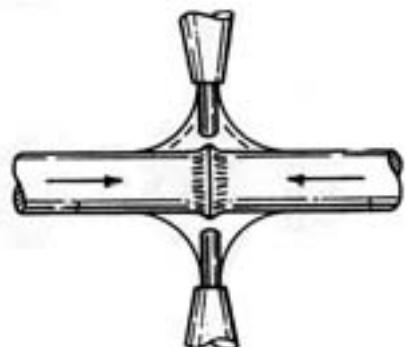
جوشکاری فشاری سرد برای ایجاد تغییر شکل و مومنان شدن سطوح مشترک جهت جوشکاری فلزات سخت و آلیاژها دشوار است برای سهولت در عملیات جوشکاری فشاری سطوح مشترک را حرارت می‌دهند و به آن جوشکاری فشاری در حالت گرم گویند. حرارت دادن سطوح مشترک با چهار روش عملی می‌شود.

۷-۲ جوشکاری فشاری گرم و روش‌های اعمال حرارت:

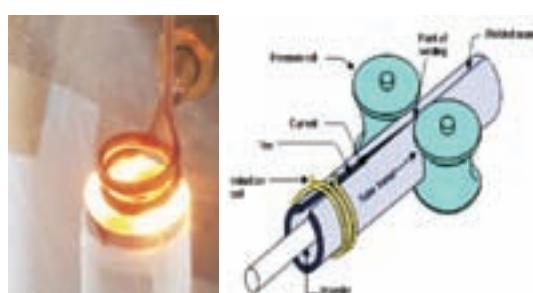
- **گرم کردن با گاز:** عبارتست از حرارت دادن فصل مشترک با شعله گاز که پس از گرم شدن با اعمال فشار قطعات در هم ادغام شده و جوشکاری صورت می‌گیرد. (شکل ۷-۳)

- **گرم کردن با مقاومت الکتریکی:** در اثر عبور جریان با شدن جریان زیاد از محل تماس باعث گرم شدن سطوح تماس شده و با اعمال فشار در هم ادغام می‌شوند.

- **گرم کردن القایی:** در اثر عبور جریان با فرکانس بالا از یک سیم پیچ که قطعات جوش دادنی را احاطه نموده است شکل (۷-۴) باعث ایجاد یک جریان القایی قوی در قطعه شده و آنرا گرم می‌کند سپس با اعمال فشار قطعات یا لبه‌ها به هم جوش می‌خورند.

شکل ۷-۳ جوشکاری فشاری گرمای شعله

شکل ۷-۴ گرم کردن به روش القایی

• گرم کردن با اصطکاک: ماشینی که برای این روش جوشکاری، استفاده می‌شود

مانند یک ماشین تراش است که یکی از قطعات مورد جوشکاری را در دهانه‌ی سه‌نظام یا چهارنظام دستگاه که قابلیت دوران دارد بسته و قطعه‌ی دیگر به سه‌نظام یا چهارنظام ثابت بسته می‌شود آن‌گاه فک دوار را به گردش در می‌آورند سپس سه‌نظامی که ثابت است به فک در حال دوران نزدیک می‌کنند تا سطوح مورد جوشکاری به هم سائیده شده تا در اثر اصطکاک گرمای زیادی تولید شود و سطوح تماس را تا مرحله‌ی خمیری شدن گرم کند سپس با اعمال فشار نهایی و حذف ناگهانی دوران، قطعات به هم جوش می‌خورند.

(شکل ۷-۵)

شکل ۷-۵ جوشکاری اصطکاکی

۷-۳ انواع فرآیند جوشکاری در حالت جامد

با استفاده از روش‌های مختلف گرم کردن سطوح تماس و انرژی‌های متفاوت برای اعمال فشار، فرآیندهایی از این نوع جوشکاری ابداع شده است و چون روشی است که به راحتی قابل اتوМАسیون شدن است با تدابیر گوناگون در خطوط تولید مورد بهره‌برداری صنعتی قرار می‌گیرد.

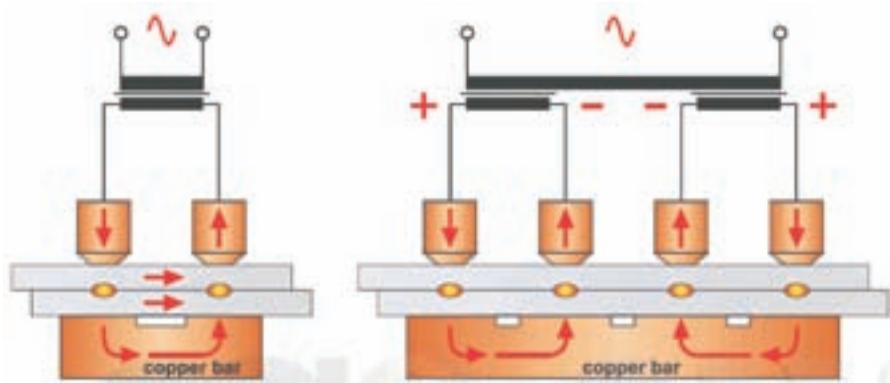
از انواع جوشکاری در حالت جامد، می‌توان جوشکاری آهنگری یا پتکه‌ای، جوشکاری مقاومتی، جوشکاری فشاری سرد، جوشکاری اصطکاکی، جوشکاری با امواج مافوق صوت (اولتراسونیک) جوشکاری القایی را نام برد که در اینجا به فرا خور کاربرد صنعتی به آن‌ها خواهیم پرداخت.

۷-۳-۱ جوشکاری آهنگری یا پتکه‌ای

روش قدیمی است که با گرم کردن قطعات در کوره آن‌ها را روی هم قرار می‌دهند یا یک قطعه در شکاف قطعه‌ی دیگر جا گرفته و با کوییدن ضربات چکش قطعات به هم جوش می‌خورند و در گذشته به این روش جوش چلنگری هم گفته می‌شد.

۷-۳-۲ جوشکاری مقاومتی

یکی از فرآیندهای در حالت جوشکاری در حال جامد است که در تولیدات صنعتی کاربرد فراوانی دارد. در کارخانجات تولید بدنه‌ی اتومبیل درصد بسیار زیادی از قطعات با این روش به هم جوش می‌خورند اصول جوشکاری مقاومتی بر این اساس است که با استفاده از گرمای حاصل از مقاومت الکتریکی فلزات در مقابل عبور جریان (مانند اجاق‌های برقی)، سطوح تماس را تا حالت خمیری گرماداده و با استفاده از فشار مکانیکی، هیدرولیکی یا پنوماتیکی قطعات را به هم جوش می‌دهند. (شکل ۷-۶)

شکل ۷-۶ جوشکاری نقطه‌ای

● مزایای جوشکاری مقاومتی

- سرعت بالای تولید
- عدم نیاز به فلز پر کننده درز
- تجهیزات نیمه اتوماتیک و امکان استفاده از رباتها در کار
- امکان جوشکاری به وسیله کارگران نیمه ماهر
- جوشکاری فلزات غیر مشابه
- کیفیت بالای جوش
- پیچیدگی کمتر قطعات جوشکاری شده
- منطقه حرارت دیده کوچک جهت جلوگیری از حذف استحکام کار سرد

● معايير جوشکاري مقاومتی

- هزينه‌ی بالاي تجهيزات
- نياز به آماده‌سازی سطوح در بعضی موارد
- عدم امکان جوشکاري قطعات با ضخامت بالا

● متغيرهای جوشکاري مقاومتی

اين متغيرها عبارتند از:

- شدت جريان
- زمان جوشکاري
- نيروي فشاري
- الکترودها و مقاطع آنها

● چگونگي ايجاد گرما در سطوح تماس

گرمای حاصل در اين فرآيند با مجدور شدت جريان و مقاومت الکتریکی و زمان عبور جريان رابطه‌ی مستقيم دارد. يعني مطابق قانون ژول $Q = KRI't$ در اين رابطه‌ی فیزیکی t زمان عبور جريان بر حسب ثانیه، I شدت جريان بر حسب آمپر، R مقاومت الکتریکی منطقه‌ی عبور جريان بر حسب اهم و K ضریب ثابت است آنگاه Q حرارت حاصل بر حسب ژول به دست می‌آيد. (شکل ۷-۷)

همانطور که در شکل مشاهده می‌کنید مقاومت الکتریکی در اين فرآيند مجموع چندین مقاومت است $R = r_1 + r_2 + r_3 + r_4 + r_5$. که بيشترین مقاومت‌دار ناحیه r_5 وجود دارد. (شکل ۷-۷)

۷-۳-۳ روش‌های جوشکاری مقاومتی:

روش‌های جوش مقاومتی با به کارگیری تداير و بهینه‌سازی متفاوت در صنعت موردن استفاده است که مهمترین و متداول‌ترین آنها به شرح زیر است:

الف: نقطه جوش

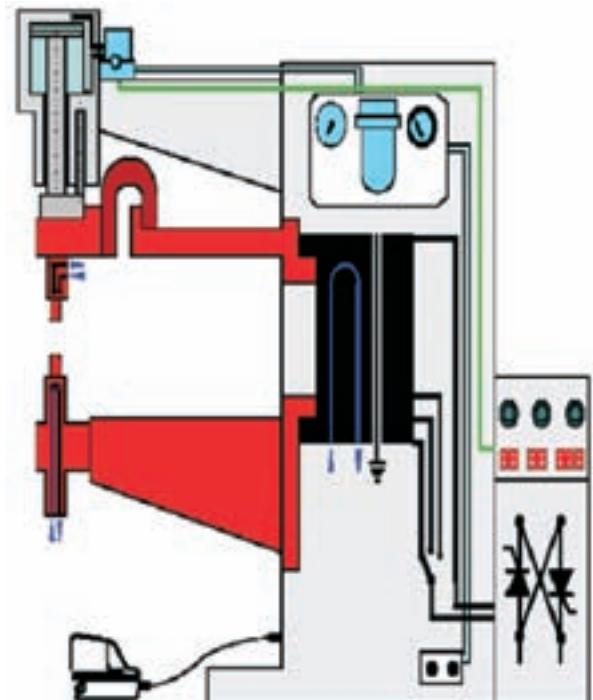
ب: درز جوش

ج: جوش سر به سر

الف: نقطه جوش (Resistance Spot welding)

از روش‌های جوش مقاومتی است که به طور گسترده در ساخت وسایل اداری و خانگی و اتومبیل‌سازی و صنایعی که با اوراق فلزی یا صنایع تزیینی که با میل‌گردهای باریک سر و کار دارند کاربرد دارد و چون جوش حاصل به صورت دایره‌ی کوچک شکل می‌گیرد به نقطه جوش معروف است.

کاربرد فراوان نقطه جوش در ساخت بدنه اتومبیل به این دلیل است که در صنایع اتومبیل‌سازی با فرم دادن و خم کاری‌های متفاوت به ورق‌های نازک، استحکام کار سرد (mekanikي) می‌دهند، این استحکام در اثر گرمای جوشکاری از دست می‌رود، لذا جوشکاری‌های ان باید محدود به منطقه‌های کوچک باشد و جوشکاری نقطه‌ای این نقش را به خوبی ایفا می‌کند. نحوه اجرا مطابق شکل (۷-۸) است که قطعات کار در دو نقطه مقابله هم به وسیله دو الکترود به هم فشرده می‌شوند و زمانی که فشار به حد کافی رسید و مقاومت الکتریکی سطوح تماس کاهش یافت جریان برق با ولتاژ (۱-۱۰) ولت و شدت جریان زیاد تا ۱۰۰۰۰ آمپر از طریق الکترودهای مسی دستگاه از کار عبور می‌کند وجود مقاومت الکتریکی بین دو قطعه باعث گرم شدن آن قسمت شده و با فشار واردہ به قطعات در هم ادغام شده و جوش می‌خورند. (شکل ۷-۸)

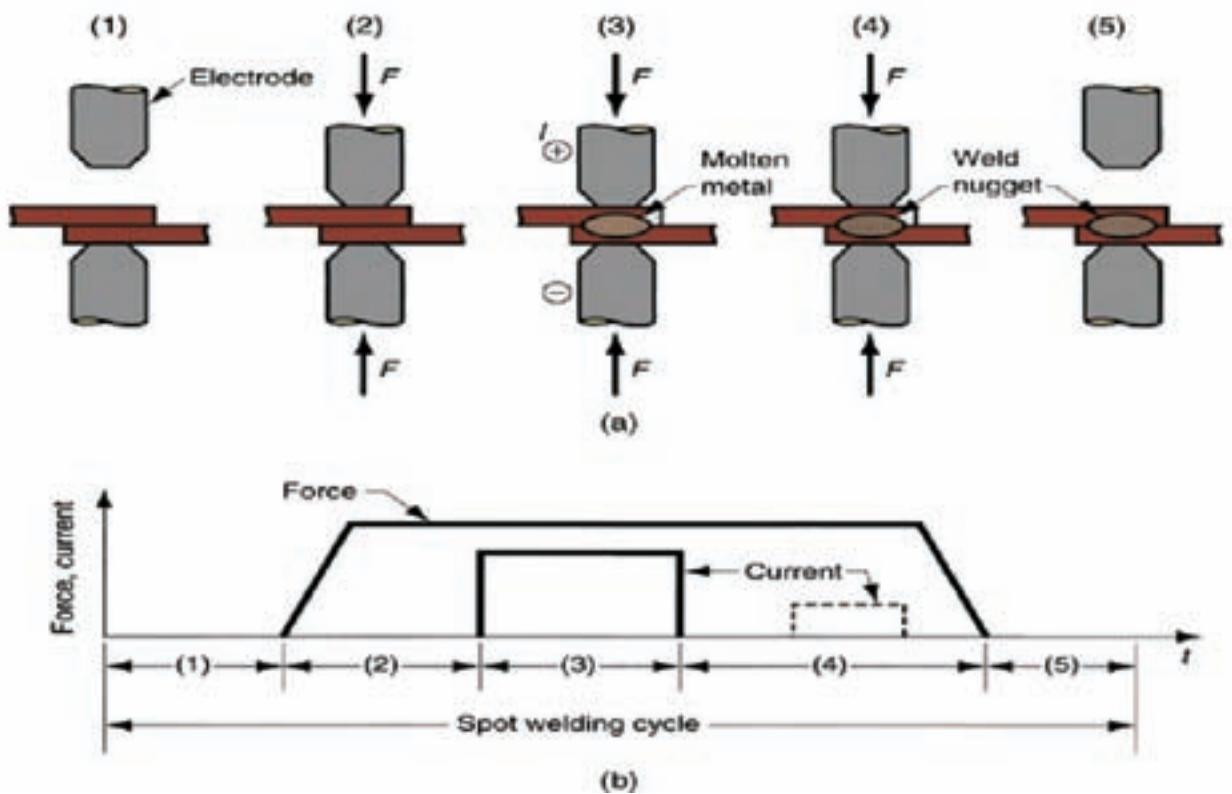

شکل ۷-۸ دستگاه نقطه جوش

۷-۳-۴ مراحل مختلف عملیات جوشکاری نقطه جوش

عملیات جوشکاری در چهار دوره انجام می‌شود:

- ۱- مرحله‌ی فشردگی، در این مرحله تا شروع زمان جوشکاری با فشاری که اعمال می‌شود قطعات در محل تماس به هم فشرده می‌شود تا مقاومت تماسی کاهش یابد.
- ۲- مرحله‌ی جوشکاری یا زمانی است که برق وصل شده و از محل تماس از طریق الکترودها عبور داده می‌شود در این مرحله فشار ثابت است و یا ممکن است به دلیل نرم شدن قطعات به آرامی کاهش یابد زمان جوشکاری به طور معمول کوتاه است و کسری از ثانیه را شامل می‌شود تا انتقال حرارت کمتری در قطعه کار صورت گیرد.
- ۳- مرحله‌ی نگهداری یا عملیات آهنگری (Forging) در این زمان برق قطع شده و تحت فشار عملیات ادغام و آهنگری انجام می‌شود و درجه‌ی حرارت کاهش می‌یابد.
- ۴- مرحله‌ی سرد شدن این دوره (سیکل) مهم است چون سرعت سرد شدن تأثیر متالورژیکی دارد و این تغییرات موجب می‌شود که نتوان بعضی از انواع فولادها را با این روش جوش داد. (شکل ۷-۹)

شکل ۷-۹ سیکل های مختلف نقطه جوش

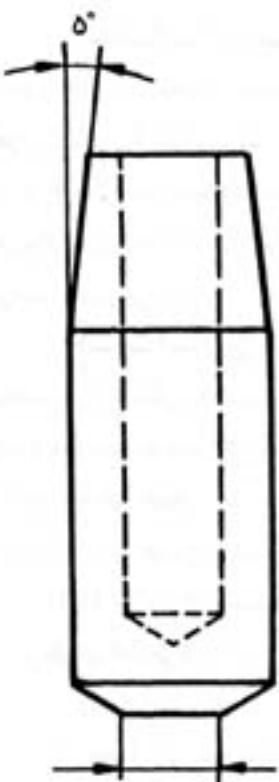
در این فرآیند مقاومت الکتریکی فلزات نقش اساسی دارند و امکان اجرای جوشکاری ساده‌تر و راحت‌تر با خواص مکانیکی و الکتریکی و متالوژیکی فلزات وابسته است. (جدول ۷-۱)

جدول ۷-۱ خواص فلزات خالص که در جوش مقاومتی مؤثرند

هدایت الکتریکی بر حسب درصد (مس = ۱۰۰)	مقاطومت الکتریکی بر حسب میکرو اهم بر سانتی متر مکعب در ۲۰ درجه سانتی گراد	نقطه ذوب C°	نوع فلز
۶۵	۲/۷	۶۶۰	آلومینیوم
۱۳	۱۳	۱۸۹۰	گُرم
۱۰۰	۱/۷	۱۰۸۳	مس
۷۸	۲/۲	۱۰۶۳	طلاء
۱۸	۹/۷	۱۵۳۹	آهن
۸/۳	۲۰/۶	۳۲۷	سرپ
۳۹	۴/۵	۶۵۰	منیزیم
۳۳	۵/۲	۲۶۲۵	مولیدن
۲۵	۶/۸	۱۴۵۵	نیکل
۱۰۸	۱/۶	۹۶۰	نقره
۱۴	۱۲/۴	۲۹۹۶	تانتالم
۱۵	۱۱/۵	۳۲۱	فلع
۳۱	۵/۵	۳۴۱۰	تنگستن
۲۹	۵/۹	۴۱۹	روی

شعاع نوک الکترود عدسی

قطر نوک الکترود صاف

با توجه به ضخامت قطعات جوش دادنی قطر الکترودها نیز متفاوت خواهد بود به

جدول (۷-۲) مراجعه فرمایید.

جدول ۷-۲ رابطه بین ضخامت، پلیت و قطر الکترود

قطر نوک صاف		شعاع نوع عدسی شکل		ضخامت پلیت	
in	mm	in	mm	in	mm
$\frac{5}{32}$	4	1	25	0/018	0/5
$\frac{3}{16}$	5	2	50	0/036	1
$\frac{1}{4}$	6	3		0/064	1/5
$\frac{5}{16}$	8	4	75	0/104	2/5
$\frac{3}{8}$	10	5	100	0/160	4
$\frac{1}{2}$	12	6	125	0/252	6/5

موارد دیگر مؤثر در کیفیت جوش مقاومتی عبارتند از:

- تمیز بودن سطوح جوشکاری
- تنظیم فشار و شدت جریان و زمان عبور جریان
- مناسب بودن الکترودها از نظر جنسی و سطح قاعده.
- گردش آب در الکترودها باعث کاهش درجهٔ حرارت آنها شده و از چسبیدن نوک الکترودها به سطح کار جلوگیری می‌شود.

۰ قابلیت جوشکاری فلزات با نقطهٔ جوش

فولادهای معمولی با این روش به راحتی جوشکاری می‌شوند فولادهای زنگ نزن که جذب آهن‌ربانمی‌شوند (نگیر) به راحتی جوشکاری می‌شوند و چون هدایت گرمایی کمتری دارند باید سیکل جوشکاری کوتاه‌تر در نظر گرفت.

نیکل و آلیاژهای مونل با توجه به مقاومت الکتریکی مطلوبی که دارند مانند فولاد معمولی ساده جوشکاری می‌شوند.

فولادهای سختی‌پذیر به دلیل آن که سرعت سرد شدن بالا است احتمال شکل گرفتن ترک‌های مویی اطراف نقطه جوش وجود دارد در صورت لزوم باید تدبیر لازم به کار برد.

فولادهای روکش شده مثل روکش قلع در حلبی و روکش روی در ورق گالوانیزه و فلزات رنگ شده حتماً محل جوش باید تمیز کاری شوند ورق‌های حلبی و گالوانیزه در جوشکاری مقداری از روپوش خود را از دست می‌دهند و در مقابل خوردگی ضعیف می‌شوند به علاوه نوک الکترود به فلزات روکش آلوده شده و کار را مشکل می‌کند فلزات آلومینیوم، مس و آلیاژهای آن‌ها به دلیل هدایت الکتریکی و گرمایی بالا مشکل جوش داده می‌شوند و تدبیر لازم در میزان آمپر، زمان و فشار اعمال شده باید به کار گرفته شود. (جدول ۷-۳)

جدول ۷-۳ شرایط نقطه جوش کردن چهار فلز یا آلیاژ [۲]

زمان بر حسب سیکل - ثانیه	تست جريان (A)	فشار الکترود		نوع فلز یا آلیاژ
		LB	N	
۵	۵۵۰۰	۶۵۰	۲۸۹۱	فولاد ضد زنگ ۳۰۴
۴	۷۰۰۰	۳۰۰	۱۳۳۴	مونل
۸	۸۰۰۰	۴۰۰	۱۷۸۰	فولاد ساده کربنی (کم کربن)
۲	۲۸۰۰۰	۷۰۰	۳۱۱۳	آلومینیوم

تجهیزات جوشکاری نقطه جوش

■ دستگاه تأمین قدرت

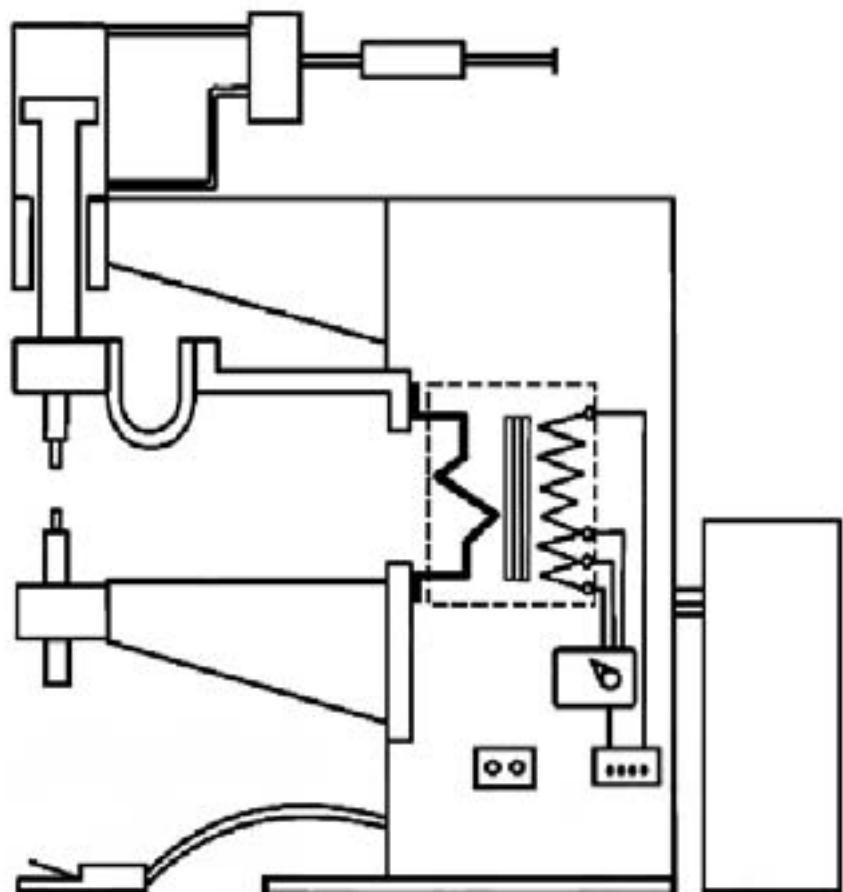
■ الکترودهای مصرف نشدنی

■ سیستم آب گرد

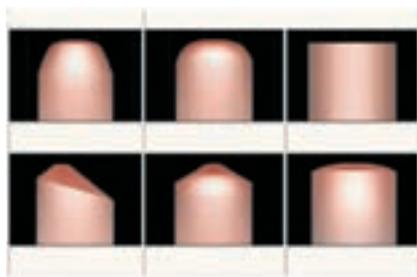
در فرآیند دستگاه جوشکاری یک ترانسفورماتور یا مبدل جريان است که برق ورودی برق صنعتی و یک فاز یا دو فاز و برق خروجی با ولتاژ بسیار پایین حداکثر ۱۰ ولتی است و مطابق آنچه که در شکل مشاهده می‌کنید برق خروجی به

وسیله‌ی دو الکترود کنار هم یا مجزا به محل اتصال می‌رسد و با پدال یا دکمه‌ای یا سیستم کنترل زمانی (رله‌ی زمانی) برق از الکترود به کار هدایت شده و گرمای مناسب ایجاد می‌کند زمان عبور جریان، شدت جریان، فشار وارد بر الکترودها یا توسط انسان و دستی کنترل می‌شود یا به وسیله‌ی سیستم‌های الکترونیکی.

(شکل ۷-۱۲)

شکل ۷-۱۲ قسمت‌های مختلف دستگاه نقطه جوش

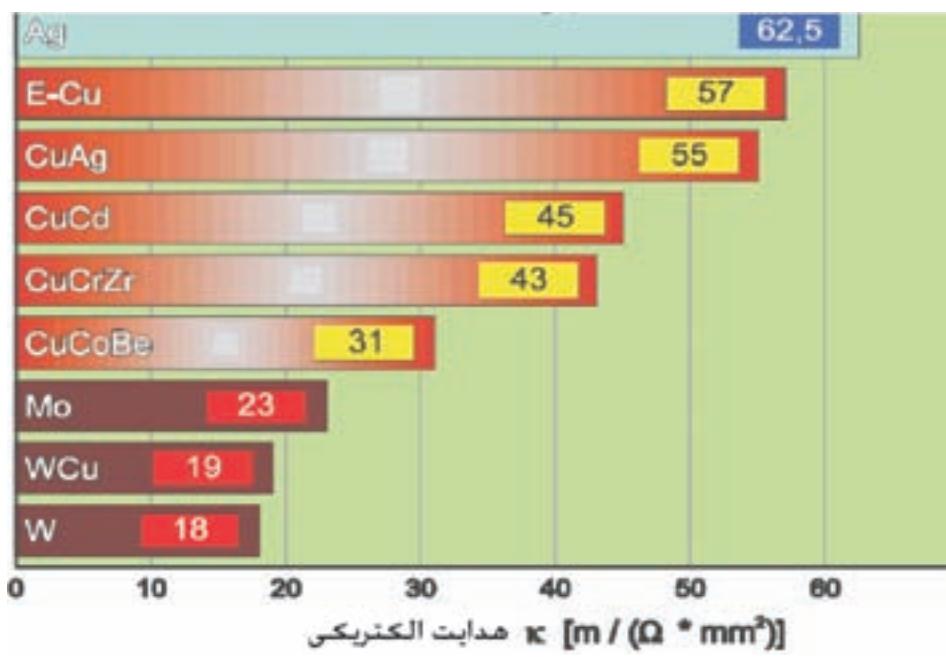

شکل ۷-۱۳ فرم سطح مقطع الکترودهای نقطه جوش

● الکترودهای نقطه جوش

الکترودها به صورت میله‌ی استوانه‌ای با قطر مورد نظر ساخته و نوک آن را می‌توان با زاویه‌ی 30° یخ زده و مخروطی نمود و یا به صورت تخت یا انحنادار مطابق شکل (۷-۱۳) دارای طرح‌های متفاوت باشد.

جنس الکترودها از مس و آلیاژهای آن می‌باشد که حرارت را انتقال داده و تمرکز حرارتی در نوک الکترود نداشته باشیم و بر مبنای این انتخاب می‌شود که هدایت الکتریکی و حرارتی خوب داشته و قابلیت تحمل فشار لازم را داشته و تغییر فرم ندهد و از جنس‌های مس خالص، آلیاژی مس و کادمیوم، مس و کرم ساخته می‌شود در موارد خاص از الکترودهای مسی که نوک آن از آلیاژ مس و تنگsten است استفاده می‌کنند تا استحکام کافی داشته و الکتریسیته را به خوبی از خود عبور دهد. جدول مشخصات الکترودهای متفاوت را نشان می‌دهد. (شکل ۷-۱۴)

شکل ۷-۱۴

الکترودها معمولاً توخالی ساخته می‌شوند تا آب در آن‌ها گردش کند و گرمای زیاد در آن باقی نماند. فرم ظاهری الکترودها بسته به نوع اتصال متفاوت ساخته می‌شود.

● سیستم آب‌گرد

سیستم ساده‌ای است می‌توان آب شهر با دبی کم را در الکترودهای دستگاه جریان پیدا کرده و وارد فاضل آب شود و به دلیل ارزش زیاد آب و کمبودهای امروزی آب یک سیستم گردش آب یا یک پمپ و یک رادیاتور می‌تواند همواره الکترودهای یک دستگاه را خنک کند.

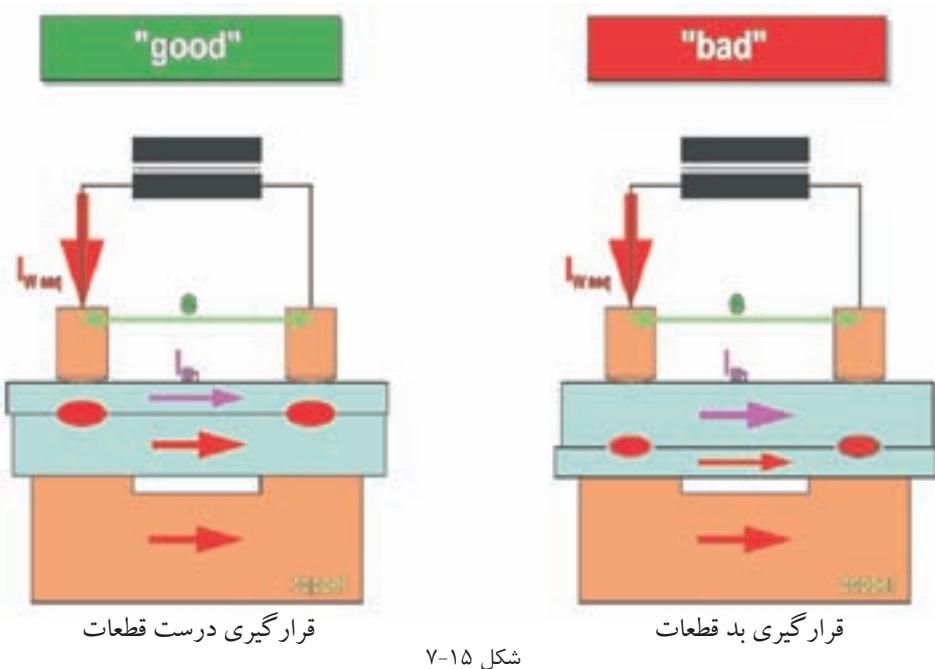
۰ میزان نفوذ جوش در جوشکاری نقطه‌ای

کمترین مقدار نفوذ می‌تواند اتصال اوراق فلزی را موجب شود ولی برای استحکام کافی نقطه جوش، حداقل نفوذ بایستی 20% ضخامت ورق باشد و حداکثر می‌تواند 80% نفوذ تصور کرد.

به دلیل اعمال فشار توسط الکترودها به قطعات کار سطح جوش در اثر فشار می‌تواند به درجه‌ی سختی قابل قبول بررسد و احتمال ایجاد ترک‌های ریز و باقی ماندن حفره‌های کوچک گازی بین اتصال کاهش یابد.

۰ متعادل کردن حرارت در نقطه جوش

همواره مقاومت الکتریکی الکترودها از مقاومت الکتریکی قطعات جوش دادنی کمتر است چنان‌چه یک قطعه کار نازک‌تر و یک قطعه کار ضخیم‌تر باشد باید الکترود که قطر و سطح تماس بزرگ‌تری دارد به طرف ورق ضخیم‌تر باشد. (شکل ۷-۱۵)

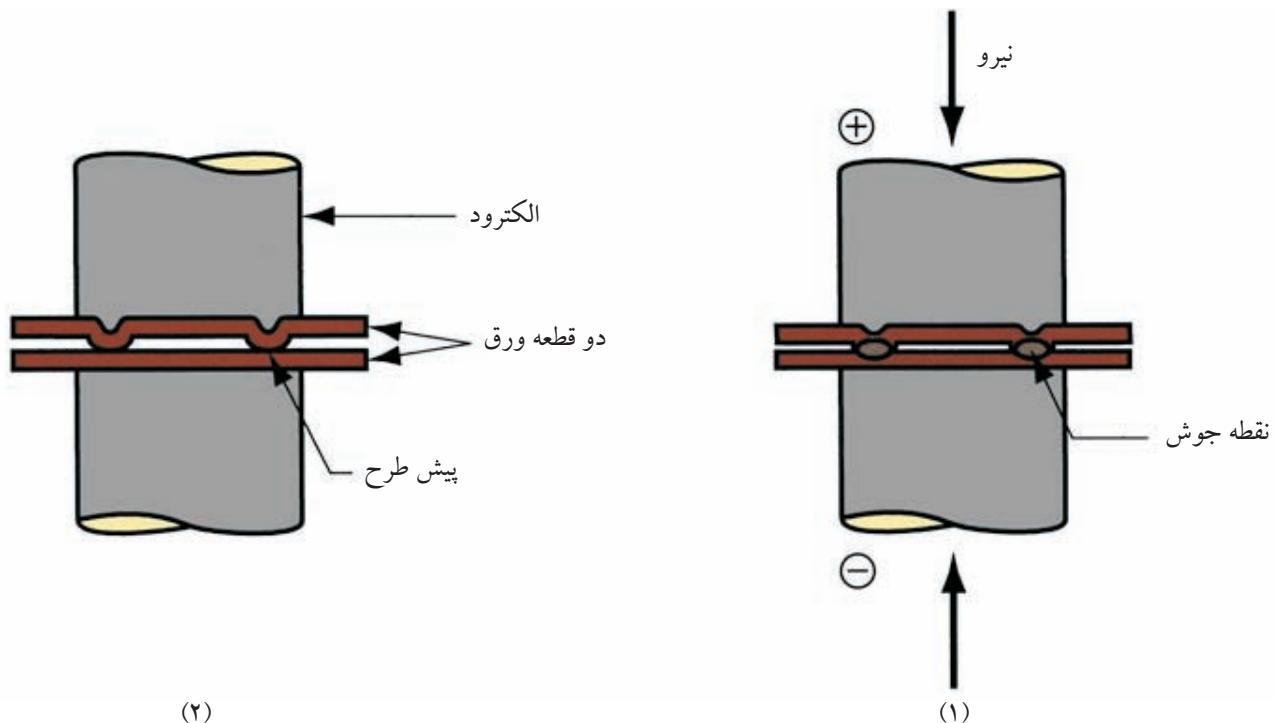

در صورتی که بخواهیم نقطه جوش روی سطح ورق اثر نداشته باشد معمولاً الکترود با سطح بزرگ‌تر انتخاب کرده یا اغلب یک نوع سری که دارای سطح صاف و پهن است روی الکترود میله‌ای قرار می‌دهیم که هم لقی داشته و هم تحت زوایای مختلف موازی

با سطح بزرگ و اصلی قطعات جوش دادنی تغییر زاویه دهد مثلاً برای در کمدهای فلزی که با نوار ورق از پشت تقویت شده‌اند یا در موتور و درهای اصلی روی بدنه‌ی اتومبیل این تدبیر به کار می‌رود.

• جوشکاری پیش طرحی

اصول این روش مانند جوشکاری نقطه‌ای است تفاوت در این است که برای افزایش تمرکز جریان و سرعت عمل در جوشکاری (جوشکاری چند نقطه با هم) و دوام بیشتر الکترودهای دستگاه، روی قسمت‌های مختلف ورق‌ها در موقع فرم دادن در قالب بر جستگی‌هایی ایجاد می‌کنند به شکل توجه کنید محل این بر جستگی‌ها بر حسب کاربرد با شکل‌های متفاوتی در طراحی پیش‌بینی می‌شود که به آن پیش طرحی گویند. (شکل ۷-۱۶)

شکل ۷-۱۶ جوشکاری پیش طرحی

این بر جستگی دارای سطح تماس کوچک بوده و جریان زیاد از آن عبور می‌کند و فشار الکترودها در حالت خمیری اتصال را موجب می‌شود.

در عمل ممکن است تعداد چند محل با یک حرکت الکترودها که سطح قاعده آن‌ها مطابق با فرم ورق طراحی و ساخته شده است به هم جوش شود.

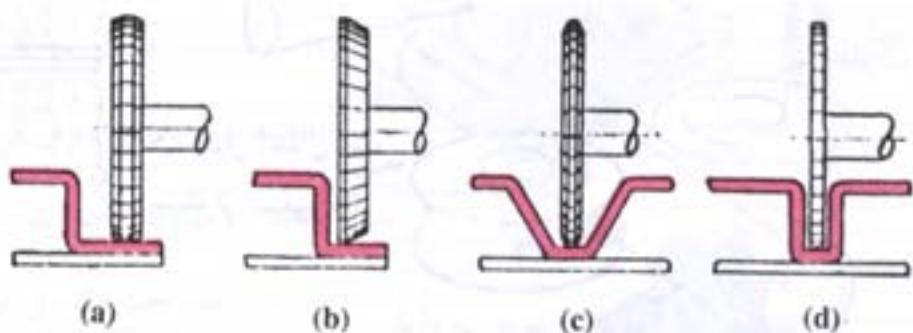
کاربرد دیگر جوش دادن مهره‌ها به ورق‌ها است که مهره‌ها دارای زائدایی هستند که

بر روی ورق قرار گرفته و توسط فشار الکترود و عبور جریان هم در محل جازده شده و هم جوش می خورند.

در ساخت توری های درشت می تواند میله ها به طور عمود بر میله های دیگری در حالتی که جا زده می شود جوش شود.

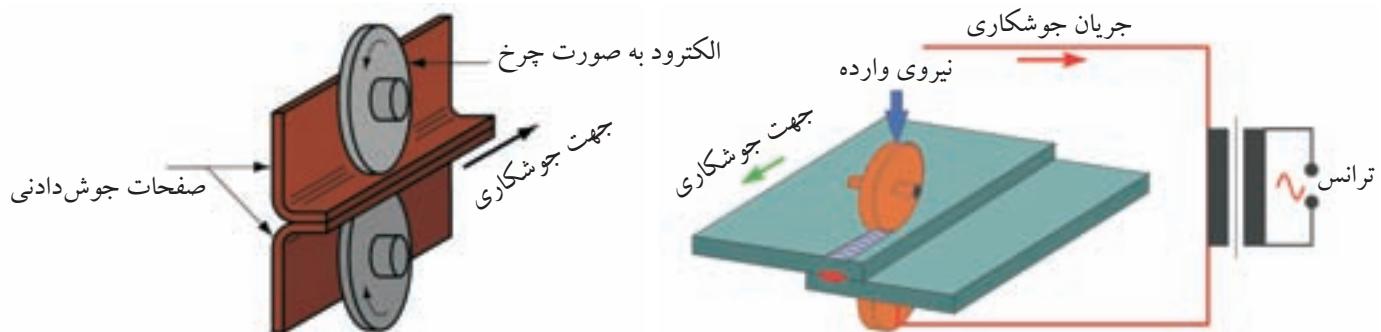
ب: قرقه جوش یا درز جوش Seam Welding

جوش های مقاومتی و نقطه جوش از نظر استحکام و کیفیت در رده بالایی قرار دارند، ولی درز بند (نشتی گیری) نیستند و برای رفع این مشکل به جای دو الکترود میله ای می توان از دو قرقه از آلیاژ مس جایگزین کرد کار بین دو قرقه به هم فشرده شده و با حرکت گردشی قرقه ها، کار به پیش می رود. (شکل های ۷-۱۷ و ۷-۱۸)

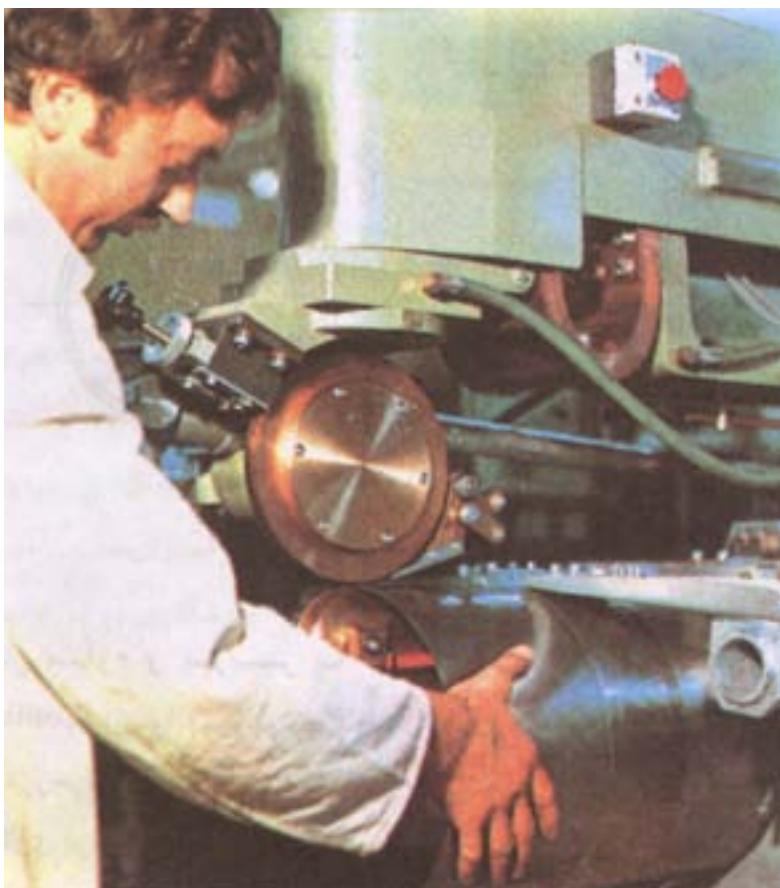

شکل ۷-۱۷ انواع الکترودهای غلتکی برای جوشکاری اتصالات مختلف

جریان به طور مداوم و یا به تناب در مدت کوتاهی از قرقه های در حال دوران عبور کرده و نقطه جوش پی در پی یا خط جوش ایجاد می کند زمان عبور جریان سرعت دورانی قرقه ها و فشاری که به کار اعمال می شود قابل تنظیم شدن است. (شکل های ۷-۱۸ و ۷-۱۹)

شکل ۷-۱۸ نمای قرقه جوش

شکل ۱-۱۸-۷ دستگاه کامل درز جوش

ج: جوش سر به سر

به دو طریق می‌توان لوله‌ها، میله‌ها و بعضی دیگر از اقلام نیم ساخته‌ی فلزی را به هم جوش داد مثل ساخت دانه‌های زنجیر، اتصال سر سوپاپ اتومبیل به میله‌ی بدنه‌ی سوپاپ و...

۱- جوشکاری مقاومتی سر به سر

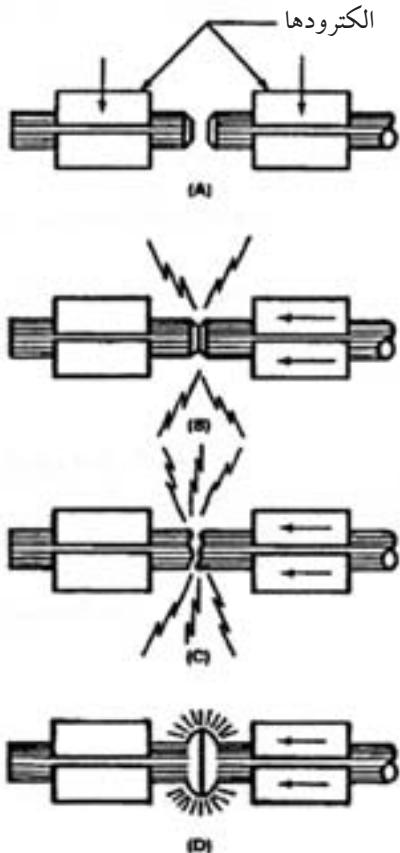
Flash Butt Welding

● جوشکاری سر به سر مقاومتی

در این روش قوس و جرقه ایجاد نمی‌شود بلکه دو سر میله به هم فشرده می‌شوند و در نتیجه عبور جریان الکتریکی که از طریق فک‌ها به قطعات کار منتقل می‌شود محل تماس دو قطعه گرم شده و پس از چند لحظه به نزدیک درجه‌ی ذوب می‌رسد در این وقت با اعمال فشار از طریق فک‌ها دو سر قطعه در هم ادغام شده و اتصال انجام می‌شود.

● جوشکاری سر به سر جرقه‌ای

در این فرآیند دو قطعه کار توسط گیره‌های مسی که گاهی دارای سیستم خنک کننده آبگرد هستند به هم نزدیک می‌شوند تا قوس الکتریک بین آنها برقرار شود و قطعه‌ی مذاب در سر قطعات شکل گرفت گیره‌ها به هم نزدیک‌تر شده و دو قطعه به هم جوش می‌خورند و درست در لحظه‌ی رسیدن قطعات به هم جریان برق قطع می‌شود، این روش به ولتاژ بیشتری جهت ایجاد قوس نیاز دارد و می‌توان آن را در ردیف جوشکاری‌های ذوبی نیز به حساب آورد. (شکل ۷-۱۹)

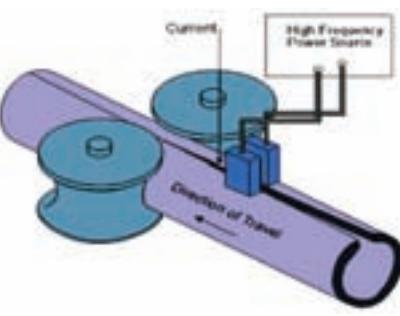
شکل ۷-۱۹ جوشکاری سر به سر جرقه‌ای

۷-۴ جوشکاری القایی Induction Welding

در این فرآیند از خاصیت جریان و فرکانس زیاد استفاده می‌شود و اغلب این روش برای جوش درز لوله‌ها و پروفیل‌ها مورد استفاده است که مشابه جوشکاری مقاومتی با فرکانس بالا است که در شکل مشاهده می‌شود. (شکل ۷-۲۰)

در روش القایی به جای کفشک‌های جوشکاری مقاومتی یک هسته (مغزی) آهنی که به شکل نعل است قرار داده می‌شود که روی آن سیم پیچی شده جریان باشد و فرکانس زیاد از سیم پیچ عبور کرده و در دو سر این حلقه‌ی فلزی (نعل اسب) حوزه‌ی مغناطیسی ایجاد می‌شود و هر گاه فلزی در این حوزه قرار گیرد جریان در آن القاء شده و چون فلز دارای مقاومت الکتریکی است فلز گرم می‌شود.

شدت جریان و فرکانس و سرعت پیشروی کار طوری تنظیم می‌شود که حرارت ایجاد شده مناسب با درجه حرارت جوشکاری فشاری باشد و هدایت قطعه کار و فشار توسط غلتک‌ها مانند روش جوشکاری مقاومتی با فرکانس بالا (High Frequency resistance) خواهد بود.

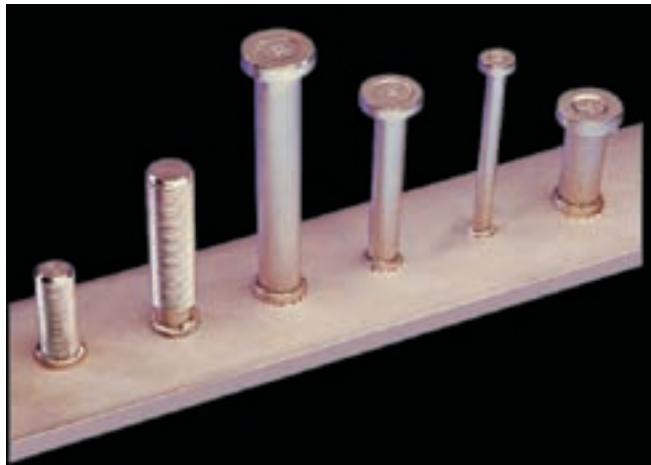

شکل ۷-۲۰ جوشکاری جریان با فرکانس زیاد

۷-۵ جوشکاری زائدہ فلزی یا Stud welding

این فرآیند به طور کلی اتصال زائدہ فلزی (میله، پیچ یا شیبه آنها) به سطح قطعه کار گفته می‌شود و با روش‌های مختلف قوسی، مقاومتی و اصطکاکی انجام می‌شود.

در فرآیند جوشکاری زائدہ‌ای جریان الکتریسیته در یک خازن جمع شده و در لحظه‌ی تماس دو قطعه از آن استفاده می‌شود. معمولاً قطعه یا زائدہ در درون تپانچه زائدہ (پیچ، پیچ و مهره و...) راروی کار با استفاده از جریان و فشار بروی سطح جوش می‌دهند. (شکل ۷-۲۱)

شکل ۷-۲۱ چند نوع جوش زائدہ‌ای

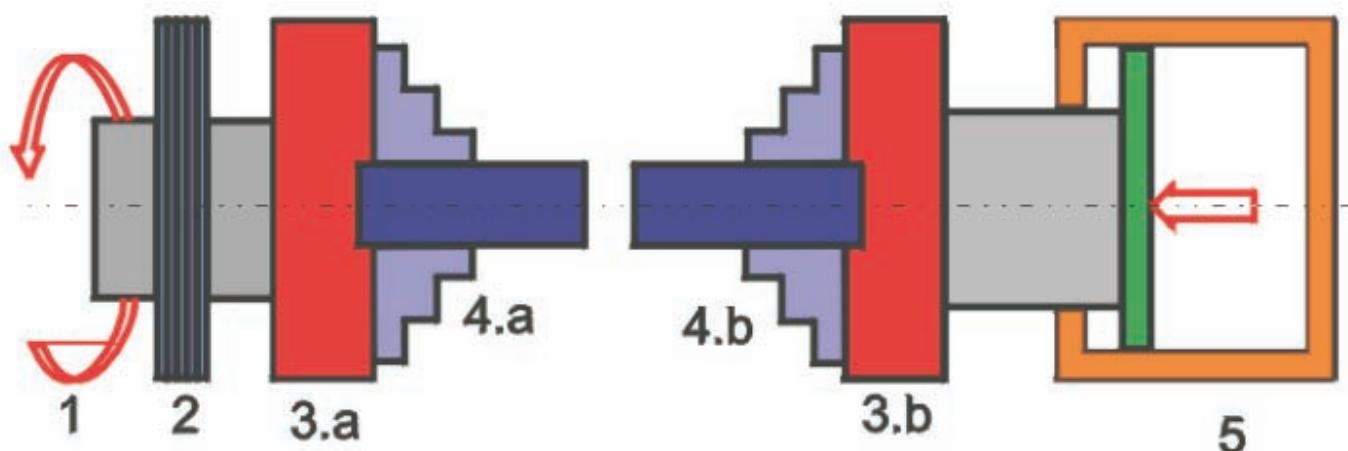
۷-۶ جوشکاری اصطکاکی

در این فرآیند تبدیل انرژی مکانیکی (جنبشی) به انرژی گرمایی به چند طریق صورت می‌گیرد:

(الف) جوشکاری اصطکاکی مداوم (Continuous Drive Friction)

(ب) جوشکاری اصطکاکی لحظه‌ای (Inertia Friction)

در روش مداوم یک قسمت از کار در تماس با قسمت دیگر کار که ثابت است و حرکت دورانی داشته و موجب ایجاد حرارت در سطح مالش می‌شود و با اعمال فشار و توقف حرکت دورانی همزمان با هم قطعات به هم متصل می‌شوند. (شکل ۷-۲۲)

شکل ۷-۲۲ جوشکاری اصطکاکی

در روش دوم، حرکت دورانی در یک چرخ لنگر ذخیره می‌شود و یکی از قطعات کار که به کمک گیره و سه نظام با چرخ لنگر مربوط است. برای ایجاد گرما، قطعه‌ی دیگر کار که ثابت است به قسمت گردنده تماس داده تا اصطکاک بین دو قطعه کار، باعث گرم شدن سطوح تماس شود.

با اعمال فشار نهایی، انرژی ذخیره شده در لنگر تحلیل رفته و حرکت دورانی قطع و اتصال انجام می‌شود.

هنگامی که دو سطح بر روی هم مالیده می‌شوند نقاط بلند سطوح به هم برخورد کرده و از بین می‌روند و اکسید سطوح هم پاک می‌شود و به دلیل نیروی گریز از مرکز به خارج درز هدایت می‌شود سپس در اثر گرما، یک باند یا چسبندگی به وجود می‌آید در ادامه حرکت، این باند هم پاره شده و باند تازه شکل می‌گیرد و لبه‌های کار به صورت خمیری در اطراف درز بیرون زده می‌شود و در این لحظه توقف حرکت و اتصال بین دو قطعه عملی می‌شود.

مزایای این روش: عدم نیاز به حفاظت از مذاب و مفتول پر کننده‌ی درز بوده و فقط مقدار کمی جرقه مشاهده می‌شود و امکان جوشکاری فلزات غیر هم‌جنس هم فراهم است با جوشکاری اصطکاکی میله‌های فولادی و لوله‌های ضخامت‌دار را می‌توان به صورت سر به سر به هم جوش داد.

سؤالات پایانی فصل هفتم

۱- در مورد جوشکاری در حالت جامد کدام گزینه غلط است؟

الف) ادغام سطوح تماس دو قطعه با اعمال فشار

ب) با گرم کردن سطوح تماس دو قطعه به هم جوش می خورند

ج) اتم های دو قطعه در محل تماس به هم رسیده و جوش می خورند

د) جوشکاری فشاری در ردیف جوشکاری در حالت جامد است

۲- گرم کردن القایی یعنی برای گرم شدن قطعات.

الف) قرار دادن قطعات جوش دادنی در حوزه مغناطیس قوى

ب) عبور جريان با فرکانس بالا از يك سيم پيچ

ج) عبور جريان با شدت جريان زياد از قطعات

د) عبور جريان با ولتاژ زياد از سيم پيچ

۳- علت کاربرد فراوان نقطه جوش در ساخت بدنه اتومبیل به دلیل است.

الف) باقی ماندن استحکام کار سرد پس از جوشکاری

ب) حذف تنش های حاصل از قالب زدن قطعات

ج) از بين بردن سختی و جلوگیری از شکست قطعات

د) مصرف برق کمتر و ارزش اقتصادي کار

۴- چرا جوش نقطه اي برای ورق های گالوانيزه مناسب نیست؟

الف) کاهش مقاومت به خوردگي اتصال

ب) کاهش مقاومت به خوردگي اتصال و آلوده شدن الکترودهای مسی

ج) ضرورت انجام تمیز کاري روکش ورقها قبل از جوشکاري

د) تمام موارد

۵- چرا الکترودها و غلتک‌های نقطه‌جوش در جوشکاری غلتکی از مس و آلیاژهای آن است؟

الف) هدایت الکتریسیته مطلوب

ج) راحتی در ساخت الکترودها

ب) انتقال حرارت مناسب

د) گرینه الف و ب هردو

۶- با استفاده از کدام تدبیر سرعت عمل و دوام بیشتر الکترودهای جوشکاری مقاومتی تأمین می‌شود.

الف) جوش پیش طراحی

ج) جوشکاری القایی

ب) درز جوش غلتکی

د) جوشکاری سر به سر

۷- در جوشکاری اصطکاکی با به هم مالیده شدن سطوح قطعات را خواهیم داشت.

الف) از بین رفتن نقاط بلند خارج شدن اکسیدها و داغ شدن سطوح

ب) حذف نقاط برجسته و صیقل شدن سطوح تماس

ج) حذف اکسیدهای سطحی و خارج شدن آنها به دلیل نیروی گریز از مرکز

د) از بین رفتن مقاومت الکتریکی و حذف زنگ و اکسید فلزی

۸- در جوشکاری اصطکاکی انرژی به انرژی تبدیل می‌شود.

الف) دورانی - گرما

ج) دورانی - مکانیکی

ب) مکانیکی - گرما

د) مکانیکی - دورانی

۹- در جوشکاری‌های مقاومتی گرمای حاصل Q بر حسب ژول از کدام به دست می‌آید؟

الف) It

ج) RI

ب) KW

د) KRI^t

۱۰- جوشکاری مقاومتی کدام گروه مشکل‌تر است؟

الف) نیکل و فولاد کم کربن

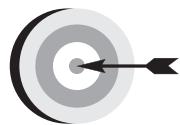
ج) مس و آلومینیوم

ب) فولادهای زنگ‌زن نیکل دار

د) فولادهای ساختمانی

فصل هشتم

هدف‌های رفتاری

پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که:

۱. نکات ایمنی را در تمام مراحل انجام کارها رعایت کند.
۲. دستگاه جوشکاری گاز را با رعایت نکات ایمنی آماده به کار نماید.
۳. مشعل جوشکاری را روش و شعله‌های مختلف تنظیم کند.
۴. نحوه و زمان استفاده از گوشی ایمنی را در کارگاه شرح دهد.
۵. روی ورق فولادی معمولی ذوب سطحی انجام دهد.
۶. درز قطعات ورق فولاد معمولی نازک را با اتصال زاویه خارجی با ذوب لبه‌ها به هم جوش دهد.
۷. روی ورق فولادی گردہ جوش ایجاد کند.
۸. قطعات را برای جوشکاری آماده و خال جوش کند.
۹. قطعات را به صورت لب به لب با مفتول به هم جوش دهد.
۱۰. جوش لب به لب ورق فولادی را در کارگاه آزمایش کند.
۱۱. قطعات ورق فولادی را به صورت لب روی هم جوش دهد.
۱۲. اتصال لب روی هم را در کارگاه آزمایش کند.
۱۳. لوله‌های جدار نازک را به هم جوش دهد.
۱۴. ورق‌ها را به صورت اتصال سه پرسی به هم جوش دهد.
۱۵. لوله‌های جدار نازک را به ورق فولادی در حالت سطحی جوش دهد.

۱-۸ دستور العمل آماده‌سازی یک دستگاه سیار جوش گاز

قبل از هرگونه عملیات کارگاهی ایمنی عمومی را به طور کامل مطالعه و در مورد تمام نکات آن تدبیر کنید، از لباس کار و وسایل ایمنی فردی مناسب استفاده کنید.

ارابه جوشکاری گاز مطابق شکل (۱-۸)؛ وسیله‌ای است که کپسول‌ها در محل مخصوص خودشان قرار گرفته و به وسیله‌ی زنجیر مناسب به ارابه بسته می‌شود و با خم شدن ارابه اتکاء چرخ‌ها به زمین برقرار می‌شود و می‌توان به راحتی آن را جا به جا کرد.

نکته ایمنی

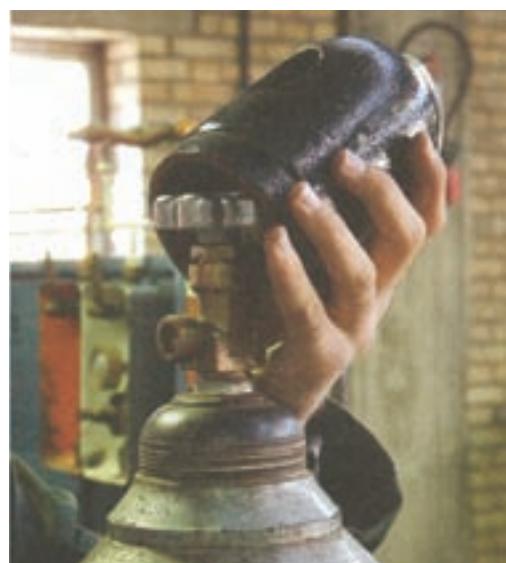
خم کردن پیش از اندازه به عقب ممکن است باعث سُر خوردن و افزایش سرعت پیشروی شود و قابل کنترل نباشد.

شکل ۱-۸ ارابه مخصوص کپسول دستگاه جوشکاری گاز

۱- یک کپسول پر اکسیژن و یک کپسول پر استیلن را روی ارابه قرار دهید و با زنجیر کپسول‌ها را بیندید. (شکل ۲-۱)

۲- کلاهک کپسول‌هارا با دست باز کنید و دهانه و پیچ خروجی گازهارا با پارچه‌ی نرم مناسب تمیز کنید تا در مجري ای خروجی مواد خارجی گرد و خاک وجود نداشته باشد. (شکل ۲-۲)

شکل ۳-۱ کلاهک روی شیر فلکه کپسول

شکل ۲-۲ نحوه بستن و حمل کپسول‌ها

۳- یک رگولاتور اکسیژن را از نظر سلامت ظاهری کنترل کنید و توجه داشته باشید که واشر ویکتوری یا پلاستیکی داخل مهره اتصال به کپسول سالم بوده و در صورت لزوم آن را با واشر نو تعویض کنید، سپس با آچار تمیز که به چربی آلوده نباشد رگولاتور اکسیژن را به کپسول بیندید.

هنگام بستن رگولاتور به کپسول مراقبت باشید از نوار تفلن استفاده نشود، روغن کاری نشود، پیچ دنده به دنده بسته نشود و کامل سفت شود. ابتدا شیر خروجی اکسیژن که قبل از محل اتصال رگولاتور به شیلنگ قرار دارد کاملاً بیندید و شیر فلکه کپسول را به آرامی باز کنید و محل اتصال رگولاتور به کپسول جهت کنترل نشی با آب صابون کنترل کنید و در صورت نشی، با آچار کمی مهره رگولاتور را سفت کنید و مجددآ آزمایش نشی انجام گیرد تا رفع نشی شود.

۴- رگولاتور استیلن را به همین ترتیب به کپسول استیلن بیندید. (شکل های ۴-۵ و ۸-۵)

شکل ۸-۵ نحوه بستن رگولاتور کپسول

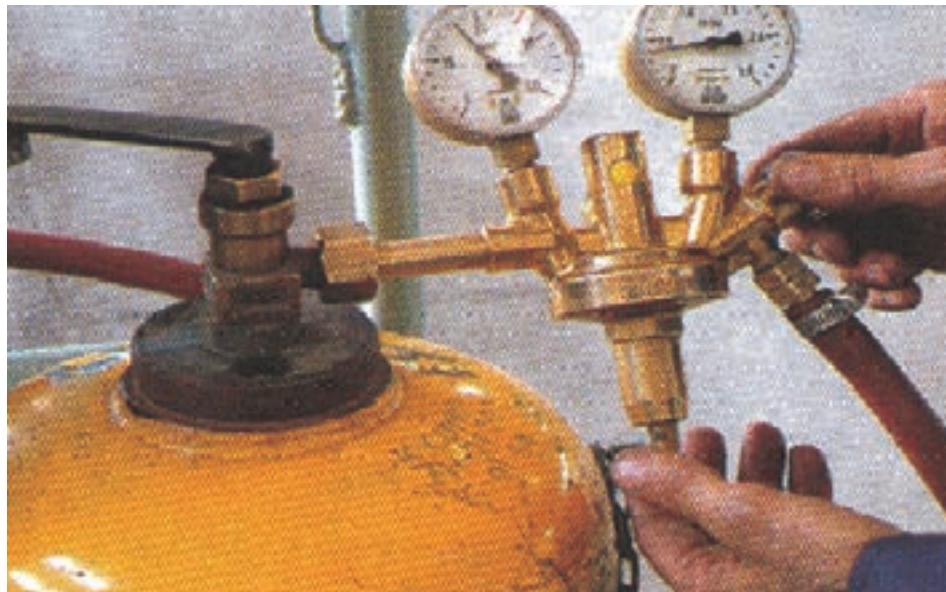

شکل ۸-۴ نحوه بستن رگولاتور کپسول

توجه

مهره رگولاتور استیلن چپ گرد است، چون استیلن یک گاز سوختنی است و این نکته ایمنی در مورد تمام کپسول‌های گاز قابل اشتعال وجود دارد.

۵- شیلنگ‌های استیلن که دارای رنگ قرمز یا قهوه‌ای و اکسیژن که که دارای رنگ سبز یا آبی هستند با طول مناسب (حداقل سه متر) به وسیله‌ی بست مخصوص و توسط پایه سر شیلنگی مطابق شکل (۸-۶) آمده و به کپسول‌های مربوطه وصل کنید.

شکل ۸-۶ کپسول، رگولاتور و شیلنگ هدایت گاز به مشعل

نکته‌ی ایمنی

- ۱- توجه کنید مهره سرشیلنگی گاز استیلن دارای یک شیار در وسط است و دارای رزووه چپ گرد است که در جهت عکس حرکت عقربه‌های ساعت محکم می‌شود.
- ۲- توجه داشته باشید هیچ گاه به جای بست مخصوص از سیم آهنی یا مسی برای محکم کردن شیلنگ به سر شیلنگی استفاده نکنید.

۶- سر دیگر شیلنگ‌ها را به مشعل جوشکاری محکم کنید (شکل ۸-۷) و توجه داشته باشید که اکسیژن باید از سوراخ وسط دسته مشعل جریان پیدا کند در زمان وصل کردن شیلنگ اکسیژن به مشعل این موضوع را کنترل کنید.

شکل ۸-۷ محل خروج اکسیژن از دسته مشعل

۷- آزمایش نشتی شیلنگ‌ها و اتصال آن‌ها به مشعل و رگولاتور این‌گونه است که در شکل (۸-۸) مشاهده می‌کنید همان‌طور که نشان داده شده است با آب صابون کنترل می‌شود برای این آزمایش ابتدا شیرهای گاز روی دسته مشعل را بسته و به آرامی شیر فلکه کپسول اکسیژن را دور و شیر فلکه استیلن را نیم دور باز کنید. آچار روی کپسول استیلن بماند سپس تست نشتی انجام شود.

برای شیلنگ‌ها از ظرف آب مطابق شکل (۸-۸-۱) استفاده کنید. در صورت تشکیل حباب، شیلنگ سوراخ شده است و باید نسبت به تعویض آن اقدام شود.

شکل ۸-۸-۱ کنترل سلامت شیلنگ‌ها

شکل ۸-۸ کنترل نشتی

نکته‌ی اینمی

تعمیر شیلنگ‌ها با نوار چسب و امثال آن هیچ‌گاه مورد تأیید نمی‌باشد و غیر مجاز است.

شکل ۸-۹ نحوه نشت یابی

با استفاده تشت آب و با آب صابون هم نشتی‌ها را می‌توان کنترل نمود شکل (۸-۹) و در صورت نشتی نسبت به رفع آن اقدام کنید.

۸- شیر فلکه‌های گاز را بسته و شیلنگ‌ها را جمع آوری کنید و محل کار را تمیز کرده و وسائل را به انبار تحویل دهید.

۸-۲ دستور العمل روشن و خاموش کردن مشعل

- ۱- با پوشیدن لباس کار، وسائل ایمنی را از انبار تحویل بگیرید و آماده کار شوید.
- ۲- پیچ تنظیم رگولاتور که در زیر آن قرار دارد را کاملاً شل کنید و شیر فلکه کپسول اکسیژن را ابتدا آرام نیم دور و سپس چند دور باز کنید، مانومتر اول فشار کپسول را بر حسب bar یا $\frac{\text{kg}}{\text{cm}^2}$ نشان می‌دهد. شیر خروجی اکسیژن در رگولاتور و شیر خروجی مشعل که دارای رنگ آبی است باز کنید. سپس با گرداندن پیچ تنظیم که در زیر رگولاتور قرار دارد فشار اکسیژن را از روی مانومتر دومی به اندازه ۲ یا ۳ bar تنظیم نمایید. واحد دیگری که ممکن است در رگولاتورها برای تنظیم فشار به کار گرفته شود psi یا پوند بر اینچ مربع است (هر یک بار حدود ۱۴/۲ psi است).

۳- شیر کپسول استیلن را با آچار مخصوص نیم دور باز کنید. (شکل ۸-۱۰)

شکل ۸-۱۰ نحوه باز کردن شیر فلکه کپسول استیلن

توجه

مهره رگولاتور استیلن چپ گرد است، چون استیلن یک گاز سوختنی است و این نکته ایمنی در مورد تمام کپسول‌های گاز قابل اشتعال وجود دارد.

۴- فشار گاز استیلن طبق همین روش به اندازه ۰/۵ bar تنظیم کنید.

توجه

موقع تنظیم فشار استیلن دقت کنید این عمل نزدیک مشعل روشن و یا شعله دیگر انجام نشود و یا گاز خروجی را در سر مشعل با استفاده از فندک بسوزانید.

(شکل ۸-۱۱)

شکل ۸-۱۱ تنظیم فشار گاز استیلن

۵- دستگاه آماده بهره‌برداری است برای روشن کردن مشعل توجه کنید، سر مشعل شماره ۲ که برای جوشکاری ورق‌های ۲ میلی‌متری است به مشعل بسته شده باشد، در غیر این صورت سر مشعل را عوض کنید. (شکل ۸-۱۲)

۶- برای روشن کردن مشعل، ابتدا شیر استیلن روی مشعل که دارای علامت زرد رنگ است کمی باز کنید و با شمعک و یا فندک شعله را روشن کنید. شعله زرد رنگ است و کمی دوده دارد، یعنی اکسیژن کافی برای سوختن کامل به شعله نمی‌رسد. اگر کمی گاز را بیشتر باز کنید تا گاز با فشار بیشتر خارج شود هنگام خارج شدن از مشعل هوا را با خود مخلوط کرده و شعله ای بدون دود و زرد خواهد داشت ولی سوختن باز هم ناقص است. (شکل ۸-۱۳)

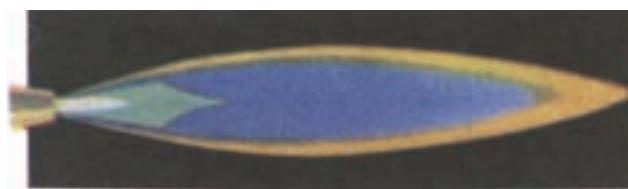
شکل ۸-۱۲ بستن سر مشعل به مشعل

شکل ۸-۱۳

۷- حال چنان‌چه کمی شیر اکسیژن را باز کنید از آنجایی که فشار خروجی اکسرزن کمتر از استیلن است، شعله احیاء که سه قسمتی است تشکیل خواهد شد یعنی:

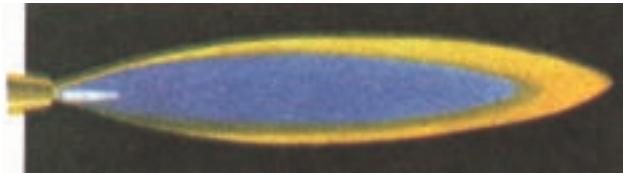
(۸-۱۴) $\text{C}_2\text{H}_2 + \text{O}_2 \rightarrow 2\text{CO} + \text{H}_2$

شکل ۸-۱۴

حال چنان‌چه به آرامی اکسیژن را کمی بیشتر باز کنید تا میزان فشار خروجی دو گاز برابر شود شعله دو قسمتی می‌شود و **شعله خنثی** است

$$C_2H_2 + \frac{5}{4}O_2 \rightarrow 2CO_2 + H_2O$$
 (شکل ۸-۱۵)

شکل ۸-۱۵

۸- برای خاموش کردن شعله ابتدا شیر استلن را بسته و سپس شیر اکسیژن را بیندید تا شعله خاموش شود. (شکل ۸-۱۶)

شکل ۸-۱۶ روش خاموش کردن شعله

۹- بارها شعله را روشن کرده و شعله خنثی تنظیم کرده سپس خاموش کنید تا مهارت پیدا کنید.

۱۰- **شعله اکسیدی** زمانی شکل می‌گیرد که وقتی شعله خنثی داریم و شعله دو قسمتی است. اگر باز هم اکسیژن اضافه کنیم در این حالت شعله صدادار شده و نوک مخروط اول تیز می‌شود این شعله برای جوشکاری مناسب نیست ولی در موارد خاص ممکن است مورد استفاده قرار گیرد.

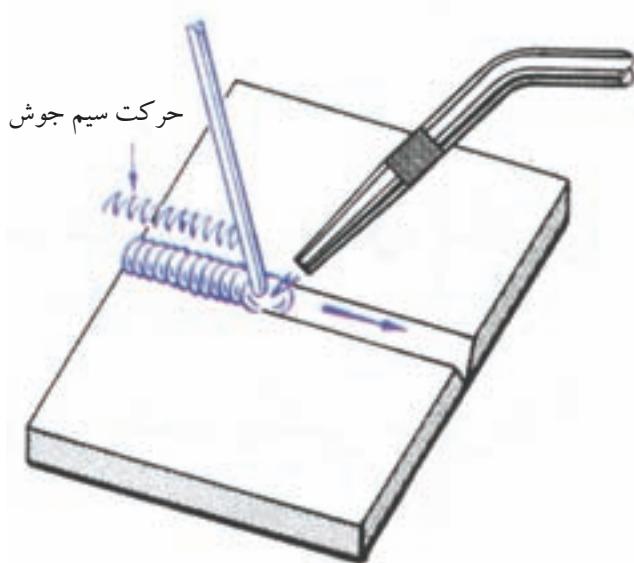
۱۱- در پایان کار شعله را خاموش کنید، شیر فلکه کپسول‌ها را بیندید، گازهای درون مانومترها را تخلیه کنید و شیلنگ‌ها را جمع‌آوری کنید و ابزار و لوازم را به انبار تحويل دهید و محل کار را تمیز کنید.

● جوشکاری با شعله‌ی گاز در حالت تخت

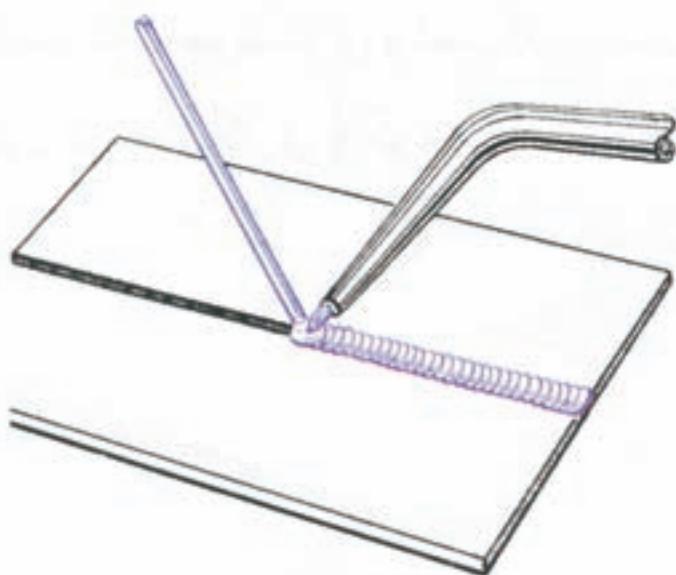
در جوشکاری با شعله و سیم جوش دو روش متفاوت وجود دارد:

۱. روش پیش‌دستی فورهند (Forehand) (شکل ۸-۱۷)

۲. روش پیش‌دستی بکهند (Backhand) (شکل ۸-۱۸)

شکل ۸-۱۸ روش پس‌دستی

شکل ۸-۱۷ روش پیش‌دستی

این دو روش در اکثر اتصالات و در تمام وضعیت‌ها (سطحی - افقی - عمودی - بالای سر) کاربرد دارد، طرّاح با توجه به ضخامت قطعات و شکل اتصال و موقعیت و استحکام لازم، یکی از روش‌ها را معرفی و در دستور کار ثبت می‌کند. جوشکاران با تجربه در کارهای تعمیری با یکی از دو روش فوق عمل اتصال جوش را انجام می‌دهند.

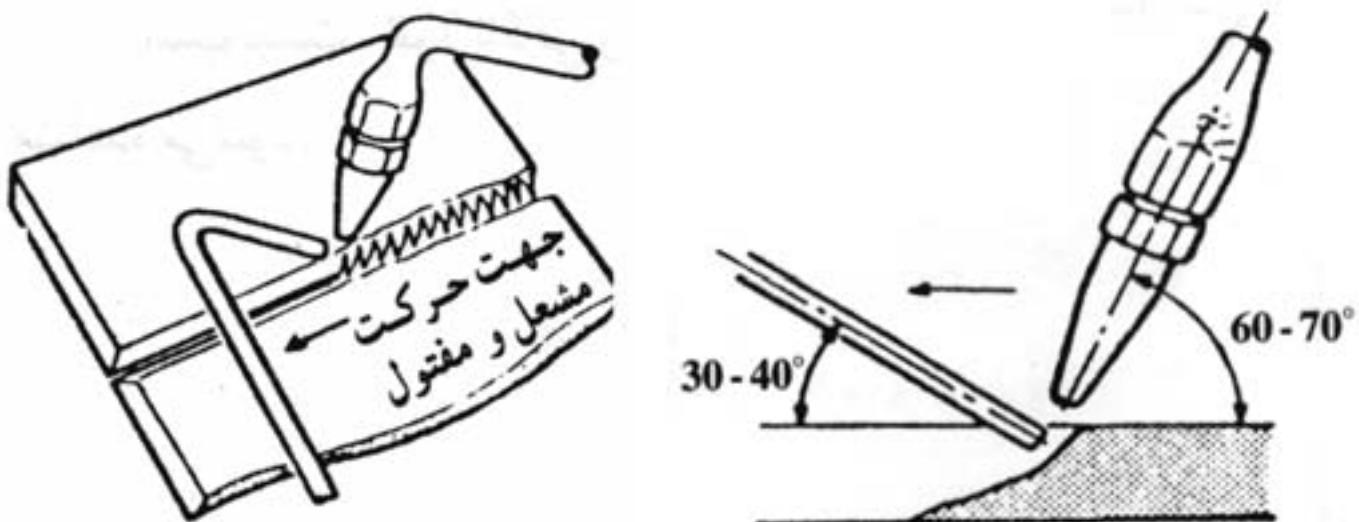
شکل ۸-۱۹ جوشکاری در حالت پیش‌دستی

● جوشکاری گاز با روش پیش‌دستی (Forehand)

در این روش سر مشعل و نوک شعله به طرف قسمت جوش نخوردهی کار است. در حقیقت لبه‌ی قطعات قبل از ذوب شدن حرارت دیده و پیش گرم شده است.

(شکل ۸-۱۹)

مشعل با حرکت نوسانی و موجی مطابق آنچه که در شکل (۸-۲۰) مشاهده می‌شود، و با حرارت متوجه شعله، که در فاصله‌ی ۳ تا ۵ میلی‌متری نوک شعله‌ی اول قرار دارد، و تحت زاویه‌ی مناسب شعله نسبت به کار، حوضچه‌ی مذاب، تشکیل و لبه‌های کار ذوب شده و با مذاب سیم جوش فلز جوش را به وجود می‌آورد که در اصطلاح به آن گرده جوش می‌گوییم.

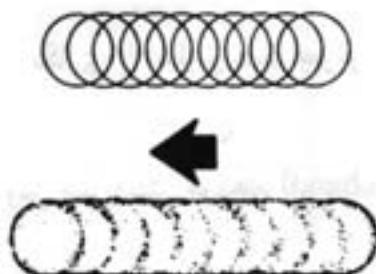
شکل ۸-۲۰ زوایای مشعل جوشکاری در جوشکاری با شعله گاز

● حرکت مشعل و مفتول در جوشکاری تخت

مشعل و مفتول در جوشکاری به گونه‌های مختلف توسط جوشکار هدایت می‌شود.

این حرکت‌ها به طور عمده عبارتند از:

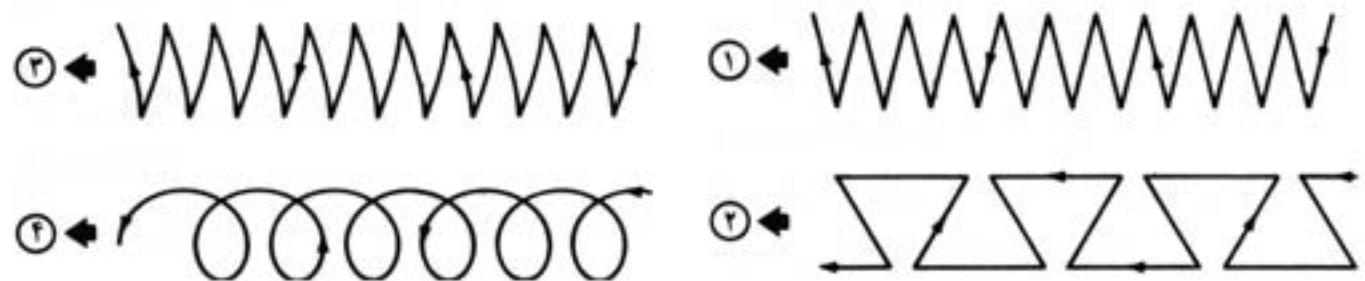
- الف) حرکت زیگزاگی مشعل
- ب) حرکت رفت و برگشتی مشعل
- ج) حرکت دورانی، (شکل ۸-۲۱)

شکل ۸-۲۱ جوش حال از حرکت دورانی مشعل

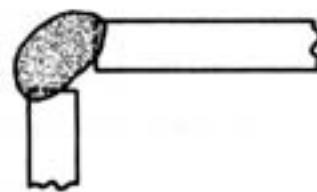
با این روش، قطعات و ورقهای نازک فولادی را به راحتی می‌توان جوشکاری نمود.

(شکل ۸-۲۱-۱)

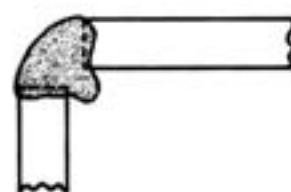

شکل ۸-۲۱-۱ روش‌های مختلف هدایت مشعل

با این حرکات لبه‌های کار ذوب شده و سیم جوش در محل درز به لبه‌ها اضافه می‌شود و گرده جوش را به وجود می‌آورد. ولی برای جوشکاری قطعات ضخیم که جوش باید نفوذ کافی داشته باشد مناسب نیست. (نفوذ ناکافی و بیش از اندازه در شکل ۸-۲۲ مشاهده می‌شود).

نفوذ اضافی

نفوذ ناکافی

شکل ۸-۲۲

انتخاب سر مشعل در جوشکاری گاز به ضخامت قطعات جوش دادنی بستگی دارد که

در جدول (۸-۱) مشخصات آن‌ها آمده است.

جدول ۸-۱ مشخصات سر مشعل و فشار گازها بر حسب ضخامت ورق فولادی

صرف استیلن فوت مکعب در ساعت	فشار گاز				اندازه‌ی افشاگر		ضخامت ورق فولادی (in)	
	مشعل فشار مساوی		مشعل انژکتور		نمره‌ی متنه	قطر سوراخ (in)		
	اکسیژن	استیلن	اکسیژن	استیلن				
۱	تا	۱	۱	۵-۷	۵	۷۴	۰/۰۲۲۵	۰/۰۱
۱	تا	۱	۱	۷-۸	۵	۷۰	۰/۰۲۸۰	۰/۰۱۶
۱	تا	۱	۱	۷-۱۰	۵	۷۰	۰/۰۲۸۰	۰/۰۱۹
$\frac{1}{2} - 2$	۲	۲	۷-۱۸	۵	۶۵	۰/۰۳۵۰	$\frac{1}{32}$	
۱-۴	۳	۳	۸-۲۰	۵	۵۶	۰/۰۴۶۵	$\frac{3}{4}$	
۴-۶	۴	۴	۱۵-۲۰	۵	۵۶-۵۴	۰/۰۴۶۵ - ۰/۰۵۵۰	$\frac{1}{16}$	
۶-۱۰	۴	۴	۱۲-۲۴	۵	۵۴-۵۳	۰/۰۵۵۰ - ۰/۰۵۹۵	$\frac{3}{32}$	
۱۰-۱۷	۵	۵	۱۶-۲۵	۵	۵۳-۵۰	۰/۰۵۹۵ - ۰/۰۷۰۰	$\frac{1}{8}$	
۱۷-۳۰	۶	۶	۲۰-۲۹	۵	۵۰-۴۶	۰/۰۷۰۰ - ۰/۰۸۱۰	$\frac{3}{16}$	
۳۰-۴۵	۷	۷	۲۴-۳۳	۵	۴۶-۴۴	۰/۰۸۱۰ - ۰/۰۸۶۰	$\frac{1}{4}$	
۴۰-۶۰	۸	۸	۲۹-۳۴	۵	۴۰	۰/۰۹۸۰	$\frac{3}{8}$	
۵۰-۷۵	۹	۹	۳۰-۴۰	۵	۳۰	۰/۱۲۸۵	$\frac{1}{2}$	
۶۵-۱۰۰	۱۰	۱۰	۳۰-۴۰	۵	۳۰-۲۹	۰/۱۲۸۵ - ۰/۱۳۶۰	$\frac{5}{8}$	
۸۵-۱۴۰	۱۲	۱۲	۳۰-۴۲	۵	۲۳	۰/۱۵۴۰	۱	

● انتخاب مفتول مناسب نسبت به ضخامت قطعه کار

همان‌طور که سر مشعل با توجه به ضخامت قطعه کار تعیین می‌شود قطر مفتول نیز تابع ضخامت ورق مورد جوشکاری می‌باشد و قطر آن را به اندازه‌ی یک میلی‌متر بیشتر از نصف ضخامت ورق در نظر می‌گیرند.

به عبارت دیگر خواهیم داشت:

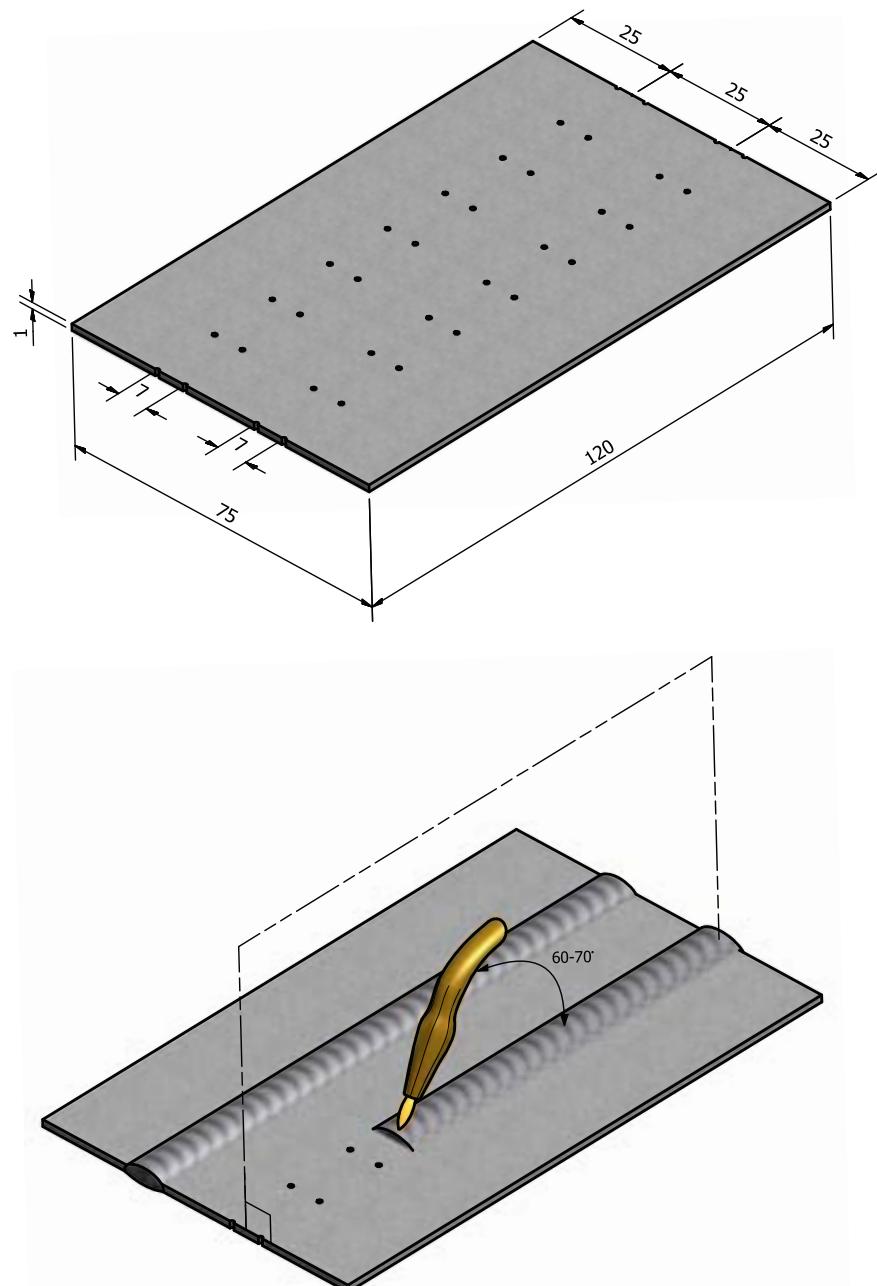
$$d = \frac{e}{2} + 1\text{mm}$$

که در این رابطه، d قطر مفتول و e ضخامت ورق جوش دادنی بر حسب میلی‌متر است. به جدول (۲-۸) در این خصوص توجه فرمایید. البته ناگفته نماند که قطر مفتول از حد معینی نمی‌تواند تجاوز کند، چون به راحتی ذوب نمی‌شود؛ به علاوه سرعت جوشکاری هم از حد معینی نمی‌تواند تجاوز کند، در نتیجه استفاده از مفتول با قطر بیشتر غیر ممکن است.

جدول ۲-۸ وابستگی هوامل گوناگون به ضخامت ورق برای جوش لب به لب در وضعیت سطحی

مواد مصرفی در یک متر جوشکاری		سرعت جوش به متر بر ساعت	زمان برای یک متر جوشکاری به دقیقه	قطر مفتول به میلی‌متر	شماره‌ی پستانک مشعل	ضخامت ورق به میلی‌متر
مفتول به گرم	گاز اکسیژن به لیتر					
۲۰	۱۰	۸/۵	۱۲	۵	۲	۱۰۰
۳۵	۲۲	۱۹	۸	۷/۵	۲	۱۴۰
۵۰	۴۲	۳۵	۶	۱۰	۳	۲۰۰
۶۵	۵۷	۴۸	۴/۷	۱۲	۳	۲۵۰
۹۰	۹۰	۷۵	۴	۱۵	۳	۳۱۵

۸-۳ ذوب سطحی روی ورقی از جنس فولاد معمولی

شماره	مشخصات قطعه کار	فولاد معمولی
ملاحظات	اندازه‌ی قطعه	St ۳۷
شماره نقشه ۲-۹	جنس	۱
مدت: ۸ ساعت	تعداد	مقیاس ۱:۱ نام قطعه کار:
		تولرانس خشن هدف‌های آموزشی: ذوب سطحی ورق فولاد معمولی

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	تجهیزات کامل جوش اکسی استیلن	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۱۰۰	یک تا دو میلی متر	یک عدد
۳	ابردهست	بدون عایق	یک عدد
۴	سوzen سر مشعل	استاندارد	یک دست
۵	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۶	خط کش فلزی	۳۰ سانتی	یک عدد
۷	سننه نشان	فولادی متوسط	یک عدد
۸	فنده ک جوشکاری	معمولی	یک عدد
۹	چکش ساده	۳۰۰ گرمی	یک عدد
۱۰	سوzen خط کش	فولادی	یک عدد

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	پیش بند	چرمی	یک عدد
۲	دست کش	چرمی	یک عدد
۳	عینک	با شیشه‌ی مناسب	یک عدد
۴	کلاه	نوع سبک	یک عدد
۵	کفش ایمنی	اندازه‌ی پا	یک جفت
۶	لباس کار مناسب	اندازه‌ی بدن	یک دست

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	ورق آهن معمولی	۱۲۰×۷۵×۱	۴ عدد	۳ عدد برای تمرین
۲	گاز اکسیژن	فشار تنظیمی ۲-۳ bar ۲-۳ kg/cm ^۲	شیلنگ اکسیژن یا خط لوله گاز	از کپسول اکسیژن یا خط لوله گاز
۳	گاز استیلن	فشار تنظیمی ۰/۵-۱ bar ۰/۵-۱ kg/cm ^۲	شیلنگ استیلن	از کپسول یا خط لوله گاز استیلن

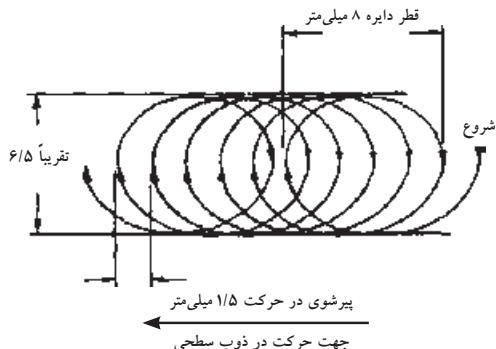
۳-۸ ذوب سطحی روی ورق از جنس فولادی معمولی (کار شماره ۱)

مراحل انجام کار:

- ۱- لباس کار پوشیده و آماده به کار شوید.
- ۲- وسائل ایمنی فردی و ابزار کار مطابق با آنچه که مشاهده می کنید از انبار تحويل بگیرید.
- ۳- با استفاده از نقشه قطعه کار را خط کشی کرده سنبه شان بزنید.
- ۴- کار را روی میز کار قرار دهید استفاده از زیر کار مناسب که زیر خطوط ذوب خالی باشد الزامی است.
- ۵- با توجه به جدول (۸-۲) سر مشعل مناسب انتخاب کنید.
- ۶- شعله خنثی مناسب تنظیم کنید دقت کنید شعله هیچ اکسیدی نباشد.
- ۷- شعله را در ابتدای خطوط بین دو خط سنبه نشان تحت زاویه 70° - 60° به کار نزدیک کنید و نوک مشعل به اندازه ۳ تا ۵ میلی متر کار قرار گیرد چون بیشترین گرما در این محدوده است. (شکل ۸-۲۴)
- ۸- ابتدا حوضچه مذاب ایجاد کنید و مطابق شکل مشعل را به آرامی دوران دهید و مذاب را به جلو هدایت کنید به نحوی که مذاب در جلوی نوک مشعل باشد. سرعت پیشروی و پهناهی حوضچه مذاب باید کنترل شود. (شکل ۸-۲۵)

شکل ۸-۲۴ چگونگی قرار گرفتن مشعل در ذوب سطحی

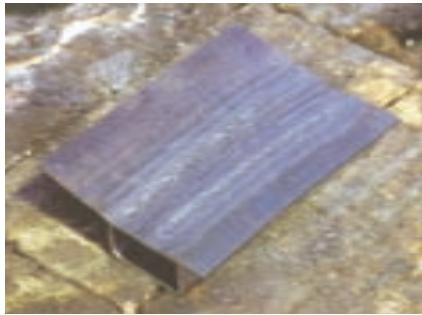

شکل ۸-۲۵ چگونگی ایجاد ذوب سطحی

۹- سایر خطوط سنبه نشان را مانند همین خط ذوب کنید و در صورت مشکل از مریب خود کمک بگیرید.

۱۰- پس از ذوب سطحی تمام خطوط کار را برس بزنید و آن را برای ارزیابی و راهنمایی به مریب تحویل دهید و آنقدر تمرین کنید تا ضمن این که ورق سوراخ نشود از پشت ورق برآمدگی حاصل از ذوب سطحی رؤیت شود. (شکل ۸-۲۶)

۱۱- برای تمرین بیشتر از قسمت‌های بین خطوط ایجاده شده استفاده کنید.

شکل ۸-۲۶ کار ذوب سطحی تمام شده

توجه

تنظیم شعله‌ی خنثی بدون هیچ اکسیژن اضافی به سوراخ نشدن کار کمک می‌کند.

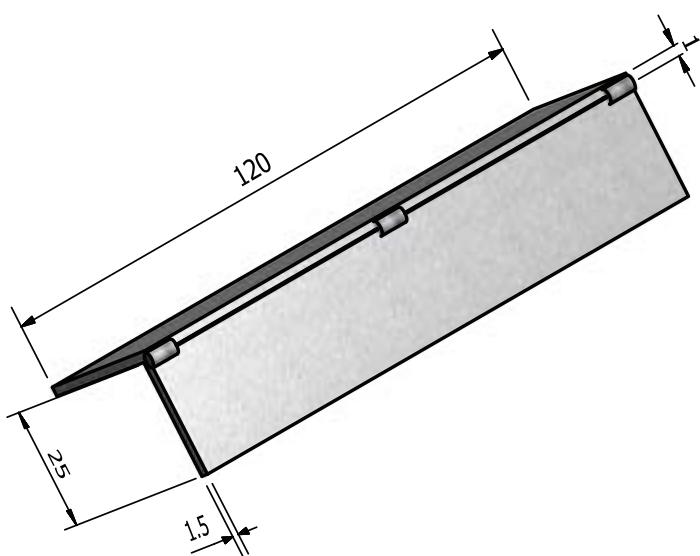
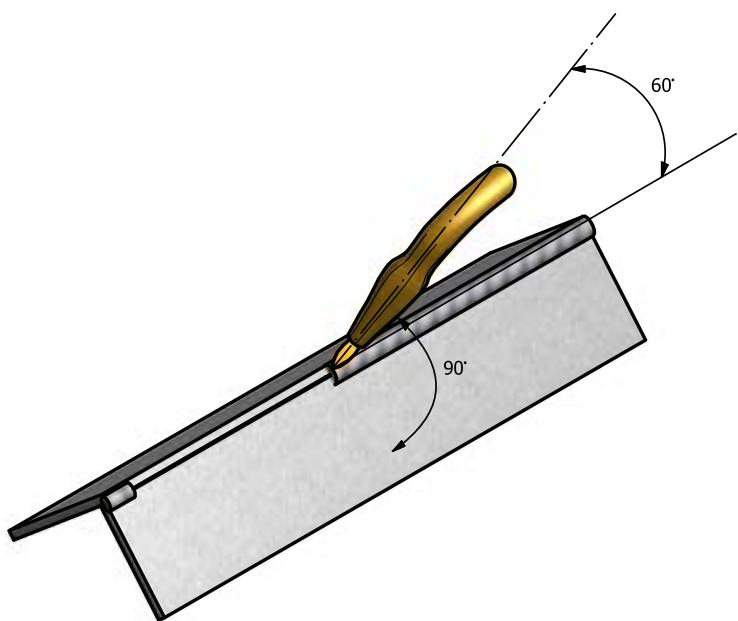
۱۲- در پایان شعله را خاموش کرده، فلکه کپسول‌های گاز یا شیر خط لوله‌های گاز را بیندید، شیلنگ‌ها را جمع‌آوری و محل کار را تمیز کنید و وسائل را به انبار تحویل دهید.

(شکل ۸-۲۷)

شکل ۸-۲۷ جمع کردن شیلنگ‌ها

۸-۴ جوشکاری زاویه خارجی بدون مفتول (کار شماره ۲۵)

شماره	مشخصات قطعه کار	فولاد معمولی
شماره	نام قطعه کار: تمرینی	مقیاس ۱:۱
شماره ۱۱-۲	اندازه قطعه	۱۲۰×۲۵×۱/۵
ملاحظات	جنس	St ۳۷
شماره ۱۱-۲	تعداد	۲
مدت: ۲ ساعت	هدفهای آموزشی: ذوب گوشه بدون مفتول	تولرانس خشن

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	تجهیزات کامل جوش اکسی استیلن	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۱۰۰	یک تا دو میلی متر	یک عدد
۳	انبردست معمولی	بدون عایق	یک عدد
۴	سوزن سر مشعل	استاندارد	یک دست
۵	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۶	فنده ک جوشکاری	استاندارد	یک عدد
۷	چکش معمولی	۳۰۰ گرمی	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	ملاحظات
۱	ورق فولاد معمولی	۱۲۰×۲۵×۱۱۰ میلی متر	St ۳۷
۲	گاز اکسیژن	فشار تنظیمی ۲-۳ bar ۲-۳ kg/cm ^۲	در کپسول یا خط لوله گاز اکسیژن
۳	گاز استیلن	فشار تنظیمی ۰/۵-۱ bar ۰/۵-۱ kg/cm ^۲	از کپسول یا خط لوله گاز استیلن

نکات ایمنی!

۱- در جا به جا کردن کپسول استیلن

نکات ایمنی را رعایت کنید.

۲- قبل از شروع جوشکاری شیلنگ ها

و شیر فلکه‌ی کپسول را از نظر آب بندی کنترل کنید.

۳- توجه داشته باشید ارآبهی مجهر به

کپسول های گاز، در کنار بخاری و شوافاژ

و در مععرض گرمای شدید آفتاب قرار نگیرد.

۴- از پوشیدن لباس کار نایلونی

و استفاده از دستکش لاستیکی موقع جوشکاری پرهیز کنید.

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار مناسب	اندازه‌ی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه‌ی پا	یک جفت
۳	کلاه ایمنی	نوع سبک	یک عدد
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد
۵	دستکش	چرمی	یک جفت
۶	عینک جوشکاری	با شیشه مناسب	یک عدد

۸-۴ کار شماره ۲ جوشکاری زاویه خارجی بدون مفتول

۱- لباس کار پوشیده و آماده به کار شوید. (شکل ۸-۲۸)

توجه

هیچگاه از لباس کار نایلونی و دست کش لاستیکی برای جوشکاری استفاده نشود.

شکل ۸-۲۸ پوشیدن لباس کار و سایر لوازم ایمنی فردی

۲- وسائل لازم اینمی و ابزار کار را تحویل بگیرید.

۳- برای جفت کردن لبه ها به صورت زاویه خارجی مطابق شکل (۸-۲۹) عمل کنید.

شکل ۸-۲۹ نحوه خال جوش زدن با استفاده از قطعه کمکی

نکته ایمنی

موقع خال جوش زدن قطعات به هم مواطن سر و صورت خود و اطرافیان باشید تا از گرمای زیاد و شعله ایکسی استیلن در امان باشید.

۴- مشعل را روشن و با ذوب کردن لبه های کار را به هم اتصال دهید.

۵- قطعات خال جوش خورده را برداشته و لبه‌ی دیگر را مطابق شکل (۸-۳۰) با استفاده از انبر دست به هم خال جوش کنید.

۶- با ذوب کردن لبه‌ها و به جلو بردن مذاب روی گوشه کار قطعات را به هم جوش دهید شکل (۸-۳۱) و به مربی نشان داده و راهنمایی شوید.

شکل ۸-۳۱

شکل ۸-۳۰ روش خال جوش زدن

۷- آنقدر تمرین کنید که مهارت کافی به دست آورید.

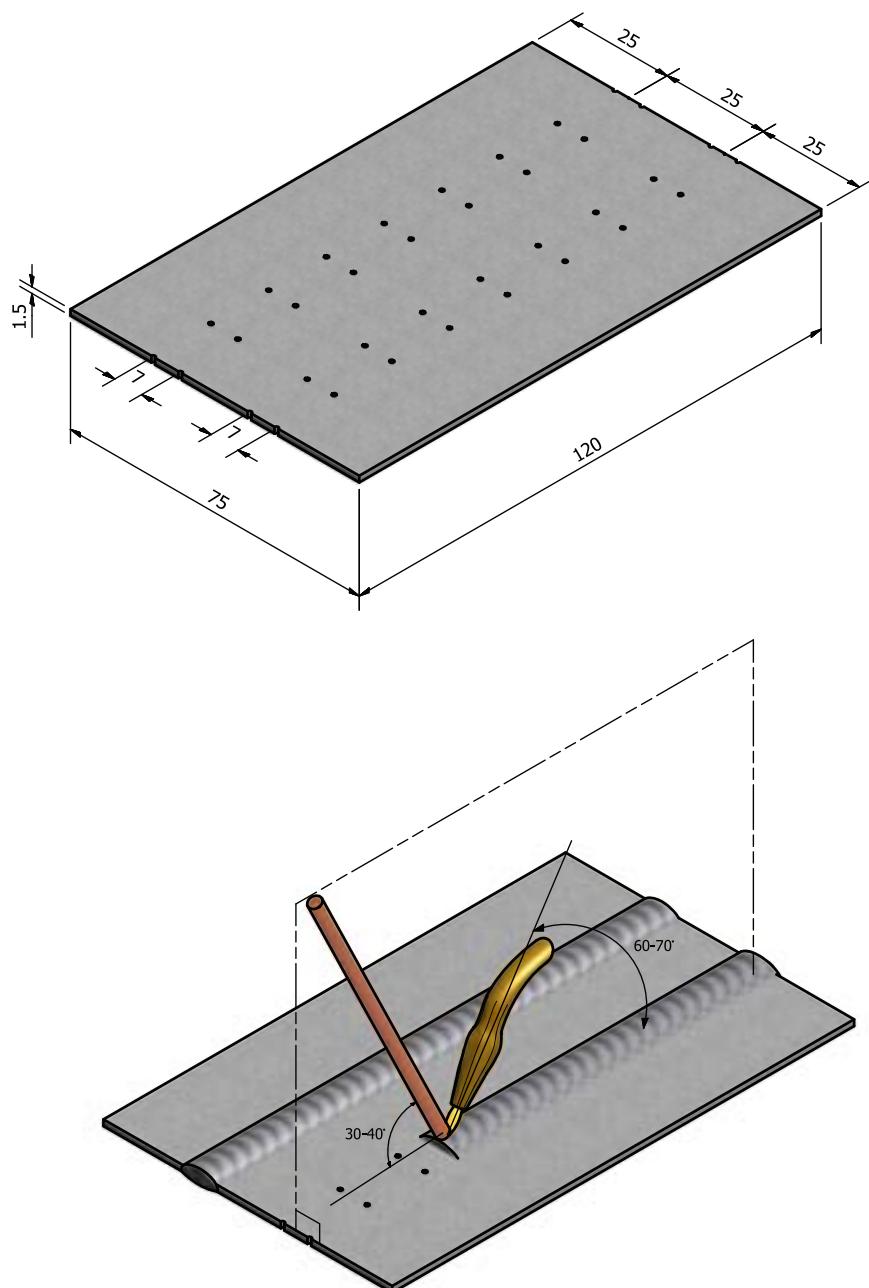
۸- پس از سرد شدن قطعه کار جوش داده شده با برس سیمی سطح و اطراف گوشه کار که جوش خورده را تمیز کنید و جهت ارزیابی به مربی تحويل دهید. (شکل ۸-۳۲)

شکل ۸-۳۲ کار ذوب گوشه تمام شده

۹- ابزار و وسائل کار را جمع آوری، محل کار را تمیر کرده، شیلنگ‌های گاز را جمع، شیر فلکه کپسول‌ها را بسته، گازهای درون مسیر شیلنگ‌ها را تخلیه و وسایل ایمنی و ابزار را به انبار تحويل دهید (یا در جای خود قرار دهید).

۸-۵ دستور العمل ایجاد گرده جوش روی ورق فولادی (کار شماره ۳)

فولاد معمولی	مشخصات قطعه کار	شماره	اندازه قطعه	120×75×1/5		ملاحظات
نام قطعه کار: تمرینی	جنس	مقیاس	اندازه قطعه	St ۳۷	۱۲۰×۷۵×۱/۵	شماره نکشہ ۲-۱۴
هدفهای آموزشی: تمرین ایجاد گرده جوش		تولرانس	مدت: ۸ ساعت			

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	تجهیزات کامل جوش اکسی استیلن	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۱۰۰	یک تا دو میلی متر	یک عدد
۳	سوزن سر مشعل	استاندارد	یک سری
۴	ابردهست	بدون عایق	یک عدد
۵	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۶	فنده ک جوشکاری	استاندارد	یک عدد
۷	چکش معمولی	۳۰۰ گرمی	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	ورق فولاد معمولی	۱۲۰×۷۵×۵ میلی متر	۴ عدد	سه عدد برای تمرین
۲	سیم جوش	مسوار با قطر ۲ میلی متر	۴ عدد	۹۰ سانتی
۳	گاز اکسیژن	با فشار ۲-۳ bar ۲-۳ kg/cm ^۲	شیلنگ	از کپسول یا خط لوله گاز اکسیژن
۴	گاز استیلن	با فشار ۰/۵-۱ bar ۰/۵-۱ kg/cm ^۲	شیلنگ	از کپسول یا خط لوله گاز استیلن

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار مناسب	اندازه هی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه هی پا	یک جفت
۳	دستکش	چرمی	یک جفت
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد
۵	عینک جوشکاری	با شیشه مناسب	یک عدد

۸-۵ دستورالعمل ایجاد گرده جوش روی ورق فولادی کار شماره ۳

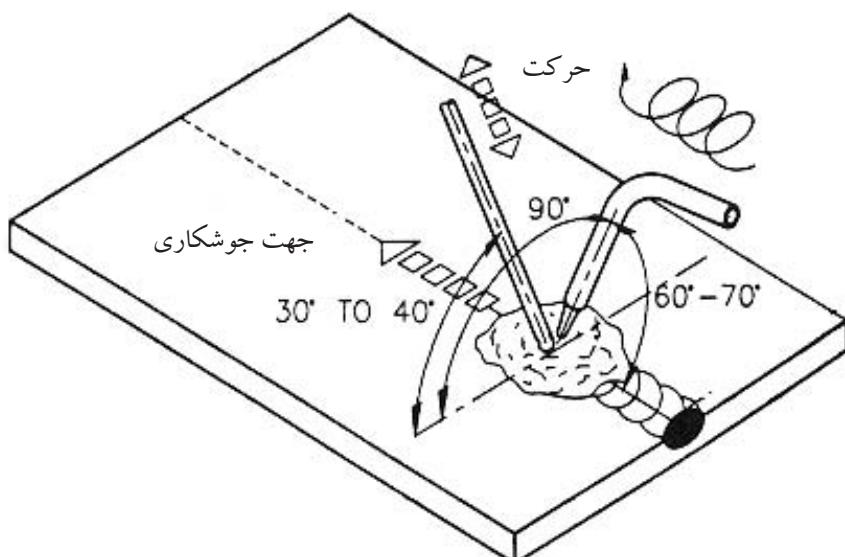
- ۱- به لباس کار و وسائل ایمنی فردی مجهز شوید.
- ۲- ورق آهن مطابق نقشه تهیه کنید و خط کشی های لازم را انجام داده و سنبه نشان بزنید.

جدول اندازه هی پستانک و قطره مفتول با توجه به ضخامت ورق

زمان برای یک متر جوشکاری min	مواد مصرفی برای یک متر جوشکاری			قطره مفتول mm	شماره هی پستانک -	ضخامت ورق mm
	مفتول gr	گاز اکسیژن lit	گاز استیلن lit			
۵	۲۰	۱۰	۸	۲	۱۰۰	۱
۷/۵	۳۵	۲۲	۱۹	۲	۱۴۰	۱/۵
۱۰	۵۰	۴۲	۳۵	۳	۲۰۰	۲
۱۲	۶۵	۵۷	۴۸	۳	۲۵۰	۲/۵
۱۵	۹۰	۹۰	۷۵	۳	۳/۵	۳

- ۳- مشعل را به سربک شماره ۲ آماده کنید و شعله خشی تنظیم کنید.
- ۴- کار را روی میز قرار دهید و در ابتدای یکی از خطوط، حوضچه مذاب ایجاد کنید.

(شکل ۸-۳۷)

شکل ۸-۳۷ ایجاد گرده جوش با مفتول

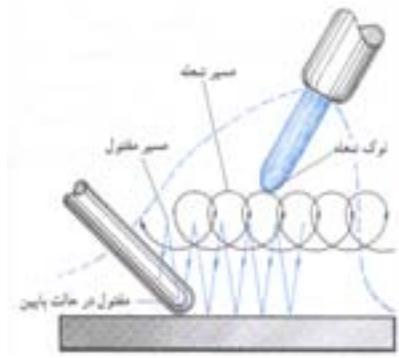
۵- تحت زاویه 30° تا 40° سیم جوش را در محل ذوب شده کار قرار دهید تا قسمتی از آن ذوب شود و با حرکت دادن مشعل و سیم جوش مطابق شکل (۸-۳۸) گرده جوش مناسب ایجاد کنید. (شکل های ۸-۳۹ و ۸-۴۰)

شکل ۸-۴۰ جوشکاری با مفتول انجام شده است

شکل ۸-۳۹ جوشکاری با مشعل و مفتول

شکل ۸-۳۸ چگونگی حرکت مشعل و مفتول در جوشکاری

۶- خط جوش را کامل کنید و در وسط خط جوش‌ها باز هم گرده جوش ایجاد کنید تا به مهارت کافی برسید. (شکل ۸-۴۱)

شکل ۸-۴۱ جوشکار در حال جوشکاری با سیم جوش

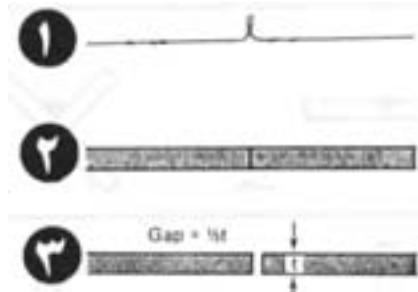
- ۷- برای تحویل کار به مربی، یک قطعه کار با دو خط گرده جوش کافی است.
- ۸- کار را برس بزنید و جهت بررسی به مربی تحویل دهید.
- ۹- بررسی شامل: یکنواختی خط جوش، برجستگی مناسب و درگیر شدن مذاب گرده جوش با مذاب سطح کار و یکسانی پهناهی جوش در تمام طول جوش خواهد بود.
- ۱۰- محل کار را تمیز، شیلنگ‌ها را جمع‌آوری کرده و وسائل را به انبار تحویل دهید.

۶- آماده سازی لبه کار و خال جوش زدن قطعات کار

برای این که یک اتصال جوشکاری شده مطلوب داشته باشیم و برای خود اعتماد و
اطمینان به عمل آوریم باید نکات زیر را اجرا و رعایت کنیم:

- ۱- تمیز بودن سطح کار و محل های نزدیک به اتصال و درز اولین اقدام است این عمل با برس دستی و یا واير برس انجام می شود. (شکل ۴۲-۸)

شکل ۸-۴۲ تمیز بودن سطح کار و لبهای کار
الزمائی است

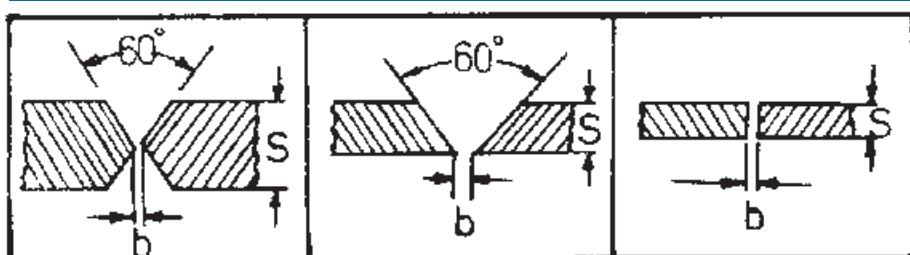
شکل ۸-۴۳ چگونگی اتصالات سر به سر با توجه به ضخامت

۲- در ترسیم روی قطعات برس خورده و انجام جوشکاری های پوششی باید تمام سطوحی که باید با جوشکاری ترمیم شود و عاری از اکسید و زنگ باشد. به طور کلی محلی که باید ذوب شود باید به اندازه کافی و رسیدن تا سفیدی و برآق شدن فلز تمیز شوند.

۳- در جوشکاری که برای اتصال قطعات انجام می شود باید لبه های کار با توجه به ضخامت قطعات آماده سازی و لبه سازی شود در شکل (۸-۴۳) اندازه ضخامت و نوع

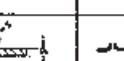
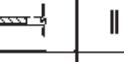
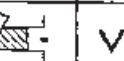
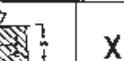
لهمای آمده است. (جدول ۳-۸) و (جدول ۴-۸)

جدول ۸-۳ آماده کردن صحیح لبه کار و سیم جوشکاری نسبت به ضخامت قطعه کار

													S
۱۰	۱۵	۱۲	۱۲	۱۰	۸	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱	ضخامت ورق به میلیمتر
۴	۴	۴	۴	۳	۳	۲	۲	۲	۳	۴	۰/۵	-	b
۵	۵	۵	۵	۴	۴	۴	۳	۳	۲	۲	۲	۲	پهنای شکاف به میلیمتر

جدول ۸-۴ تهیه درزهای مختلف در جوشکاری گاز طبق دین ۸۵۵۱

ملاحظات	فاصله و زاویه در قطعه			قطعه شکل فروز	علامت درز	نام درز	طبقه جوش	ردیف
	پائده هزار میلیمتر	فاصله دو قطعه هزار میلیمتر	زاویه درز درجه					
بدون مغناطیس	—	—	—		—	لبه دار	ناتا ۱۱۵ میلیمتر	۱
—	—	—	—			لبه لب با سرمهز	ناتا پاک میلیمتر	۲
—	۴ - ۶	—	—			لبه لب	۸ - ۶ و ناتا پاک طرفه ۱۰ ناتا دو طرفه	۳
عمرانی خود طرف را باید جوش داد	—	۳	—			چنانچه	۱۲ میلیمتر	۴
دقت شود لیستهای بایس خوب ذوب، شود و رشته نفوذ داشته باشد	—	۳ نا ۴ میلیمتر	۶۰:		V	چنانچه	۱۲ میلیمتر	۵
حتاً باید پرس دستی بخوش راه شود همچنین عمرانی خود طرف را جوش داد	کم ۷	۷ میلیمتر	۵۰:		X	چنانچه دو طرفه	بالا ۱۷ میلیمتر	۶
	۵	—	۶۰:		■	چنانچه پیش از	از ۳ میلیمتر بالاتر	۷

۴- در اتصالات جوشکاری باید ذوب به اندازه کافی نفوذ داشته باشد، یعنی جوش به طرف دوم کار (پشت کار) نفوذ کند، لذا در مورد قطعات ضخیم پخش از لام است که با فرمها و شکل‌های خاص اجرا می‌شود.

در این خصوص فرم‌های خاص استاندارد شده است که در کتاب جوشکاری سال سوم لبه‌سازی بر اساس استاندارد AWS آمده است.

۵- پس از پایان جوشکاری لازم است جرقه‌ها و اکسید شدگی‌ها با بُرس سیمی به طور کامل تمیز شوند. در صوتی که از فلاکس یا تنہ کار استفاده شده آنرا از سطح و اطراف جوش پاک کنند تا خوردگی اتفاق نیافتد. (شکل ۸-۴۴)

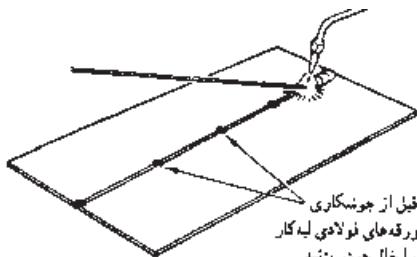
شکل ۸-۴۴ روش بُرس زدن روی خط جوش

۱-۶-۸ کار شماره ۴ خال جوش زدن قطعات با استفاده از سیم جوش

۱- قبل از جوشکاری لازم است: قطعات با هم یکپارچه شوند و با خال جوش یا گیره‌های مناسب به هم وصل شده باشند تا در حین جوشکاری جا به جا نشوند.

۲- دو قطعه را که می‌خواهیم به هم به صورت لب به لب جوش دهیم کنار هم قرار دهید در صورت لزوم از گیره یا بست مناسب استفاده کنید.

۳- سیم جوش مناسب انتخاب کنید. قطر سیم جوش را از رابطه $d = \frac{e}{2}$ به دست می‌آید که در آن e ضخامت ورق است. سر مشعلی که برای جوشکاری همان کاراستفاده را خال جوش بزنید.

شکل ۸-۴۵

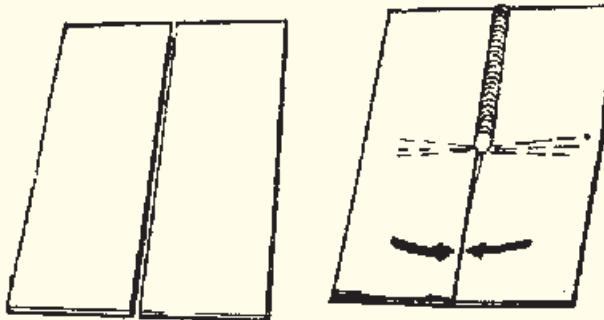
۴- برای خال جوش زدن ابتدا قطعات کار را با فاصله درز مناسب کنار هم قرار دهید و سپس شعله را روشن و در ابتدا لبه‌ها را ذوب کنید و سیم جوش را در وسط حوضچه جوش قرار دهید تا کمی از آن ذوب شود و قطعات به هم وصل شوند فاصله خال جوش‌ها از هم به اندازه 30° برابر ضخامت قطعات است.

۵- در صورت پیچیدگی کار را با چکش چوبی یا فلزی مناسب صاف می‌کنیم تا قطعات کار به هم فیکس شوند و کار برای جوشکاری آماده شود.

توجه

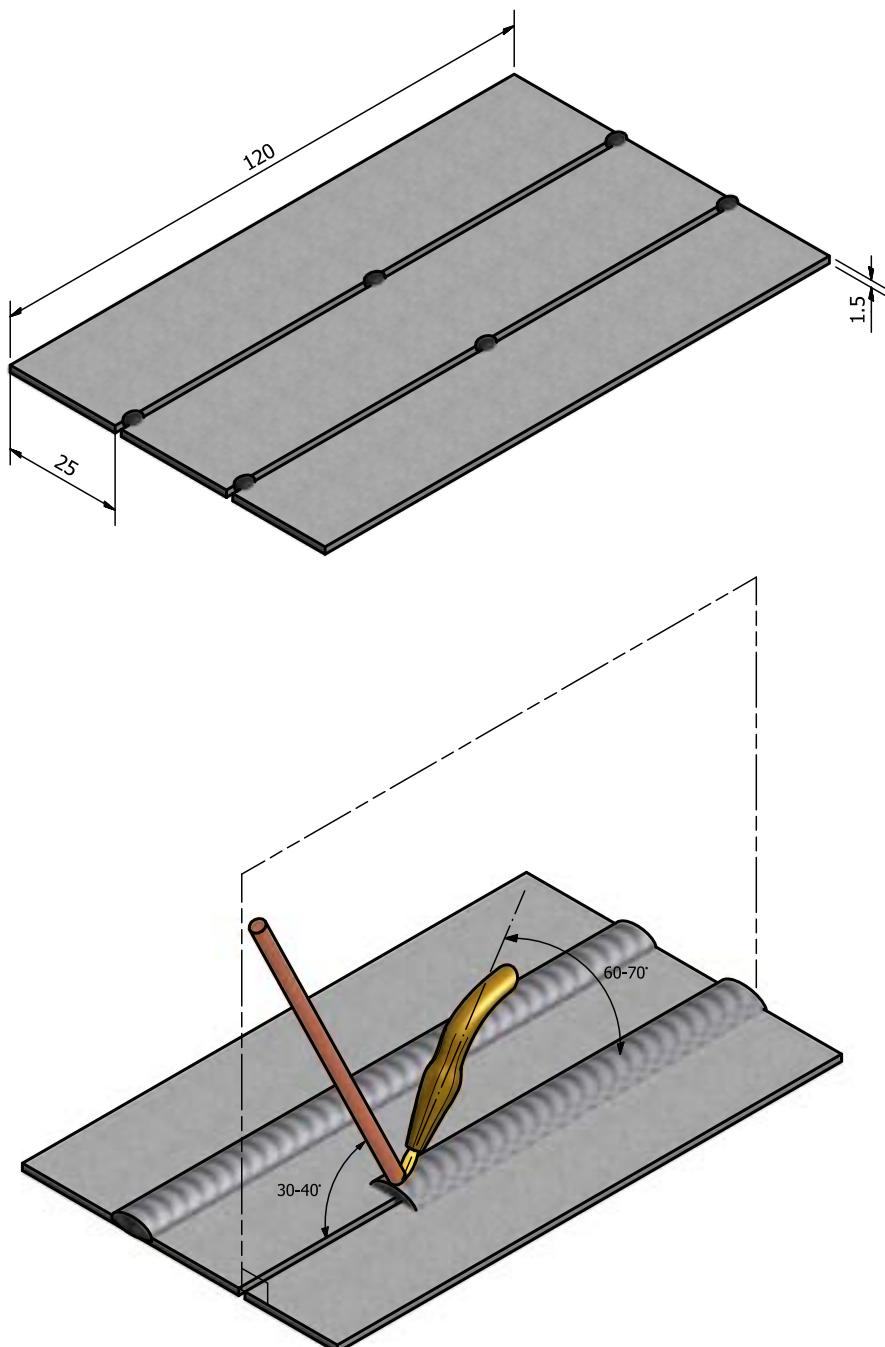
در صورتی که قطعات به هم خال جوش نشوند و از یک طرف شروع به جوشکاری کنیم مطابق شکل

(۸-۴۶) کار روی هم سوار می‌شود.

شکل ۸-۴۶

۸-۷ دستورالعمل جوشکاری لب به لب ورق های فولادی (کار شماره ۵)

شماره	مشخصات قطعه کار	فولاد معمولی
مقیاس	نام قطعه کار: تمرینی	
شماره نمودار	ملاحتات	اندازه قطعه
تولرانس	هدفهای آموزشی:	مدت: ۸ ساعت

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	تجهیزات کامل جوش اکسی استیلن	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۱۰۰	یک تا دو میلی متر	یک عدد
۳	سوزن سر مشعل	استاندارد	یک سری
۴	ابردهست	بدون عایق	یک عدد
۵	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۶	فنده ک جوشکاری	استاندارد	یک عدد
۷	چکش معمولی	۳۰۰ گرمی	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	ورق فولاد معمولی	۱۲۰×۲۵×۱ میلی متر	۴ عدد	سه عدد برای تمرین
۲	سیم جوش	مسوار با قطر ۲ میلی متر	۴ عدد	۹۰ سانتی
۳	گاز اکسیژن	با فشار ۲-۳ bar ۲-۳ kg/cm ^۲	شیلنگ	از کپسول یا خط لوله گاز اکسیژن
۴	گاز استیلن	با فشار ۰/۵-۱ bar ۰/۵-۱ kg/cm ^۲	شیلنگ	از کپسول یا خط لوله گاز استیلن

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار مناسب	اندازه هی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه هی پا	یک جفت
۳	دستکش	چرمی	یک جفت
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد
۵	عینک جوشکاری	با شیشه مناسب	یک عدد

۸-۷ دستور العمل جوشکاری لب به لب ورق‌های فولادی (کار شماره ۵)

- ۱- لباس کار مناسب پوشیده و وسائل ایمنی و ابزار کار را از انبار تحویل بگیرید.
- ۲- از ورق فولاد معمولی ST37 به تعداد ۶ قطعه به ابعاد $120 \times 25 \times 1$ میلی‌متر با گیوتین ببرید یا قطعات بریده شده را تحویل بگیرید. (شکل ۸-۴۷)
- ۳- قطعات را به صورت لب به لب کنار هم قرار داده و مطابق شکل خال جوش بزنید.

(شکل‌های ۸-۴۸ و ۸-۴۹)

شکل ۸-۴۷ بریدن قطعات کار

شکل ۸-۴۸ خال جوش زدن در طرفین اتصال

شکل ۸-۴۹ خال جوش زدن در طرفین اتصال

- ۴- با استفاده از سیم جوش مطابق آنچه که در دستور العمل شمار ۳ حوضچه مذاب ایجاد کرده و سیم جوش را در داخل حوضچه مذاب ذوب کرده و با حرکت مناسب پیشروی دو قطعه را به هم جوش دهید و زوایای مشعل و سیم جوش مطابق شکل (۸-۴۹) در طول خط جوش کنترل شود.

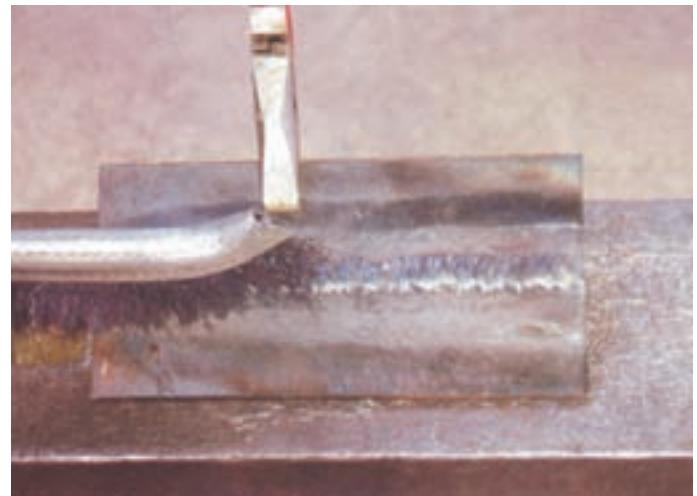
شکل ۸-۴۹ انجام جوشکاری

۵- در پایان مشعل را خاموش و قطعه را برس بزنید و جهت ارزیابی به مرتبی خود تحویل دهید. (شکل ۸-۵۰)

۶- گرده جوش باید دارای موج‌های یکسان و پهنای جوش در طول خط جوش به یک اندازه باشد. در انتهای خط جوش چاله جوش پر شده باشد تا از تشکیل جوانه ترک جلوگیری شود. (شکل ۸-۵۱)

شکل ۸-۵۱ بازرسی

شکل ۸-۵۰ برس زدن

۷- ابزار و وسائل را جمع آوری، مرتب و تمیز کرده و به محل اولیه برگردانید.

۸-۸ آزمایش کارگاهی جوش لب به لب

۱- جوش را از نظر ظاهری با چشم بازرگانی می‌کنیم. در کناره جوش یعنی فلز جوش با قطعه در فصل مشترک در هم ادغام شده و عدم ذوب مشاهده نشود.

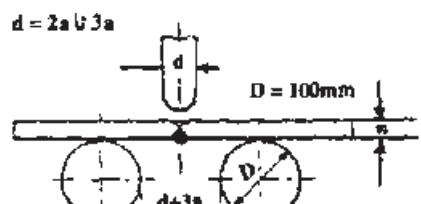
۲- بر جستگی جوش بیش از اندازه نباشد و در طول جوش یکنواخت باشد.

۳- بریدگی کناره جوش یا ذوب شدن قطعه در کنار جوش و ایجاد بُریدگی در کناره اتصال در طول جوش وجود نداشته باشد.

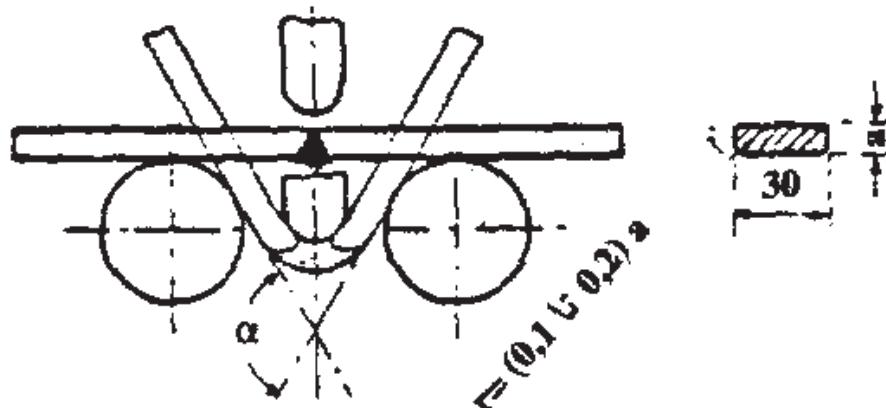
۴- در طرف دوم جوش باید لبه‌ها ذوب شده و داخل فلز جوش واقع شده باشد، عدم نفوذ در ریشه مشاهده نشود و جوش در پشت سوختگی و شکست نداشته باشد.

۵- کار را مطابق شکل (۸-۵۲) از طرف ریشه جوش با استفاده از گیره و چکش خم می‌کنیم چنان‌چه مذاب در هم آمیخته باشد ترک و ناپیوستگی مشاهده نمی‌شود.

۶- جوش را می‌توان از طرف رو یا سطح جوش خم کرد بر عکس شکل (۸-۵۳) و بازرگانی نمود.

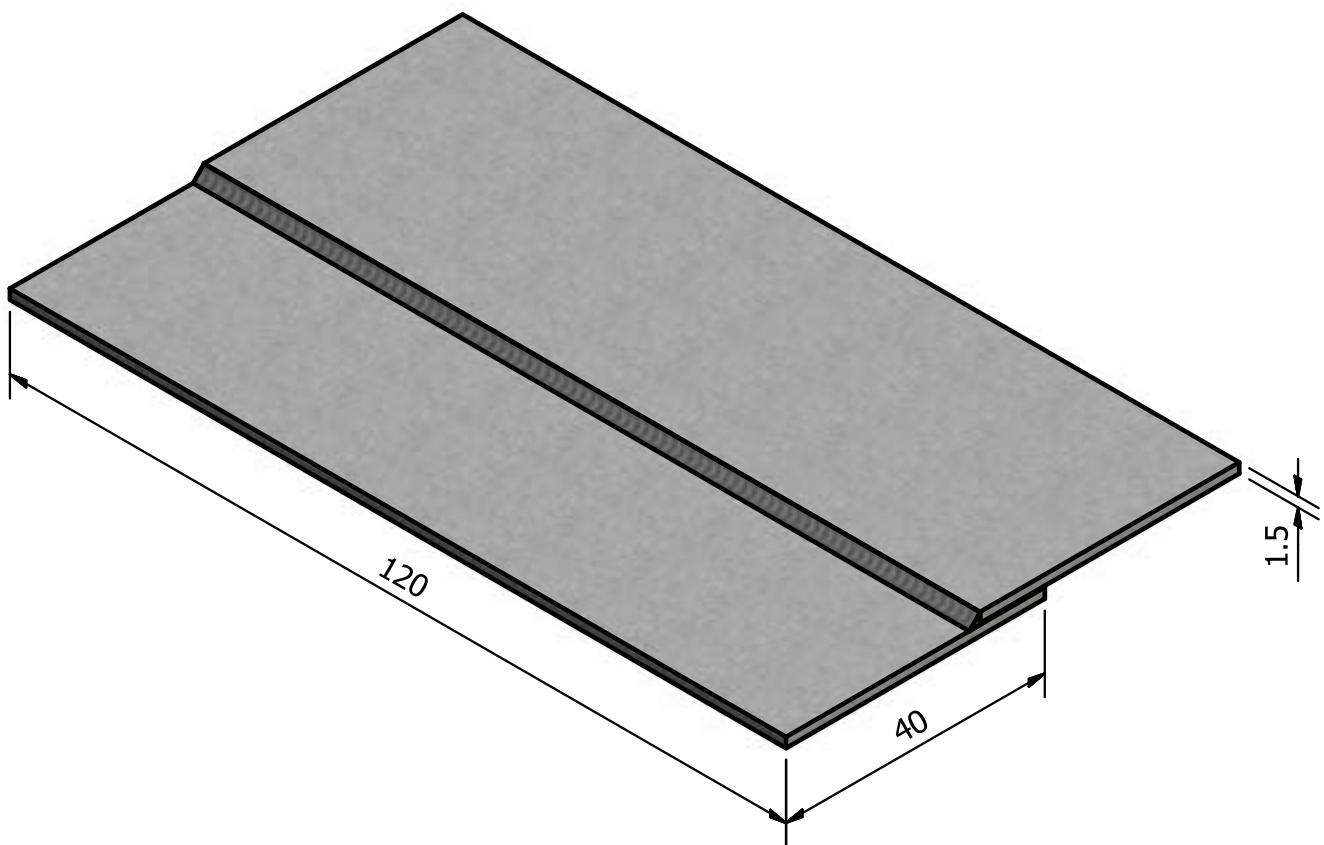
شکل ۸-۵۲

شکل ۸-۵۳

۷- در صورتی که قطعه خم شده و آثار ترک و شکستگی در آن مشاهده نشد جوش سالم است.

۸-۹ دستورالعمل جوش لب به لب ورق های فولادی (کار شماره ۶)

شماره	مشخصات قطعه کار	فولاد معمولی	تعداد	جنس	اندازه‌ی قطعه	۱۲۰×۴۰×۱/۵
مقیاس ۱:۱	نام قطعه کار: لب روی هم تخت (پیش‌دستی)					
شماره‌ی نقشه ۶-۲						
تولرانس خشن	هدف‌های آموزشی: تمرین جوش لب روی هم					
مدت: ۱۰ ساعت						

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	کامل	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۲-۴	استاندارد	یک عدد
۳	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۴	سوزن سر مشعل	استاندارد	یک عدد
۵	انبر قطعه گیر	کوچک	یک عدد
۶	فنک چوشاکاری	استاندارد	یک عدد
۷	میز کار	مخصوص جوش گاز	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	سیم جوش مس وار	G1 - G11	۰=۲	
۲	گاز اکسیژن با فشار	۲-۳ bar	-	از خطوط لوله یا دستگاه
۳	گاز استیلن با فشار	۰,۵ - ۱,۵ bar	-	از خطوط لوله یا دستگاه
۴	قطعات کار	St ۳۷	-	مطابق نقشه

نکات ایمنی!

۱- نکات و دستور العمل های ایمنی در جوشکاری با شعله گاز را به دقت مطالعه کنید.

۲- از وسیله یا ابزاری که روش کار آن را نمی دانید استفاده نکنید.

۳- تمام اتصالات مسیر گاز اکسیژن و استیلن را از نظر نشتی با آب و صابون کنترل کنید.

۴- سر مشعل را با سوزن مخصوص و اندازه های مناسب تمیز کنید.

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار	اندازه هی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه هی پا	یک جفت
۳	عینک چوشاکاری	با شیشه مناسب	یک عدد
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد
۵	دستکش	چرمی	یک جفت
۶	کلاه ساده	نخی - کتانی	یک عدد

۸-۹ دستور العمل جوش لب رو لب ورقهای فولادی (کار شماره ۶)

در جوشکاری لب روی هم باید قطعات کار به طور کامل صاف باشند تا به خوبی روی هم قرار گیرند.

- ۱- به لباس کار و وسائل ایمنی مجهز شوید.
- ۲- از ورق فولادی به ابعاد $120 \times 40 \times 1/5$ میلی متر به تعداد ۶ عدد با گیوتین بُریید.
- ۳- وسائل کار را مرتب و سر مشعل مناسب به مشعل بیندید. (شکل ۸-۵۴)
- ۴- هر دو قطعه را مطابق نقشه به صورت لب روی هم قرار دهید و با شعله ختی آنها را به هم خال جوش کنید. (شکل ۸-۵۵)

شکل ۸-۵۵

شکل ۸-۵۴ انتخاب سر مشعل

- ۵- در صورت لزوم با چکش فلزی یا پلاستیکی کار را صاف کنید. (شکل ۸-۵۶)

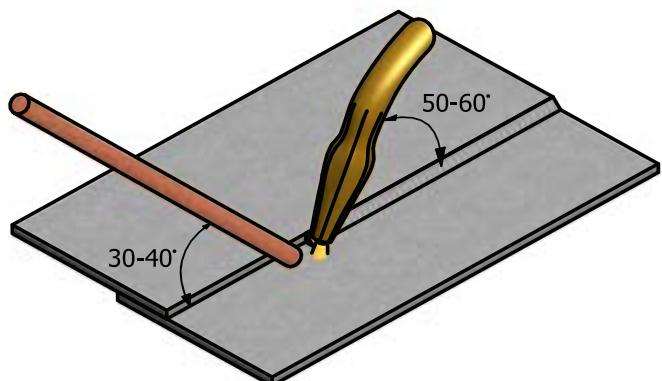
شکل ۸-۵۶ روی هم سوار شدن قطعات با استفاده از چکش

۶- در ابتدای درز لب روی هم حوضچه مذاب را ایجاد کرده و با ذوب مفتول و با توجه به زوایای نشان داده شده در شکل (۸-۵۷) درز را تا آخر جوش دهید به نحوی که لبهای بالایی در فلز جوش جاگرفته و خوردگی هم نداشته باشد.

۷- طرف دوم (پشت کار) را با استفاده از نظرات مربی خود جوش دهید و برای استفاده بیشتر از قطعات، قطعه جدیدی را در کنار کار جوش خورده خود، اول حال جوش زده سپس جوشکاری کنید. (شکل ۸-۵۸)

شکل ۸-۵۸ روش جوشکاری

شکل ۸-۵۷ زوایای مشعل و سیم جوش

۸- در پایان کار دستگاه را جمع آوری و منظم کرده کار را برس بزنید و به مربی خویش تحويل دهید. (شکل ۸-۵۹)

شکل ۸-۵۹ برس زنی خط جوش

۹- قطعه کار را بررسی کنید تا عیوب زیر در آن وجود نداشته باشد. (شکل ۸-۶۰)

■ نداشتن ریزش به سمت پایین

■ نداشتن مک و خلل و فرج

■ سوخته نشدن لبه های جوش

■ یکنواختی گرده جوش در تمام خط جوش

۹- محل کار را تمیز کرده و وسائل را به محل اولیه برگردانید.

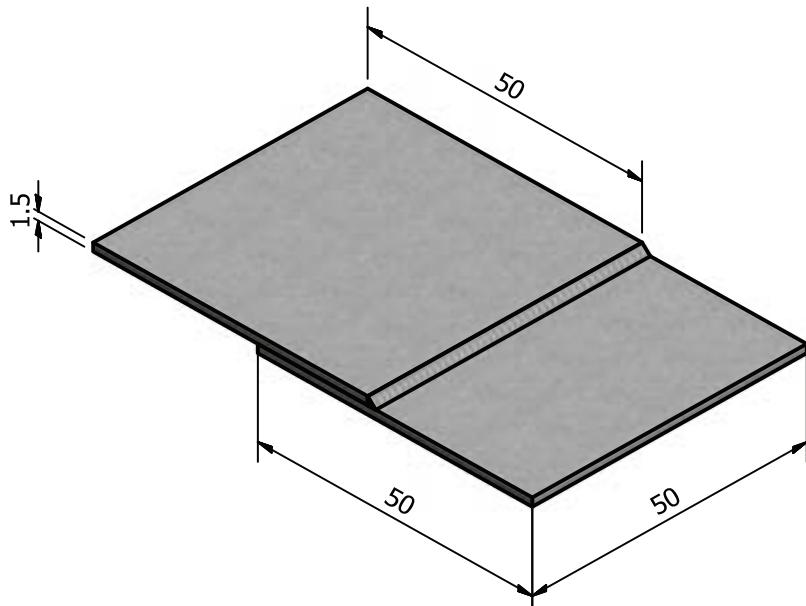
شکل ۸-۶۰ بررسی و کنترل جوشکاری

۸-۱۰ تست کارگاهی جوش لب روی هم

قطعه‌ای از این اتصال که طول جوش در حدود ۵۰ میلی‌متر باشد و فقط از یک طرف جوش خورده باشد تهیه کنید (شکل ۸-۶۱) و مطابق (شکل ۸-۶۲) با استفاده از گیره و چکش آن را خم کنید اگر جوش شکسته نشد یا از وسط جوش شکسته شد و در کناره‌ها آثار شکست مشاهده نشد جوش مطلوب است.

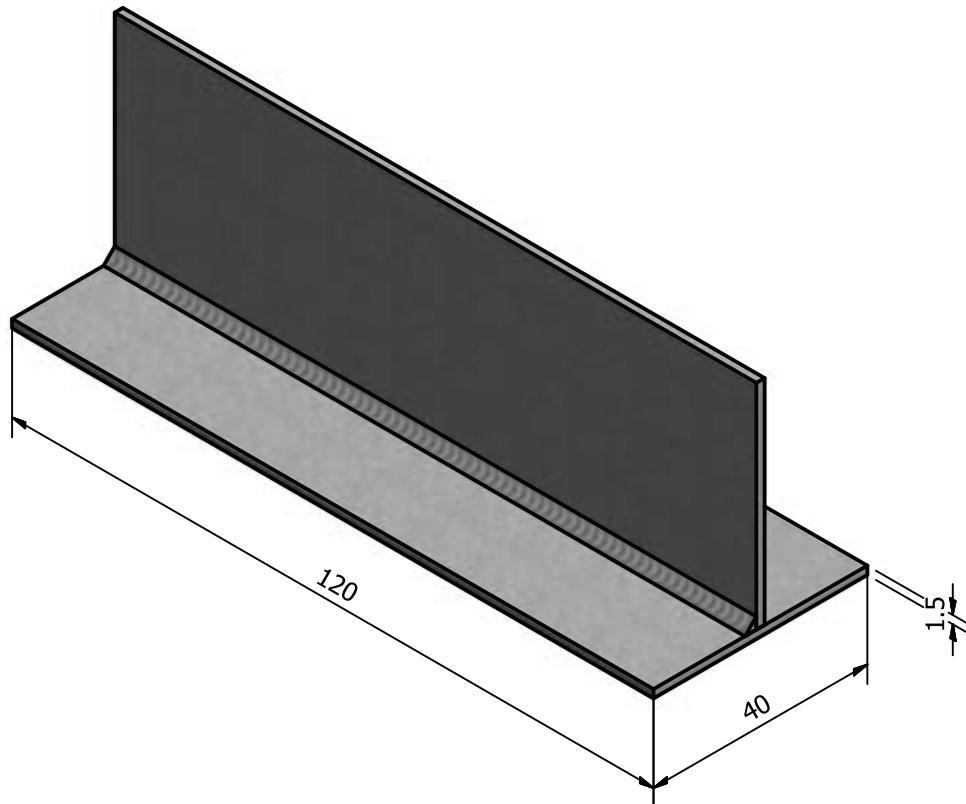
شکل ۸-۶۲ آزمایش جوش

شکل ۸-۶۱ نمونه جوش برای آزمایش

ظاهر جوش هم باید یکنواخت و گرده جوش دارای پهناه یکسان باشد در انتهای خط جوش گود افتادگی (چاله جوش) وجود نداشته باشد.

۸-۱۱ جوشکاری اتصال سه پری ورق های فولادی (کار شماره ۷۵)

شماره	مشخصات قطعه کار	فولاد معمولی
ملاحظات	اندازه قطعه	St ۳۷
مقیاس ۱:۱ نام قطعه کار: سه پری افقی (پیش دستی)		۲ تعداد
تولرانس خشن هدف های آموزشی: تمرین آموزش جوش سه پری در حالت افقی		

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	کامل	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۴-۲	استاندارد	یک عدد
۳	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۴	سوزن سر مشعل	استاندارد	یک عدد
۵	انبر قطعه گیر	کوچک	یک عدد
۶	فنده ک جوشکاری	استاندارد	یک عدد
۷	میز کار	مخصوص جوش گاز	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	سیم جوش مس وار	G1 - G11	۰ = ۲	
۲	گاز اکسیژن با فشار	۲-۳ bar	-	از خطوط لوله یا دستگاه
۳	گاز استیلن با فشار	۰,۵ - ۱,۵ bar	-	از خطوط لوله یا دستگاه
۴	قطعات کار	St ۳۷	-	مطابق نقشه

نکات ایمنی!

- ۱- اتصالات لوله‌ی عبور گاز استیلن را از نظر نشتی گاز کنترل کنید.
- ۲- از عینک جوشکاری مناسب که شیشه‌های آن را تمیز کرده‌اید استفاده کنید.
- ۳- مواطن دست و صورت خود و دیگران از نظر سوختگی با شعله‌ی گاز باشید.

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار	اندازه‌ی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه‌ی پا	یک جفت
۳	عینک جوشکاری	با شیشه مناسب	یک عدد
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد
۵	دستکش	چرمی	یک جفت
۶	کلاه ساده	نخی - کتانی	یک عدد

۱۱-۸ جوشکاری اتصال سه پری ورق‌های فولادی معمولی (کار شماره ۷۶)

لباس کار پوشیده و با وسائل ایمنی فردی مجهز شوید.

۱- دو قطعه مطابق شکل (۸-۶۳) با استفاده از تسمه شکاف‌دار به صورت زاویه قائم نگهدارید.

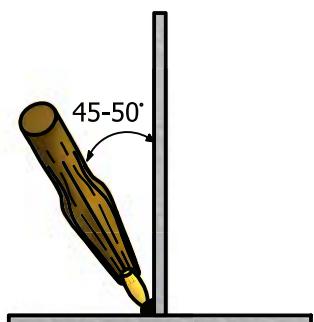
شکل ۸-۶۳

۲- یا با استفاده از تسمه شکاف‌دار آن را روی میز کار قرار داده و دو سر آن را خال جوش کنید خال جوش‌ها در نقطه انتهایی اتصال باشد.

شکل ۸-۶۴

۳- پس از خال جوش زدن با ضربات چکش فاصله بین آن‌ها را حذف و در صورت لزوم زاویه بین آن‌ها را 90° یا کمی بیشتر از 90° کنید. (شکل ۸-۶۴)

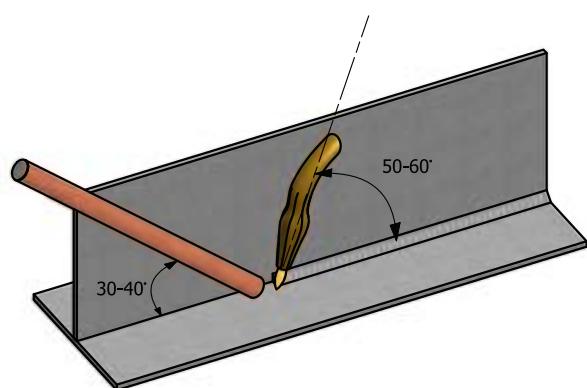

۴- قطعه را مطابق شکل (۸-۶۵) قرار داده و با استفاده از مشعل و سیم جوش مناسب درز را جوشکاری کنید زوایای مشعل و سیم جوش با کار و با یکدیگر را مدنظر داشته باشید.

۵- در نقطه پایانی با ذوب اضافی از سیم جوش، گودی یا چاله جوش را پر کنید.
(شکل ۸-۶۵-۱)

شکل ۸-۶۵-۱

شکل ۸-۶۵

۶- طرف دوم را جوش داده این بار شعله را کمی قوی‌تر کنید چون اتصال ضخیم‌تر شده است و نیاز به گرمای بیشتر دارد.

۷- با خاموش کردمشعل و بستن شیرفلکه‌های گاز، وسائل راجمع آوری کنید. (شکل ۸-۶۶)

۸- کار را برس زده به مرتبی تحویل دهید.

۹- ابزار کار و وسائل را به محل اولیه برگردانید.

۱۰- در بازرسی و کنترل و ارزیابی به نکات زیر توجه فرمایید: (شکل ۸-۶۷)

شکل ۸-۶۶

- یکسان بودن گرده جوش

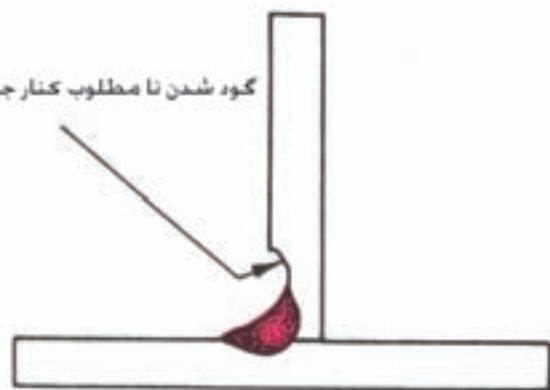
- یک اندازه بودن ساق‌های جوش

- پر شدن چاله جوش و نبودن گودی در پایان خط جوش

- عدم پیچیدگی و درست بودن زاویه قطعات نسبت به هم

- نبودن بریدگی کناره مطابق شکل (۸-۶۸)

۶- می‌توانید با جوش دادن در یک طرف اتصال و با استفاده از گیره و چکش، اتصال جوشی را خم کنید و در صورت مشاهده ضعف نسبت به رفع اشکالات جوشکاری خود در کارهای بعدی اقدام کنیم.

شکل ۸-۶۸ جوش سپری در حالتی که جوش دارای خوردگی است، نشان داده شده است

جدول لوله‌های استاندارد

قطر طاری لوله	قطر اسی لوله	قطر داخلی لوله	قطعه طاری جنوب
به میلی متر	به میلی متر	به میلی متر	به میلی متر
1	6.83	10.28	
1 1/4	9.24	13.71	
1 1/2	12.52	17.14	
2	15.79	21.33	
2 1/2	20.92	26.67	
3	26.41	37.94	
3 1/2	33.05	42.36	
4	40.89	49.20	
5	52.34	60.198	
5 1/2	62.48	72.84	
6	73.72	88.80	
6 1/2	89.91	101.60	
8	108.20	114.30	
10	115.82	127	
12	128.01	141.22	
14	133.67	168.14	
16	202.69	287.25	
18	234.50	273.00	

آشنایی با انواع لوله‌ها و جوشکاری آن‌ها

لوله‌هایی که امروزه در صنعت مورد استفاده قرار می‌گیرند به طور معمول از جنس فولاد و فلزهای غیر آهنی با قطرها و ضخامت‌های مختلف، و با درز یا بدون درز می‌باشند. انواع لوله‌های فولادی استاندارد را که در بازار وجود دارد را در جدول مشاهده می‌کنید. لوله‌هایی که برای انتقال مایعات و تولید پروفیل‌های قوطی و ساخت مصنوعات فلزی به کار برد می‌شود از نوع درزدار هستند. این لوله‌ها طی مراحل زیر تولید می‌شود.

- برشکاری و آماده‌سازی نوار ورق به اندازه‌ی محیط لوله

- عملیات تبدیل نوار ورق به لوله‌ها

- جوشکاری درز لوله

لوله‌های بدون درز برای انتقال گاز، ساخت مخازن تحت فشار و تأسیسات پالایشگاهی و نیروگاه‌ها به کار می‌رود.

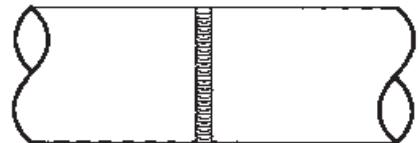
لوله‌های سیاه معمولاً برای لوله‌کشی گاز و مایعات نفتی به کار می‌روند و اغلب برای سازه‌های سبک فولادی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند. این لوله‌ها با تمام روش‌های جوشکاری ذوبی به هم متصل می‌شوند. لوله‌های جدا نازک صنعتی که برای ساختن میز و صندلی و غیره مورد استفاده واقع می‌شود یا روش‌های جوشکاری با شعله یا جوشکاری MIG/MAG به هم متصل می‌شوند.

چنان‌چه بخواهند لوله‌های جدار ضخیم را با گاز جوش دهند، باید از روش پس‌دستی استفاده کنند.

توجه

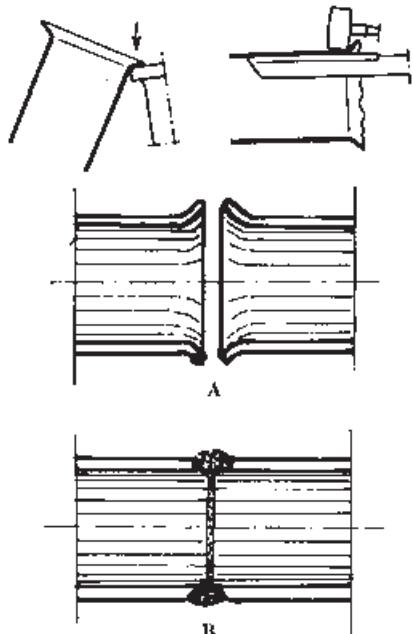
لوله‌های جدار نازک که در اصطلاح به آن‌ها تیوب نیز گفته می‌شود و دارای استاندارد خاصی نمی‌باشند، با ضخامت جداره از ۱/۵ تا ۲ میلی‌متر و با قطرهای مختلف ساخته می‌شوند. (شکل ۸-۶۹)

لوله‌های گالوانیزه به وسیله‌ی اتصالات پیچی به هم متصل می‌شوند و برای اتصال آن‌ها به یکدیگر از جوش استفاده نمی‌کنند.

شکل ۸-۶۹

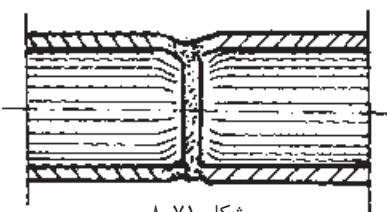
۸-۱۲ جوشکاری لوله‌های جدار نازک به هم (کار شماره ۸۵)

برای جوشکاری لوله‌های جدار نازک (تیوب‌ها) ابتدا باید توسط چکش و سندان یا قراردادن لبه لوله بر روی یک سطح صاف که لبه گرد داشته باشد کمی دهانه لوله‌ها را باز کنیم و سپس آن‌ها را کنار هم قرار داده و خال جوش بزنیم و سپس جوشکاری نماییم.
شکل (۸-۷۰)

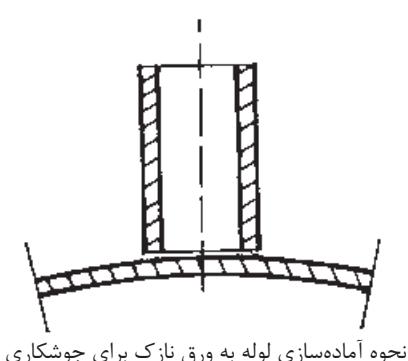
با توجه به انواع لوله‌های جدار نازکی که در کارگاه موجود است. می‌توانید خود یک نقشه کار تهیه کنید و مراحل کار را نوشته و با نظر مربی خود نسبت به تمرین جوشکاری تیوب‌ها به هم اقدام نمایید.

شکل ۸-۷۰ جوش لوله در حالت‌های (A) لبه‌ها آمده‌سازی شده، (B) پس از جوشکاری

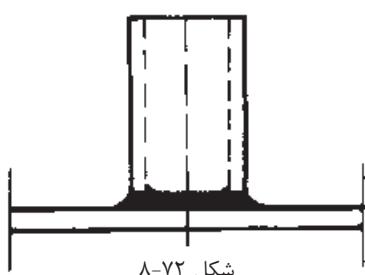

برای جوش دادن لوله‌های جدار نازک نمی‌توان آن‌ها را در کنار هم قرار داد و جوشکاری کرد، زیرا لوله‌های جدار نازک پس از جوشکاری در ناحیه اتصال مانند شکل (۸-۷۱) تغییر شکل می‌دهند.

برای جوشکاری لوله جدار نازک به ورق نازک هم باید مطابق شکل (۸-۷۲) ورق را کمی خمیده کرده سپس جوشکاری نمود.

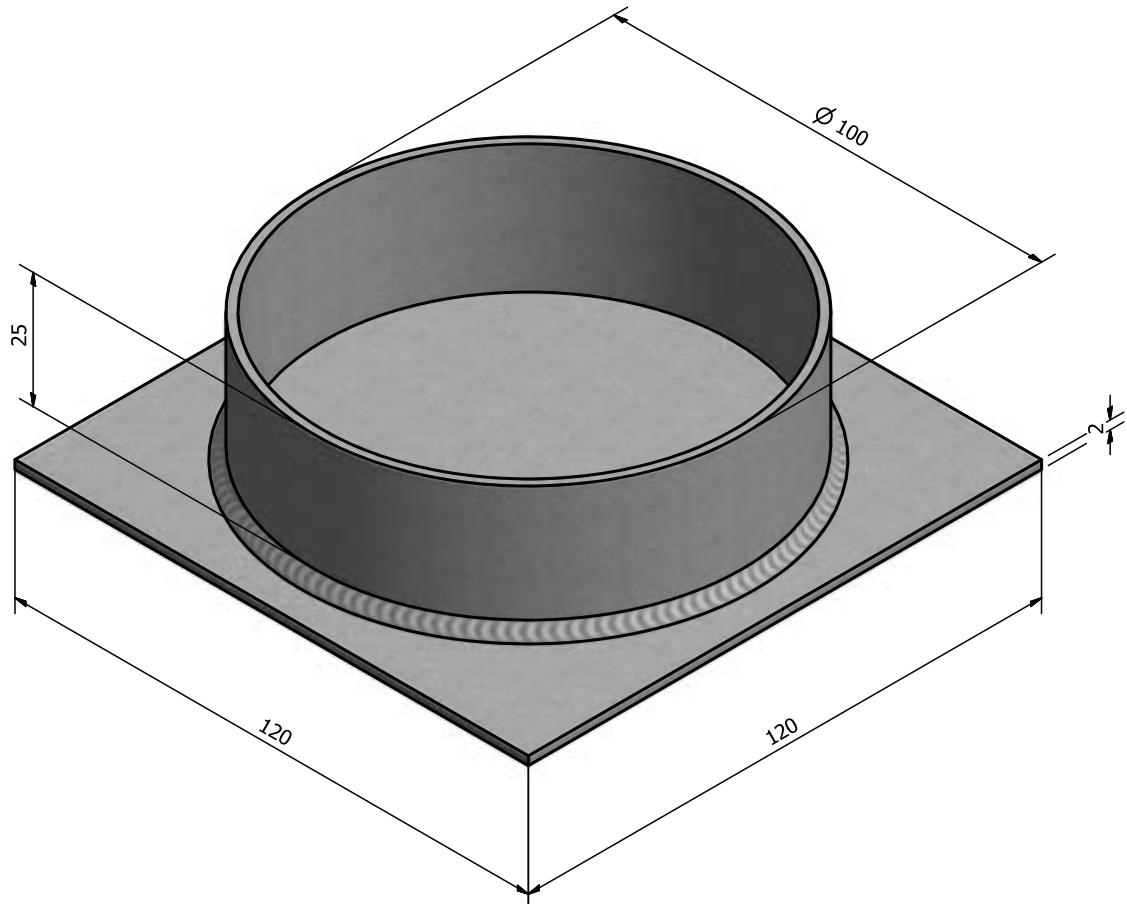

نحوه آمده‌سازی لوله به ورق نازک برای جوشکاری

در صوتی که هدف جوشکاری لوله جداره نازک را به صفحه ضخیم‌تر باشد، لازم است صفحه به اندازه قطر خارجی لوله سوراخ شده و لوله داخل سوراخ صفحه قرار گرفته و جوشکاری شود جوشکاری از دو طرف هم امکان‌پذیر است.

۸-۱۳ دستورالعمل جوشکاری لوله به صفحه (کار شماره ۹)

شماره	مشخصات قطعه کار	تعداد	جنس	St ۳۷	$\phi / 100 \times 25$	لوله سیاه
	ورق سیاه یا روغنی	۲		St ۳۷	$120 \times 120 \times 1 / 5$	
ملاحظات	اندازه‌ی قطعه	تمام				
مقیاس ۱:۱ نام قطعه کار: فلانچ به روش افقی						شماره نقشه: ۹-۱۵
تولرانس خشن هدف‌های آموزشی: تمرین آموزش لوله به ورق در حالت افقی						مدت: ۱۲ ساعت

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	کامل	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۴-۲	استاندارد	یک عدد
۳	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۴	سوزن سر مشعل	استاندارد	یک عدد
۵	انبر قطعه گیر	کوچک	یک عدد
۶	فنده ک جوشکاری	استاندارد	یک عدد
۷	میز کار	مخصوص جوش گاز	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	سیم جوش مس وار	G1 - G11	۰ = ۲	
۲	گاز اکسیژن با فشار	۲-۳ bar	-	از خطوط لوله یا دستگاه
۳	گاز استیلن با فشار	۰,۵ - ۱,۵ bar	-	از خطوط لوله یا دستگاه
۴	قطعات کار	St ۳۷	-	مطابق نقشه

نکات ایمنی!

۱- جوشکاری افقی درست مقابله صورت جوشکار انجام می شود، لذا دقت کافی به کار برید.

۲- از عینک تمیز و سالم استفاده کنید.

۳- مواطذ جرقه های احتمالی که از جوش جدا می شود باشید. برای کاهش جرقه، تنظیم شعله و رعایت فاصله متشعل تا کار رعایت شود.

۴- جوشکاری در گوش و اتصال سه پری مشعل جوشکاری بیشتر گرم می شود و باید گاهی آن را با آب خنک نمود.

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار	اندازه بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه پا	یک جفت
۳	عینک جوشکاری	با شیشه مناسب	یک عدد
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد
۵	دستکش	چرمی	یک جفت
۶	کلاه ساده	نخی - کتانی	یک عدد

۱۳-۸ دستور العمل جوشکاری لوله به صفحه (کار شماره ۹)

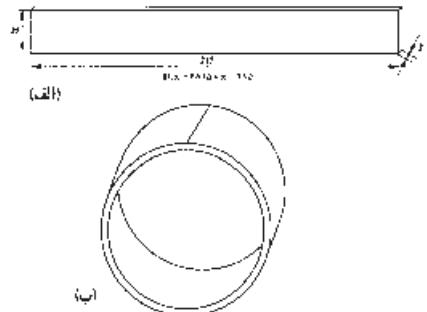
ابزار و وسایل کار را از انبار تحویل گرفته و با رعایت کلیه نکات ایمنی مراحل زیر را به ترتیب انجام دهید.

۱- یک ورق فولاد معمولی روغنی به ابعادی $120 \times 120 \times 2$ میلیمتر و یک لوله درزدار جدار نازک به قطر 100 و ارتفاع 25 میلیمتر، مطابق شکل (۸-۷۵) آماده کنید.

شکل ۸-۷۵

۲- در صورت موجود نبودن لوله می‌توانید از ورق روغنی به ضخامت 2mm تسمه‌هایی به طول $(\pi \times \text{Ø})$ یا $= 314 / 14 = 314 \times 3 / 100 = 9.42$ و به عرض 25 میلیمتر با گیوتین بُریید (شکل ۸-۷۶الف) سپس آنرا، مطابق شکل (۸-۷۶ب)، به وسیله‌ی لبه‌ی گرد سندان به صورت استوانه در آورید و لبه‌های به هم رسیده را با ذوب سطحی به هم جوش دهید و با سندان و چکش چوبی آنرا به طور کامل گرد کنید.

شکل ۸-۷۶

۳- قطعه جوش خورده را به عنوان یکی از دو قطعه کار مورد استفاده قرار دهید.

۴- ورق فولادی را از چربی و آلودگی و اکسید تمیز کنید و لوله را در وسط صفحه قرار داده، با روشن کردن مشعل و تنظیم شعله محل قطرهای لوله را به ورق خال جوش کنید. (شکل ۸-۷۷)

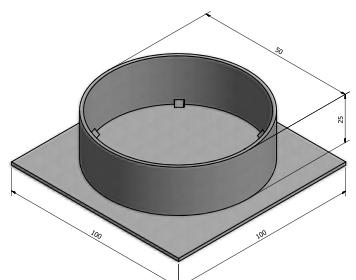
شکل ۸-۷۷

۵- می‌توانید از داخل لوله خال جوش کنید.
۶- در صورت لزوم پس از هر خال جوش با چکش و روی سندان فاصله لبه‌های لوله را با ورق به حداقل برسانید.

۷- با توجه به شکل (۸-۷۸) از روی یک خال جوش شروع به جوشکاری کنید ابتدا با شعله خال جوش یا انتهای جوش قبلی را به طور کامل ذوب کنید و سپس به جوشکاری ادامه دهید تا دور تا دور لوله جوشکاری شود.

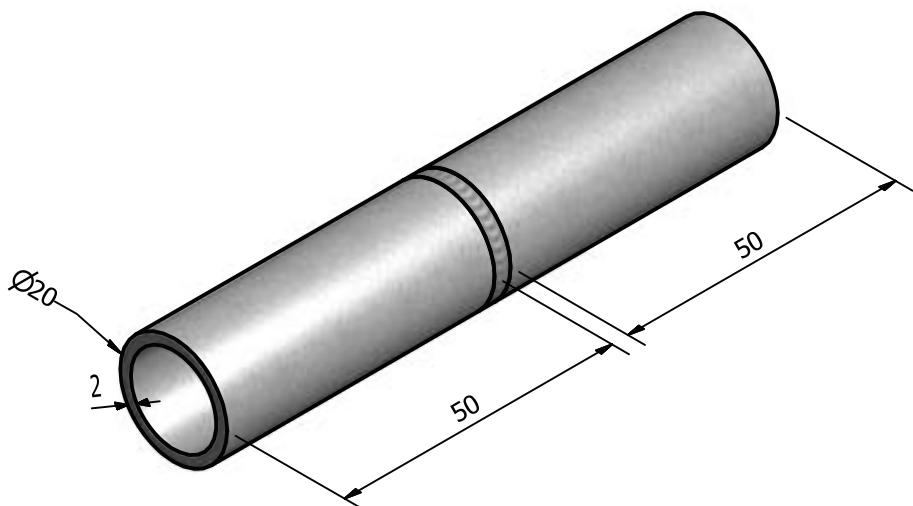
۸- کار را به مرتب خود نشان دهید و از او راهنمایی بخواهید.

۹- قطعات دیگر را به همین ترتیب جوشکاری کنید.
۱۰- در خاتمه ضممن جمع آوری و اجرای نکات ایمنی لازم وسائل را به محل اولیه برگردانید و محل کار را تمیز و کارهای اضافی را در محل مناسب قرار دهید.

شکل ۸-۷۸

۸-۱۲ دستورالعمل جوشکاری لوله‌های معمولی بصورت سر به سر (کار شماره ۱۰۵)

مشخصات قطعه کار	تعداد	جنس	St ۳۷	Ø۲۰×۵۰	لوله سیاه	شماره
مشخصات قطعه کار: نام قطعه کار: تمرین اتصال لوله سر به سر شماره نقشه: ۶-۴	تعداد	جنس	St ۳۷	Ø۲۰×۵۰	لوله سیاه	شماره
هدف‌های آموزشی: تمرین جوشکاری لوله	تولرانس خشن				مقیاس ۱:۱	
مدت: ۸ ساعت						

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	کامل	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۲-۴	استاندارد	یک عدد
۳	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۴	سوزن سر مشعل	استاندارد	یک عدد
۵	انبر قطعه گیر	کوچک	یک عدد
۶	فندک جوشکاری	استاندارد	یک عدد
۷	میز کار	مخصوص جوش گاز	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	سیم جوش مسوار	G1 - G11	۰=۲	
۲	گاز اکسیژن با فشار	۲-۳ bar	-	از خطوط لوله یا دستگاه
۳	گاز استیلن با فشار	۰,۵ - ۱,۵ bar	-	از خطوط لوله یا دستگاه
۴	قطعات کار	لوله‌ی $\frac{3}{4}$	-	مطابق نقشه

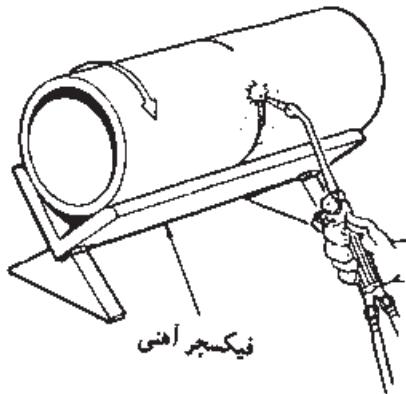
نکات ایمنی!

- جوشکاری و دریافت انشعاب از گاز شهری باید به وسیله‌ی شرکت مربوطه انجام شود.
- قبل از جوشکاری و برشکاری در مخازن باید آزمایش شود که گازهای داخل مخزن قابل اشتعال نباشد.
- جوشکاری داخل مخازن چرب و آغشته به گریس و روغن بسیار خطرناک است و باید مخازن عاری از هرگونه چربی باشد.
- توجه: گاز اکسیژن خالص، در فضای مخازن آلوده به چربی، باعث اشتعال و انفجار می‌شود.

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار	اندازه‌ی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه‌ی پا	یک جفت
۳	عینک جوشکاری	با شیشه مناسب	یک عدد
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد
۵	دستکش	چرمی	یک جفت
۶	کلاه ساده	نخی - کتانی	یک عدد

۸-۱۴ دستور العمل جوشکاری لوله‌های معمولی سر به سر (کار شماره ۱۰)

شکل ۸-۷۹

لباس کار پوشیده وسائل و ابزار لازم را تدارک کنید.

۱- طبق نظره کار دو عدد لوله $\frac{3}{4}$ اینچ را به طول ۵۰ میلی‌متر با لوله ببرید.

۲- اکسیدها و چربی‌ها را از لوله پاک کنید برس بزنید.

۳- لوله‌ها را داخل یک نیشی مطابق شکل (۸-۷۹) قرار دهید تا در یک راستا باشند.

۴- در سه نقطه به هم خال جوش کنید.

۵- پس از خال جوش در صورت لزوم با چکش و سندان پیچیدگی را برطرف کنید.

۶- با توجه به فرم قرار گرفتن مشعل و سیم جوش لوله‌ها را به هم جوش دهید تا به مهارت کافی برسید از راهنمایی مربی خود بهره‌مند شوید. می‌توانید قطعات لوله را مطابق شکل (۸-۸۰) به هم جوش دهید.

شکل ۸-۸۰

۷- در پایان دو قطعه لوله را که خوب به هم جوش داده‌اید برای کنترل به مربی خود تحویل دهید.

۸- وسائل و محل کار را تمیز کنید و به محل اولیه برگردانید.

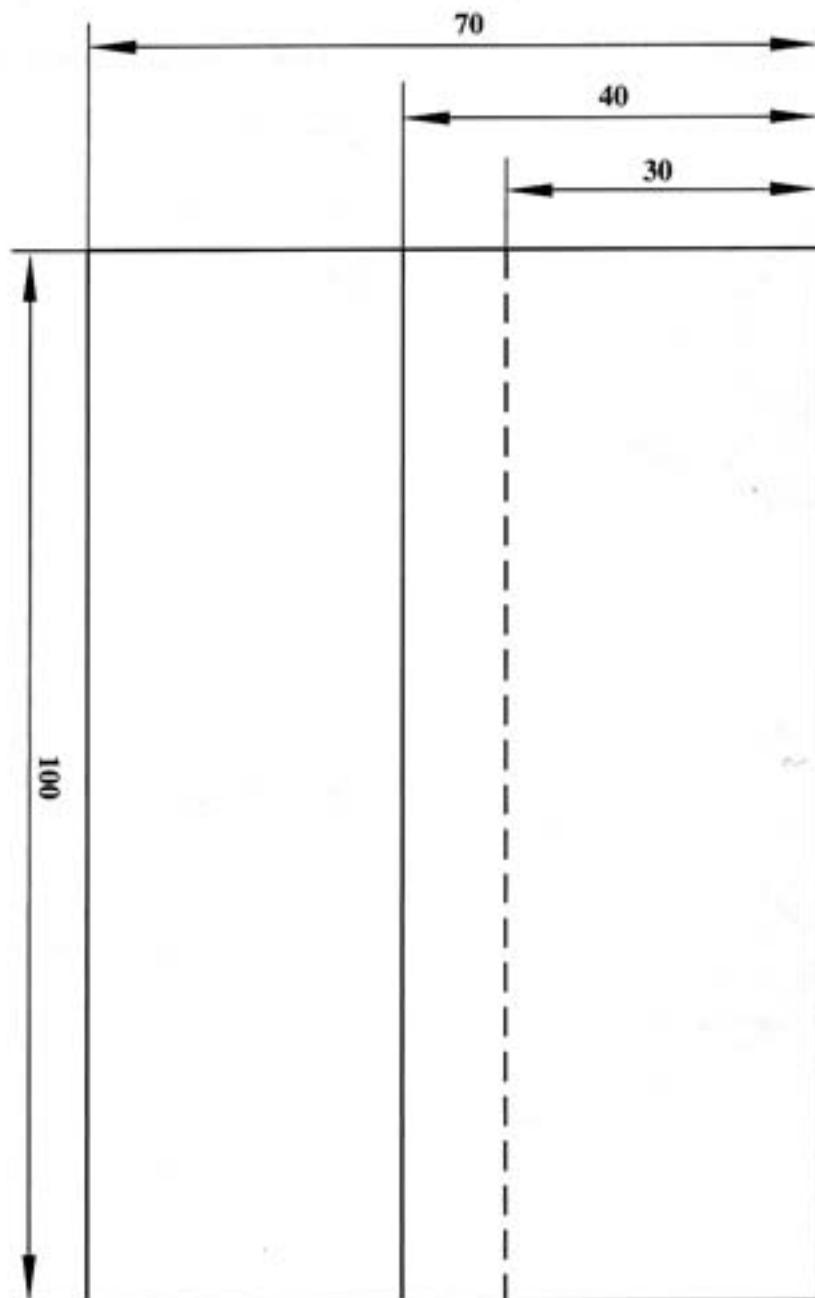
فصل نهم

هدف‌های رفتاری

پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که:

۱. با رعایت نکات ایمنی وسائل کار لحیم کاری نرم را آماده به کار نماید.
۲. ورق گالوانیزه را با لحیم (قلع و سرب) به هم لحیم کند.
۳. قطعات را با روش قلع اندود کاری به هم لحیم کند.
۴. با استفاده از لحیم نقره لوله‌های مسی را به هم لحیم کند.
۵. ورق‌های نازک فولادی را با لحیم سخت برنج به هم اتصال دهد.
۶. ورق‌ها و لوله‌های مسی را با لحیم برنج و نقره به هم لحیم کند.

۹ : دستورالعمل لحیم کاری ورق های نازک فولادی (کار شماره ۱۱)

شماره	مشخصات قطعه کار	فولاد معمولی	تعداد	جنس	اندازه‌ی قطعه	۱۰۰×۴۰×۰/۵
۱:۱ مقیاس	نام قطعه کار: لحیم کاری نرم					
شماره‌ی نقشه ۶-۲						
مدت: ۱۰ ساعت	هدف‌های آموزشی: لحیم کاری	تولرانس خشن				

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	مشعل لحیم کاری	پایه دار	یک عدد
۲	هویه‌ی مسی	۲۵۰ گرمی	یک عدد
۳	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۴	قطعه چوب زیر کاری	چوب سخت	یک عدد
۵	انبردست	بدون عایق	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	قطعه‌ی تمرینی	۱۰۰×۴۰×۰/۵		ورق گالوانیزه
۲	ماده‌ی لحیم	LSn 60 bpw	۱۰۰ گرم	به صورت میله
۳	روانساز ماج لحیم کاری	کلورور روی ZnCl _۶	۱۰۰C	در ظرف شیشه‌ای
۴	گاز بوتان	بافشار ۰/۵ bar	یک سر مشعل	گرم کاری

نکات ایمنی!

- برای گرم کردن هویه‌ی مسی از چراغ یا مشعل مطمئن استفاده کنید.
- در اطراف شعله‌ی گرم کننده‌ی چراغ یا مشعل، مواد مشتعل شونده قرار ندهید.

- عملیات لحیم کاری را روی میز جوشکاری و یا روی آجر نسوز انجام دهید.

- در استعمال مواد شیمیایی، مثل روانسازها، احتیاط کامل به عمل آورید.

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار مناسب	اندازه‌ی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه‌ی پا	یک جفت
۳	ماسک دهندی	استاندارد	یک عدد

عملیات لحیم کاری نرم و سخت

۹- دستور العمل لحیم کاری ورق های نازک فولادی کار شماره

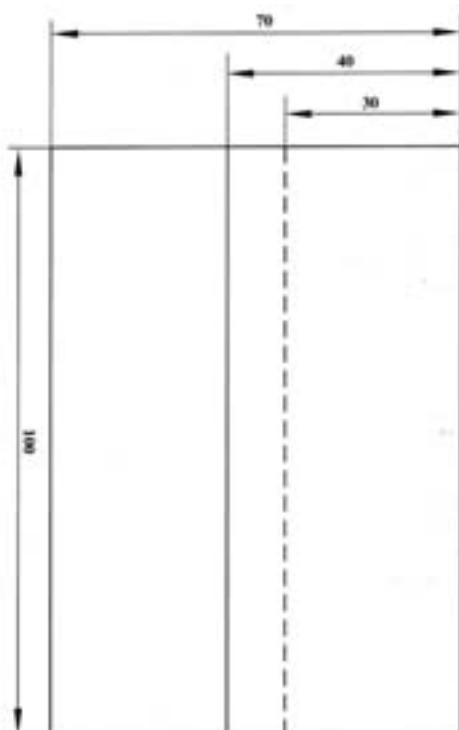
با پوشیدن لباس کار و تدارک وسائل و ابزار آماده به کار شوید.

۱- چهار قطعه به ابعاد $5 \times 40 \times 100$ از ورق گالوانیزه بُرید.

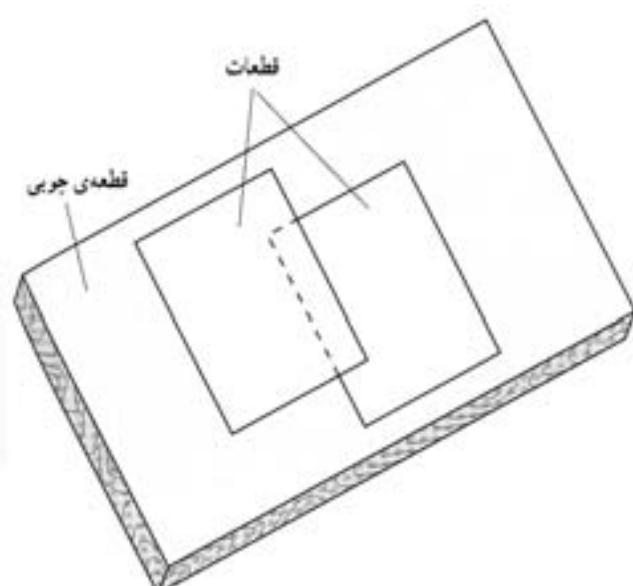
۲- لبه های اتصال را با کاغذ سنباده تمیز کنید.

۳- با استفاده از یک زیرسروی چوبی صاف برای لحیم کاری قطعات را روی آن قرار

دهید. (شکل های ۹-۱ و ۹-۲)

شکل ۹-۲

شکل ۹-۱

- ۴- با توجه به اندازه‌های داده شده در شکل (۹-۲) فاصله‌ها را رعایت نمایید.
- ۵- هویه را با بُرس سیمی تمیز کنید و آنرا را حرارت دهید تا به طور کامل داغ شود.
- ۶- هویه را از روی شعله بردارید و اکسیدهای روی هویه را با بُرس سیمی دوباره تمیز کنید. (شکل ۹-۳)

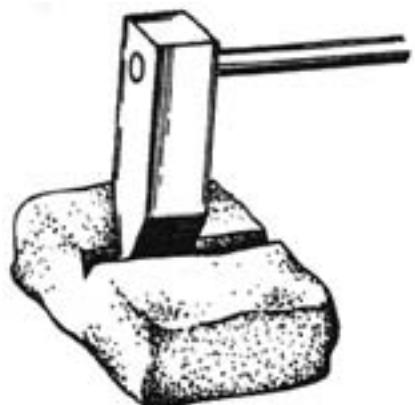

شکل ۹-۳

نکته‌ی ایمنی

توجه داشته باشید شعله سوختن گاز و هویه گرم به لباس و دست شما تماس نگیرد که باعث سوختگی شود.

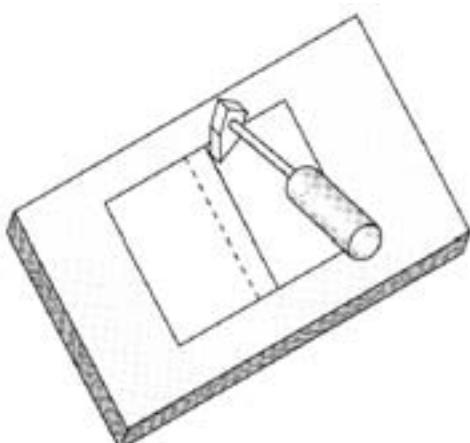
- ۷- هویه را با مالیدن روی نشادر قالبی باز هم تمیز کنید. (شکل ۹-۴)
- ۸- لبه‌های کار را به محلول کلرید روی آغشته کنید.

شکل ۹-۴

دست و لباس کار شما به محلول کلرید روی تماس پیدا نکند.

- ۹- با تماس هویه به کار قدری کار را گرم کنید و پس از آن سیم لحیم را به هویه نزدیک کنید تا مقداری از لحیم ذوب شده روی درز کار جاری شود و به آرامی هویه را در مسیر اتصال به پیش ببرید. (شکل ۹-۵)

شکل ۹-۵

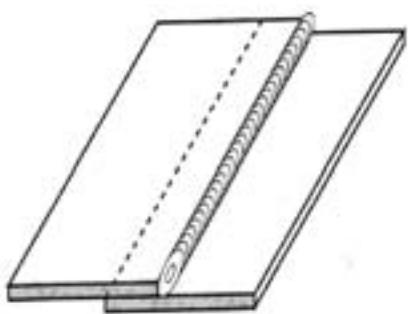
۱۰- در صورت لزوم، باز هویه را گرم کنید یا از هویه یدکی که در حال حرارت دیدن است استفاده کنید و هویه سرد شده را کنار شعله قرار دهید تا داغ شود.

۱۱- کار خود را به مرتب نشان دهید و از نظرات او استفاده کنید و طرف پشت کار را هم تمیز و سپس تمرین کنید تا مهارت بیشتری پیدا کنید. (شکل ۹-۶)

۱۲- در پایان با جمع‌آوری وسائل و توجه به نکات ایمنی وسائل را به محل اولیه برگردانید.

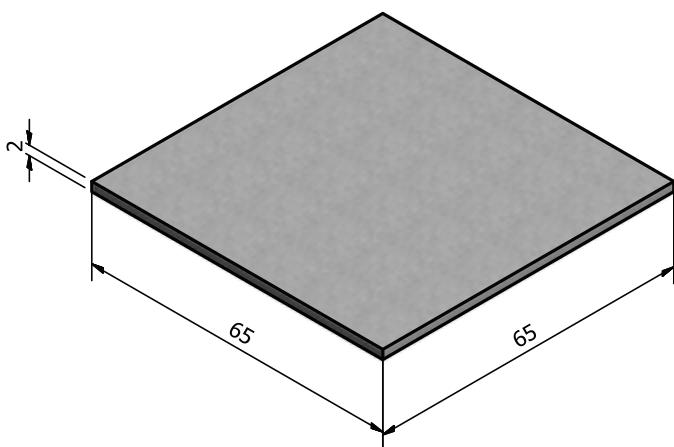
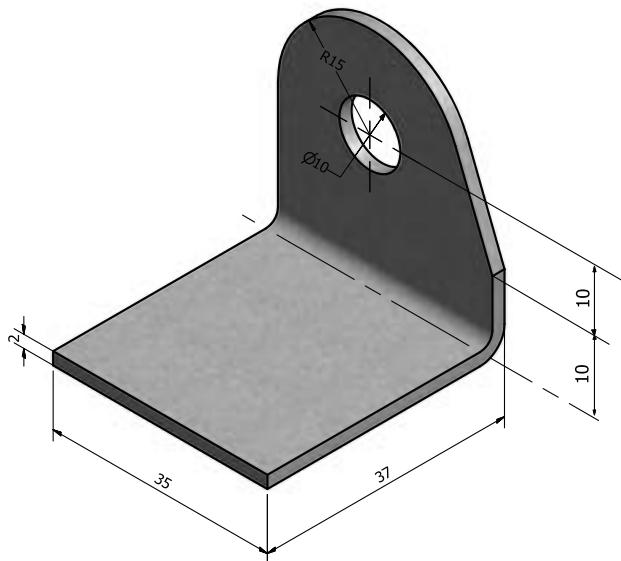
شکل ۹-۶

۱۳- لحیم باید در بین دو قطعه جاری شده و آن فضا را نیز پُر کند. (شکل ۹-۷)

شکل ۹-۷

۹-۱ دستورالعمل لحیم کاری با قلع اندود کاری (کار شماره ۱۲۵)

شماره	مشخصات قطعه کار	ورق فولادی	
ملاحظات	اندازه‌ی قطعه	جنس	تعداد
شماره‌ی نقشه ۲-۶	نام قطعه کار: لحیم کاری با قلع اندود	مقیاس ۱:۱	نام قطعه کار: لحیم کاری با قلع اندود
مدت: ۱۰ ساعت	هدف‌های آموزشی: قلع اندود و لحیم کاری	تولرانس خشن	

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	مشعل لحیم کاری	پایه دار	یک عدد
۲	هویه‌ی مسی	۲۵۰ گرمی	یک عدد
۳	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۴	سوzen خط کش	فولادی	یک عدد
۵	سوهان تخت نرم	۱۲ اینچی	یک عدد
۶	آجر نسوز	۵۰×۵۰	یک عدد
۷	پشم شیشه	۴۰×۴۰	یک قطعه

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	قطعه‌ی تمرینی	۶۵×۶۵×۲	۱	ورق سیاه
۲	قطعه‌ی تمرینی	۳۵×۳۵×۲	۱	ورق سیاه
۳	ماده‌ی لحیم	LSn 60 bpw	۱۰۰ گرم	به صورت میله
۴	روان‌ساز مایع لحیم کاری	کلرور روی $ZnCl_4$	محافظی	در ظرف شیشه‌ای
۵	گاز بوتان	با فشار ۵/۰ بار	یک سر مشعل	گرم کاری

نکات ایمنی!

- موقع لحیم کاری از ماسک تنفسی مناسب استفاده کنید.
- نکات ایمنی در خصوص آتش‌سوزی را رعایت کنید.
- با احتیاط کامل از روان‌سازها استفاده کنید.

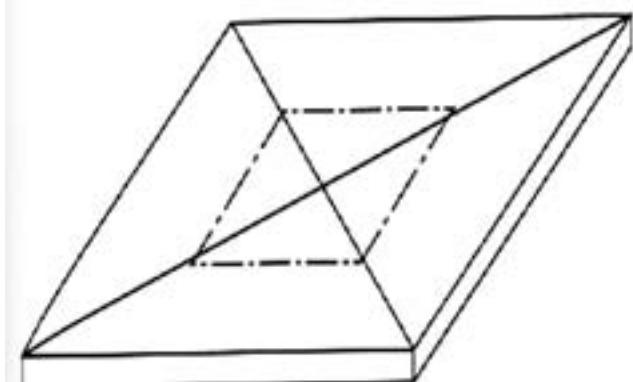
جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار مناسب	اندازه‌ی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه‌ی پا	یک جفت
۳	ماسک دهنجی	استاندارد	یک عدد

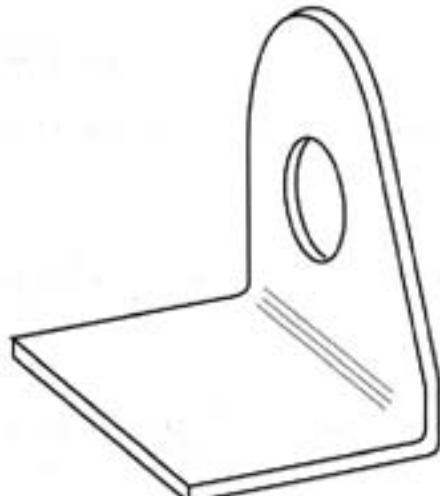
۹-۱ دستور العمل لحیم کاری با قلع اندوود کاری (کار شماره ۱۱)

با لباس کار و وسائل کار و ایمنی مجهر شوید.

- قطعات کار را تدارک کنید و با رسم قطرهای مستطیل قطعه نبشی را در وسط قطعه دیگر قرار دهید و اطراف آنرا خط کشی کنید. (شکل های ۹-۸ و ۹-۹)

شکل ۹-۹

شکل ۹-۸

- سطح تماس و لبه‌های کار را با بُرس سیمی به طور کامل تمیز کنید و سنباده بزنید و سطح تماس را به محلول کلرید روی آغشته کنید. (شکل های ۹-۱۰ و ۹-۱۱)

شکل ۹-۱۰

نکته‌ی ایمنی
هنگام آغشته کردن سطح کار و قطعات به محلول کلرید روی دقت نمایید دست و لباس شما با محلول در تماس نباشد.

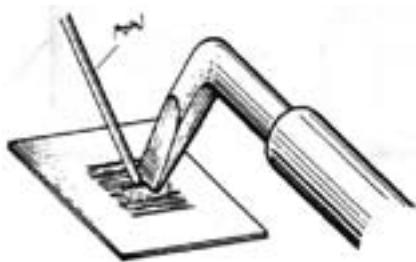
- سر هویه را با سوهان تمیز کنید و حرارت دهید.

شکل ۹-۱۱

- نوک هویه را با نشادر قالبی پاک کنید.

۵- سطح مستطیل وسط قطعه را با استفاده از هویه و لحیم قلع اندود کنید سطح تماس قطعه دوم هم قلع اندود شود. (شکل ۹-۱۲)

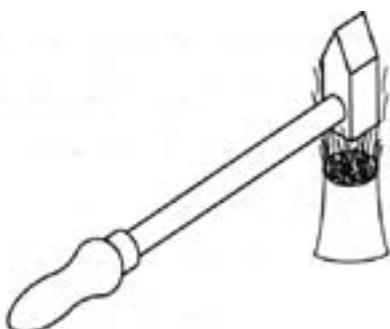

شکل ۹-۱۲

تکته‌ی اینمی

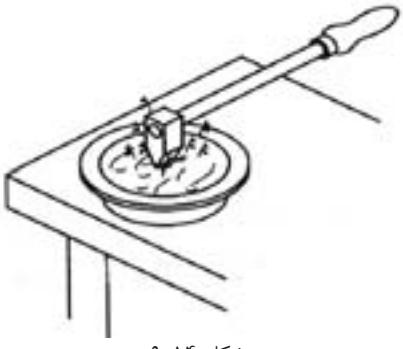
ذرات لحیم به صورت گلوله‌های ریز به اطراف ریخته می‌شود مواطن باشید به دست لباس و با ورود به داخل کفش به پای شما آسیب نرساند.

۶- هویه را با شعله مناسب به طور کامل گرم کنید. (شکل ۹-۱۳)

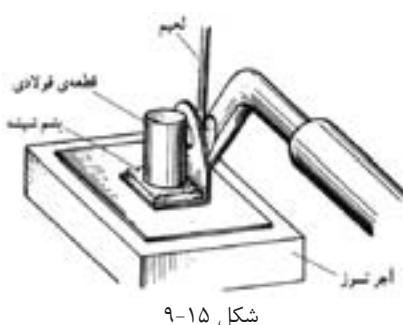
شکل ۹-۱۳

۷- نوک هویه را با نشادر از اکسید پاک کنید. (شکل ۹-۱۴)

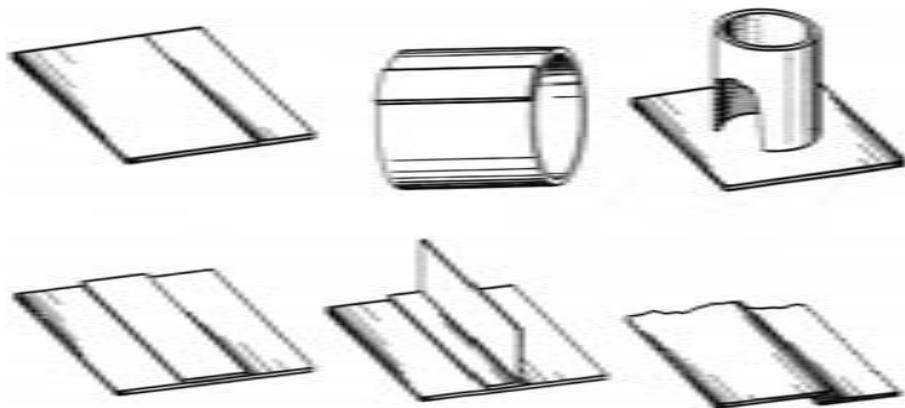
شکل ۹-۱۴

۸- قطعات را روی هم قرار داده یک ورق پشم شیشه یا عایق حرارت دیگر مطابق شکل (۹-۱۵) روی کار و روی آن وزنه سنگینی قرار دهید تا جا به جا نشود سپس با هویه کار را گرم کنید و اطراف قطعه با اضافه کردن ماده لحیم به هم اتصال دهید با گرم شدن قطعه ماده لحیم بین دو قطعه هم ذوب می‌شود و اتصال محکم می‌شود.

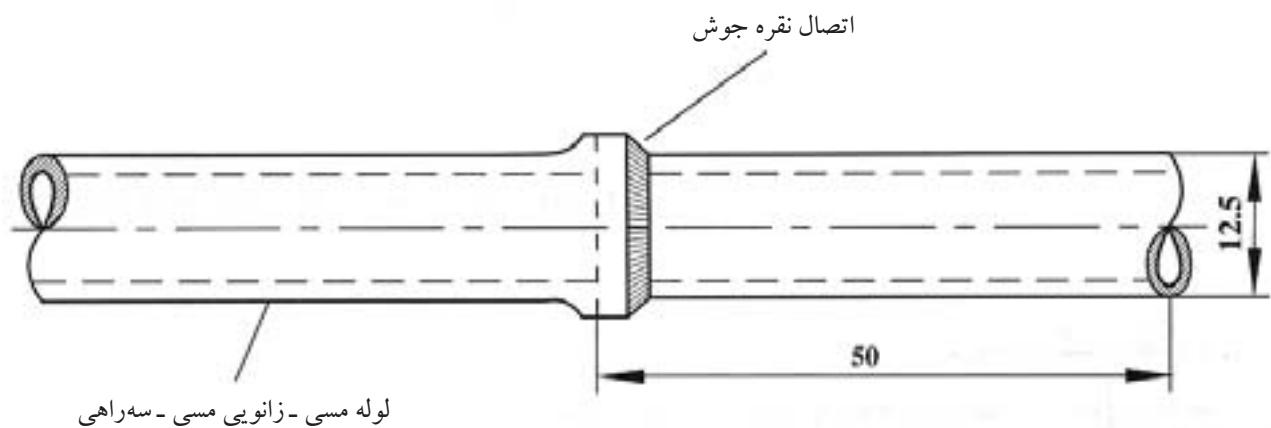
شکل ۹-۱۵

- ۹- در پایان کار را شسته و با برس تمیز کنید و به مربی خود ارائه دهید.
- ۱۰- با راهنمایی و نظر مربی قطعات زیر را آماده و لحیم کاری کنید. (شکل ۹-۱۶)

شکل ۹-۱۶

۹-۲ دستور العمل لحیم کاری سخت نقره با مشعل (کار شماره ۱۳)

شماره	مشخصات قطعه کار	لوله مسی		
ملاحظات	اندازه‌ی قطعه	جنس	تعداد	
شماره‌ی نقشه ۶-۲	نام قطعه کار: نقره جوش	مقیاس ۱:۱		
مدت: ۱۰ ساعت	هدف‌های آموزشی: لحیم کاری سخت	تولرانس خشن		

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	تجهیزات کامل اکسی استیلن	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۱۰۰	۱-۲ میلی متر	یک عدد
۳	کمان اره	با تیغه دنده ریز	یک عدد
۴	گونیا لبهدار	۱۵ سانتی متر	یک عدد
۵	متر فلزی و نواری	۲ متری	یک عدد
۶	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	لوله‌ی مسی $\frac{1}{2}$ "	با طول ۵۰ میلی متر	۱ عدد	جداره‌ی نازک
۲	سه راهی مسی $\frac{1}{2}$ "	جدار نازک	۱ عدد	-
۳	زانویی مسی $\frac{1}{2}$ "	جدار نازک	۱ عدد	-
۴	فلاکس محلول	براکس محلول در آب ۱۰۰ سی سی	۱ عدد	-
۵	سیم جوش نقره	LAG72	۵ عدد	۹۰ سانتی متر
۶	گاز اکسیژن	با فشار ۲-۳ بار	شیلنگ	از کپسول یا خط لوله
۷	گاز استیلن	با فشار ۰/۵ - ۱/۵ بار	شیلنگ	از کپسول یا خط لوله

نکات ایمنی!

- ۱- پس از بریدن لوله‌ی مسی آنها را با سوهان نرم پلیسه‌گیری کنید تا موقع سنباده زدن دست شما آسیب نبیند.
- ۲- تمیز کاری و فلاکس زنی قطعات کار را با دقت انجام دهید.
- ۳- موقع آزمایش لحیم قطعه کار را به گیره‌ی مناسب بیندید که فک‌های آن آج دار باشد.

جدول وسایل ایمنی

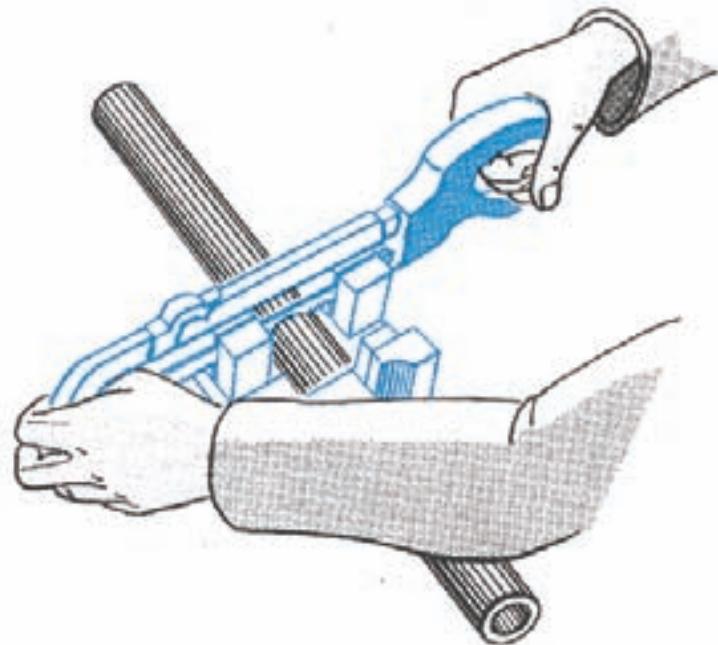
ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار	اندازه‌ی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه‌ی پا	یک جفت
۳	عينک جوشکاری	با شیشه مناسب	یک عدد
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد

۹-۲ دستور العمل لحیم کاری سخت نقره با مشعل (کار شماره ۱۳)

لباس کار مناسب بپوشید و وسائل و ابزار کار را آماده کنید و با رعایت نکات ایمنی مراحل انجام کار را به ترتیب اجرا کنید.

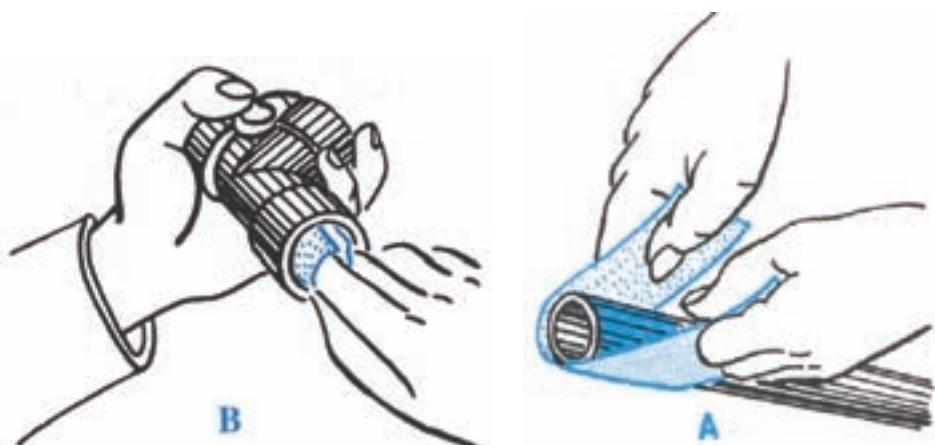
۱- از لوله مسی $\frac{1}{2}$ به طول ۲ اینچ (۵۰ میلی‌متر) بُرید از لوله بُر استفاده کنید.

(شکل ۹-۱۷)

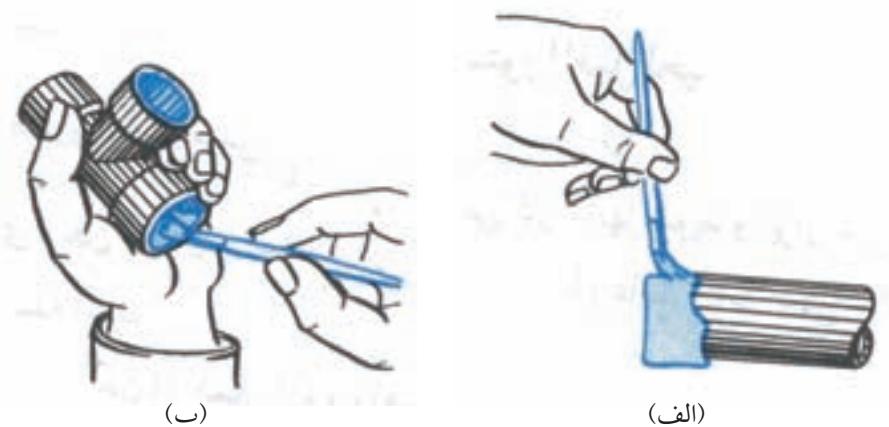
شکل ۹-۱۷

۲- سر لوله مسی و داخل سه راهی مسی را از زنگار پاک کنید. (شکل ۹-۱۸)

شکل ۹-۱۸

۳- سطوح سنباده زده را با گونیا کنترل کنید. دور لوله و داخل سه راهی را با قلم مو به فلاکس آغشته کنید. (شکل ۹-۱۹)

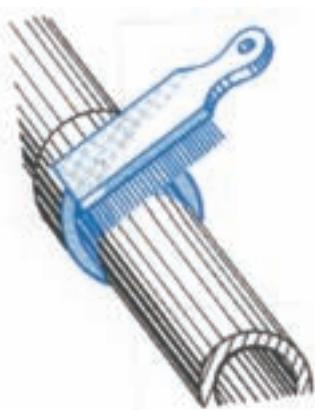

شکل ۹-۱۹

۴- لوله را داخل سه راهی جا بزنید و حرارت دهید (سر لوله و سه راهی).

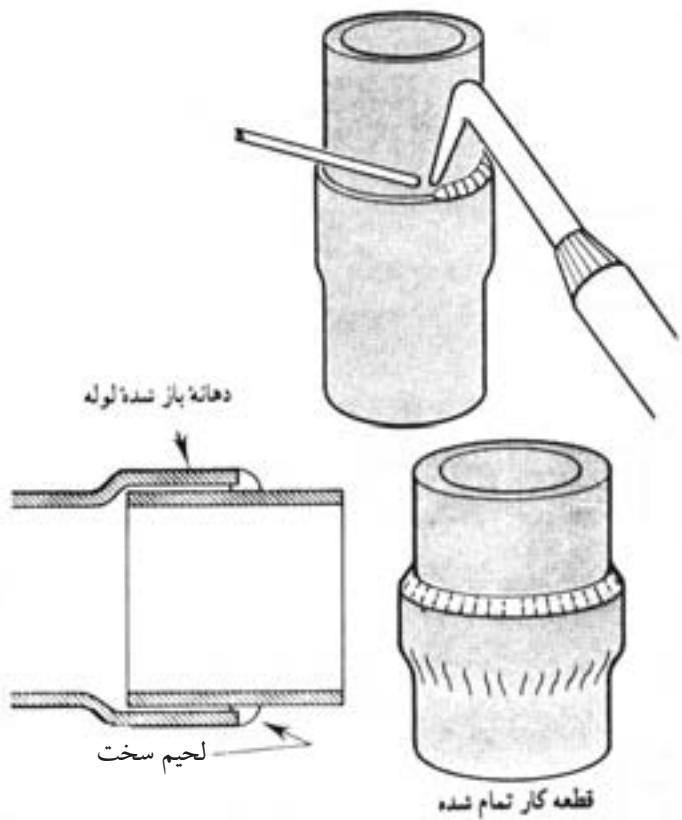
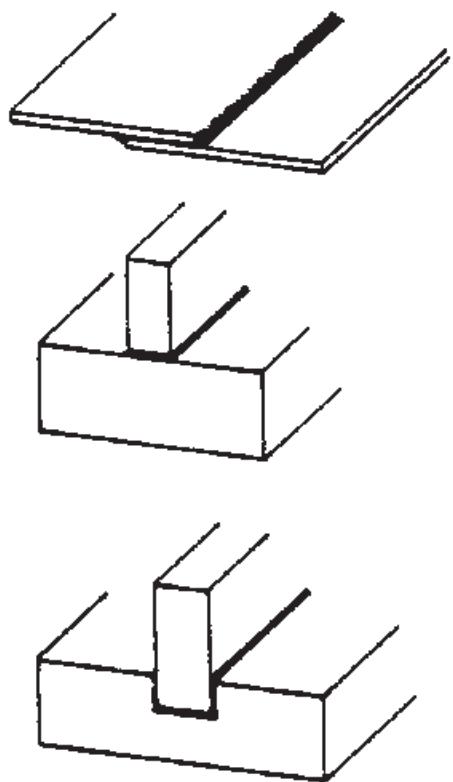
۵- سیم نقره را به لبه درز تکیه دهید تا ذوب شود و در درز جاری شود و دور تا دور کمی حرارت دهید تا لحیم خوب به داخل کشیده شود.

۶- شعله را خاموش و کار را از اضافات فلاکس با آب گرم و برس پاک کنید.
(شکل ۹-۲۰)

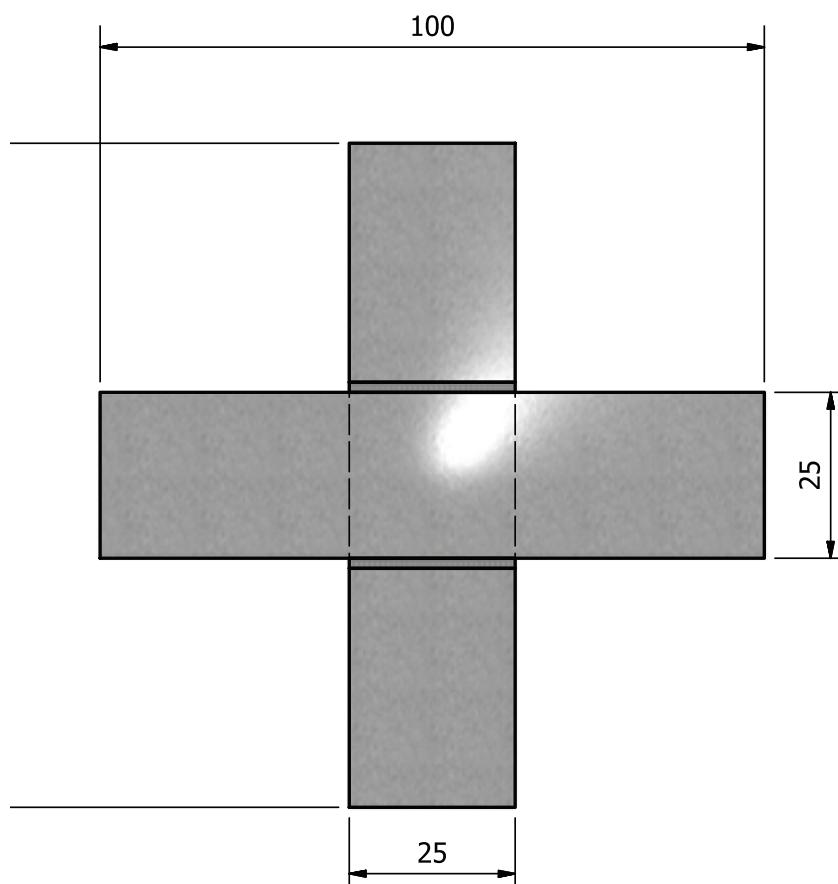
شکل ۹-۲۰

۷- به همین طریق چند نوع اتصال را بالحیم نقره لحیم کاری سخت کرده و از شکل های زیر کمک بگیرید تا به مهارت کامل بررسید. (شکل ۹-۲۱)

شکل ۹-۲۱

۹-۳ دستور العمل لحیم کاری سخت (برنج) (کار شماره ۱۴)

شماره	مشخصات قطعه کار	فولاد معمولی
ملاحظات	اندازه‌ی قطعه	St ۳۷
	جنس	۲
	تعداد	نام قطعه کار: تمرینی
		مقیاس ۱:۱
تولرانس خشن	هدف‌های آموزشی: لحیم سخت برنج	

جدول وسایل کار

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	دستگاه جوش گاز	کامل	یک دستگاه
۲	سر مشعل شماره ۱-۲	استاندارد	یک عدد
۳	برس سیمی	با سیم فولادی	یک عدد
۴	سوزن سر مشعل	استاندارد	یک عدد
۵	انبر قطعه گیر	کوچک	یک عدد
۶	فنده ک جوشکاری	استاندارد	یک عدد
۷	میز کار	مخصوص جوش گاز	یک عدد

جدول مواد لازم

ردیف	نام	مشخصات	تعداد	ملاحظات
۱	سیم لحیم برنج	Rcuzn	-	$\varnothing = 2$
۲	گاز اکسیژن با فشار	۲-۳ bar	-	از خطو لوله یا دستگاه
۳	گاز استیلن با فشار	۰,۵ - ۱,۵ bar	-	از خطو لوله یا دستگاه
۴	قطعات کار	St ۳۷	-	مطابق نقشه
۵	فلالکس مخصوص برنج	-	۵۰ گرم	پودر

نکات ایمنی!

- ۱- در اتصالات عدم نشستی گاز را با آب صابون کنترل کنید.
- ۲- دقیق کنید که کپسول های استیلن و اکسیژن به دیوار یا ارآبه ی جوشکاری محکم بسته شده باشد.
- ۳- از وارد کردن هر نوع ضربه به کپسول های گاز تحت فشار خودداری کنید.
- ۴- از وسایل ایمنی فردی سالم استفاده کنید.
- ۵- مراقبت نمایید کپسول اکسیژن و اتصالات لوله ای اکسیژن به چربی و مواد چرب آغشته نشود.

جدول وسایل ایمنی

ردیف	نام	مشخصات	تعداد
۱	لباس کار	اندازه هی بدن	یک دست
۲	کفش ایمنی	اندازه هی پا	یک جفت
۳	عینک جوشکاری	با شیشه مناسب	یک عدد
۴	پیش بند	چرمی	یک عدد
۵	دستکش	چرمی	یک جفت
۶	کلاه ساده	نخی - کتانی	یک عدد
۷	ماسک تنفسی	استاندارد	یک عدد

۹-۳ دستور العمل لحیم کاری سخت (برنج) (کار شماره ۱۴)

با پوشیدن لباس کار و تدارک ابزار کار و وسائل ایمنی ضمن رعایت نکات ایمنی مراحل زیر را اجرا کنید.

- ۱- از ورق آهن $1/5$ میلی متری به ابعاد $100 \times 25 \times 1$ دو عدد تهیه کنید و لبه‌های آن را پلیسه گیری و صاف کنید. (شکل ۹-۲۲)

شکل ۹-۲۲

- ۲- قطعات را اکسید زدایی کنید (بُرس سیمی، سنباده)

- ۳- به وسائل ایمنی فردی مجهر شوید و با استفاده از سر مشعل یا سر پیک که عدد 100 یا $1-2 \text{ mm}$ روی آن حک شده است شعله‌ای خنثی و مناسب تنظیم کنیم و سطح کار را تا موقع سرخ شدن وسط کار گرم کنید. (شکل ۹-۲۳)

شکل ۹-۲۳

- ۴- مقدار کمی فلاکس مخصوص برنج جوش روی قسمت سرخ شده‌ی کار بروزیزید و آن را حرارت دهید تا چربی‌ها و کثافتات روی قطعه پاک شود. (شکل ۹-۲۴)

شکل ۹-۲۴

- ۵- تنه کار به صورت کف مطابق شکل (۹-۲۵) کار را تمیز کرده و امکان در گیری سطح کار بالحیم برنج فراهم می‌شود. یعنی وقتی فلاکس روی قطعه داغ شده کار می‌ریزیم کمی پُف کرده و سطح کار برای لحیم کاری آماده می‌شود.

شکل ۹-۲۵

۶- قطعه‌ی دوم را روی قطعه‌ی اول مطابق شکل (۹-۲۶) قرار دهید. توجه داشته باشید محل‌هایی که با فلاکس اندود و تمیز شده‌اند روی هم قرار گیرد.

شکل ۹-۲۶

۷- سیم برنج را با مشعل گرم کنید و در فلاکس قرار دهید تا مقداری فلاکس به آن بچسبد. (شکل ۹-۲۷)

شکل ۹-۲۷

۸- به شکل (۹-۲۸) که فلاکس به آن چسبیده است توجه کنید.

شکل ۹-۲۸

۹- با مشعل قطعه کار را حرارت داده و سیم برنجی آغشته به فلاکس را در یک طرف درز دو قطعه قرار داده و حرارت دهید تا مقداری از سیم لحیم ذوب شود. (شکل ۹-۲۹)

شکل ۹-۲۹

۱۰ سطح محل تماس دو قطعه کار را حرارت دهید تا لحیم در کل سطح تماس جاری شود و به طرف مقابل درز پیشروی کند. (شکل ۹-۳۰)

شکل ۹-۳۰

۱۱- قطعات کار را با برس سیمی و آب گرم و کمی پودر شستشو داده و تمیز کنید.

(شکل ۹-۳۱)

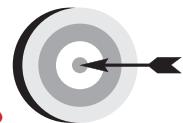

شکل ۹-۳۱

۱۲- پس از بستن شیر فلکه گازها و جمع آوری و تمیز کردن محل کار، وسائل را به

محل قبلی خود برگردانده و در جای مناسب قرار دهید.

فصل دهم

هدف‌های رفتاری

پس از پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که:

۱. دستگاه برشکاری گاز را آماده به کار نماید.
۲. فشار گازها را برای برشکاری تنظیم کند.
۳. سر مشعل مناسب به مشعل بیندد.
۴. شعله برشکاری را روشن و تنظیم کند.
۵. روی خط صاف فولاد معمولی را برشکاری کند.
۶. در تمام مراحل نکات ایمنی را رعایت کند.

۱۰: آماده‌سازی دستگاه برشکاری با شعله گاز

- ۱- با لباس کار و وسائل ایمنی لازم آماده به کار شوید.
- ۲- رگولاتور اکسیژن را به کپسول اکسیژن و رگولاتور استیلن را به کپسول استیلن وصل کنید. (شکل ۱۰-۱)

شکل ۱۰-۱

تذکر مهم

توجه داشته باشید که رگولاتور استیلن با مهره‌ی چپ‌گرد به کپسول استیلن وصل می‌شود. این امر در مورد تمام گازهای قابل اشتعال صادق است.

شکل ۱۰-۲

- ۳- شیلنگ‌ها را به رگولاتور مربوط با بست مخصوص وصل کنند. (شکل ۱۰-۲)

تذکر مهم

به بازدید کنندگان قبل از ورود به کارگاه نکات ایمنی لازم را یادآور شوید تا در حین بازدید مشکلی پیش نیاید.

دقت کنید شیلنگ قرمز رنگ به رگولاتور استیلن و شیلنگ آبی یا سبز به رگولاتور اکسیژن وصل شود. (۱۰-۳)

شکل ۱۰-۳

۴- سر دیگر شیلنگ‌ها را با بست مخصوص به مشعل برشکاری مخصوص اکسیاستیلن وصل کنید. (شکل ۱۰-۴)

شکل ۱۰-۴

تذکر مهم

دقت کنید شیلنگ اکسیژن و شیلنگ استیلن جایه‌جا بسته نشود البته محل وصل شیلنگ اکسیژن دارای قطر بیشتری از محل وصل شیلنگ استیلن است، که می‌تواند مانع اشتباه شود.

۵- شیرهای خروجی گاز اکسیژن و استیلن مربوط به مشعل را کاملاً بندید. (شکل ۱۰-۵)

شکل ۱۰-۵

۶- دستگاه آماده به کار است.

۷- برای ایمنی بیشتر اتصالات را از نظر نشتی کنترل کنند.

عملیات بر شکاری با شعله اکسی استیلن

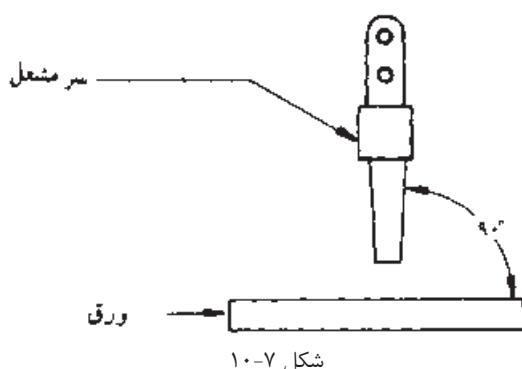
● اطلاعات عمومی کار

تقریباً به تمام قطعات بریده‌ای که جوشکار ضمن کار خود به آن بر می‌خور، اعم از آن که در امتداد خط مستقیم یا منحنی باشد قائم یا مایل است. در بسیاری از کارخانه‌های تولیدی ضرورت ندارد که جوشکاری بتواند خود عمل بریدن را انجام دهد، اما هنرجو یا دانشجوی مراکز آموزشی باید قادر به انجام عمل بریدن باشد. بریدن با اکسی استیلن شیوه سریع و مفرون به صرفه تهیه قطعات است.

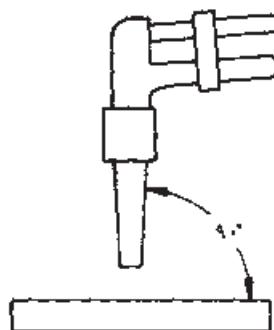
● تکنیک بریدن

در موقع بریدن باید شعله مناسب را تنظیم نموده و مشعل را در دست چپ نگه داشت و از دست راست برای حرکت دادن مشعل در امتداد خط برش استفاده نمود. از شست دست راست برای به کار انداختن اهرم اکسیژن برش استفاده کرد. نوک مخروط شعله گرم کننده در حدود $1/5$ میلی‌متر بالاتر از سطح ورق نگه داشته می‌شود.

وقتی تکه‌ای از ورق فلزی به رنگ قرمز روشن گرم شد اهرم تنظیم اکسیژن برش را فشار می‌دهند و عمل بریدن شروع می‌شود. برای بریدن قائم سر مشعل برش باید از تمام جهات به سطح ورق عمود باشد. (شکل‌های ۱۰-۶ و ۱۰-۷)

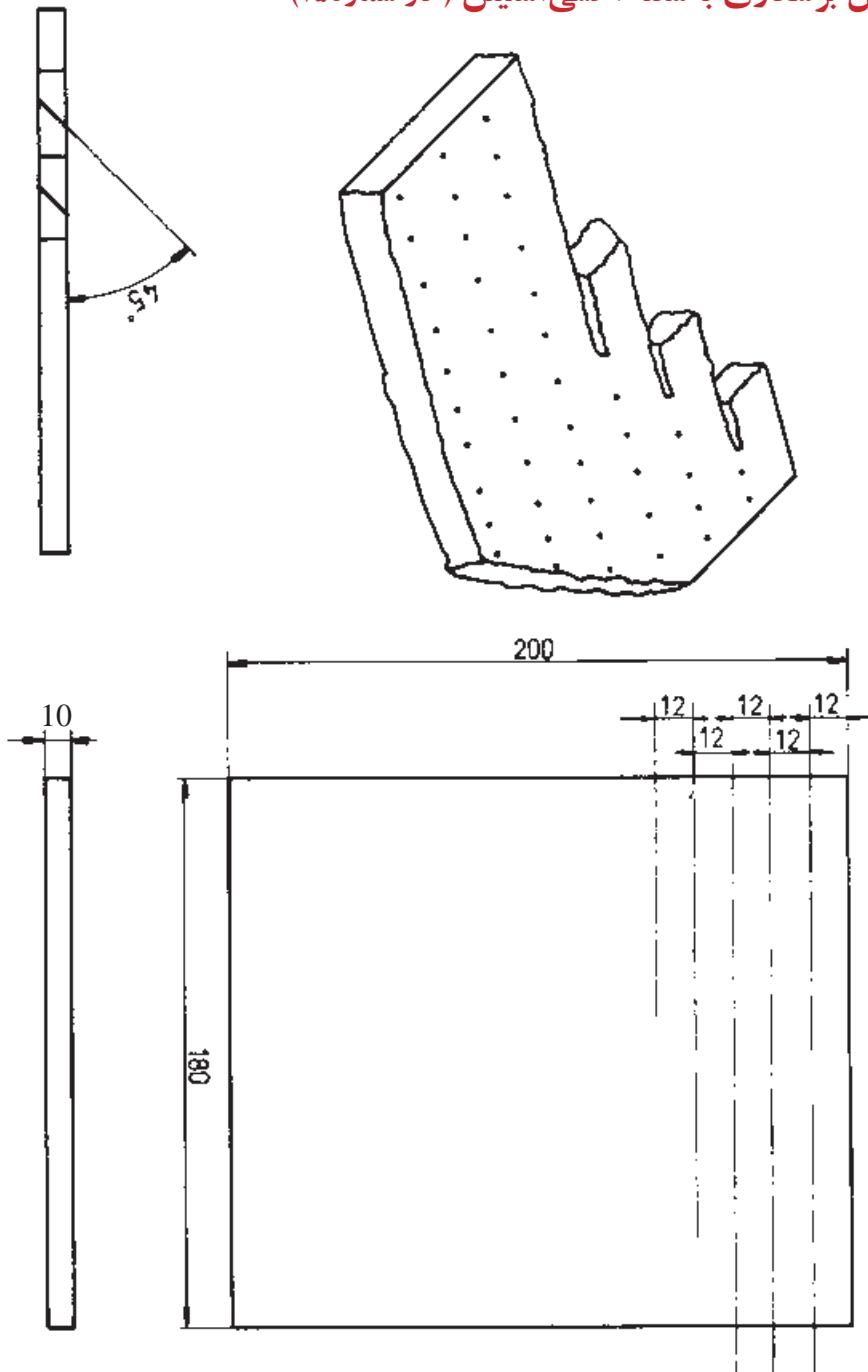

شکل ۱۰-۷

شکل ۱۰-۶

۱۰-۱: دستورالعمل برشکاری با شعله اکسی استیلن (کار شماره ۱۵۵)

فولاد معمولی	مشخصات قطعه کار	تعداد	جنس	اندازه‌ی قطعه	۲۰۰×۱۸۰×۱۰	شماره
نام قطعه کار: تمرینی برشکاری اکسی استیلن	هدف‌های آموزشی: برشکاری با شعله خط راست بدون پخ	۱	تعداد	جنس	اندازه‌ی قطعه	مقیاس ۱:۱
مالحظات						

جدول وسایل کار

ردیف	ابزار و تجهیزات	تعداد	مشخصات
۱	مشعل و سر مشعل برشکاری	۱	نازل ۱/۲
۲	فنک جوشکاری	۱	ساده
۳	انبر قطعه‌گیر	۱	استاندارد
۴	خط کش	۱	فلزی ۲۵ سانتی‌متری
۵	سننه‌نشان	۱	کوچک
۶	جکش جوش	۱	ساده
۷	برس سیمی	۱	سیم فولادی
۸	چرخ دستی برشکاری	۱	با وسایل کامل

جدول وسایل ایمنی

ردیف	وسایل ایمنی	تعداد	مشخصات
۱	پیش‌بند	۱	چرمی
۲	دست‌کش	۱	چرمی
۳	لباس کار	۱ دست	مناسب بدن
۴	کفش ایمنی	۱ جفت	مناسب اندازه پا
۵	ساق‌بند	۱ جفت	چرمی
۶	عینک حفاظتی	۱	شیشه‌ی نمره ۶

۱۰-۱: دستورالعمل بر شکاری با شعله اکسی استیلن (کار شماره ۱۵)

۱- آماده به کار شوید.

۲- ورق را بگیرید، برای کنترل اندازه ها به نقشه مراجعه کنید.

۳- از انبار گونیا و خط کش و سمبه نشان و سوزن خط کش بگیرید.

۴- طبق نقشه خطوط موازی روی ورق فولادی بکشید. (۱۰-۸)

شکل ۱۰-۸

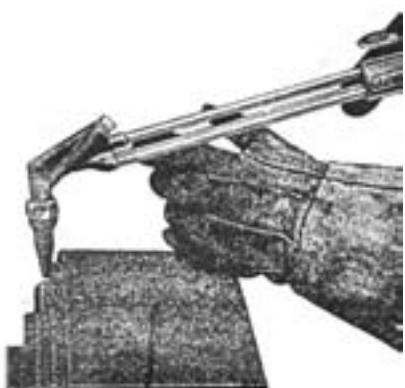
۵- خطوط ترسیم شده را با سمبه نشان علامت گذاری کنید. (شکل ۱۰-۹)

شکل ۱۰-۹

۶- دستگاه اکسی استیلن را مهیا و آماده به کار کنید.

۷- دستگاه اکسی استیلن را برای فشار $\frac{N}{mm^2} / ۳$ یا 5 psi و رگولاتور اکسیژن را برای $\frac{N}{mm^2} / ۱/۴$ یا 20 psi تنظیم نمایید.

شکل ۱۰-۱۰

۸- مشعل را روشن کنید. شعله مناسب را تنظیم نمایید. طبق نقشه عمل بریدن را شروع کنید. (شکل ۱۰-۱۰)

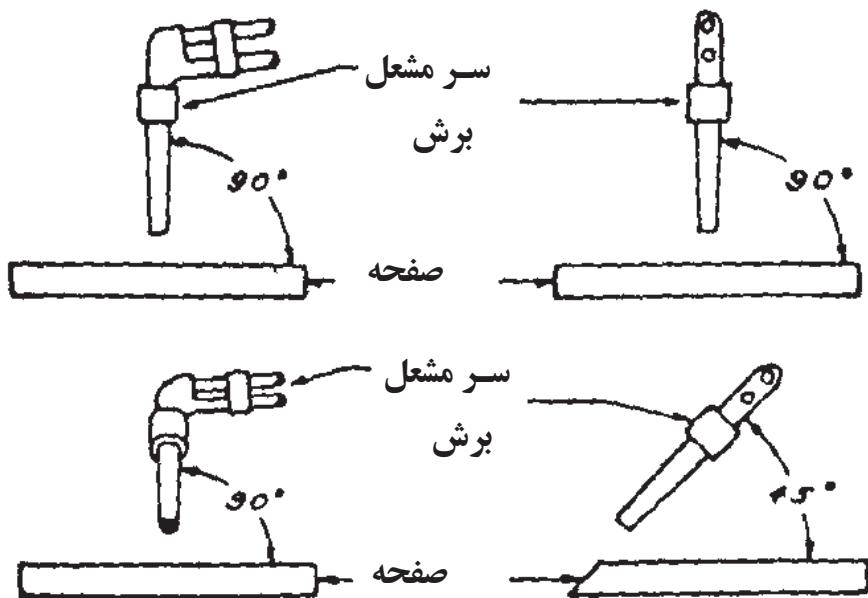
- ۹- تفاله و اکسید را از شکاف برش دور کنید و آنرا بازرسی نمایید.
- ۱۰- این نوع بریدن و برش مایل را آنقدر تمرین کنید تا بتوانید برش‌های هموار و پاکیزه به دست آورید.
- ۱۱- مشعل برش را از دستگاه باز کنید و وسائل را جمع آوری کنید.
- ۱۲- قطعه کار را به مرتبی خودتان تحویل دهید و معایب کار را سؤال کنید.

بریدن مایل سر مشعل را به اندازه زاویه مطلوب نسبت به ورق مایل نگه می‌دارند (شکل ۱۰-۱۱).

شکل ۱۰-۱۱

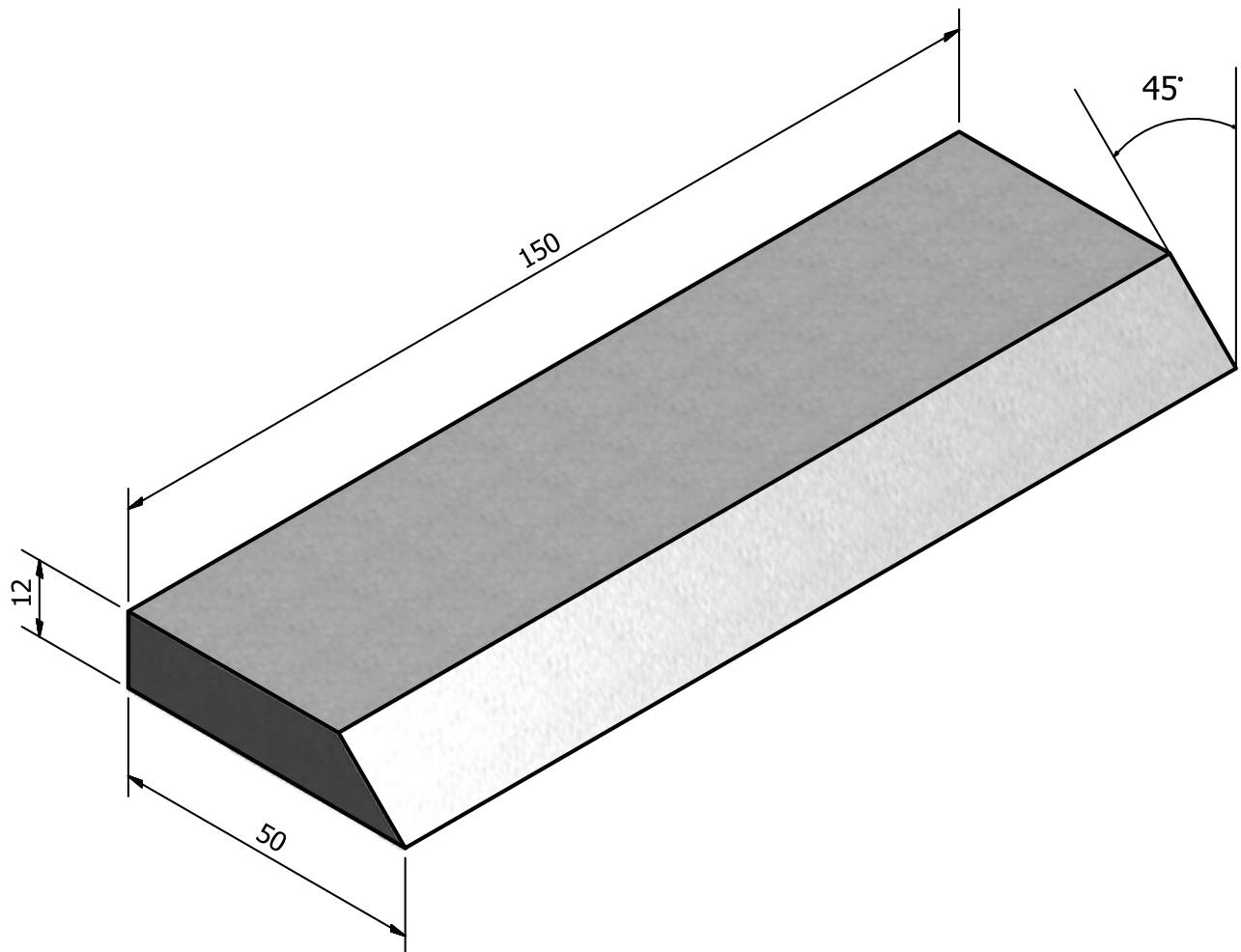
سرعت پیشروی مشعل باید ثابت و یکنواخت باشد. اگر سر مشعل به جلو و عقب نوسان کند شکاف برش بزرگ خواهد شد و علاوه بر آن سطوح شکاف دنداده‌دار می‌شود و مقداری وقت و ماده نیز به هدر خواهد رفت. سرعت پیشروی مشعل مناسب با عمل برش انتخاب می‌شود و بر حسب ضخامت فلز و اندازه نازلی که استعمال می‌شود تغییر می‌کند. به دقت مراقبت عمل برش باشید و مطمئن شوید که ذرات تفاله یا اکسید فلزی آزادانه از شکاف برش به خارج پرتاب گردد و در کف شیاه جمع نشود، زیرا مانع بریدن شده و لبه‌های خشن و دندانه‌دار ایجاد می‌نماید.

● بازرسی

لبه‌های فوقانی قطعات بریده باید تیز و دندانه‌دار نباشد. به لبه‌های تحتانی آن‌ها باید مقداری اکسید چسبیده باشد، اما این اکسید نباید چندان زیاد باشد. پیشانی برش باید قائم، همواره و صاف باشد. باید کوشید که هیچ یک از ذرات مذاب میان شکاف برش گیر نکند. ورقی پاکیزه بریده شده است که پس از اتمام عمل بریدن، قطعه بریده شده خود به خود از ورق جدا شود و لبه تحتانی شکاف برش به یکدیگر جوش نخورد.

۱۰-۲: دستورالعمل پخ بری با مشعل برش (کار شماره ۱۶)

شماره	مشخصات قطعه کار	فولاد معمولی
ملاحظات	اندازه قطعه	۱۵۰×۵۰×۱۲
مقیاس ۱:۱ نام قطعه کار: تمرینی برشكاري اکسی استیلن		St ۳۷
تولرانس خشن هدف های آموزشی: برشكاري با شعله خط راست با پخ ۴۵ درجه		جنس
تعداد		۱

جدول وسایل کار

ردیف	ابزار و تجهیزات	تعداد	مشخصات
۱	مشعل و سر مشعل برشکاری	۱	نازل ۱/۲
۲	فنده ک جوشکاری	۱	ساده
۳	انبر قطعه گیر	۱	استاندارد
۴	خط کش	۱	فلزی ۲۵ سانتی متری
۵	سننه نشان	۱	کوچک
۶	جکش جوش	۱	ساده
۷	برس سیمی	۱	سیم فولادی
۸	چرخ دستی برشکاری	۱	با وسایل کامل

جدول وسایل ایمنی

ردیف	وسایل ایمنی	تعداد	مشخصات
۱	پیش بند	۱	چرمی
۲	دست کش	۱	چرمی
۳	لباس کار	۱ دست	مناسب بدن
۴	کفش ایمنی	۱ جفت	مناسب اندازه پا
۵	ساق بند	۱ جفت	چرمی
۶	عینک حفاظتی	۱	شیشه‌ی نمره ۶

نکات ایمنی!

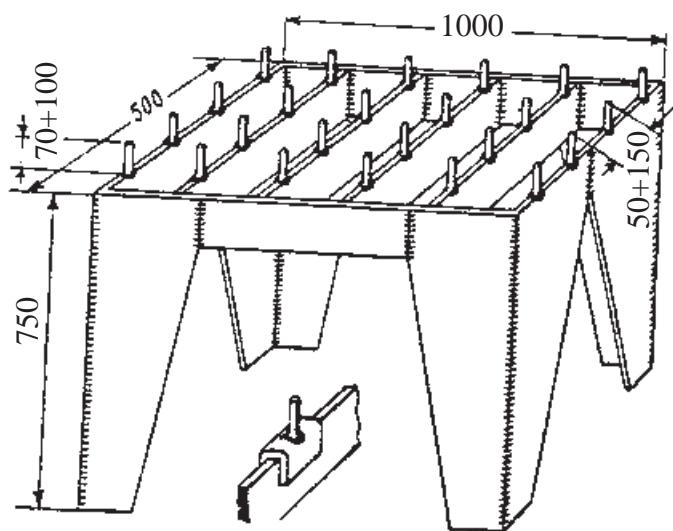
- ۱- با دست چرب یا آلو ده به روغن شیر
فلکه‌ی کپسول اکسیژن و پیچ‌های تنظیم
آن را باز و بسته نکنید.
- ۲- قبل از انجام کار از محکم بودن
بست اتصال شیلنگ‌های گاز قابل احتراق
اطمینان حاصل کنید.
- ۳- از عینک مناسب جوشکاری استفاده
نمایید.

۱۰-۲: دستورالعمل پختن با مشعل برش (کار شماره ۱۶۵)

برای آماده‌سازی لبه‌های قطعات ضخیم فولادی عمل پختنی با روش‌های مختلف انجام می‌شود از جمله سنگزنانی، ماشین کاری و پختن با شعله.

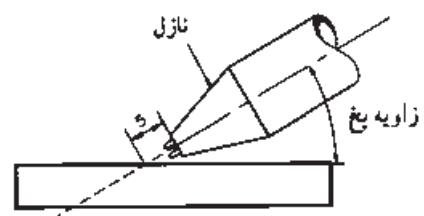
- ۱- پس از پوشیدن لباس کار و تجهیزات ایمنی دستگاه برشکاری را آماده به کار نمایید.
- ۲- کار را روی میز کار برشکاری قرار دهید نمونه میز برشکاری در شکل (۱۰-۱۲) مشاهده می‌شود دلیل وجود میله‌هایی که به عنوان تکیه‌گاه روی میز وجود دارد این است که سطح تماس کار با میز کار حداقل بوده و تبادل گرمایی کمتر باشد و یا کار را روی دو قطعه فولادی قرار دهید.

شکل ۱۰-۱۲ یک نمونه میز مناسب برای اجرای برشکاری با گاز بر روی آن، ابعاد داده شده بر حسب میلی‌متر می‌باشند.

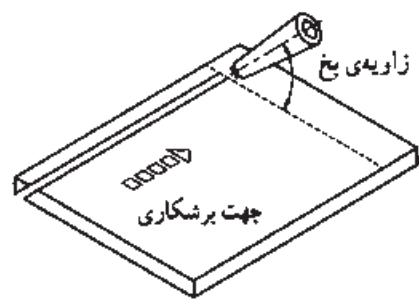
- ۳- با توجه به آن چه در شکل (۱۰-۱۳) مشاهده می‌شود با استفاده از جدول شماره () نازل برش را انتخاب کنید و به سر مشعل بیندید.

- ۴- شعله خنثی برای پیش گرم محل برش ایجاد کنید و با توجه به شکل (۱۰-۱۳) مشعل را در فاصله ۵ میلی‌متری سطح کار قرار داده و ابتدای کار را حرارت دهید.

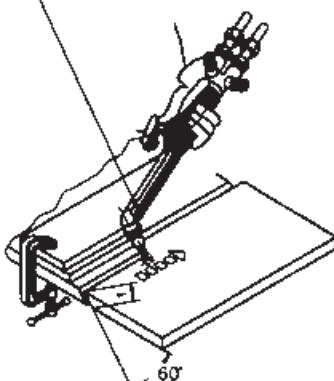
شکل ۱۰-۱۳

- ۵- پس از سرخ شدن قطعه کار اهرم اکسیژن اضافی برای برش را فشار دهید تا برشکاری شروع شود و به آرامی تا پایان خط برشکاری نمایید. (شکل ۱۰-۱۴)

شکل ۱۰-۱۴

۶- با استفاده از قطعات کمکی می‌توان زاویه و مسیر حرکت را ثابت نمود. شکل با استفاده از دو قطعه راهنمایی (۱۰-۱۵)

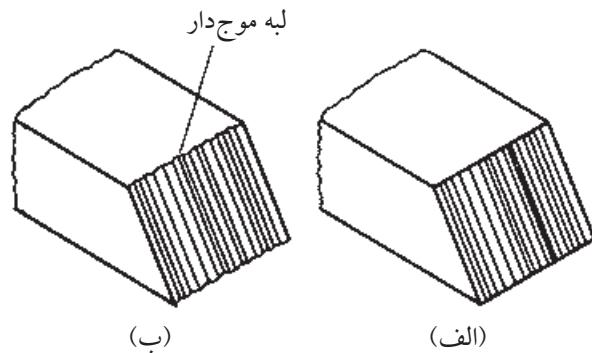

شکل ۱۰-۱۵

۷- قطعه‌ی دوم را مانند قطعه‌ی اول ببرید.

۸- در پایان برشکاری شعله را خاموش کنید. برای این کار ابتدا شیر گاز سوختنی و سپس شیر اکسیژن را ببندید.

شکل ۱۰-۱۶ (الف) این یک برش مطلوب است، زیرا خطوط برش صاف است شکل ۱۰-۱۶ (ب) یک برش نامطلوب است زیرا سطح برش دندانه‌دار شده است و لبه سطوح دندانه‌دار شده است و این موضوع نشان از برشکاری با کیفیت نامطلوب است.

شکل ۱۰-۱۶

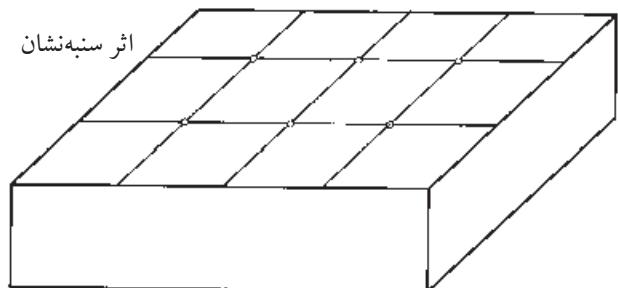
۳-۱۰: دستور العمل سوراخ کاری با مشعل برش (کار شماره ۱۷۵)

سوراخ کاری با شعله، برای ایجاد سوراخ عبور پیچ‌ها در صفحات فولادی (ساختمان فلزی) و یا به منظور شروع یک برش در وسط یک ورق کاربرد دارد.

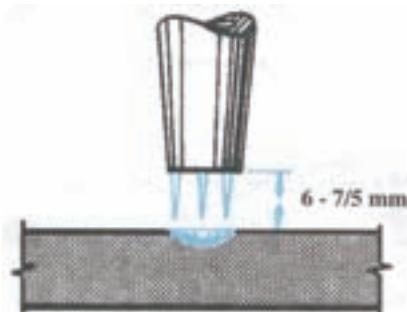
۱- با استفاده از امکانات و وسایل ایمنی به کار گرفته برای کار آماده شوید و سر مشعل مناسب را به مشعل بیندید.

۲- یک قطعه ورق به ضخامت $12/5$ میلی‌متر = $\frac{1}{2}$ " انتخاب کنید و بر روی آن چند نقطه را، برای سوراخ کردن، با سنبه‌نشان مشخص کنید. (شکل ۱۰-۱۷)

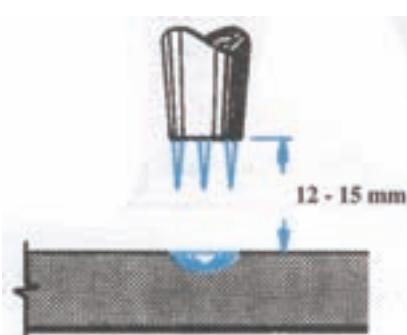
شکل ۱۰-۱۷

۳- شعله را تنظیم کنید و آن را در فاصله‌ی $6-7/5$ میلی‌متر از سطح قطعه کار نگهدارید تا کار گرم و سرخ شود. (شکل ۱۰-۱۸)

شکل ۱۰-۱۸

۴- پس از سرخ شدن قطعه کار مشعل را به اندازه‌ی $12-15$ میلی‌متر از قطعه کار دور کنید (شکل ۱۰-۱۹) و اهرم اکسیژن اضافی را فشار دهید تا اکسیژن اضافی باعث اکسید شدن شعله شده و کار را سوراخ کند.

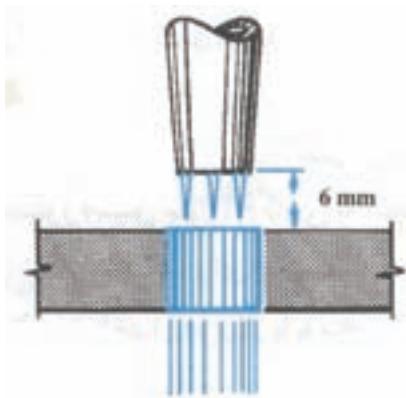

شکل ۱۰-۱۹

نکته‌ی ایمنی

توجه داشته باشد ذرات مذاب لباس اطرافیان را نسوزاند.

۵- پس از سوراخ شدن کار فاصله‌ی مشعل تا کار را تا ۶ میلی‌متر کم کنید. (۱۰-۲۰)

شکل ۱۰-۲۰

۶- با حرکت دورانی سر مشعل اطراف سوراخ می‌توانید قطر سوراخ را بزرگ کنید.

۷- سایر سوراخ‌ها را به همین ترتیب ایجاد کنید. با تمرین بیشتر، به مهارت کافی دست خواهید یافت.

۸- در پایان کار شعله را خاموش کنید و سایل را به طور منظم جمع‌آوری و محل کار را کاملاً تمیز کنید.

پیوست‌ها

جدول برشکاری فولاد کم کربن به روش دستی با شعله اکسیژن - استیلین

ضخامت ورق میلی‌متر	قطر مجرای پستانک برش میلی‌متر	سرعت برش متر در ساعت	صرف اکسیژن		صرف استیلین	
			لیتر در ساعت	لیتر در متر	لیتر در ساعت	لیتر در متر
-	۰/۹۵-۱	۳۰-۴۵	۱۲۶۰-۱۵۴۰	۳۵-۴۲	۱۹۶-۲۵۲	۶-۷
۶	۰/۹۵-۱/۵	۲۴-۳۹	۱۴۰۰-۲۶۰۴	۵۹-۶۷	۲۵۲-۳۰۸	۸-۱۱
۹	۰/۹۵-۱/۵	۲۲/۵-۳۶	۱۶۸۰-۳۲۲۰	۷۵-۹۰	۲۸۰-۳۳۶	۱۰-۱۲
۱۲/۵	۱/۲-۱/۵	۱۸-۳۳	۱۸۴۸-۳۵۰۰	۱۰۳-۱۰۶	۲۸۰-۳۶۴	۱۲-۱۶
۱۹	۱/۲-۱/۵	۱۸-۳۰	۳۲۷۶-۴۰۰۴	۱۳۳-۱۸۲	۳۳۶-۴۲۰	۱۴-۱۹
۲۵	۱/۲-۱/۵	۱۳/۵-۲۷	۳۶۴۰-۴۴۸۰	۱۶۹-۲۶۹	۳۶۴-۲۵۶	۱۷-۲۷
۳۷/۵	۱/۵-۲	۹-۲۱	۴۰۰۴-۴۹۸۴	۱۸۳-۲۹۶	۴۲۰-۵۰۴	۲۰-۳۱
۵۰	۱/۷-۲	۹-۱۹/۵	۵۱۸۰-۶۴۶۸	۳۳۱-۵۷۳	۴۴۸-۵۶۰	۲۹-۵۰
۷۵	۱/۷-۲	۶-۱۵	۶۷۲۰-۸۱۲۰	۵۴۰-۱۱۱۶	۵۳۲-۶۴۴	۴۳-۸۹
۱۰۰	۲-۲/۲	۶-۱۲	۸۲۰۴-۱۰۸۶۴	۹۰۲-۱۳۶۲	۵۸۸-۷۲۸	۶۱-۸۹
۱۲۵	۲-۲/۲	۵/۲۵-۹/۶	۹۷۱۶-۱۲۲۳۶	۱۲۷۱-۱۸۴۵	۶۷۲-۸۱۲	۸۵-۱۲۸
۱۵۰	۲/۴-۲/۵	۴/۵-۸/۱	۱۱۲۰۰-۱۵۸۷۶	۱۹۵۳-۲۴۸۳	۷۵۶-۹۹۶	۱۱۱-۱۶۸
۲۰۰	۲/۵	۳/۹-۶/۳	۱۴۱۴۰-۱۷۲۲۰	۲۷۲۵-۳۶۱۳	۸۸۲-۱۰۷۸	۱۷۱-۲۲۵
۲۵۰	۲/۵	۲/۸۵-۴/۸	۱۷۰۸۰-۲۱۰۰۰	۴۳۶۲-۵۹۷۱	۱۰۳۳-۱۲۶۳	۲۳۹-۳۵۸
۳۰۰	۳	۲/۱-۳/۹	۲۰۱۶۰-۲۴۶۴۰	۶۲۹۶-۹۵۷۹	۱۱۸۴-۱۴۴۸	۳۷۱-۵۶۳

جدول انتخاب پستانک در جوشکاری ورق‌های فلزی به ضخامت‌های مختلف

قطر سیم جوشکاری	صرف تقریبی گاز		فشار تقریبی گازها		طور متوسط شعله به میلی‌متر	ضخامت ورق به میلی‌متر	سوراخ پستانک به میلی‌متر	شماره پستانک
	به لیتر در ساعت	پوند بر اینچ مربع	استیلن	اکسیژن				
۱/۵	۱۰۸	۱۰۸	۱	۱	۴/۵	۱/۵	۰/۸۵	۱
۲/۱/۵ تا ۱/۵	۱۳۵	۱۳۵	۲	۲	۶/۲۵	۲/۵ تا ۱/۵	۰/۹۸	۲
۳	۲۱۶	۲۱۶	۳	۳	۷/۵	۴/۵ تا ۲/۵	۱/۴	۳
۴/۵	۳۲۴	۳۲۴	۴	۴	۹	۷/۵ تا ۴/۵	۱/۶	۴
۶/۲۵	۵۱۳	۵۱۳	۵	۵	۱۰/۵	۱۰/۵ تا ۷/۵	۱/۹۶	۵
۶/۲۵	۶۲۱	۶۲۱	۶	۶	۱۲/۵	۱۵ تا ۱۰/۵	۲/۱۸	۶
۶/۲۵	۹۴۵	۹۴۵	۷	۷	۱۲/۵	۲۰ تا ۱۵	۲/۴۹	۷
۶/۲۵	۱۲۸۶	۱۲۸۶	۸	۸	۱۳/۵	۲۵ تا ۲۰	۲/۷	۸
۶/۲۵	۱۵۴۰	۱۵۴۰	۹	۹	۱۵	بیش از ۲۵	۲/۹۵	۹
۶/۲۵	۲۵۳۵	۲۵۳۵	۱۰	۱۰	۲۰	بیش از ۲۵	۳۵/۵۵	۱۰
۶/۲۵	۲۷۰۰	۲۷۰۰	۱۰	۱۰	۲۲	بیش از ۲۵	۳/۷۳	۱۱
۶/۲۵	۲۹۷۰	۲۹۷۰	۱۰	۱۰	۳۲	بیش از ۲۵	۳/۷۹	۱۲

علایم اختصاری پوند بر اینچ مربع: P.S.I=Pound per Spuar Inch

$$1 \text{ P.S.I} = 0.070 \text{ bar} \quad \text{و} \quad 1 \text{ bar} = 14.22 \text{ P.S.I}$$

جدول تعیین شماره عینک و ماسک جوشکاری

شماره شیشه	موارد استفاده			دروصد اشعه های عبوری از شیشه
	نور مرئی غیر مضر	مادون قرمز	ماوراء بنفس مضر	
شماره ۲	انعکاس نور شدید و گرمکاری قطعات	۲۸	۰/۸۷ درصد	۱/۰۷۵ درصد
شماره ۳	لحیم نرم با شعله	۱۶	۰/۴۳ درصد	۱/۰۳۵ درصد
شماره ۴	لحیم سخت با شعله استیلن	۶/۵	درصد	۰/۰۹۷ درصد
شماره ۵۲۵	جوشکاری و برشکاری سبک استیلن	۲	درصد	۰/۰۴۶ درصد
شماره ۶	استاندارد جوشکاری اکسی استیلن	۰/۸	درصد	هیچ
شماره ۸	جوشکاری سنگین گاز، برشکاری و جوشکاری برق تا ۷۵ آمپر	۰/۲۵	درصد	هیچ
شماره ۱۰	جوشکاری و برشکاری برق بین ۷۵ تا ۲۵۰ آمپر	۰/۰۱۴	درصد	هیچ
شماره ۱۲	جوشکاری و برشکاری برق بالاتر از ۲۵۰ آمپر	۰/۰۰۲	درصد	هیچ
شماره ۱۴	جوشکاری و برشکاری با الکترود کربنی	۰/۰۰۰۳	درصد	هیچ

جدول تابلوی مصرف گاز و زمان جوشکاری

شماره مشعل میلی متر	ضخامت ورق میلی متر	زمان جوش دقیق در هر متر	صرف اکسیژن		صرف استیلن	
			لیتر در ساعت	لیتر در هر متر	لیتر در ساعت	لیتر در هر متر
۱-۲	۱	۶	۱۵۰	۱۵	۱۵۰	۱۵
	۲	۱۲				
۲-۴	۲	۸	۳۰۰	۴۰	۳۰۰	۴۰
	۴	۲۱				
۴-۶	۴	۱۳	۵۰۰	۱۰۸	۵۰۰	۱۰۸
	۶	۳۰				
۶-۹	۶	۱۸	۷۵۰	۲۲۵	۷۵۰	۲۲۵
	۹	۴۲				
۹-۱۴	۹	۲۶	۱۲۵۰	۵۴۵	۱۲۵۰	۵۴۵
	۱۴	۶۵				
۱۴-۲۰	۱۴	۴۰	۱۸۰۰	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۱۲۰۰
	۲۰	۱۰۰				
۲۰-۳۰	۲۰	۶۰	۲۶۰۰	۲۶۰۰	۲۶۰۰	۲۶۰۰
	۳۰	۱۲۰				

جدول منتخبی از مواد لحیم سخت، طبق استاندارد «DIN 8513»

گروه	علامت اختصاری	ترکیب اجزاء آلیاژ به درصد وزن	حرارت کار	کاربرد
	L-Ag67Cd	Ag = 67,Cu = 11 Cd = 10,Zn بقیه	710	فلزات اصیل
مواد لحیمی سخت Ag - Cu - Cd	L-Ag50Cd	Ag = 50,Cu = 15 Cd = 17,Zn بقیه	640	فلزات اصیل، آلیاژهای مس، فولاد مخصوص (زنگنزن)
	L-Ag45Cd	Ag = 45,Cu = 17 Cd = 20,Zn بقیه	620	فلزات اصیل، پوشش طلا روی آلیاژهای مس، آلیاژهای مس، فولاد مخصوص
	L-Ag30Cd	Ag = 30,Cu = 28 Cd = 21,Zn بقیه	680	فولاد، چدن سخت، مس، آلیاژهای مس، نیکل، آلیاژهای نیک
مواد لحیمی سخت Ag - Cu - Cd	L-Ag83	Ag = 83,Cu = 2 Cd بقیه	830	فلزات اصیل
	L-Ag67	Ag = 67,Cu = 23 Zn بقیه	730	
	L-Ag60n	Ag = 60,Cu = 23 Cd = 3,Zn بقیه	680	
	L-Ag25	Ag = 25,Cu = 41 Zn بقیه	780	فولاد، چدن سخت، مس، آلیاژهای مس، نیکل، آلیاژهای نیک
	L-85	Ag = 85 Mn بقیه	960	فولاد، نیکل، آلیاژهای نیکل
مواد لحیمی سخت Ag - Cu - Cd	L-72	Ag = 72 Cu بقیه	780	مس، آلیاژهای مس و نیکل
	L-27	Ag = 27,Cu = 38 Mn=10 Zn حداکثر =22	840	فلز سخت روی فولاد، مواد خام تنگستن و مولیبدن

جدول انواع لحیم‌های سخت، مواد تشکیل‌دهنده، دمای کار و موارد مصرف آن‌ها

نام لحیم	علامت اختصاری	مقدار درصد فلز	حرارت کار درجه سانتی‌گراد	موارد مصرف لحیم (بهترین مورد مصرف)
لحیم فسفر	L _{Cu} P8	فسفر ۸ درصد مس ۹۲ درصد	۷۱۰	برای کارهای مس و کارهایی که فشار و کشش کم باشد.
لحیم برنج - نقره	LM _s Ag	مس ۵۰ درصد نقره ۴ تا ۶ درصد روی ۴۰ درصد سرب ۴ تا ۶ درصد	۸۱۰	برای قطعات فولادی دیواره نازک تا یک میلی‌متر از قبیل: چدن، آهن
برنج ۴۲	LM _s 42	مس ۴۱ تا ۴۹ درصد روی حداقل ۵۶ درصد	۸۵۴	برای کارهای مس و آلیاژهای آن نیکل و آلیاژهای آن و کارهای برنج
لحیم برنج ۴۸	LM _s 48	مس ۴۷ تا ۴۹ درصد روی حداقل ۵۰ درصد	۸۷۰	برای برنج با بیش از ۶۰ درصد مس، مس و آلیاژهای آن، فولاد و چدن سیاه
لحیم برنج ۵۴	LM _s 54	مس ۵۵ درصد روی ۴۴ درصد سیلیس ۰/۴ درصد	۸۹۰	برای مس و آلیاژهای آن، فولاد و چدن سیاه
لحیم برنج ۶۰	LM _s 60	مس ۶۰ درصد روی ۳۸ درصد سیلیس ۰/۴ درصد	۹۰۰	برای مس و آلیاژهای آن، فولاد و چدن سیاه
لحیم برنج ۸۵	LM _s 85	مس ۸۶ درصد روی ۱۳ درصد سیلیس ۰/۴ درصد	۱۰۲۰	مس و آلیاژهای آن، فولاد و چدن سیاه
لحیم مس	Cu	مس الکتروولیت	۱۱۰ ۱۱۵۰	قطعات فولادی که تحت فشار زیاد باشند. قطعات فلزات سخت (روی فولاد چسباندن)

واژه‌نامه

Dictionary

Forge Welding	جوش آهنگری
OFW= Oxyful Welding	جوشکاری گاز
SMAW= Shielded Metal Arc Welding	جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود روپوش دار
SAW= Submerged Arc Welding	جوشکاری زیر پودری
GMAW= Gas Metal Arc Welding	جوشکاری با قوس الکتریکی تحت پوشش گاز محافظ
GTAW= Gas Tungstan Arc Welding	جوشکاری با قوس الکتریکی و الکترود تنگستن تحت پوشش گاز محافظ
MIG= Metal Inert Gas	جوشکاری با الکترود فلزی و گاز بی اثر
MAG= Metal Active Gas	جوشکاری با الکترود فلزی و گاز فعال (کم اثر)
Air Cool	هوای خنک
Water Cool	آب خنک
Torch	مشعل (انبر جوشکاری)
TIG	جوشکاری با الکترود تنگستن و گاز بی اثر
Dt = Destructive Testing	قسمت مخرب
NDt = Non Destructive Testing	قسمت غیر مخرب
Under Cut	بریدگی کناره جوش
Convexity	برجستگی بیش از اندازه
Fillet Weld	جوش ماهیچه‌ای (جوش گوشه)
Crater	چاله جوش (گود افتادگی در پایان خط جوش)
Gouging = Carbon Arc Cutting	برشکاری یا شیارزنی با الکترود ذغالی
WPS = Welding Procedure Specification	دستورالعمل جوشکاری
Back Weld	جوش پشت درز
Soldering	لحیم کاری

Fluxes	فلاکس، روانساز
Brazing	لحیم کاری سخت
Resistance Welding	جوشکاری مقاومتی
Resistance Spot Welding	نقطه جوش
Forging	آهنگری
Projection Welding	جوش مقاومتی پیش طرحی
Seam Welding = R.S.W	درز جوش مقاومتی
Butt Welding = R.B.W	جوشکاری مقاومتی درز سر به سر
Flash Butt Welding	جوشکاری جرقهای سر به سر
Indection Welding	جوشکاری القایی
High Frequency Resistance	جوشکاری مقاومتی با فرکانس بالا
Stud Welding	جوشکاری زائد های
Friction Welding	جوشکاری اصطکاکی
Continuous Dirve Welding	جوشکاری اصطکاکی مداوم
Inertia Friction Welding	جوشکاری اصطکاکی لحظه ای
Lap Joint	اتصال لب روی هم
Butt Joint	اتصال لب به لب
Lop = Lack Of Penetriation	عدم ذوب در ریشه
Lof = Lack Of Fusion	عدم ذوب
Over Lap	سر رفتن جوش روی فلز پایه
OFC = Oxyfuil Cutting	برشکاری با شعله گاز
OAC = Oxy Acetyl ene Cutting	برشکاری با اکسی استیلن
AWS = American Welding Society	انجمن جوشکاران آمریکا

منابع و مآخذ

(۱) Welding Guide & Hand Book

(۲) Essential Of Welding

(۳) اصول تکنولوژی جوشکاری، ل.م کرد، ترجمه محمد حسن حاجتی

(۴) تکنولوژی و کارگاه جوشکاری، شاهدی، رحیمی

